

$$\sim 1 \sim$$

~ 3 ~

IZVORUL DARURILOR
Maicii Domnului

RUGĂCIUNI DE MULTUMIRE

Din Molebnic, Sibiu 1818

Psalmul 64

Te Dum-nezeule în Sion, și
Ție dă-se rugăciune în
Ierusalim. Ascultă ruga
mea, către Tine tot trupul
vine.

Cu-vintele
fărădelegilor ne-au biruit
pe noi, și necu-răția
noastră Tu cureți. Fericit

carele aleseși, și primși, intră în curtea Ta,
împlemu-ne de dul-ceața casei Tale, sfântă
Biserica Ta și minu-nată întru dreptate. Auzi-
ne Doamne Spăsito-rul nostru, nădejdea a tot
sfârșitul pământului, și ce-s în mare departe.
Găti pădurile tăria Sa, încins cu silă, tulbură
adâncatul mării, sunetul undelor ei cine va
sta? Tulbură-se neamurile, și spăimântă-se ce
viu în sfârșitul semnelor Tale. Ieșire

dimineata și seara înfrumusețezi. Certat-ai pământul, și adăpatu-l-ai, înmulțit-ai să-l îmbogățești. Râul lui Dumnezeu împlu-se de apă, gătit-ai gustare lor, că așa este gotovi-rea. Brazdei ei adăpași și înmulțiși grâurile ei în picăturile ei, veselescu-se în lucoare. Blagoslovi cununa anului cu dulceața Ta, și câmpii Tăi satură-se de gras. Întregi-se frumoasa pustie, și cu bucurie codrii încingu-se. Învesti-ră-se berbecii oilor, și văile înmulțiră grâul. Chem și cântă.

După sfârșitul rugăciunilor, zicem cererile acestea:

Pentru pacea de sus, și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm:

Doamne miluiește (o dată)

Pentru pacea a toată lumea, și pentru bunăstarea Sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm:

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu evlavie, și cu frica lui Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm:

Pentru preasfântul îndreptătorul Sinod, și pentru prea sfințitul episcopul nostru (N) și pentru cinstita preoție, și întru Hristos diaconie, și pentru tot clirosul și norodul, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să le dea lor spor întru toate, și să supuie sub picioarele lor toate limbile cele ce nu iubesc pe Hristos, și pe tot vrăjmașul și pizmașul, Domnului să ne rugăm:

Pentru orașul (sau satul) acesta, și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca cu milostivire să primească în Jertfelnicul său cel mai presus de Ceruri această de acum mulțumire și rugăciune a noastră nevrednicilor robilor săi, și cu bună îndurare să ne miluiască, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca bine primite să fie rugăciunile noastre, și ca să ne ierte nouă, și la tot norodul său toate greșalele cele de voie și fără de voie, cele rău de către noi anul trecut făcute, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să blagoslovească începutul și curgerea anului acestuia cu Darul iubirii sale de oameni, și să dăruiască nouă vremi cu pace, bună liniște văzduhurilor, și viață fără de păcat, cu sănătate, și cu îndestulare, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să întoarcă despre noi toată mânia sa cea cu dreptate pornită asupra noastră pentru păcatele noastre, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să gonească de la noi toate păcatele cele ce strică sufletul, și toate obiceiurile spurcate: iar frica sa cea Dumnezeiască să o răsădească întru inimile noastre, spre împlinirea poruncilor lui, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să înnoiască în cele dinlăuntru ale noastre duhul dreptății, și ca să ne întărească pe noi întru pravoslavnică credință, și ca să ne facă grabnici spre lucrarea lucrurilor celor bune, și spre împlinirea tuturor poruncilor lui, Domnului să ne rugăm:

Pentru ca să oboare toate eresurile, și lepădările de lege, și să răsădească pretutindenea dreapta credință și blagocestia, și să întoarcă

***pe toți cei ce s-au lepădat de dreapta credință
catre cunoștința adevărului său, și să-i îm-
preune pe dânșii cu sfânta sa pravoslavnică
Biserică, Domnului să ne rugăm:***

***Pentru ca să izbăvească Sfântă Biserica sa, și
pe noi pe toți de toată scârba, necazul, mânia,
și nevoia, și de toți vrăjmașii cei văzuți și cei
nevăzuți, și pentru ca totdeauna pe credin-
cioșii săi, cu pace, sănătate, îndelungată via-
ță, și cu a îngerilor într-armare să-i ocoleas-
că, Domnului să ne rugăm:***

**Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește pe
noi Dumnezeu, cu Darul Tău.**

**Pe Preasfânta, curata, prea binecuvântata, slă-
vita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născă-
toarea, și pururea Fecioara Maria cu toți Sfin-
ții pomenindu-o:**

**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântu-
iește-ne pe noi.**

**Pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața
noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm. Ție
Doamne.**

Dumnezeu este Domnul...

Și troparele acestea:

Mulțumiți fiind noi nevrednicii robii Tăi Doamne, pentru ale tale mari faceri de bine, ce ai arătat către noi, slăvindu-te te lăudăm, bine te cuvântăm, mulțumim, și mărim a ta bună milostivire, și ca niște robi cu dragoste strigăm Ție, Făcătorule de bine Mântuitorul nostru, slavă Ție. **Slavă...**

De ale tale faceri de bine și Daruri, în dar învrednicindu-ne Stăpâne, noi netrebnicii robii tăi, către tine cu osârdie alergând, mulțumire după putere îți aducem, și pe tine ca pe Făcătorul de bine și Ziditorul nostru slăvindu-te strigăm: slavă Ție prea îndurate Dumnezeule.

Și acum...

A toată făptura Ziditorule Cea ce vremile și anii ai pus întru a Ta putere, blagoslovește cununa anului bunătății tale Doamne. Păzind în pace pe robii tăi și cetatea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește pe noi.

Prochimen glas 4:

Cânta-voi Domnului celui ce au făcut bine mie, și voi cânta numele Domnului celui prea Înalt.
Stih: *Bucura-se-va inima mea pentru mântuirea ta.*

După aceasta citește Apostolul

și Evanghelia, apoi ectenia:

Încă ne rugăm pentru blagocestivul robul său (N) pentru sănătatea, biruința, petrecerea, pacea, sănătatea, și mântuirea lui, și să-i supuie sub picioarele lui pe tot vrăjmașul și pizmașul.

Mulțumind cu frică și cu cutremur ca niște robi nevrednici buneii milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânul nostru Doamne, pentru facerile tale de bine care le-ai arătat îndestul robilor Tăi, cădem înaintea ta, și cuvântare de mărire Ție ca unui Dumnezeu îți aducem, și cu umilință strigăm: Izbăvește din toate nevoile pe robii tăi și totdeauna ca un Milostiv împlinește spre bine dorirea noastră a tuturor, cu sârguință ne rugăm ție auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să blagoslovească cu bunătatea sa cununa Anului celui ce se începe, și să poto-

lească între noi toate vrăjbele, neînvoirile, și războiul cel dintre noi: și să dăruiască pace statornică, și nefățarnică dragoste, bine așezată întocmire, și viață îmbunătățită, rugămu-te întru tot Bunule Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile cele fără de număr și lucrurile noastre cele viclene care le-am făcut în anul trecut, și să nu ne răsplătească nouă după faptele noastre, ci întru milostivire și întru îndurări să ne pomenească pe noi, ne rugăm Ție milostive Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să dea ploaie în bună vreme, rouă aducătoare de roduri, vânturi cu bună liniște, și ca să strălucească căldura Soarelui, rugămu-ne Ție întru tot îndurate Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să-și aducă aminte de sfântă Biserica Sa, și să o întărească, să o lățească, și să o împăciuiască păzindu-o totdeauna nevătămată de porțile iadului, și de toate pizmuirile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, rugămu-ne Ție Atot Țiitorule Stăpâne, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să dezrădăcineze și să stingă toată păgânătatea agarenilor cea hulitoare de Dumnezeu, și să se risipească degrabă împărăția lor și să o dea celor drept credincioși, rugămu-ne Ție Atot Puternice Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Pentru ca să ne izbăvim noi întru acest viitor An, și întru toate zilele vieții noastre, de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de venirea asupra a altor neamuri, și de războiul cel dintre noi, și de toată rana cea aducătoare de moarte, de necazuri și de nevoi, rugămu-ne Ție milostive Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice vozglașenia:

Auzi-ne pe noi Dumnezeuule ...

Că milostiv..

***Iară și iară plecând genunchile,
Domnului să ne rugăm:***

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ești Izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorule a toată făptura cea văzută, și cea nevăzută, cel ce vremile și anii ai pus întru Puterea Ta, cel ce

ocârmuiești toate cu prea înțeleapta și bună purtarea ta de grijă, mulțumim Ție pentru îndurările Tale, care ai făcut mai înainte spre noi în trecuta vreme a vieții noastre, rugămune Ție îndurate Doamne, blagoslovește cununa anului ce se începe cu bunătatea Ta: păzește pe cel iubit de tine robul tău (N), înmulțește anii vieții lui într-o nestrămutată sănătate, și dăruiește lui sporire într-o toate faptele bune. Dă-i de sus bunătățile tale, și la tot norodul tău, sănătate și mântuire, și într-o toate buna sporire. Sfânta Biserică ta, orașul acesta (sătul) și toate cetățile și satele, de toată cea rea întâmplare izbăvește-le, pace și liniște dăruindu-le: ca totdeauna Ție Celui fără de început Părinte, împreună cu cel unul născut al Tău Fiu, și cu Prea Sfântul și Bunul, și de viață Făcătorul Tău Duh, într-o Ființă slăvitului Dumnezeu, mulțumire să aducem, și Prea Sfânt Numele Tău a-L cânta să ne învrednicești.

Slavă Ție Dumnezeule, Dătătorului de bine, în vecii
vecilor.
Amin.

**Cântarea Sfântului Ambrozie,
episcopul Mediolanului:**

Ne Tine Dumnezeule Te lăudăm,
pe Tine Doamne te mărturisim
pe Tine preaveșnicule Părinte
tot pământul Te slăvește, Ție
toți îngerii, Ție cerurile și toate
puterile, Ție Heruvimii și Sera-
fimii cu neîncetate glasuri stri-
gă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Dumnezeu
Savaot: pline sunt cerurile și pământul de
mărirea slavei Tale. Pe tine proorocescul
lăudatul număr, pe tine te laudă prea
luminata ostenia mucenicilor, pe tine în toată
lumea te mărturisește Sfânta Biserică, pe
Părintele neajunseii măriri: pe cel închinat
unul născut al Sfinției Tale Fiu, și Prea Sfântul
Mângâietorul Duh.

**Sfinția Ta ești Împăratul slavei Hristoase: Sfi-
nția Ta ești al Părintelui pururea fiitor Fiu.**

**Sfinția Ta spre izbăvire primind pe om, nu te-
ai îngroșat de feciorescul pânțece, Sfinția Ta**

stricând acul morții, ai deschis celor ce cred veșnica Împărăție. Sfinția Ta de-a dreapta lui Dumnezeu șezi, și întru slava Părintelui a veni ești crezut. Pe Sfinția Ta dar, Te rugăm: ajută robilor Tăi, pe care cu cinstit sângele Tău i-ai răscumpărat. Învrednicește-i cu sfinții Tăi a împărați întru veșnica slava Ta. Mântuiește norodul Tău Doamne și binecuvintează moștenirea Ta: îndreptează-i și-i înalță pe dânșii în veci: în toate zilele bine te cuvântăm pe tine, și laudăm numele Sfinției Tale în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne Doamne în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Miluiește-ne pe noi Doamne, miluiește-ne. Fie mila Ta Doamne spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Spre Tine Doamne am nădăjduit, să nu ne rușinăm în veci, Amin.

**Rugăciune de mulțumită
după primirea cererii**

**Blagoslovit Dumnezeuul nostru, totdeauna
acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.**

**Sfinte Dumnezeu... Preasfântă Treime...
Tatăl nostru ...**

Veniți să ne închinăm...

Psalmul 117

**ărturisiți-vă Domnului
că este bun, că în veac
este mila Lui.**

**Zică dar casa lui Aaron
că este bun, că în veac
este mila Lui.**

**Zică toți cei ce se tem
de Domnul, că este
bun: că în veac este
mila Lui.**

**Din necaz am chemat pe Domnul: și m-au
auzit întru desfătare.**

**Domnul este mie ajutor și nu mi-e frică de ce-
mi va face mie omul.**

Domnul este mie ajutor: și eu caut spre dracii mei.

Mai bine e nădejde spre Domnul: decât nădăjdui spre om.

Mai bine e nădejde spre Domnul: decât nădejde spre judeci.

Toate neamurile m-au înconjurat: și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Înconjurând m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pe ei.

Împins fiind, m-am povârnit să caz, și Domnul m-au sprijinit.

Tăria mea și lauda mea este Domnul, și s-au făcut mie spre mântuire.

Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.

Dreapta Domnului au făcut putere, dreapta Domnului m-au înălțat, dreapta Domnului au făcut putere.

Nu voi muri ci voi fi viu, și voi povesti lucrurile Domnului.

Certând m-au certat Domnul, și morții nu m-au dat.

Deschideți mie porțile dreptății, și intrând

într-însele, mă voi mărturisi Domnului.

Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-însa.

Mărturisi-mă-voi ție că m-ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

Piatra care nu o au socotit ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

Aceasta este ziua, care o au făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

O Doamne mântuiește! O Doamne sporește! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Blagoslovit-am pe voi din casa Domnului, Dumnezeu este Domnul, și s-au arătat nouă.

Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile altarului.

Dumnezeul ești tu, și mă voi mărturisi ție. Dumnezeu meu ești tu, și te voi înălța.

Mărturisi-mă-voi ție că m-ai auzit, și te-ai făcut mie spre mântuire.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... și acum... Aliluia de 3 ori

Slavă ție Dumnezeule de 3 ori.

Și ectenia. Apoi aceste tropare:

Mulțumiți fiind noi nevrednicii robii Tăi, Doamne... (caută mai sus) Slavă...

De ale tale faceri de bine.. Și acum...

Născătoare de Dumnezeu ajutătoarea creștinilor, a ta apărare câștigând noi robii tăi, cu mulțumire ție îți strigăm: bucură-te Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și din toate nevoile cu ale tale rugăciuni totdeauna pe noi ne izbăvește, una grabnică apărătoare.

Prochimen glas 4

Cânta-voi Domnului celui ce au făcut bine mie, și voi cânta numele Domnului celui Prea Înalt.

***Stih:* Bucura-se-va inima mea pentru mântuirea ta.**

Apostolul:

Fraților, mulțumită să fie lui Dumnezeu, celui ce ne face pe noi pururea biruitori întru Hristos, și arată mireasma cunoștinței sale prin noi întru tot locul. Că a lui Hristos bună mireasmă suntem, lui Dumnezeu întru cei ce se

mântuiesc, și întru cei ce pier. Unora adică mirosul morții, spre moarte: iar altora, mirosul vieții, spre viață, și spre acestea cine este des-tul? Iară Împăratului veacilor, celui fără stricăciune, nevăzutului, unuia prea înțeleptu-lui Dumnezeu, cinstea, și slava, în vecii vecilor, Amin.

Evanghelia de la Luca, zacealo 25

În vremea aceea, intrând Iisus într-un sat, l-au întâmpinat pe El zece buboși, carii sta de departe. Și aceia au ridicat glas zicând: Iisuse învățătorule, miluiește-ne pe noi. Și văzând le-au zis lor: Mergeți de vă arătați preoților. Și au fost când mergea ei s-au curățit. Iară unul dintru dânșii văzând, că s-au vindecat, s-au întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și au căzut cu fața la picioarele Lui, mulțumindu-i: și acela era samarinean. Iară Iisus răspunzând au zis: au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Cum nu s-au aflat să se întoarcă, să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acest străin? Și i-au zis lui: scoală și te du, credința ta te-au mântuit. *Și ectenia:*

și Molitva aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, a căruia milă este nemăsurată, și iubirea de oameni adânc neajuns: către a ta mărire căzând cu frică și cu cutremur, ca niște robi nevrednici, mulțumire bunei milostivirii tale, pentru facerile de bine care au fost asupra robilor tăi, (ori robului tău) cu smerenia acum aducem, și ca pe Domnul, Stăpânul, și Făcătorul de bine te slăvim, te laudăm, îți cântăm, și te mărim, și înaintea ta căzând, iarăși mulțumim, rugând cu smerenie pe a ta nemăsurată și nespusă milostivire, ca precum acum rugăciunile robilor tăi a le primi, și cu milostivire a le plini i-ai învrednicit, și de acum înainte întru cea către tine, și cea către aproapele dragoste, și întru toate faptele bune sporind, ale tale faceri de bine pe toți credincioșii tăi a câștiga învrednicește-i, sfânta Biserica ta, și orașul acesta, pace dăruindu-le lor. Ție cu cel fără de început al tău Părinte, și cu Prea Sfântul și Bunul, și de viață Făcătorul tău Duh, întru o Ființă slăvitului Dumnezeu, totdeauna mulțumire a aduce, și cele prea bune a grăi, și a cânta îi învrednicește.

Slavă Ție Dumnezeule Dătătorul nostru de bine în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la acatistul BUNEI VESTIRI A MAICII DOMNULUI

***Molitva către Preașfânta Născătoarea de
Dumnezeu după a șasea peasnă, înaintea
Condacelor, și Icoaselor***

Închinându-te să zici cu lacrimi:

***O, Preașfântă Stăpână, Preacurată Fecioară
Născătoare de Dumnezeu, Maica Domnului
Dumnezeului meu Iisus Hristos: caz și mă rog
ție ca Maicii Împăratului, mai înainte înce-
pând către tine această nevrednică a mea ru-
găciune, care și primindu-o, o, Maica Împă-
ratului aceuia ce împărățește Cerul, și pă-
mântul, o du la Împăratul împăraților, Dom-
nul tuturor, la Fiul, și Dumnezeuul tău: și-mi
cere iertăciune de toate păcatele mele, vieții
mele dă-i îndreptare, și la sfârșitul meu trece-
re neîngrozită de vrăjmașii cei din văzduh:
Fii mie povață să-mi deschizi Dumnezeiasca
intrare a Împărăției, și acolo să mă îndulcesc
de dulceața hranei Raiului, și de veselie ace-
lei cetăți înalte, a Ierusalimului de sus celui
prea frumos, și de frumusețile lui cele nespuse,
de strălucirile luminii Troiței celei cu trei
străluciri, și de dulcele glas al cântătorilor în-***

gerești. Căreia slave și bucurii mă fă moștean, și părtaș cu toți Sfinții. Că toate le poți, ca Maica Împăratului celui Atotputernic.

Și acum, dar mai ales întru acest ceas, mă auzi pe mine, cea ce stau înaintea ta, Stăpână cu totul milostivă. Ia aminte, Doamnă Împărăteasă, spre mine, carele aduc ție cântare de rugăciune așa:

Paraclisul pentru izbăvire de dușmani

mi aduc aminte de Judecată și mă spăimântează, cugetând la faptele mele cele viclene, cum voi răspunde Judecătorului eu ticălosul: Iară privind către chipul tău prea lăudată Doamnă, primesc răsuflare de durerile mele: fără de nădejde sunt desăvârșit, ci căzând strig sfinției tale: milostivește-te Prea Sfântă, ca milostiv să-mi fie Fiul Tău și Domnul în ziua Judecății, că nu am altă nădejde eu nevrednicul robul tău.

Peasna 1 Irmos:

Să cântăm toate noroadele lui Dumnezeu celui ce au scos pe Israil din robia cea amară a lui Faraon, și prin adâncul Mării, cu picioare neudat l-au povățuit, cântare de biruință, că s-au proslăvit.

Stih: Izbăvește-mă de focul gheenei, Maica lui Dumnezeu.

Inima mea cea rănită de asuprelile celui vic-

lean, tămăduiește-o ca o milostivă, de Dumnezeu Născătoare, prea curată Maică, ceea ce ai născut nespus, pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Întărește slăbiciunea sufletului meu Maica lui Dumnezeu, cu puterea ta. Sfărâmă tăria celor ce asupresc pe robii tăi Preasfântă, ceea ce ai răsărit lumii pe Soarele Dreptății netâlcuit.

Izbăvește-mă de toată nevoia, și de toată răutatea, și de primejdii cumplite, și de multe feluri de supărări, cu dumnezeieștile tale rugăciuni, de smintele viclene, de oamenii care mă urăsc, și de dracii, care în toate zilele caută să mă piarză, Născătoare de Dumnezeu, pe mine, carele te pui pe tine părtinitoare.

Stăpână ceea ce ai născut după trup pe Stăpânul meu, izbăvește-mă de stăpânirea și de robia celui străin.

Peasna 3 Irmos:

Intărește-mă pe mine Hristoase, pe piatra poruncilor tale cea neclătită: și mă luminează cu lumina feței tale: că nu este Sfânt afară de tine, Iubitorule de oameni.

Cum îți voi lăuda Darul, și purtarea de grijă

cea multă în toate zilele, care de față ai arătat, către mine nevrednicul robul tău, și în ce chip voi povesti bunătatea ta, și chiverniseala cea cu adevărat de multe feluri? Ci tu dar, și acum și totdeauna, stăi înaintea a toată răutatea, izbăvindu-mă Curată și în viață, și după moarte.

Ca o Maică a Ziditorului tuturor, cu îndrăzneala ta cea de Maică roagă pe Fiul tău să mântuiască de sila tirănească pe robii tăi, cei robiți, și să înceteze năpăștile oamenilor celor răi, și să dea liniște și mântuire, celor ce te laudă pe tine.

Ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, cu totul fără prihană, risipește negura patimilor celor ce mă necăjesc pe mine: și pe șarpele care amăgește sufletul meu, și mă îndulcește acum cu dezmierdările, și cu deșertăciunile lumii, gonește-l departe de la ticăloasa mea inimă, păzind pe robul tău într-o liniște nepătimirii.

Arată-te Născătoare de Dumnezeu izbăvind turma ta de toată asupreală, și împotrivirea cumplită, de cei ce nicicum nu propovăduiesc adevărul, și dă să biruiască moștenirea ta cea pravoslavnică.

Peasna 4 Irmos:

Dă-mi mie haină luminoasă, cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult milostive Hristoase Dumnezeuul nostru.

Căzând la grea slăbiciune, și împilându-mă cu dureri cumplite, nu sufăr bolnăvire lenevirii mele, ci tu Mântuitorule cel ce știi neputința fieștecăruia, și ca un Părinte pedepsești, pe cei ce ți-au greșit ție, prin cunoștință ridică-mă pe mine sfinția ta: că ești puternic a vindeca boalele trupurilor și ale sufletelor noastre: ca pururea să strigăm ție: mari sunt lucrurile tale Mântuitorule, și minunile înfricoșate: că mântuiești pe cei credincioși din nevoi, pentru rugăciunile uneia Fiicei lui Dumnezeu.

Ca ceea ce ești Mireasă cu totul fără prihană Făcătorului, ca o Maică a Izbăvitorului, care nu știi de bărbat, ca ceea ce ești lăcaș Mântuitorului cu totul fără prihană, pe mine cel ce sunt lăcaș spurcat fărădelegii, și batjocură dracilor întru cunoștință m-am făcut, grăbește de mă izbăvește de lucrarea lor cea rea, lăcaș luminat prin fapta bună făcându-mă, ceea ce ești primitoare de lumină Curată, gonește-mi negura patimilor, și împărtășirii celei de sus mă învrednicește, și Luminii celei neînserate,

cu rugăciunile tale.

Gonește Stăpână din smeritul meu suflet trândăvirea, lenea, negrijirea, nebunia, neastâmpărarea, necurăția, grăirea împotrivă, neascultarea cea grea de poruncile Dumnezeiescului Duh, și către acestea tot nesațiul, necunoștința, năravul cel fără milă, mintea cea fără muștrare, și mă mântuiește.

Fiind strâmtorat de nevoi, și cuprins de patimi, pe tine cea mai desfătăată decât Cerurile, te rog Maică a Dumnezeului celui viu, dă-mi lungime de viață pașnică, și înălțime de nepătimire cu rugăciunile tale.

Peasna 5 Irmos:

***M**âncând strigăm Ție Doamne mântuiește-ne pe noi, că tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.*

Alunecându-mă cu cugetele cele viclene, am căzut în adâncime de păcate, și suspinând strig ție din inimă prea Curată: minunează întru mine mila ta cea bogată, și luciul cel nemărginit al milostivirii tale, și bogăția cea nemăsurată a îndurărilor tale și-mi dă pocăință și iertare greșalelor, ca să strig ție cu dragoste:

roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșale să-mi dea mie, că pe tine te am nădejde eu robul tău.

Nu mă tem de vânăturile vrăjmașului, avându-te pe tine ajutătoare; nu mă voi teme de rele, năzuind la tine Născătoare de Dumnezeu; că întru tine mă laud, și întru tine voi trece zidul păcatului, mântuindu-mă cu rugăciunea ta, Prea curată.

Spre tine am năzuit, noi toți cei ce suntem cuprinși, de boale năpraznice, și sufletești și trupești, strigând cu osârdie: Maică prea fericită, apără izbăvește, din nevoi și din scârbe pe a ta moștenire, ne rugăm și ne cucerim noi nevrednicii.

Stricatu-s-au de mulți păstori via turmei tale, prea curată Fecioară, ceea ce ai născut pe Păstorul cel bun, răpește-o pe ea din stricăciunea lor, fiind tu prea Curată rugătoare pentru dânsa și pătinitoare.

Peasna 6 Irmos:

Lumina ta Doamne trimite-o nouă, și din negura greșalelor dezleagă-ne pe noi Bunule, pacea ta dăruiește-o nouă.

Fiind clătinat de năpădirile dracilor, și împins în prăpastia piericiunii, milostivește-te Stăpână și mă întărește pe piatra bunătăților, și risipește sfaturile vrăjmașilor, învrednicindu-mă a face poruncile lui Iisus Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să aflu iertare în ziua Judecății.

Fiind sufletul meu tare bolnav Stăpână, de mulțimea multelor mele greșale, tămăduiește-l cu rugăciunea ta cea fierbinte către Dumnezeu, vindecă-mi și patimile trupului.

Fiindu-mi omorât sufletul de greșale, și chinuit cu mușcătura cea veninată, ceea ce ai născut mai presus de fire, neispită de nuntă, pe Dumnezeu cel ce poate să învieze toate: înviază-mă pe mine care strig: preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Cu mintea alunecându-mă: și cu amăgitoare înșelăciune fiind rob, Dumnezeiască Mireasă, la milostivirea ta cea prea minunată, și la rugăciunea ta cea caldă, Preacurată Fecioară, alerg eu cel mult ticălos: pentru aceasta mă izbăvește de ispite și de nevoi, și mă mântuiește, ceea ce ești cu totul fără prihană, de asuprelile drăcești: ca să te slăvesc și cu dra-

goste să mă închin ție, și să te laud, și să te măresc pe tine Stăpână pururea fericită.

Peasna 7 Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu, și în mijlocul văpăii fiind aruncați, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Stăpână Împărăteasa tuturor, ajută întru primejdii, ajută întru necazuri, fii de față întru nevoi la ziua sfârșitului, ca să nu ne apuce pe noi satana, nici iadul, nici pierzarea: ca înaintea Divanului celui înfricoșat al Fiului tău, toți nevinovați să stăm: căci ca o Maică a lui Dumnezeu, Stăpână, câte le voiești, le isprăvești.

Slăbănogirea și trândăvirea sufletului meu, prefă-le în sănătate și putere, Fecioară Maică, ceea ce ești cu totul fără prihană, spre a face și a lucra cu frică și cu dragoste îndreptările lui Hristos. Ca să scap de focul cel nesuferit, și să dobândesc prin tine moștenirea cea Cerească, și viața cea fără de sfârșit, bucurându-mă totdeauna.

Sufletul meu Fecioară, cel smerit, carele ca o

corabie neocârmuită se îneacă în furtuna su-
părărilor, și arătându-se însărcinat de povara
păcatelor, și primejduindu-se a cădea în fun-
dul iadului, apucă înainte Născătoare de Dum-
nezeu, cu rugăciunea ta cea fierbinte, și-l mân-
tuiește, dându-i limanul cel lin, ca cu credință
să strig către tine: roagă-te Fiului tău și Dum-
nezeului nostru, iertare de greșeli să-mi dăru-
iască: că pe tine te am nădejde eu netrebnicul
robul tău.

Primește Fecioară glasurile celor din legături,
pentru că nu au spurcat credința cea adevă-
rată cu spurcăciunea ereticilor, și dă biruință
binecredincioșilor creștini, nouă celor ce cu
bună credință strigăm: toate lucrurile lăudați
pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 8 Irmos:

***Pe Dumnezeu cel ce s-a pogorât în cuptorul
cel cu foc la tinerii evreiești și văpaia întru
răcoreală o au schimbat: ca pe Domnul lău-
dați-l toate lucrurile și-l prea înălțați întru
toți vecii.***

Mă tem de ceasul hotărârii, întru lenevire
viața mea toată cheltuindu-o, ca nimenea din
oameni vreodată: ci apucând acum mai înain-

te de sfârșit Maică Fecioară, slobozește sufletul meu din robia celui străin.

Pricină de curăție, și de mântuire sufletelor ești, celor ce cu credință și cu dragoste te vestesc pe tine Maică lui Dumnezeu, și Fiului tău cu un glas strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Pe Împărăteasa Maica Ziditorului tuturor veniți toți credincioșii cu glasuri să o mărim, și lăudându-o să strigăm: ceea ce ești pricina bucuriei Fecioară cu totul lăudată, pe cea ce te cinstesc pe tine mântuiește-i, și-i acoperă cu rugăciunile tale de toate ispitele și de boale și de necazuri: că ai ca o Maică a lui Dumnezeu îndrăzneală, a te milostivi și a da vindecare de boale. Pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi.

Roagă-te Preacurată Născătoare de Dumnezeu pentru cei ce te cinstesc pururea, să se izbăvească de toată pornirea cea vicleană a potrivnicilor, și de patimile cele pierzătoare de suflet.

Peasna 9 Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune au venit, să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi: credincioșii, cu un cuget întru cântări Îl mărim.

Pe noi cei ce am căzut în păcate grozave, și robi ne-am osândit tiraniei celei crude, a șarpelui celui viclean și pierzător al neamului omenesc, prea milostivă Fecioară nu ne părăsi, nici să nu ne treci cu vederea, că poți a ne mântui.

Indreptând viața mea Preacurată, povățuiește-mă către limanul tău cel cu totul lin, ca una ce ai născut pe Dumnezeu, Izvorul binelui, cel ce dă tuturor credincioșilor bunătatea nestricăciunii.

Răpește-mă Stăpână din mâna bălaurului, celui ucigător de oameni, carele bate război cu mine, ca să mă înghiță de tot cu înșelăciune. Sfarmă-i măselele rogu-mă, și-i strică măiestriile, ca izbăvindu-mă din unghiile lui, să măresc puterea ta.

Laudă de mulțumită după datorie, ca văduva aceea doi bani aduc ție Stăpână, pentru toate Darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperământ, împreună și ajutor, ferindu-mă pururea de supărări și de nevoi. Drept aceea izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, ca din mijlocul unui cuptor cu văpaie, din inimă strig ție: Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie, rugând pe Fiul tău și Dumnezeu, să-mi dea iertare greșelilor, că pe tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

***Și zi rugăciunea aceasta, la sfârșitul fiecărui canon
(vezi pag. 740)***

**Canoanele Maicii Domnului
la praznice Sfinților**

Paraclisul la Sf. Arhangheli

***Stih: Întărește slăbiciunea sufletului meu,
Maica lui Dumnezeu***

arurile tale cele de Dumnezeu dăruite, ca ceea ce ești milostivă și iubitoare de bine, le reverși oamenilor totdeauna Născătoare de Dumnezeu Maică nenuntită, și izbăvești cu rugăciunile tale, pe toți din muncă: pentru aceea să nu treci cu vederea pe cei ce aleargă la aco-perământul tău cel tare.

Peasna 1 Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Bucură-te tăria cea bine lăudată a Părinților, bucură-te lauda cea proslăvită a neamului nostru, bucură-te izvorul mântuirii care izvo-

răști mila, celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prea lăudată.

Primește din buzele cele desfrânate laude, ceea ce ești mult lăudată și prea slăvită. Că tu ești a lumii bună podoabă și mântuirea, care izbăvești pe toți cei ce cu blagocestie te cântă pe tine.

Bucură-te cortule de lumină purtător și făclie, biserică și masă, și munte sfânt, bucură-te palatul slavei, dumnezeiescule lăcaș al lui Dumnezeu, bucură-te zidul cel nesurpat al nostru celor ce te lăudăm pe tine.

Ceea ce ești nădejdea și părtinitoarea celor fără de nădejde, ajutătoarea cea ne-rușinată a tuturor, ușile cele cerești deschizându-le mie, adu-mă la Fiul tău Stăpână, și mă mântuiește pe mine robul tău.

Peasna 3 Irmos:

Frica ta Doamne sădește-o întru inimile robilor tăi, și fii nouă întărire, celor ce întru adevăr te chemăm pe tine.

Pe tine Preasfântă toate cetele îngerilor te slăvesc, iar noi după datorie neîncetat te cântăm, și cu mulțumită te lăudăm: bucură-te izbăvi-

rea celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lăuda nașterea ta Născătoare de Dumnezeu Fecioară? Zidirea văzând taina cea săvârșită întru tine, cu spaimă striga: cu adevărat nu a născut alta fiind fecioară, afară de tine.

Dăruiește mila celor ce cer de la tine Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi, și ne întâmpină întru primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire întru necazuri.

Lacrimi de pocăință nu am ca curva cea de demult, și curvește viața mea cheltuindu-o, caz la tine, cu suspinuri rugându-mă: cu rugăciunile tale Stăpână, dă-mi mie plâns curățitor.

Peasna 4 Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând: din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Tu ești sprijinirea lumii, Născătoare de Dumnezeu Curată, și mântuirea tuturor ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu: pentru aceea cu blagocestie te slăvim toți, și bine te cuvântăm.

Zid ești și întărire, și nădejdea credincioșilor, și turn de mântuire: pentru aceea surpă Prea curată pe vrăjmașii cei ce sunt asupra noastră, că spre tine toate nădejdlile le-am pus.

Având nădejdea ta cea nebiruită Prea cinstită, semețiile vrăjmașilor le surpăm Preacurată, prin credința cea întru tine: că cu chemarea ta acum ne întărim.

Vezi-mi necazul meu Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mahniciunea, și arată-ți Darul tău cel mult întru mine, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Peasna 5 Irmos:

Cu Dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletele celor ce mâneacă la Tine cu dragoste mă rog luminează-le, ca să te vază Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, cela ce chemi din negura greșalelor.

Bucură-te zidul credincioșilor și mijlocitoarea cea tare Preacurată, bucură-te munte sfânt prea lăudată, bucură-te scară însuflețită Stăpână, bucură-te bucuria și ajutorul tuturor celor neajutorți, și acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor cu mare glas strigând, a propovăduit înfricoșată taina nașterii tale, că tu singură ai născut fără stricăciune, pe Dumnezeu tuturor, carele după naștere te-a ferit Fecioară, precum și mai înainte de naștere te-a păzit.

Cine va putea Curată, să spuie taina ta cea mai presus de minte? Că pe Dumnezeu ai născut curată, și pe Acesta ca pe un prunc l-ai aplecat. Pentru aceea toate neamurile pe tine te fericesc, precum mai înainte ai zis Fecioară, și cu dragoste slăvim pe Cea ce te-a proslăvit pe tine.

Tu ești mângâierea, și scăparea robilor tăi Preacurată: pentru aceea fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Peasna 6 Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-au înconjurat, și se sfârșește duhul meu, ci tinzându-ți Stăpâne brațul Tău cel înalt, ca pe Petru Îndreptătorule mă mântuiește.

La tine caz Preacurată Născătoare de Dumnezeu cea bună, cu rugăciunile tale cere de la

Fiul tău și Domnul, Dăruitorul a toată bună-tatea, să-mi dea mie iertare greșalelor.

Intru adâncul viforului celui cumplit, al mării celeia ce mă învăluiește m-am aruncat, din nemăsuratele și grelele mele greșale, potolește-mi furtuna, și alinare dăruiește-mi mie, cea cu totul neîntinată.

Ce este mai luminat decât bunătățile tale Fecioară? Că mântuiești și izbăvești pe toți de patimi, gonind năpădirile cele fărădelege ale vrăjmașilor, și păzești de primejdii pe cei ce te cinstesc, și scârbele le oprești Dumnezeiască Mireasă, fă-te pricină de mai bună bucurie robilor tăi, rugându-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidurilor, ca ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire l-ai născut, bubele greșalelor mele Preacurată, desăvârșit curățește-le, și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Cântarea 7 Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioșilor tineri: iară pe Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat

a striga: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Maică Fecioară să nu încetezi rugând pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi de primejdii și din necazuri Stăpână, ca cu sârguință să cântăm: bine este cuvântat Preacurată Rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară Stăpână mai sfântă decât toate puterile cerești, și decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat, ca ceea ce pe Hristos ai născut, Stăpânul zidirii.

Si ai născut și ești Fecioară, și după naștere ai rămas curată, ca și mai înainte de naștere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecetele tău: pentru aceea cu credință te slăvim după Dumnezeu pe tine prea Curată.

Mă înfricoșează pe mine și mă tulbură valurile greșalelor mele, ci tu Preasfântă ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul cercării, mântuire dăruindu-mi.

Peasna 8 Irmos:

Bucură-te Ierusalime, prăznuiți cei ce iubiți Sionul, că au venit Domnul Puterilor, Cel ce împărățește veacurile: să se smerească tot

pământul de fața Lui, și să strige: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu ești scăparea noastră, și mântuirea tuturor Fecioară preacurată. Că iată Domnul tuturor născându-se din pântecul tău, Fecioară te păzește după naștere. Pe carele toți bine-l cuvântăm cu buze nevrednice și-l preaînălțăm întru toți vecii.

Pleacă-te ceea ce ești gata fierbinte sprijineală a credincioșilor și a mea scăpare, și primește rugăciune din inima mea îndurerată, și mă izbăvește de împătimirea dobitocească, și de obișnuința mea cea rea, și plâns de bucurie dă sufletului meu celui întunecat Fecioară.

Când gândesc relele cele lucrate de mine, și Divanul cel groaznic, mă înfricoșez Fecioară și mă tem: ci tu ca o iubitoare de oameni, mai înainte de sfârșit fă-mi mie milostiv pe Judecătorul: că tu ești întemeierea celor căzuți, și nădejdea și folositoarea celor fără de nădejde.

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, milostiv nouă și lesne împăcat a se face, Curată cu rugăciunile tale, și să ne izbăvești pe noi de toată nălucirea cea împotrivnică, și pe semeția celor din Agar să o surpe degrab, ca să te lăudăm pe

tine cea cu Dar dăruită.

Peasna 9 Irmos:

Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor, spre carele nu cutează a căuta cetele îngerești: iar prin tine Preacurată s-au arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe carele mărindu-l cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Să nu ne uiți pe noi robii tăi, Maică Fecioară neispită de nuntă, cei ce stăruim în biserica ta, că tu singură ești nădejdea creștinilor, înțărirea tuturor celor ce aleargă la tine Curată, fă deplin rugăciunile noastre Stăpână.

Bucură-te zidul cel nerupt, bucură-te acoperământul lumii, bucură-te Biserică, bucură-te făclie, bucură-te scaune al lui Dumnezeu, bucură-te bucuria și ajutorirea tuturor, ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire cu totul nebiruită asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Avându-te pe tine Curată, părtinitoare și acoperământ, și nădejde și zid, și scăpare și curățire, și dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite și de primejdii, și de boale și de patimi, pentru aceea neîncetat lăudăm putericiile tale.

Tu ești slava îngerilor, oglinda proorocilor, și a patriarhilor și a apostolilor lauda cea strălucită, tu a mucenicilor lui Hristos podoaba, a pustnicilor și a dreptilor sfințenia cea veselă, și înnoirea a toată lumea.

Sufletul meu cel de tot împilat, și gârbovit de prea îngreuiata sarcina greșalelor, îndreptează-l Fecioară, că tu ai pe Mântuitorul cel ce îndreptează pe cei surpați, de se pleacă lesne îndrăznirii celei de Maică, și mă rog rupe-mi cu mijlocirea ta zapisul păcatelor, pentru mare mila ta.

Paraclisul la Sf. Pantelimon

Aducându-mi aminte de Judecată, mă înfricoșez ca unul ce fapte vrednice de rușine am făcut eu smeritul: și mă rog Născătoare de Dumnezeu prea lăudată: mai înainte până a nu mă întâmpina noaptea morții, să mă întorci, la calea pocăinței povățuindu-mă, ca cu mulțumită închinându-mă, să laud puterea ta cea nemăsurată, și Dumnezeiasca sprijineală, prea sfântă Dumnezeiască Mireasă, rugându-te lui Hristos Dumnezeu, să-mi dăruiască curățire de păcate și mare milă.

Peasna 1, glas 2 Irmos:

Întru adânc au așternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea într-armată: iar întrupându-se Cuvântul, au pierdut păcatul cel atot păgubitor, Domnul cel prea slăvit, căci cu slavă s-au proslăvit.

Stih: Dăruiește-mi mântuirea, ceea ce ești Milostivă Maica Mântuitorului.

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca

pe cea fără prihană între muieri, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântelele tău cel fără prihană s-au sălăsluit: pe carele roagă-l ceea ce ești cu totul nevinovată, de prihana greșalelor să izbăvească pe toți cei ce te laudă pe tine.

Precum zice Psalmistul Curată, de-a dreapta ca o Împărăteasă, a Împăratului celui ce au răsărit din pântelele tău ai stătut. Pe carele roagă-l ceea ce ești cu totul fără prihabă, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, Dumnezeiască Mireasă.

Ceea ce ai născut pe Hristos ploaia cea cerească, care au înnoit firea omenească cea înțelenită prin cele netrebnice, arată și sufletul meu cel înțelenit, a fi roditor, Dumnezeiască Mireasă.

Prea sfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele cumplite, vindecă-le rogu-mă, și iertare îmi dă mie de greșalele cele ce fără minte le-am făcut, spurcându-mi sufletul și trupul meu eu ticălosul: vai mie ce voi face în ceasul acela, când îngerii sufletul meu vor despărți de pătimașul meu trup, atuncea Stăpână ajutătoare și folositoare caldă să-mi fii mie, că pe tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 3, Irmos:

Înflorit-au pustiul ca crinul Doamne, Biserica păgânilor cea neroditoare prin venirea ta: întru care s-au întărit inima mea.

Întru mine omul îmbrăcându-se Ziditorul, au ieșit din pânțelele tău Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celor ce prin fapte netreb-nice s-au golit.

Născut-ai Stăpână pe Dumnezeu Cuvântul cel prea cinstit. Pe carele neîncetat roagă-l să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstele dezmierdărilor.

Vindecă Preacurată ranele sufletului meu, și smerită inima mea cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doftoria ta cea lucrătoare.

Zdrobit fiind de răutate, și de cumplite păcate însărcinat, ceea ce ai născut pe Mielușelul carele ridică păcatul lumii, Fecioară Stăpână, de stăpânirea acestora păzește-mă.

Sedealna:

Ca ceea ce ai întrupat pe Cuvântul cel milostiv și milosârd, Stăpâna tuturor, miluiește pe toți

cei ce aleargă la tine: și de ispite și de boale și de toată răutatea, și de focul cel veșnic izbăvește-i, ca cu mulțumită să mărim bogăția îndurărilor tale celor multe și mila cea nemăsurată, și să strigăm către tine totdeauna: nu părăsi rugându-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce laudă nașterea ta Preacurată.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci tu însuși Domnul te-ai întrupat, și m-ai mântuit pe mine tot omul, pentru aceasta strig ție: mărire puterii tale Doamne.

Râurează-mi mie Stăpână picătura umilinței, ca să scoată toată arderea inimii mele, și să potolească poezirile cele înșelătoare ale întriștiaciunii mele.

Pe mine cel vătămat cu arma desfătării, și carele zac rănit, nu mă trece cu vederea Prea curată, ci mă vindecă cu sulița și cu sângele Fiului tău și Dumnezeului nostru celui ce s-au răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânia a toată făptura, pe mine cel cumplit sărăcit, învredni-

cește-mă Dumnezeiescului Dar ca să te măresc
pe tine ca pe o bună a mea folositoare, prea
Curată.

Tămăduiește cugetul meu cel slăbit de năvăli-
rile șarpelui celui viclean și robit de păcate,
Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

***Mijlocitor lui Dumnezeu și oamenilor te-ai
făcut Hristoase Dumnezeule: că prin tine Stă-
pâne la Părintele tău începătorul Luminii,
din noaptea necunoștinței, aducere am aflat.***

Ceea ce ai născut Calea Vieții, la calea cea
dreaptă povățuiește-mă prea Curată, pe mine
cel ce fără de pricepere acum sunt în necalea
și prăpastia cumplitelor căderi.

Cu minte nemulțumitoare înstrăinându-mă pe
mine de la Dumnezeu și rătăcindu-mă în
laturea patimilor cea depărtată, cu desfrânare
am viețuit: ci mă întoarce, și mă mântuiește
prin rugăciunile tale Fecioară.

Cu apele tale cele de viață curgătoare, adapă
pe robul tău cel aprins de văpaia păcatelor, și
ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică
Preacurată.

Avându-te pe tine ajutor și folositoare, nu mă voi rușina, ci mă voi izbăvi de vrăjmașii mei, Preacurată Maica lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Întru adâncul greșalelor fiind înconjurat, chem adâncul cel neurmat al milostivirii tale: scoate-mă din stricăciune Dumnezeule.

Să nu mă arăți dracilor bucurie la Judecata ce va să fie Stăpână: ci împlânzește pe Judecătorul și Fiul tău, ca cu milostivire să caute spre mine.

Cu cugetele și cu faptele mele viclene, și fără de lege, pe tine Doamne pornindu-te spre mânia, îți aduc pe Maica Ta spre împlânzire, ci milostivindu-te, mântuiește-mă.

De osândă izbăvește-mă Stăpână, pe mine cel ce sunt însumi osândit cu greșalele mele: ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeuul tuturor prea lăudată.

Îmbunătățează Stăpână smerită inima mea, cea înrăutățită de vătămarea dezmiardărilor, ca ceea ce ai născut pe cel Bun, și-mi deschide ușile cele bune ale pocăinței.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a muncitorului călcătorului de Lege, înaltă văpaie au ridicat, iară Hristos au tins de Dumnezeu cinstitorilor tineri roua Duhului, cel ce este binecuvântat și preaslăvit.

Tăria mea și lauda, și mântuirea și folositoare tare, și zid nebiruit fiind Stăpână, bate pe draicii cei ce războiesc asupra mea, care totdeauna caută să mă omoare pe mine.

Din feciorescul tău sânge întrupând pe Dumnezeu Fecioară, ai îndumnezeit neamul omenească. Pentru aceasta, prin rugăciunile tale, izbăvește-mă pe mine cel spurcat de patimi, și stricat de meșteșugurile vrăjmașului.

Cuptorul mai înainte au închipuit nașterea ta Preacurată: căci pe coconi nu i-au ars, precum nici pânțele tale Focul cel nesuferit: pentru aceasta mă rog ție, izbăvește pe robul tău de focul cel veșnic.

Născut-ai pe Izbăvitorul, Carele au mântuit pe oameni din robia vrăjmașului, prea Curată: și acum pentru noi robii tăi roagă-l, să ne izbăvească de viclenia pierzătorului, pe cei ce cu

bună credință pe tine te mărim.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând, lucrările și-au despărțit, cu Dumnezeiasca poruncă arzând pe haldei, iară pe credincioși răcorind, pe cei ce cânta: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l preaînălțați întru toți vecii.

Râvnește celor bune, de cele rele depărtându-te, prin lucrarea Dumnezeieștilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea ne-rușinată, rugătoare pentru tine suflete al meu, ca pe o milostivă, și de oameni iubi-toare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii celei de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare, pentru aceasta mă rog ție, dezleagă toată legătura răutății inimii mele, prea Curată, legându-mă cu Dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza măririi Tatălui născându-o, luminează inima mea ceea ce se mâhnește pentru necinstea greșalelor, Născătoare de Dumnezeu: și măririi celei pururea veșnice mă arată părtaș,

ca cu credință să te măresc.

Stăpânul și Făcătorul tuturor, luând trup din prea curat pântecul tău, te-au arătat părtinitoare oamenilor prea Curată: pentru aceasta toți către tine năzuim, cerșind iertare greșalelor Stăpână, și ca să ne izbăvim de munca cea veșnică, și de toată răutatea cumplitului țiitor al lumii, ca cu credință să strigăm ție: roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste te laudă, ceea ce ești cu totul lăudată.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară, s-au arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate, și să adune cele risipite: pentru aceea pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Gustând Adam din rodul pomului celui oprit, moarte cu amărăciune au cules; iară Fiul tău pe lemn pironindu-se, dulceața nemuririi lumii au izvorât: pentru aceasta te cinstim Preacurată.

Vezi Dumnezeiască Mireasă suspinarea umili-

tei inimii mele, și primește curată Fecioară Marie ridicarea mâinilor mele ca o iubitoare de oameni, și nu mă lepăda pe mine Prea curată, ca să te laud, și să te măresc pe tine, ceea ce ai mărit neamul nostru.

Împărăteasă ești Fecioară, ca una ce mai presus de cuvânt, ai născut pe Împăratul și Domnul, cel ce au stricat împărățiile iadului: pe care neîncetat roagă-l să învrednicească Împărăției celei de sus pe toți cei ce te cinstesc pe tine Preacurată.

Paraclis la Sf. Ioan Botezătorul

Pe Înțelepciunea și Cuvântul în pântecel tău zămislindu-l fără ardere Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ține lumea, și în brațe ai avut, pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul fapturii. Pentru aceasta te rog pe tine prea Sfântă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă izbăvesc eu de greșale, când voi vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruiești, că pe tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Peasna 1, Irmos:

Cu voia Ta spre chip pământesc, s-au schimbat firea apelor cea mai înainte lesne vărsătoare Doamne: pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă ție cântare de biruință.

Stih: Izbăvește-mă Preacurată din cursele cele de multe feluri ale Pierzătorului.

Născătoare de Dumnezeu, pe norodul tău cel

ce cu dragoste cântă măririle tale, păzește-l și-l izbăvește de stricăciune, că tu Curată ești tuturor folositoare, și povățuitoare, și întărire.

Apa nemuririi născând Fecioară, apă de vindecare dă-mi mie, ca să spele toate patimile cele purtătoare de moarte ale sufletului și ale trupului meu.

Fecioară care ai născut adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Prea curată Fecioară ceea ce ai născut lumii Soarele dreptății, gonește întunericul de la cei ce cu credință te laudă pe tine.

Peasna 3, Irmos

Cela ce ai întărit cerurile cu cuvântul, și temeliile pământului pe ape multe le-ai întemeiat, întărește mintea mea întru voia ta Iubitorule de oameni.

Dăruiește-ne nouă dezlegare păcatelor noastre Preacurată Fecioară, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Cei ce am cunoscut Dumnezeiască nașterea ta ne-am întărit, și ne-am îmbogățit cu folosința ta Fecioară, strigând: Sfânt ești Doamne, cel ce mântuiești sufletele noastre.

Dă-mi mână de ajutor mie, celui ce alerg către tine prea Curată, și mă spală de toată spurcăciunea răutății, și de dureri mă izbăvește prin rugăciunile tale Maica lui Dumnezeu.

Cu veselie glasul lui Gavriil strigăm ție prea Curată, Bucură-te Fecioară nădejdea tuturor, bucură-te Dumnezeiască Mireasă.

Peasna 4, Irmos:

unătatea cea nespusă a înțelepciunii Tale, au acoperit cerurile Hristoase Dumnezeule, cu socotința ta, iubitorule de oameni.

Mântuiește-mă Fecioară pe mine cel ce cu credință năzuiesc la acoperământul tău, și prin cercetarea ta cea fierbinte, dă-mi întărire vieții.

Stăpână Preacurată, du rugăciune Domnului celui ce s-a întrupat din prea curatele tale sân-uri, ca să mântuiască de toată primejdia pe norodul tău pururea Fecioară.

Prea curată Stăpână, folositoarea lumii cea bună, nu mă lepăda pe mine ticălosul, carele alerg acum sub acoperământul tău, ci mă primește rogu-mă.

Preasfântă Marie ceea ce ești adevărat cort al sfințeniei, sfințește-mi sufletul meu cel spurcat, și-l fă părtaș Dumnezeieștii mării.

Peasna 5, Irmos:

Noapte neluminată ești Hristoase celor necredincioși, iar credincioșilor lumina întru desfătarea cuvintelor tale, pentru aceasta către tine mânec, și laud Dumnezeirea Ta.

Pe mine cel cuprins și îngreuiat cu somnul păcatelor, deșteaptă-mă Preacurată, prin Dumnezeiască deșteptată rugăciunea ta, Mireasă a lui Dumnezeu.

Frumusețea ta Doamnă cea cu Dumnezeiască cuviință, prea bună, și prea dulce, iubindu-o Stăpânul, întru tine Fecioară s-au sălășluit.

Pe Dumnezeu cel ce l-ai născut roagă-l Fecioară, ca să trimită mântuire și stricare scârbelor, și grabnică schimbare de neputințele cele cumplite, și Dar veșnic celor ce cu credință te cinstesc pe tine întru toți vecii.

Pentru căci din lenevirea mea și din trândăvire cu ticălosul, ticăloșește am căzut întru adâncurile greșalelor celor multe, și sunt cuprins acum de nedumerire, și deznădăjduire: fii mie ajutor, curățire, și mântuire Preacurată, dându-mi mie mângâiere prea milostivă, rogu-mă, și te cer, și cu credință căzând strig ție: să nu mă arăt până la sfârșit bucurie pierzătorului.

Peasna 6, Irmos

Iona din pântecelul chitului au strigat, scoate din stricăciune viața mea iar noi strigăm ție prea puternice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Înviază-mi mintea mea cea moartă Preacurată Fecioară, cu lucrarea celui ce cu adevărat s-a născut din tine, pururea Fecioară.

Singură ești care ne-ai izvorât nouă apa mântuirii, care ai stins aprinderea înșelăciunii, ro-urând cunoștința cea adevărată robilor tăi.

Prea sfântă și purtătoare de Lumină ușa Darului, luminând toată lumea cu strălucitoare lumina ta Fecioară, luminează pe ceia ce te laudă pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Tămăduiește prea curată neputinciosul meu suflet, care pătimește fără de vindecare, prin amăgirile vieții, și cu înconjurările multor păcate.

Peasna 7, Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc oarecând, tinerii izvorător de rouă l-au arătat, și pe unul Dumnezeu lăudându-l și zicând: prea înălțat ești Dumnezeul părinților noștri și prea slăvit.

Fecioară ceea ce ai născut focul Dumnezeirii, arde uscăciunile patimilor mele, și cu lumina pocăinței strălucește-mă pe mine Preacurată, rogu-mă.

Nestricată Fecioară, izbăvește-ne pe noi din stricăciune, însuflețește Palat al lui Dumnezeu, arată-ne pe noi case sfinte Dumnezeiescului Duh, carii în bisericile tale neîncetat te lăudăm pe tine cu credință.

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăști Născătoare de Dumnezeu, că ai născut izvorul vieții, ci cu rugăciunea ta cea caldă curățește-mă de spurcăciuni Dumnezeiască Mireasă.

Toate semnele Dumnezeieștii tale nașteri, văzându-le Dumnezeieștii prooroci, cu bucurie

lăuda strigând: prea lăudate Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pe unul Împăratul măririi cel fără de început, pe carele bine-l cuvintează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor: binecuvântați-l preoți, noroadă prea înălțați-l întru toți vecii.

Cel neajuns Stăpânul tuturor, pe carele nu-l încap cerurile, Născătoare de Dumnezeu, încap în pântecul tău Fecioară: drept aceea credincioșii cu dragoste pe tine te înălțăm în veci.

Prea sfântă Fecioară văzându-te pe tine biserică înfrumusețată și prea luminată cu tot felul de bunătăți ale celui Preaînalt, cu credință te laudăm, și te mărim întru toți vecii.

Ceea ce ești cetate însuflețită a Dumnezeului nostru, slobozește turma ta din jugul barbarilor celor fără de Dumnezeu, de cutremur și de nevoi, și din toată ispita.

Toți cei ce aleargă cu credință întru sfântă biserica ta Fecioară, se izbăvesc de păcatele cele vechi, și după datorie toți te mărim pe tine prea Curată.

Peasna 9, Irmos:

Ceea ce ai purtat în pântece dovedirea nestricăciunii, și Cuvântului celui întru tot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat, lăcașul celui nesuferit, încăperea celui neîncăput, a Ziditorului tău, pe tine te mărim.

Arătat-te-ai mai sfințită decât puterile cele de sus, că ai născut pe Ziditorul tuturor, Maică neispită de nuntă, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, pentru aceasta împreună cu îngerii te mărim pe tine, laudând neîncetat măririle tale.

Din tine au răsărit Soarele dreptății, celor ce șed întru întunericul dezmierdărilor, și pe tine luminează te-au făcut prea laudată Curată: drept aceea Născătoare de Dumnezeu după datorie te laudăm pe tine întru toți vecii.

Fecioară ceea ce ai dezlegat din dureri pe Eva, prin preacurată nașterea ta Cocoană, dezleagă-mi și mie durerile patimilor sufletului, și ale trupului meu.

Paraclis de umilință

Ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Dumnezeu cel neîncăput, carele s-au făcut om pentru iubirea de oameni, și au luat din tine frământătura noastră, și arătat o au îndumnezeit, nu mă trece cu vederea Preacurată, pe cel ce sunt scârbit acum, ci degrab mă miluiește, și de tot felul de vrăjmașie și vătămare a vicleanului mă izbăvește.

Peasna 1, Irmos:

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu, carele ai scos pe norod din robia Eghiptului, și ai acoperit cu apele căruțele și puterea lui Faraon.

Stih: Izbăvește-mă de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, Maica lui Dumnezeu.

Palat prea luminos al Stăpânului, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, arată-ne lăcașuri Sfântului Duh pe noi, cei ce întru lăcașul tău cel sfânt aducem Domnului laudă.

Neînțeleasă și necuprinsă este cu adevărat înfricoșată taina carea s-au lucrat întru tine:

că pe cel necuprins zămislindu-l, cu trup din prea curate sângiurile tale Stăpână de Dumnezeu dăruită l-ai născut, pe care ca pe Fiul tău roagă-l totdeauna Preacurată, să se mântuiască sufletele noastre.

Lăcuind Domnul în sfânt pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, lăcașuri veselitoare ale Treimii săvârșește, pe cei ce cu credința adevărului pe tine acum te fericesc.

Sufletul meu, carele bolește cumplit de patimi prea rele, vindecă-l Prealăudată, carea pe Tămăduitorul și Mântuitorul tuturor, pe Hristos ai născut, carele vindecă toată neputința, Cel ce au rănit mintea cea rea a diavolului, și din moarte ne-au slobozit pe noi.

Peasna 3, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, Lumina cea Sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce cu credință te laudă pe tine.

Lăcaș liniștit și ancoră neruptă avându-te credincioșii pe tine Născătoare de Dumnezeu, din cele cumplite ale înșelăciunii ne izbăvim.

Ceea ce ai născut apa Vieții, băutura nemuri-

rii, pe Hristos Domnul, adapă-mă pe mine cu apa iertării, și veselește cugetul meu cu înțelegeri Dumnezeiești, ca să fac poruncile tale, și prin lucrarea lor să ajung la limanul mântuirii, ca să te măresc pe tine Preacurată Fecioară.

Pe tine te rugăm Preacurată folositoarea noastră, fiind cuprinși de scârbe, să nu ne treci desăvârșit cu vederea ca să pierim robii tăi, ci ne ajută și ne scoate pe noi din mânia și scârba cea arătată, o, de Dumnezeu proslăvită Născătoare de Dumnezeu Preacurată, că tu ești zidul nostru, și ajutorul cel nebiruit.

Întinzând mâinile tale cele prea curate Fecioară, acoperă pe cei ce nădăjduiesc spre tine, și către Fiul tău strigă: Dă tuturor Hristoase mi-lele tale.

Peasna 4, Irmos:

Întru Domnul Dumnezeul meu s-a întărit inima mea, pentru aceea cei neputincioși s-au încins cu putere.

De întinăciunea cea înțelegătoare spălându-ne prin înfrânare, arată-ne curați a slavoslovi pe Fiul lui Dumnezeu, Fecioară.

**Prin post și prin nevoințe încinge-ne cu tărie
asupra vrăjmașilor celor gânditori, pe noi cei
ce te cântăm pe tine Născătoare de Dumnezeu.**

**Roagă-te neîncetat Preacurată, celui ce au ieșit
din coapsele tale, să se izbăvească din înșelă-
ciunea diavolului cei ce te cântă pe tine Maica
lui Dumnezeu.**

**Chivernisește Preacurată, ticălosul meu suflet,
și-l miluiește pe dânsul, cel ce s-au alunecat
întru adâncul pierzării pentru mulțimea gre-
șalelor: și în ceasul înfricoșatei morți Prea cu-
rată, răpește-mă dela dracii cei ce mă clevetesc
rogu-mă, și mă mântuiește.**

Peasna 5, Irmos:

***Cela ce ai răsărit lumina, și ai luminat dimi-
neața, și ai arătat ziua Slavă Ție! Slavă Ție
Iisuse Fiul lui Dumnezeu.***

**Izbăvește de osândire și de cumplite greșale
sufletul meu cel smerit, și-l slobozește din
moarte, prea sfântă Mireasă Dumnezeiască,
și-mi dăruiește pururea a dobândi îndreptare,
în ziua Judecății, pe care o au dobândit adună-
rile sfinților, mai înainte de sfârșit prin pocă-
ință, și cu vărsările lacrimilor fiind eu curățit**

prea Curată Fecioară.

Fiind tu Curată carte prea nouă, ai avut întru tine pe Cuvântul scris, pe carele roagă-l să scrie în cartea celor vii pe cei ce îl slavoslovesc pe Dânsul, și cu osârdie să împlinească cele scrise.

Rogu-mă Preacurată, îndreptează-mi mișcările minții mele către Dumnezeu cel ce este Calea Vieții, și să netezească cărările mele, ca să umblu pe calea ceea ce duce către cele Cerești.

Din noroiul patimilor, din întreitul val al gândurilor, de săgețile vicleanului, din toată asupreală cea potrivnică, mântuiește Preacurată sufletele celor ce laudă cea negrăită Nașterea ta prea Curată Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând dintru cuget curat întru Domnul prăznuind.

Bucură-te Curată străină auzire bucură-te lemn sfânt de Dumnezeu sădit al Raiului, bucură-te. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni: bucură-te sabie cu două ascuțituri, care

tai capul vrăjmaşului cu străină naşterea ta, Preasfântă cu totul prea Curată, şi iarăşi ne cheamă pe noi care ne-am înstrăinat.

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor înaintea te punem, ancoră şi nădejde mântuirii noastre, pe tine te avem Dumnezeiască Mireasă.

Rugăciunile norodului tău cele către Fiul tău, primeşte-le Născătoare de Dumnezeu, îmblânzindu-l cu bună milostivire, ca să ne izbăvim din primejdii şi de înconjurări, noi care te cântăm: că tu eşti folositoarea vieţii noastre.

Rupe Fecioară zapisul păcatelor mele, şi mă mântuieşte de tot felul de vătămare şi de asuprea vicleanului, ca să strig ție: binecuvântată eşti tu între femei prea curată Stăpână.

Peasna 7, Irmos:

Pe Fiul şi Dumnezeu cel ce s-au născut din Tatăl mai înainte de veci, şi în anii cei mai de pe urmă din Fecioara Maică s-a întrupat: laudaţi-l, noroadă prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Nemăsurată bogăţia milostivirii tale, şi puterea cea nebiruită a tăriei tale primindu-o în

mente, fiind cuprins de scârbă, și cumplit nedumirindu-mă, cu lacrimi dintru adâncul inimii mele, la acoperământul tău alerg, strigând: Fecioară Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, una folositoarea lumii.

Oprește abaterile cugetului meu, și rătăcirile simțirilor, și chipurile patimilor cele stricătoare de suflet desăvârșit le șterge, și alinează tulburarea sufletului meu Fecioară, ca să slăvesc bunătatea ta, că pe tine te am, apărătoare toatei vieți, și neputinței mele ajutor.

Mâinile tale cele Dumnezeiești, Prea sfântă Fecioară, cu care ai ținut pe Ziditorul, întrupându-se pentru bunătatea, întinzându-le, roagă-l pe Dânsul, ca să ne izbăvească pe noi din ispite și din patimi, și din primejdii, cei ce te laudăm cu dragoste, și-ți strigăm: Slavă Celui ce s-au sălășluit întru tine, Slavă Celui ce au ieșit din tine, slavă celui ce ne-au slobozit pe noi prin nașterea ta.

Bucură-te lauda lumii, bucură-te Biserica Domnului, bucură-te munte umbros; bucură-te scăpare, bucură-te sfeșnic de aur, bucură-te mărirea pravoslavnicilor, bucură-te Maria Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te Rai, bucură-te Dumnezeiască masă, bucură-te cort,

bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te
nădejdea tuturor.

Peasna 8, Irmos:

*Izbăvitorule al tuturor Atotputernice, pe cei
ce se țineau de buna credință, în mijlocul vă-
păii pogorându-te i-ai rourat, și i-ai învățat
să cânte: binecuvântați toate lucrurile Dom-
nului pe Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați
întru toți vecii.*

Doamne primește rugăciunile Maicii Tale, și
milostivindu-te pleacă-te, și mântuiește tot
neamul omenesc, cel ce mărește a ta Stăpâni-
re, și ne izbăvește pe noi dintru înșelăciunea
vrăjmașului celui spurcat, și ne miluiește
Milostive, dându-ne iertare de greșale.

Polată purtătoare de lumină fiind a Stăpânu-
lui, și nor al Luminii celei înțeleghătoare, carea
ai răsărit lumii, de Dumnezeu dăruită cu totul
fără prihană: luminează cugetul și trupul meu,
și toate smintelile vicleanului pierde-le, și prin
rugăciunea ta întărește gândul meu.

Din noroiul patimilor, dintru întreit valul gân-
durilor, de săgețile vicleanului, și din toată
asuprirea cea potrivnică, mântuiește Preacu-

rată pe toți, cei ce laudă nașterea ta cea ne-grăită, cu totul fără prihană Stăpână.

Pe tine ca pe un Izvor de sfințenie ca un sicriu cu totul de aur strălucit întru Duhul Sfânt, te rog, și mă cuceresc, luminează-mi Stăpână ticălosul meu suflet, cel cu totul dat patimilor, izbăvindu-mă de tirania cea amară a dracilor, și dându-mi cale de mântuire prin rugăciunile tale.

Peasna 9, Irmos:

Nașterea ta cea fără sămânță Născătoare de Dumnezeu prea Curată, pe Hristos Dumnezeul nostru întru cântări netăcute îl mărim.

Marie ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuți în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, și a greșalelor, și a necazurilor: că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutătoare, și folositoare tare, și mântuiești pe robii tăi.

În patul lenevirii zac Preacurată, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea răposării mele mă tem, nu cumva prea cumplitul șarpe, ca un leu fără de milă va rupe smeritul meu suflet, Născătoare de Dumnezeu. Pentru acea-

**sta mai înainte de sfârșit, cu a ta bunătate în-
tâmpinându-mă, ridică-mă spre pocăință.**

**Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Mântuitorul
meu, Preabunul și Mântuitorul, leacul pocăin-
ței, și curgerile lacrimilor, și cugetarea ceasu-
lui celui groaznic, și înfricoșat, și neamăgirea
Judecătorului, tu mie îmi dăruiește prin rugă-
ciunile tale, o, Fecioară, ca să scap de cutre-
murul chinurilor, și să dobândesc Dar Dum-
nezeiesc, mântuirea sufletului meu.**

**Îndreptează-mă pe mine care am căzut cu to-
tul, ca unul ce am deschis ușa patimilor, și cu
bună mijlocirea ta du-mă la intrările pocăin-
ței, și mă mântuiește ceea ce ai născut pe
Mântuitorul și Domnul a toată lumea.**

**Bucurați-vă oamenilor împreună cu Maica lui
Dumnezeu, măriți-o pe dânsa Puterile Ceruri-
lor: laudați pe Preacurata cei ce împărățiți pă-
mântul: veniți tot norodul iubitorilor de praz-
nic, să zicem Născătoarei de Dumnezeu cu un
glas: Bucură-te! veselindu-ne cu credință.**

Paraclisul pentru mântuire

Peasna 1, Irmos:

Dat-ai celor ce se tem de tine semn, ca să fugă de la fața arcului, ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, pentru aceasta pururea cântăm ție cântare de biruință, Doamne, că te-ai proslăvit.

Stih: Izbăvește-mă de tirania cea amară a dracilor Născătoare de Dumnezeu.

Când îmi aduc aminte de greșalele mele, dintru adâncul sufletului suspin Fecioară, și îmi bat pieptul strigând: greșit-am, și cad la tine Stăpână, căutând să mă pocăiesc. Dar iarăși nesimțitor fiind, mă îmboldesc de obișnuirea cea rea, vai mie! Izbăvește-mă de aceasta degrab, și spre mântuire mă povățuiește.

Fiindu-mi cugetul întinat de patimi, și rănit de păcate, și cumplit tulburându-se, ceea ce ești plină de Dar, care ai născut Nesticăciunea cea înființată, și izvorătoare de viață, curățește-mă, și mă izbăvește de păcate.

În noroiul păcatelor am căzut, și nu este întru mine chipul ființei, că m-am înecat în viforul păcatelor mele cumplit, ci tu ceea ce ai născut Cuvântul, pe Cel singur Iubitor de oameni, ca-ută spre mine Fecioară, și mă izbăvește de tot păcatul, și de patimi pierzătoare de suflet, și de toată răutatea vrăjmașului celui cumplit, ca să cânt veselindu-mă: roagă-te Ziditorului și Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce năzuiesc cu credință la acoperământul tău.

Tămăduiește-mi Preacurată greșalele sufletului meu cele fără măsură, și-mi luminează gândul, care pururea este întunecat de toate călcările poruncilor, ca după datorie cu laude să te fericesc pe tine.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Zămislit-ai cu adevărat pe Cuvântul lui Dumnezeu în pântecetele tău, și L-ai născut mai presus de fire, pe Carele îmbunează-L cu rugăciunile tale, ca să ne izbăvească pe toți robii tăi din primejdii, prea Curată.

Ca să răpești pe om Dumnezeu de la ucigașul de om, Te-ai arătat pe pământ purtând trup cu adevărat, Mântuitorule, păzind curată pe ceea ce Te-au născut: pentru aceea Te laudăm întru toți vecii.

Cu ce ochi voi vedea fața ta cea frumoasă eu, cel ce cu patimile mi-am spurcat ochii trupului, și iarăși cum voi săruta icoana ta cea de Dumnezeu închipuită? Având buze spurcate eu cel nestâmpărat: și cum îmi voi întinde mâinile eu spurcatul, care le-am netrebnicit, către Dumnezeiescul tău Dar? Stăpână mântuiește-mă.

Avându-te toți pe tine ca un liman, și zid și cetate, și acoperământ, și intrare nerușinată către Împărăție, rugămu-ne Preacurată, să nu ne scăpăm de nădejdea noastră, prin rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeiască deșertarea ta cunoscându-o Avacum, cu mai înainte vederea Hristoase, cu frică au strigat ție: Spre mântuirea norodului tău, ca să mântuiești pe unșii tăi ai venit.

**Cu laude și cu mărire să cinstim noroadelor pe
Preacurata Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce
nears au primit în pânțe Focul Dumnezeirii.**

**Având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău,
roagă-te Stăpână, să ajute norodului tău și tur-
mei tale, iară semețiile celor fărădelege să le
sfărâme.**

**Cu multe greșale fiind întunecat la cuget eu
nestâmpăratul chem către mine a ta grabnică
sprijineală, Născătoare de Dumnezeu, lumi-
nează-mi ochii sufletului, strălucește-mi lumi-
na cea strălucită a pocăinței, și mă îmbracă cu
armele Luminii prea Curată.**

**Pe tine toți credincioșii te știm liman de mân-
tuire, și zid nemișcat, Născătoare de Dumne-
zeu Stăpână, ci tu prin rugăciunile tale izbă-
vește din nevoi sufletele noastre.**

Peasna 5, Irmos:

***Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la
tine mânec și ție strig: luminează sufletul
meu cel întunecat Hristoase, ca un Milostiv.***

**Mai aleasă decât toată zidirea cea văzută și cea
nevăzută te-ai arătat prea Curată pururea Fe-
cioară, că ai născut pe Ziditorul, precum bine**

au voit a Se întrupa în pântecele tău: pe Carele roagă-L cu îndrăzneală să mântuiască sufletele noastre.

Roagă pe Fiul tău și Domnul Fecioară prea Curată, ca să dăruiască pașnică izbăvire celor robiți de împotrivnică întâmplare, cari nădăjduiesc spre tine.

Avându-te pe tine întărire și folositoare noi, cei ce te mărturisim Născătoare de Dumnezeu Curată, ne mântuim de întreitele valuri ale vieții, Fecioară cu totul fără prihană.

Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești milostivă, lauda Apostolilor, mărirea pătimitorilor și întărirea credincioșilor: rogu-mă, întărește-mă pe mine, carele mă clătesc de supărările amăgitorului, și cugetul meu, carele se întuneacă cu călcările poruncilor.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciune vărs către Domnul, și lui spun necazurile mele: că de rele sufletul meu s-au umplut, și viața mea de iad s-au apropiat, și mă rog ca Iona, din stricăciune scoate-mă Dumnezeule.

De ispite și de viforul cugetelor, și de toată mâ-

nia, și de tot păcatul, de foamete, și de pierzare și de munca cea veșnică izbăvește-ne pe noi, prea Curată Fecioară.

Sufletul meu cel cumplit întunecat cu călcările cele viclene, cu razele cele curate ale luminii tale îndreptează-l către Lumină, ca una ce ești ușa Luminii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pentru ca cu cântări să te măresc pe tine.

Nu înceta Fecioară rugând pentru noi pe Fiul tău, pe Dumnezeu cel iubitor de oameni, că pe tine te-am câștigat nădejde, și cu apărarea ta ne izbăvim din nevoi, și din patimi, de greșale și de dureri, cei ce cu credință te mărim.

Judecătorul se apropie, sfârșitul este lângă uși, priveghează suflete, și suspinând dintru adâncul inimii, strigă către Maica Dumnezeului nostru, izbăvește-mă de chinurile cele groaz-nice, și în locul odihnei mă pune, prea Curată Stăpână.

Peasna 7, Irmos:

Pe tine Maica lui Dumnezeu, și Fecioara cea neispită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât Pu-

terile cele preacurate, cu slavoslovii fără tăcere te mărim.

Sfânta Sfintelor te înțelegem pe tine, ca pe una ce singură ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenunțită: căci prin Dumnezeiască nașterea ta nestricăciune ai izvorât tuturor credincioșilor.

Pornirile cele arzătoare de foc ale patimilor celor cu totul pierzătoare, cu stropirea Dumnezeieștii ploii tale celei de ajuns, stinge-le Fecioară, ca și eu precum cei trei tineri, să mulțumesc lui Dumnezeu Celui dintru tine, mărink și binecuvântând Darul tău Stăpână.

Născut-ai Fecioară Preacurată pe Domnul tuturor, pe Carele roagă-L să izbăvească pe oameni de robia cea înțelegătoare, prea lăudată.

Pe tine te avem părtinitoare robii tăi Preacurată, și mijlocitoare nerușinată către Fiul și Dumnezeul tău, izbăvește-ne de primejdii, și de supărări, ca cu credință și cu dragoste pururea să te mărim cinstită Fecioară.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu grăitori, în cuptor călcând văpaia focului, au cântat: Binecuvân-

tați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea bun, și prea fericit, tămăduiește întristările sufletului meu.

Întărește puterea sufletului meu cea slăbănogită de lenevirea cea de-a pururea, și de păcate: ca cu credință și cu osârdie totdeauna să te cânt prea Curată.

Bucură-te scaunul cel adevărat al lui Dumnezeu, și jilțul Împăratului; bucură-te sicriul Vieții, bucură-te izvor nedeșertat al sfințeniei, vas de Mir al Duhului, desfătarea Raiului; bucură-te îndulcirea cea tainică a sufletelor, bucură-te bucuria cuvioșilor, bucură-te veselia tuturor, celor ce aleargă către tine Mireasă a lui Dumnezeu.

Tămăduiește patimile sufletului meu prea Curată, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, și potolește tulburarea din mine, a celui ce neîncetat tulbură inima mea, prea Curată Fecioară.

Peasna 9, Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început cerurile cu înțelepciune, și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă Hristoase pe piatra poruncilor tale, că nu este Sfânt afară de tine, unule iubitorule de oameni.

Pe mine cel ce zac întru întunericul necunoștinței, cu lumina îndurărilor tale luminează-mă singură, ceea ce ai născut pe Dătătorul de lumină, pe Izbăvitorul și Domnul, Cel ce încununează pe Sfinți.

Curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel mântuitor, izbăvește pe robii tăi de dosăzile războinicului vrăjmaș, și de războiul celui pierzător, îndreptează pașii mei către cărările cele de mântuire, ca toți cu credință să te mărim pe tine Cocoană.

Născătoare de Dumnezeu rogu-mă întărește-mă pe mine, care mă clătesc de supărările amăgitorului, și cugetul meu care se întunecă cu călcările poruncilor.

Întărindu-mă cu puterea și cu Darul tău, ție am dat cu osârdie cântarea cea din inimă, ci primește-o pe dânsa Fecioară Preacurată, dăruindu-mi Darul tău cel mult luminos, din co-

morile

cele

nepieritoare, de Dumnezeu ferici-tă.

Paraclis dogmatic

Proorocul David care pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare mai înainte pentru tine au glăsuț, mărire ție făcându-ți: înainte au stățut Împărăteasa de-a dreapta Ta: că pe tine Maică solitoare Vieții te-au arătat, Dumnezeu carele fără tată din tine a se face Om bine au voit: ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat de patimi. Și oaia cea rătăcită, din munte răpită aflându-o, pe umere ridicându-o, la Tatăl o au adus, și după voia Sa cu Puterile Cerești o au împreunat: și au mântuit Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos cel ce are mare și bogată milă.

Peasna 1 Irmos:

Calul și pe călărașul în Marea Roșie l-a scuturat Hristos, cel ce au sfărâmat războaiele cu braț înalt, și pe Israil l-au mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

***Stih: Izbăvește-mă de robia și de pecetea
Pierzătorului, Maica lui Dumnezeu.***

Împărăteasă a tuturor, ceea ce ești slava pravoslavnicilor, risipește întărâtarea ereticilor, și rușinează fețele, celor ce nu se închină, nici cinstesc prea cinstită icoana ta.

Îndoirea firilor iar nu a fețelor Celui ce s-au întrupat din tine Fecioară propovăduim: pe carele după trup îl închipuim, și ne închinăm asemănării chipului lui, cei ce ne-am împăcat cu Dumnezeu prin tine prea Curată.

Ceea ce ai născut adâncul milostivirilor, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, de întristările lumești izbăvește-mi sufletul meu, și deschide-mi mie ușa bucuriei duhovnicești, că spre tine Fecioară nădejdea mi-am pus.

Sufletul meu cel smerit, carele s-au bolnăvit de greutatea celor cumplite, și s-au înecat, învrednicește-l cercetării tale, de Dumnezeu dăruită Stăpână, și-l arată până la sfârșit sănătos cu totul, ca pe unul ce-ți strigă: Bucură-te Maica lui Dumnezeu în veci.

Peasna 3 Irmos:

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s-au veselit duhul meu a cânta ție: Nu este Sfânt ca Dumnezeuul nostru, și nu este drept afară de

Tine Doamne.

Îmbrăcându-se din tine Dumnezeu întru om pentru bunătatea, îndoit au ieșit și cu lucrarea și cu firea, pe carele roagă-l pururea Preacurată, ca să lumineze, pe cei ce te laudă pe tine.

Ceea ce ești scăpare creștinilor, ajutătoare celor cuprinși întru răutăți, Preasfântă Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi, carii suntem pururea înconjurați de primejdii, și de multe năpădiri ale viclenilor barbari.

Născut-ai pe Împăratul cel fără de început, carele au luat începere omenească de la tine Fecioară Maică: ci roagă-l pe dânsul ca pe un iubitor de oameni, să mântuiască pe robii tăi de toată nevoia, și de cuprinsul vrăjmașului, Preacurată.

Preasfântă Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce după Dumnezeu ești folositoarea robilor tăi, ferește-ne pe noi de robia barbarilor, și de primejdii.

Peasna 4 Irmos:

Cel ce întărești tunetul și zidești Duhul, întărește-mă Doamne, ca să te laud pe tine adevărat, și să fac voia ta: că nu este Sfânt ca Dumnezeuul nostru.

Cu strălucirile Luminii care este întru tine, luminează sufletul meu cel orb Fecioară, și mă povățuiește, ca să umblu pe căile cele mântuitoare, și să scap de poticnelile rătăcirii, ca cu credință să te fericesc.

Fii mie curățire către Cel ce s-au născut din tine Preacurată, mijlocindu-mi Dumnezeiască intrare întru Împărăția lui Dumnezeu, și îndulcirea hranei, și împărtășirea Luminii, tămăduindu-mi datoriile cele cumplete.

Ceea ce cu adevărat ești prea curată, una de Dumnezeu Născătoare, întărește-mă ca să stăpânesc patimile cele ce m-au robit pe mine, ca bucurându-mă, cu cuget slobod să te fericesc pe tine mântuirea credincioșilor.

Firea omenească cea stricăcioasă îmbrăcându-se întru tăria Stăpânirii, prin Învierea Celui născut al tău Fecioară prea lăudată, cu bărbăție s-au într-armat asupra morții, și ca pe o

Maică curată a Nemuririi și a Vieții te laudă pe tine.

Peasna 5 Irmos:

Cerurile au acoperit bunătatea ta, și pământul s-au umplut de slava ta Hristoase: pentru aceasta neîncetat strigăm: Slavă Puterii tale Doamne.

Roagă-te pentru slugile tale Dumnezeuului nostru Celui ce s-au întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe toți de supărările șarpelui cele de multe feluri, Mireașă a lui Dumnezeu.

Nu s-au despărțit de Firea cea Dumnezeiască, trup făcându-Se în pânțelele tău, ci făcându-Se om, au rămas Dumnezeu, Cel ce după naștere te-au păzit pe tine Maică Fecioară, ca și mai înainte de naștere, Preacurată, însuși Domnul: pe Carele roagă-L cu osârdie, să ne dăruiască nouă mare milă.

Lucruri preaslăvite de tine s-au grăit în neamurile neamurilor: că pe Dumnezeu Cuvântul în pânțe l-ai încăput, și curată ai rămas, de

Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pe tine, după Dumnezeu folositoare noastră.

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată și Curată, cu totul fără prihană, și neasemănată întru toată sfințenia, nu mă lepăda pe mine cel spurcat și necurat, și iscoditor de toată ocara cea fărădelege, și de lucrarea cea cumplită: nu mă lăsa să pier de tot, ci mă izbăvește de patimi și mă mântuiește întorcându-mă.

Peasna 6 Irmos:

Cuprinzându-mă viforul gândurilor mele, mă trage în fundul păcatelor celor nenumărate, ci tu Îndreptătorule ca un Bun apucând înaintea, scoate-mă ca pe proorocul și mă mântuiește.

Cu razele luminii tale cele de taină, gonește întunericul sufletului meu și liniștește viforul cel cumplit al gândurilor mele, și mă îndreptează către limanurile cele line, ceea ce ești singură mântuirea tuturor, ca să te fericesc cu credință Maica lui Dumnezeu.

Fii întărire, scăpare și acoperământ, celor ce cu credință aleargă la tine Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te vestim pe tine Maica lui Dumnezeu.

Pe mine cel ce sunt omorât înviază-mă, și pe cel ce sunt rănit degrab mă vindecă, ca una ce ești calea cea nerătăcită, și îndreptătoare și vindecătoare tuturor Stăpână.

Mântuiește-mă Stăpână Preacurată, ceea ce nespus ai născut pe Hristos, că pe tine singură folositoare și zid neclătit și acoperământ, și bucurie, și mângâiere Dumnezeiască a sufletului meu te-am câștigat, tu dar mă izbăvește de viermele cel neadormit, și de focul cel veșnic, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Peasna 7 Irmos:

Nașterea ta s-au arătat fără stricăciune, Dumnezeu au ieșit din coapsele tale purtând trup, precum s-au arătat pe pământ, și s-au amestecat cu oamenii: pentru aceea toți te mărim pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Numindu-te pe tine Preacurată, Născătoare de Dumnezeu adevărată, mărturisim pe Cuvântul cel ce negrăit s-au întrupat din tine în două

firi, iară nu în două Ipostase, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Omoară Preacurată păcatul meu cel viu, care omoară sufletul meu, și mă învrednicește să mă împărtășesc vieții celei Dumnezeiești, ceea ce ai născut Bucuria, și pe șarpele l-ai omorât.

Roagă-te Fecioară să-mi fie mie sfârșitul bun, ca să scap de chinurile cele fără sfârșit, care mă așteaptă, și să mă mântuiesc.

Sufletul meu care cumplit bolește de patimi foarte rele, tămăduiește-l Prealăudată, ceea ce ai născut pe Doftorul și Mântuitorul Hristos, pe cel ce vindecă toată slăbiciunea, carele au rănit cugetul cel rău al diavolului, și pe noi ne-au scos din moarte.

Peasna 8 Irmos:

Biruitori tiranului și văpăii cu Darul tău fiind tinerii, cei ce s-au ținut tare de poruncile Tale, răcorindu-se în mijlocul cuptorului celui aprins au strigat: Binecuvântați toate lucru-rile Domnului pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cel ce negrăit s-au născut din tine cu două voiri și cu două lucrări, prea Curată, Acela

păzește pe cei ce cred întru același chip, carii strigă: Dumnezeuul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Ceea ce mai presus de cuget ai născut Lumina cea nesuferită, izbăvește-mă de văpaia gheenei, și aprinde sufletul meu spre dragostea Celui ce au venit să puie pe pământ focul cunoștinței, de Dumnezeu dăruită, Preacurată Fecioară.

Vezi-mi nevoile, care mi-au adus mulțimea răutăților mele, Fecioară, și mă răpește din gheena focului, pe mine carele strig: Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, Fecioară.

Fiindu-mi mie tărie și scăpare, și zid neînconjurat, și rugătoare către Dumnezeu, izbăvește-mă de văpaia cea veșnică și de gheena, Prea curată Fecioară.

Peasna 9 Irmos:

Pe Norul cel purtător de Lumină întru carele Stăpânul tuturor ca ploaia pe lână s-au pogorât, și s-au întrupat pentru noi, făcându-se om Cel fără început ca pe o Maică prea curată a Dumnezeului nostru, toți o mărim.

Ca o Maică a lui Dumnezeu nestricată, și Curată, și cu totul fără prihană, și mai presus de toată sfințenia, nu mă lepăda pe mine cel spurcat și necurat, și aflător de toată lucrarea cea de ocară, și fărădelege și cumplită: Nu mă lăsa să pier de tot, ci mă izbăvește de patimi, și mă mântuiește pe mine întorcându-mă.

Născut-ai întrupat pe Domnul, Doamnă a toată zidirea, pe Carele roagă-l prea Sfântă Fecioară, ca să ne izbăvim de vrăjmașul, cel ce ne domnește împotivă.

Urmând glasurile Părinților, cu credință mărturisim pe Unul din Treime, Carele s-au născut din tine în două firi, și în două voiri, și pe tine Fecioară curată te mărturisim.

Toată rânduiala laudelor se biruiește acum Preacurată a te lăuda pe tine Mireasă a lui Dumnezeu, carea ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu, și pe îngeri i-ai întrecut.

Paraclisul Maicii Domnului la Învierea Domnului

Cine nu te va ferici pe tine Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că Cel ce au strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, același din tine cea curată au ieșit, negrăit întrupându-se: din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut: pe Acela roagă-l Curată cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind sculările asupra noastră cele rele, din tot necazul slobozindu-ne pe noi; că pe tine una te avem ancoră tare și nemișcată, și a ta folosință am dobândit, să nu ne rușinăm Stăpână cei ce te chemăm pe tine, grăbește spre rugăciunea celor ce strigă ție cu credință: Bucură-te Stăpână ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Peasna 1 Irmos:

Cel ce au bătut Eghipetul, și pe Faraon muncitorul l-au înecat în Mare, au mântuit din robie prin Moisi pe norodul cel ce au cântat cântare de biruință, că s-au proslăvit.

Stih: Stăpâna mea, să nu mă arăți bucurie Pierzătorului.

Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu Cuvântului, Celui întrupat din Fecioara Maria, veniți să ne închinăm: că răstignire răbdând, îngropării s-au dat precum însuși au voit: și înviind din morți, m-au mântuit pe mine omul cel rătăcit.

Trecut-au umbra Legii, și Darul au venit, că precum rugul n-au ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas: în locul stâlpului celui de foc au răsărit Soarele dreptății, în locul lui Moisi Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

Îngerul cel mai înainte de zămislirea Ta Doamne, bucurie celei pline de Dar au adus: iar îngerul cel de la Învierea ta, piatra slăvitului tău mormânt o au răsturnat, acela adică în locul întristării, semne de veselie au vestit, iar acesta în locul morții pe Stăpânul Dătătorul de viață l-au propovăduit nouă. Pentru aceasta strigăm Ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne mărire Ție.

Cum să nu ne mirăm de nașterea ta cea cu bărbăție Dumnezeiască, cu totul cinstită, că ispită de bărbat neluând ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut fără de tată pe Fiul cu trup, pe cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără de mamă, carele nicicum n-au răbdad schimbare sau amestecare, sau despărțire: ci au păzit întreagă osebirea amândurora firilor. Pentru aceasta Maică Fecioară Stăpână, pe Acela roagă-l să mântuiască sufletele, celora

ce cu dreaptă credință de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc pe tine.

Peasna 3 Irmos:

Întărește-mă pe mine Hristoase pe piatra poruncilor Tale, și mă luminează cu lumina feței tale: că nu este sfânt fără numai Tu iubitorule de oameni.

Făcătorul și Izbăvitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecul tău ieșind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pe Adam au slobozit, pentru aceasta ție Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere, cu îngerul, Bucură-te: Bucură-te Stăpână folositoare și aco-perământul, și mântuirea sufletelor noastre.

În Marea Roșie chipul Miresei celei ce nu știe de nuntă s-au scris oarecând. Acolo Moisi împărțitorul apei, iar aici Gavriil slujitorul minunii. Atuncea adâncul l-au trecut pedestru neudat Israil: iară acum pe Hristos l-au născut fără sămânță Fecioara. Marea după trecerea lui Israil a rămas neumblată: iară cea fără prihană după nașterea lui Emanuil a rămas nestricată. Cea ce ești, și mai înainte ai fost, și

te-ai arătat ca un om Dumnezeu miluiește-ne pe noi

Doamne pecetluită fiind groapa de cei fărădelege, ieșit-ai din mormânt precum te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu: n-au cunoscut cum te-ai întrupat îngerii Tăi cei fără de trup, n-au simțit când ai înviat ostașii cei ce te-au străjuit. Că amândouă s-au pecetluit de către cei ce ispitea: și s-au arătat minuni celor ce se închină cu credință tainei: care celor ce o laudăm dă-ne nouă bucurie și mare milă.

Împăratul Cerurilor pentru iubirea de oameni pe pământ s-au arătat, și cu oamenii au petrecut: că din Fecioară curată trup luând, și dintr-însa ieșind cu luarea, unul este Fiul îndoit în fire, dar nu în Fețe. Pentru aceasta pe Acesta desăvârșit Dumnezeu, și om desăvârșit propovăduindu-l, mărturisim pe Hristos Dumnezeuul nostru: pe carele roagă-l Maică ce nu știi de mire, să miluiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul 1:

Cei ce stăm cu nevrednicie întru preacurată casa Ta, cântare de seară înălțăm, dintru adâncuri strigând, Hristoase Dumnezeule, cel ce ai luminat lumea cu Învierea ta cea de a

treia zi, scoate pe norodul tău din mâna vrăjmașilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Peasna a 4-a Irmos:

Mare este taina rânduiei Tale Hristoase: că aceasta mai înainte văzându-o de sus proorocul Avvacum au strigat către tine: ieșit-ai spre mântuirea norodului Tău, Iubitorule de oameni.

Zid nesfărâmat dobândind credincioșii pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, veniți să ne închinăm ei și să cădem către dânsa: că are îndrăzneală către Cel ce s-a născut dintr-însa și a se ruga, și a mântui de mânie, și de moarte sufletele noastre.

Proorocii mai înainte te-au vestit luminat Fecioară pe tine Maica lui Dumnezeu, și Dumnezeieștii Apostoli în lume te-au propovăduit, și noi am crezut: pentru aceasta toți cu gând creștinesc cinstindu-te, te laudăm pe tine și Născătoare de Dumnezeu după adevăr pururea te numim.

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, carea din oameni au răsărit și pe Stăpânul l-au născut, ușa cea cerească, pe Maria Fecioara să o

lăudăm, cântarea celor fără de trup și podoaba credincioșilor: că aceea s-au arătat Cer, și Biserică Dumnezeirii: aceea peretele cel din mijloc al vrajbei l-au stricat, pace au adus și Împărăția o au deschis: pe aceasta dar avându-o anghiră credinței, apărător avem pe Domnul cel ce s-au născut dintr-însa. Îndrăznește dar, îndrăznește norodul lui Dumnezeu: că Acela va birui pe vrăjmași ca un Atot Puternic.

Gavriil zicând ție Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s-au întrupat Stăpânul tuturor întru tine sieriul cel sfânt, precum au zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătăată decât Cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire Celui ce s-au sălășluit întru tine, mărire Celui ce au ieșit din tine, mărire Celui ce ne-au slobozit pe noi prin nașterea ta.

Peasna a 5-a Irmos

De noapte mânecând, te lăudăm pe tine Hris-toase, cea ce ești împreună fără de început cu Tatăl, și Mântuitorul sufletelor noastre: pace lumii dăruiește Iubitorule de oameni.

O, prea mare taină! Văzând minunile propovăduiesc Dumnezeirea: că Emanuil ușile firii le-a deschis ca un Iubitor de oameni, iar încuieto-

rile fecioriei nu le-au rupt ca un Dumnezeu: ci așa din pânțele au ieșit, precum prin auzire au intrat: așa s-au întrupat, precum s-au zămislit: fără patimă au intrat, și cu mijlocire negrăit au ieșit, după cum zice proorocul: ușa aceasta încuiată va fi, și nimeni nu va trece printr-însa, fără numai Domnul Dumnezeu lui Israel, cel ce are mare milă.

Bucuria tuturor celor necăjiți și folositoarea celor năpăstuiți, și hrănitoarea săracilor, mângâierea străinilor și toiag orbilor, cercetarea celor neputincioși, celor osteniți acoperământul și sprijineala, și celor săraci ajutoare, Maica Dumnezeului celui Prea Înalt, tu ești Preacurată: grăbește rugămu-ne și mântuiește pe robii tăi.

Toată fărădelegea neapărat, tot păcatul fără opreală am făcut eu ticălosul, a toată pedeapsa vrednic sunt: pricini de pocăință dă-mi mie Fecioară, ca să mă arăt acolo neosândit că pe tine te aduc rugătoare, pe tine te chem folositoare: să nu mă rușinezi Dumnezeiască Mireasă.

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, de Dumnezeu dă-

ruită Curată, ceea ce ai luat mai întâi aceasta bucură-te, ca ceea ce ești pricina bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu cu totul fără prihană.

Peasna a 6-a Irmos

Pe proorocul ai mântuit din chit Iubitorule de oameni, și pe mine dintru adâncul greșalelor scoate-mă rogu-mă.

Veselește-te și te bucură Dumnezeiască ușa Luminei: că Iisus cel ce au apus în mormânt, au răsărit, strălucind mai luminat decât soarele, și pe toți credincioșii luminând, de Dumnezeu dăruită Stăpână.

Să se veselească Iesei, să dănțuiască și David:

că iată Fecioara, toiagul cel de Dumnezeu sădit, au odrăslit pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Minune prea mare: ceea ce au născut este Fecioară și Cel ce s-au născut este Dumnezeu mai înainte de veci, nașterea văzută, și ceea ce s-au săvârșit este mai presus de fire! o, taină înfricoșată! Că și ceea ce se gândește rămâne negrăită, și ceea ce se vede nu se poate cuprinde. Fericită ești tu prea curată Fecioară: a lui

Adam celui pământesc arătându-te fiică, și lui Dumnezeu celui Prea înalt Maică: pe carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Mare facere de bine prin tine dobândind Prea curată, cu îngerii slăvim pe cel născut al tău, carele au voit a se naște din pântecele tău, pentru milostivirea cea prea multă, și au înnoit neamul omenesc.

Sedealna:

De fapte nedrepte totdeauna fiind biruiți, și la Tine cea ce ești Dumnezeu adevărat scăpând, aducem ție glasul ucenicilor Tăi, zicând: mântuiește-ne pe noi Învățătorule, că pierim: arată și acum vrăjmașilor noștri, rugămu-ne, cum că ne acoperi pe noi norodul Tău, și ne mântuiești din nevoi: trecând cu vederea greșalele noastre, pentru multă bunătatea Ta Doamne.

Peasna a 7-a Irmos

Cântarea muzicească cea tocmită, chema pe popoare să slujească chipului: iar coconii lui David cântând după obiceiul părintesc, din cântările Sionului, porunca cea potrivnică a tiranului o au stricat, și văpaia în rouă o au schimbat, cântare cântând: Cea ce ești prea

înălțat Dumnezeu al Părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Biserică și ușă ești, și Palat și scaun Împărațesc, Fecioară cu totul cinstită: prin care Izbăvitorul meu Hristos Domnul, celor ce dormeau într-un întineric s-au arătat, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-au zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceea ce ai agonisit îndrăzneală ca o Maică către Dânsul, roagă-l neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Pe tine ceea ce ai fost solitoare mântuirii neamului nostru, te laudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că cu trupul cel luat din tine Fiul tău și Dumnezeuul nostru, prin Cruce luând patimă, ne-au slobozit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

De frumusețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se au strigat ție Născătoare de Dumnezeu: ce laudă vrednică voi aduce ție? Ce te voi numi pe tine, nu mă pricep, și mă minunez; pentru aceasta precum mi s-au poruncit strig ție: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

Cele cerești cu dragoste s-au veselit, și cele pământești cu cutremur s-au spăimântat, când prea curatul glas au venit spre tine Născătoare de Dumnezeu: că o prăznuire amânduror au strălucit, când pe cel întâi zidit din moarte l-au izbăvit. Pentru aceasta cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te curată Fecioară Maică.

Peasna a 8-a Irmos

Pe cea ce au păzit pe coconi, în văpaia focului cuptorului celui ars, și în chip de înger s-au pogorât la dânsii, pe Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fără de sămânță ai zămislit și ai născut negrăit pe cea ce au surpat pe cei puternici de pe scaun, și au înălțat pe cei smeriți, și au ridicat cornul unșilor Săi, al celor ce slăvesc Crucea lui Hristos și îngroparea, și slăvita Înviere. Pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu, pe tine solitoarea bunătăților celor atâtea de multe, cu cântări fără tăcere te fericesc, ca pe ceea ce te rogi pururea să mântuiască sufletele noastre.

Fiul cel din Tatăl fără de început, Dumnezeu fiind fără de ani, pentru milostivirea și mântuirea omenească, om s-au făcut, ca să dea acum

Raiul celui întâi zidit, și toată firea să o izbăvească de înșelăciunea șarpelui, și chipul cel căzut să-l mântuiască, ca un lesne iertător. Pentru aceea Maică și-au făcut atunci Născătoare pe Fecioara cea curată și nespurcată: pe carea ca pe o anghiră și liman mântuirii noastre, toți o ferim.

Pe Făcătorul tuturor întrupat l-ai avut în pântecele tău de Dumnezeu fericită, pe cel ce după chip au înnoit pe omul cel căzut mai înainte, pentru călcarea poruncii celei ce s-au făcut prin șarpe: că pe Dumnezeu ai născut nouă negrăit, și ai slobozit din stricăciune cu nașterea ta, toată firea cea învechită. Pentru aceasta laudăm și slăvim Darul tău, Fecioară ceea ce nu știi de mire: nu înceta a te ruga, ca să mântuiască sufletele noastre.

Ca să ne descoperi nouă tuturor mulțimea milei tale, și noianul cel nehotărât al bunătății tale, toate păcatele robilor tăi le șterge: că ai putere peste făptură ca o Maică a lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, și chivernisești cu puterea ta toate câte voiești: pentru că Darul Duhului Sfânt cel ce s-au sălășluit arătat întru tine, împreună cu tine lucrează întru toate totdeauna, prea fericită.

Peasna a 9-a Irmos

Pe tine făclia cea luminoasă, și Maica lui Dumnezeu, slava cea prea strălucită, și mai înaltă decât toate făpturile, cu cântări te mărim.

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pe pământ s-au arătat, Dumnezeu întru împre-unare neamestecată întrupându-se, și Crucea de bună voie pentru noi luând, prin carea în-viind pe cel întâi zidit, au mântuit din moarte sufletele noastre.

Spăimântatu-s-au Iosif cea mai presus de fire văzând, și au socotit cu mintea de ploaia cea de pe lână, întru zămislireă ta cea fără de sămânță de Dumnezeu Născătoare: de rugul cel nears în foc: de toiagul lui Aaron ce au odrăslit. Și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților au strigat: Fecioara au născut, și după naștere iarăși au rămas Fecioară.

Cu cărbunele s-au curățit Isaia, mai înainte propovăduind pe cărbunele cel înțeleghător, ce s-au întrupat mai presus de gând din tine Fecioară, carele arde toate păcatele oamenilor cele uscate, și pentru milostivirea înDumnezeu-

iește firea noastră, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Pe Fecioara cea cinstită și lui Dumnezeu plăcută, cea mai cinstită decât Heruvimii să o cinstim: că Făcătorul tuturor vrând să se facă om, s-au sălășluit într-însa precum nu se poate spune; o! lucruri străine și taine prea slăvite! Cine nu se va mira auzind aceasta, că Dumnezeu om s-au făcut, și ușile fecioriei deschizând, micșorare întru dânsa nu s-au lăsat, precum Proorocul grăiește: ”că om printr-însa nu va trece niciodată, fără numai însuși Domnul Dumnezeu lui Israil”, cel ce are mare milă.

Bucură-te pecetea proorocilor, propovăduirea grăitorilor de Dumnezeu Apostoli, că pe Cea ce este Dumnezeu cu adevărat, l-ai născut nouă întrupat, mai presus de gând și de cuvânt: prin carele luând bun neamul cel de demult, și dobândind desfătarea Raiului, pe tine pricinuitoarea unei străluciri ca aceea cu cântări te cinstim: și prin tine, rugătoarea cea bine primită, prea Sfântă ne îmbogățim, cu dobândirea cea pururea veșnică a Fiului tău, Celui ce dă din destul mare milă.

Bucură-te Cer cuvântător, întru care Dumnezeu întrupându-se s-au sălășluit: Năstrapă a

Dumnezeieștii mane, Sfeșnice al Dumnezeiescului Soare, Munte umbrit, Cămară întru carea Dumnezeu au încăput, Masă dătătoare de viață, Sfeșnice de aur, Raiule purtătorule de Lumină, Rugule nears, Sicriule al sfințeniei, Toiagule ceresc, Norule cel însuflețit, Toiagule cel ce ai odrăslit din rădăcina lui Iessei, Fecioară, pe Hristos roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te ceea ce ai zămislit negrăit pe Fiul lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, și l-ai născut pe dânsul, după ce au luat trup din sângele tău cu adevărat precum suntem noi, care și suflet înțelegător și însuși stăpânitor are, și fără de nici o lipsă s-au îmbrăcat în Adam, pentru mila și bunătatea cea negrăită. Pentru aceasta în două firi se vestește nouă Hristos, arătând întru sine lucrarea amândurora: pe Carele roagă-l: să dea celor ce te laudă pe tine, mântuire și mare milă.

Cu crucea Ta Hristoase Mântuitorule îndreptează-ne pe noi la adevărul tău, și ne izbăvește din cursele vrăjmașului, cela ce ai înviat din morți, scoală-ne pe noi cei căzuți prin păcat, tinzând mâna Ta iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumne-

zeu și
tuturor
Tăi.

solirile
sfinților

Paraclisul Maicii Domnului

la

praznicul Sf. ap. Filip

Cine nu te va ferici pe tine PreaSfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda prea curată Nașterea ta? Că cel ce au strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul Născut, Același din tine cea Curată au ieșit, negrăit întrupându-se, din Fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două Fete fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Primește cântarea cea de rugăciune a robilor tăi, de Dumnezeu Născătoare, care aducem ție. Stăpână, ajută-ne nouă celor ce nu ne pricepem, și scoate din primejdii turma ta aceasta, care cu credință cade către tine întru cinstită Biserica ta: că tu ceea ce ai născut pe Mântuitorul, ai îndrăzneală, ca ceea ce ești Maică aceluia nu înceta, a-L ruga să ne mântuiască pe noi. **Slavă ... și acum...**

Pe tine ceea ce ești solitoare mântuirii neamu-

lui nostru, te laudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că cu trupul cel luat din tine Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce luând patimă, ne-au izbăvit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Rugul pe carele Moisi nears l-au văzut, Muntele lui Dumnezeu, Norul cel Sfânt, Cortul cel nespurcat, Masa cea de Dumnezeu primitoare, Polata prea înaltului Împărat, Ușa cea cu totul luminată și neumblată: Fecioară pe tine te laudăm.

Pe noi care avem nădejde nesmintită spre tine Fecioară Preacurată ceea ce ești acoperământ din feluri de ispite și din primejdii și din cumplite nevoi slobozește-ne, rugând pe Fiul tău, cu Apostolii Lui, și mântuiește pe toți cei ce te laudă pe tine.

Canonul Maicii Domnului

Peasna 1 Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu celui ce au povățuit pe norod prin mare cu picioare neudate, și pe Faraon cu toată oastea l-au înecat, acelaia unuia să-i cântăm că s-au proslăvit.

***Stih: Izbăvește de robia Pierzătorului
sufletul meu, Maica lui Dumnezeu.***

Ceea ce ești ușa Luminii celei cu totul neapropiate cu totul fără prihană, ușile pocăinței

deschide-le sufletului meu, și-i dă intrarea bucuriei celei de acolo și a frumuseții.

Avându-te pe tine de Dumnezeu Născătoare folositoare nebiruită, și acoperământ nestricat, m-am izbăvit de șarpele cel amăgitor, carele căuta de demult să mă înghită pe mine cumplit.

Să nu mă dezgolești pe mine de Dumnezeiescul tău acoperământ, nici să mă arăți deșert de Darul tău Doamnă, nici să mă lepezi rușinat: ci-mi dă mie mila ta.

Lipsind căpeteniile din seminția iudeilor Prea curată, Fiul tău și Dumnezeu, venind Povățuitor marginilor pământului, cu adevărat acum s-au împărășit.

Peasna 3 Irmos:

Inima mea ceea ce se clătește de valurile vieții întărește-o Doamne, povățuindu-o la limanul liniștii ca un Dumnezeu.

Scăparea lumii tu ești Preacurată, și tot carele aleargă la tine cu gând călduros, se izbăvește de nevoi: pentru aceasta pe mine cel ce alerg la

acoperământul tău mă izbăvește de toată mânia cea cumplită.

Ceea ce ești una sprijineala tuturor pământenilor, tu mă sprijinește după mila ta, Stăpâna lumii cea bună, și mă păzește cu Dumnezeuiască cercetarea puterii tale: că ai putere nebiruită.

Cu puterea ta din mâna luptătorului, și din tirănia lui mă apucă Stăpâna lumii cea bună, ca nu biruindu-mă să mă apuce și să mă soarbă, și la pierderea muncii veșnice să mă aducă.

Cu frică și cu cutremur căzând strig către tine Născătoare de Dumnezeu, tu-mi fii mie ajutoare Stăpâna lumii cea bună în ceasul morții, când voi vrea să fac răspunsuri de cele ce am făcut în viață.

Spre tine Preasfântă Curată nădăjduindu-mă, să nu cad din nădejdea cea întru tine: ci ca o Maică milostivă, a iubitorului de oameni Dumnezeu, din cursele vrăjmașului mă izbăvește.

Sedealna:

**Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în vi-
forul ispitelor lumești acum este înecat ca cum
ar fi fără ocârmuitor, ceea ce ești cu totul fără
prihană, și de sarcina păcatelor se arată nede-
șertat, și în fundul iadului a cădea este silit,
întâmpină-l de Dumnezeu Născătoare, cu căl-
duroasă rugăciunea ta, și-l mântuiește, dându-
i limanul tău cel cu bună liniște, ca cu credință
să strig către tine: roagă-te Fiului tău și Dum-
nezeu iertare de greșale să-mi dea mie, că pe
tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.**

Peasna 4 Irmos:

**Auzit-am Doamne auzul tău și m-am temut,
înțeles-am lucrurile tale, și te-am proslăvit pe
tine, unule iubitorule de oameni.**

**Ceea ce covârșești pe toți cei născuți, ca ceea
ce ai purtat în pântecul tău pe Stăpânul și
Dumnezeu, pe cel ce este mai presus decât toți
oamenii, milostivește-te spre mine cel greșit.**

**Mișcările trupului meu și poftele stinge-le cu
ploile rugăciunilor tale, și făclia sufletului
meu cea stinsă o aprinde cu focul dragostei
celelaltei Dumnezeiești prea Curată.**

Ceea ce ești tăria celor neputincioși cu totul fără prihană nădejdea celor desnădăjduiți, mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită, prin care să aflu iertare.

Pe tine zid și întărire Stăpână, pe tine folositoare nemincinoasă, pe tine turn nebiruit al credincioșilor pururea agonisindu-te, mă nădăduiesc a dobândi prin tine mântuire.

Liman cu bună liniște Hristos te-au arătat, celor ce cu credință și cu dragoste adevărată pe tine Stăpână cea cu totul fără prihană, din cuget curat, de Dumnezeu Născătoare te vestesc.

Peasna 5 Irmos:

Mâncând strigăm către tine Doamne: mântuiește-ne pe noi: că tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Cine va rupe mie zapisul greșalelor, și al păcatelor celor nemăsurate Curată? De nu vei apuca tu înainte, și să-mi dai izbăvire.

Venit-am întru desnădăjduire din nepricepere multă, socotind mulțimea răutăților mele Fecioară: pentru aceasta strig către tine, miluiește-mă și mă mântuiește.

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu celui ce au săvârșit toate, numai cu vrerea, izbăvește-mă de pedeapsa cea veșnică pe mine robul tău.

Având luminată lauda fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te lauzi mai presus decât Serafimii Preacurată, pentru aceasta cu Gavriil Bucură-te aducem ție.

Cela ce cu cuvântul toate le zidește, și cu înțeleaptă purtare de grijă le chivernisește, însuși Domnul precum voiește, pentru milostivirea s-au zidit din tine, și negrăit trup prea curat s-au făcut.

Peasna 6 Irmos:

Învăluindu-mă de viforul cel stricător de suflete Stăpâne Hristoase marea patimilor alinază-mi, și din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Ceea ce ai născut viața cea înființată Stăpână Curată, apucă-mă din moartea cea înțelegătoare, și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Pe tine cea neasemănată adevărat întru fru-

mușețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână Mi-reasă Dumnezeiască, izbăvește-mă de toată răutatea cea grozavă.

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine ceea ce ești bună, pentru aceasta către tine cad, și strig ție: nu te depărta de la robul tău, Preacurată.

Amăgitorul făcătorul de rele, mintea mea cu desfătări pururea o tulbură, Stăpână ajută-mi, izbăvindu-mă pe mine din vicleșugul lui.

Pe toți oamenii cei omorâți și vătămați de moarte, tu pe Hristos născând nemurirea cea nestricăcioasă, i-ai chemat la viața veșnică: și ai luminat pe cei întunecați, și i-ai slobozit dezlegând legăturile izgonirii noastre, ceea ce ești prea lăudată.

Peasna 7 Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei cuvântători de cântare ai mântuit, bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

O, de Dumnezeu fericită Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu, și-mi dăruiește liniștea mântuirii și

veselia vieții.

Ceea ce ești ușă neumblată, cu cuvintele deșertăciunii ușile mi-am închis, prin care mi-au venit mie moartea și pierzarea pentru păcat.

Izvorât-au cel născut al tău râurile nestricăciunii, ci cu rugăciunile tale, gătește-mi și mie bogăția și curgerea milostivirii Lui cea nemăsurată.

Izbăvește-mă pe mine Preacurată de tot necazul, de asuprelile vieții, de dosăzi și de nevoi și de boale și de primejdii, și de clevetirea cea cumplită.

În două ființe mai presus de fire împreunate, Fecioară Curată, ai născut neamestecat pe Hristos, căruia cântăm: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeuul Părinților noștri.

Peasna 8 Irmos:

Pe tine Făcătorule a toate, coconii în cuptor, împreunând danț a toată lumea, cânta: toate lucrurile pe Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Întru ispite să te aflu pe tine folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în

primejdii liman de mântuire, și întru toată întristarea mângâiere Curată.

Vezi credința mea Fecioară Curată, vezi și dorul meu care am către tine, vezi dragostea sufletului meu cea Dumnezeiască, și-mi dă mie înmulțit Darul tău.

Lumina cea înțelegătoare tu în pântece o ai zămislit, luminează-mi ochii inimii mele, dezlea-gă întunericul datoriilor mele, și negura patimilor o risipește.

Ceea ce ai născut mântuirea cea mai presus de minte, și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară dă-mi Dumnezeiască mântuire, necazul de păcate potolindu-mi.

Tot s-au unit mai presus de cuget, fără de schimbare cu toată omenirea, Dumnezeuul cel Preaînalt, în pântecel tău Preasfântă Fecioară, pentru aceasta în două firi se cunoaște Hristos, unul fiind după amândouă, căruia cântând strigăm: pe Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Isaie dăntuiește, Fecioara au avut în pântece,

și au născut Fiu pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul: Răsăritul e numele lui, pe carele mărindu-l pe Fecioara o fericism.

Cu dureri multe fiind înconjurat, genunchile îmi plec către tine Curată, cu fața la pământ cad ca un ticălos, lăcrimând strig către tine, cerșind ca să mă izbăvesc de tirania șarpelui, și de vicleșugul amăgitorului, de păcate și de patimi, și de veșnica pierzare, ceea ce ești bună, și răsăritul mângâierii să îmi arăți mie.

Puterea desnădăjduirii cea dintru mine se întărește, din buze spurcate ce cântare este ție? De la cei ce au inimă sângerată ce primire? Ci minunează spre cei ticăloși milele tale.

Schimbatu-m-am de necazuri, negritu-mi-s-au mintea și ochiul, încongiurat-au viața mea dureri cumplite. Pentru acestea mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată: de care mă izbăvește, durerile schimbându-mi.

Traiul vieții mele cel scurt se cheltuiește într-o răutăți, și într-o mulțimea necazurilor și a durerilor: pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu ceea ce ai născut Bucuria tuturor, acestea cu rugăciunile tale cele bine primite le

ușurează.

Născătoare de Dumnezeu folositoarea tuturor celor ce se roagă Ție, prin tine îndrăznim, și cu tine ne lăudăm, și la tine toată nădejdea noastră este, roagă pe cel ce s-au născut din tine, să ne mântuiască pe noi, netrebnicii robii tăi.

Curățindu-ne mintea, toți să strigăm Treimii: Părinte, Fiule unule născut, Duhule Sfinte și întocmai de o cinste, păzește pe robii Tăi, carii cu dragoste slujim Ție, unei Dumnezeiri, unei Împărății și Măririi, și strigăm: Mântuiește-ne pe noi Dumnezeule.

Pe cel împreună fără de început cu Tatăl, și cu Sfântul Duh de un scaun, l-ai luat în pânțece, și mai presus de minte și de cuvânt l-ai născut făcându-se om, pentru facerea de bine a omenirii, Marie Dumnezeiască Mireasă, încăperea cea desfătăată a Dumnezeului nostru; pe carele roagă-l cu deadinsul să mântuiască pe robii tăi.

Canonul
Născătoarei de Dumnezeu
Din Acatistier 1735

Peasna 1 glasul 6

Irmos: Pre simțitorul Faraon...

Cum voi plânge viața mea cea întinată, și mulțimile nenumăratelor mele răutăți Stăpână? Și ce voi vesti ție Curată, nu mă dumiresc și mă tem, ci ajută-mi mie.

De unde voi începe a spune greșalele mele cele rele și cumplite eu ticălosul, vai mie! Ce mă voi face de-acia! Ci Stăpână mai înainte de sfârșit miluiește-mă. **Slavă...**

Mântuitorule cel ce pentru milostivirea milei Te-ai întrupat, și om Te-ai făcut cu bunăvoința Părintească, de rugăciunile Maicii Tale plecându-Te, dăruiește-mi iertare greșalelor mele. **Și acum...**

Ceasul morții adică neîncetat îl gândesc Prea curată, și Divanul cel înfricoșat, dar de obiceiul răutăților cu totul mă amăgesc cumplit: ci

ajută-mi mie.

Peasna 3

Irmos: Pe piatra cea tare a credinței...

Sufletul mi-am întinat urât, Stăpâna mea Prea sfântă, cu nenumărate greșale eu ticălosul, și unde de-acia mă voi duce? Fără de nădejde fiind cu totul.

Nu este altul între oameni, carele fapte nelegiuite au lucrat, și cu desfrânare au viețuit, precum eu, ceea ce ești bună, întru înverșunări cumplite: pentru că am întinat Dumnezeiescul Botez. Slavă...

Nu am fapte bune, nu umilință nicidecum, nici lacrimi Mântuitorule: că m-am întunecat cu mintea. Pentru aceea strig Ție: cu rugăciunile celeia ce Te-au născut, mântuiește-mă ca un Milostiv. Și acum...

La sfârșitul relelor am ajuns, Prea Sfântă Fecioară, tu îmi ajută degrab. Pentru că Cerul și pământul, strigă cu amar asupra necuvioaselor faptelor mele celor nenumărate.

Peasna 4

Irmos Acoperit-au Cerurile...

Spăimântatu-s-au tot pământul și s-au înfiorat văzându-mă pe mine cumplit și rău lucrând cele necuvioase, și de multă milostivirea Fiului tău s-au înfricoșat.

Biserica trupului meu rău o am întinat, și Biserica Domnului întru care oamenii tremurând intră, iară eu desfrânatul, vai mie! cu obrăznicie intru. **Slavă...**

Hristoase al meu milostive, Hristoase iubitorule de oameni, singure nepomenitorule de rău, carele Te-ai făcut om pentru mine, cela ce mai presus de om am păcătuit, miluiește-mă pentru ceea ce fără de sămânță Te-au născut. **Și acum...**

Să nu mă arăți Stăpână, să nu mă arăți străin, pe mine cel înstrăinat de acoperământul Fiului tău, cu totul nevrednic: ci spală-mă și pe mine de întinăciunea greșalelor mele.

Peasna 5

Irmos Cela ce răsari Lumină lumii...

Adam au călcat adică o poruncă a Fiului tău Fecioară, și întru izgonire s-au supus: dar eu cum voi plânge adâncul greșalelor mele, ceea ce sunt depărtat, și de mii de ori căzut.

Pe Isav cel cumplit l-am râvnit, cu lăcomia pântecelui Preacurată, și cu desfătarea sufletul și trupul mi-am întinat, cu beția și cu desfrânarea viața mi-am pângărit, și cine de-acia nu mă va plânge pe mine ticălosul? **Slavă...**

Mă tânguiesc luând în minte toate vinovățiile lucrurilor mele celor rele, Hristoase al meu milostive Doamne, și înaintea picioarelor Tale cu fața la pământ zac, pentru rugăciunile Maicii Tale dă-mi iertare greșalelor. **Și acum...**

Cu Dumnezeiască strălucirea ta, ceea ce ești bună, ușa vieții noastre Curată, pe mine cel ce sunt întunecat, luminează-mă degrab, și mă povățuiește la cărările mântuirii, o, cea mult lăudată.

Peasna 6

Irmos De chitul păcatului fiind ...

Viața mea este desfrânată, sufletul meu întinat, și traiul prea ticălos, iar trupul meu

Întru răutăți cumplit l-am înnoroit. Pentru aceea sânguește Fecioară și-mi ajută.

Cutremurându-te tulbură-te și te clătește suflute, cum pe înfricoșatul Judecător l-ai întărâtat, și vei să fii judecat neîndreptatule. Slavă...

În țară străină m-am depărtat de la Tine eu ticălosul, și dracilor m-am făcut rob, și m-am golit de tot felul de bunătăți. O Părinte prea Bunule! Ci mântuiește-mă precum de demult pe curvarul, pentru rugăciunile prea Curatei Fecioare. Și acum...

Acum cu cutremur sunt ținut, și mă tem ceea ce ești bună, de pândirile vicleanului, că mai înainte de sfârșit scrâșnește cu dinții asupra mea stricătorul, să mă ție pe mine ca pe un gol de fapte bune: ci ajută-mi mie.

**Doamne miluiește de 3 ori.
Slavă... Și acum...**

Sedea!na:

Bolile cele multe ale sufletului meu celui nepuțincios, și patimile cele cumplite ale trupului meu Curată cercetează-le, și de grabnică tă-

măduire învrednicește-mă, și a face sfintele porunci ale Bunului Dumnezeu îndreptează-mă ca să te măresc.

Peasna 7

Irmos: Cela ce ai ascultat cântarea...

De șapte ori câte șapte mi-au aprins văpaia patimilor mie vicleanul, și cu preacurviile inimii mele de tot mă omoară: ci adapă-mă cu curgerile lacrimilor mele, Maica lui Dumnezeu, și să nu mă lepezi pe mine.

Înfrișat este divanul, ticăloase suflete al meu și nesimțitorule, și munca fără de sfârșit și groaznică. Dar însă acum cazi la Maica Jude-cătorului tău și Dumnezeu, și să nu te deznă-dăjduiești pe sineți. Slavă...

Vino ticăloase suflete al meu pocăiește-te, judecata este lângă uși. Pentru ce te-ai pironit de cele deșarte, de bunătățile cele netrebnice? Scoală-te, plângi cu amar, strigând cu credință lui Hristos: mântuiește-mă pentru Născătoarea de Dumnezeu. Și acum..

M-am întunecat, cea cu totul neîntinată, eu ticălosul cu mulțimea nemăsuratelor mele

răutăți și m-am orbit la ochiul sufletului și la minte: pentru aceea cu strălucirile Luminii tale, bagă-mă degrab în dulceața nepătimirii.

Peasna 8

Irmos Cuvioșii Tăi tineri...

De venirea morții mă înfioresc eu ticălosul, și de judecata cea neamăgită: dar de a lucra cele rele și urâte nu mă depărtez. Miluiește-mă Fecioară, și mai înainte de sfârșit mântuiește-mă.

Dăruiește-mi suspinuri netăcute Stăpână, și izvor de lacrimi, ca să-mi spăl greșalele mele cele multe, și ranele cele nevindecate, ca să dobândesc viața cea veșnică.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul pe Sfântul Duh Domnul.

Cu gura adică strig necurmat: greșit-am: iar cu gândul petrec lucrând cele necuvioase: deci cu care ochi Te voi vedea pe Tine Hristoase, eu deznădăjduitul? Pentru ceea ce Te-au născut miluiește-mă. **Și acum...**

Mulțimea răutăților mele o am mărturisit Ție,

că nimenea în lume altul nu au mâniat Stăpână pe Fiul tău pe Dumnezeu și Domnul, așa precum eu: deci cu Acesta împacă-mă degrab Fecioară.

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor Heruvimilor au urmat, cântarea cea întreit sfântă strigând: Binecuvântați, laudați, și prea înălțați pe Domnul întru toți vecii.

Peasna 9

Irmos: Ceea ce ai primit bucuria prin înger, și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Iată mă apropii la tine Preacurată, cu frică multă și cu dorire, știind puterea rugăciunii tale celei multe eu robul tău: că prea mult poate rugăciunea Stăpână a Maicii către Fiul cel prea adevărat: că se pleacă de îndurări.

Cetele îngerilor ia-le împreună, și mulțimea oștilor celor de sus, și pe Mergătorul înainte, și pe noroadale Apostolilor și ale Proorocilor,

pe mucenici și pe cuvioși, pe sfințiții mucenici,
și pentru mine roagă-te Fiului tău. **Slavă...**

O cum voi vedea pe Cel nevăzut! Cum voi suferi înfricoșata aceea vedere! Cum voi îndrăzni să-mi deschid ochii! cum pe Stăpânul meu voi cuteza să-l văz! Pe Carele nu am încetat Fecioară din pruncie a-L scârbi totdeauna.

Și acum...

Judecător milostiv și iubitor de oameni, aștept pe Fiul tău Curată, deci să nu mă treci cu vederea: ci fă-L pe Dânsul mie lesne împăcat, ca să mă puie pe mine cel neocrotit de-a dreapta prea curatului Divanului Lui, că spre tine am nădăjduit.

Paraclisul Maicii Domnului

La praznicul Sf. Ap. Andrei

Peasna 1 Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți, lui Dumnezeu celui ce au făcut minunate minuni, cu braț înalt, și au mântuit pe Israil, că s-au proslăvit.

***Stih: Stăpână, să nu mă arăți bucurie
Pierzătorului***

Ca ceea ce una ai născut pe Fiul cel fără de ani, sub ani întrupat, Prea sfântă Curată: toate patimile cele de peste ani, ale sufletului meu celui cu totul pătimaș le vindecă.

Ranele sufletului meu Preacurată, și învârtosarea inimii, întunecarea gândului, și ale minții alunecări pierde-le ca o milostivă, cu rugăciunile tale.

Ceea ce ai născut pe Izbăvitorul Lumina mea, dintru întuneric mă izbăvește și de muncile cele veșnice de acolo Preacurată: ca fiind mântuitor, să laud măririle tale.

Întunecările minții mele ceea ce ești cu totul fără prihană, cu lumina ta gonește-le, carea ai născut Lumina cea mai presus de minte, și-mi dăruiește mie ca o bună, ca să văd Lumina ceea ce din tine au răsărit nouă.

Slavă... Trocina:

Unimei celei mai presus de Fire, Troiței celei prea fără de început cu credință mă închin ne-împărțind Dumnezeirea: că este într-un chip, singură prin sine, nedespărțită: și o împreunez pe dânsa în Ființă, și în Fețe cu credință o despart. **Și acum...**

Prunc s-au făcut din Fecioară Dumnezeu, și au înnoit pe cei stricați din Adam: și au stricat zidul cel din mijloc și peretele vrăjmășiei, că trupul său, blestemul strămoașei l-au blagoslovit, din Preacurata Maică ieșind.

Peasna 3 Irmos:

Să se întărească inima mea într-o voia Ta Hristoase Dumnezeule, Cea ce deasupra apelor al doilea Cer ai întărit, și ai întemeiat pământul peste ape Atotputernice.

Nerodirea gândului meu celui sterp toată o gonește și aducător de roadă prin fapte bune sufletul meu îl arată, Preasfântă de Dumnezeu

Născătoare, ajutătoarea credincioșilor.

Izbăvește-mă de toată osânda, și de multe smintelile șarpelui, de focul de veci și de întu-neric, ceea ce ești cu totul fără prihană, carea ne-ai născut nouă Lumina cea neînserată.

De judecata ta cea neîmblânzită și de focul ne-stins cel de acolo, și de răspunsul cel înfrico-șat, Curată eu tot mă spăimântează: grăbește de mă mântuiește mai înainte de sfârșit, ca o bună pe mine robul tău.

Bine e cuvântat Rodul pântecelui tău Fecioară cu totul fără prihană: că pe cei stricați cu roa-da lui, prin Crucea Lui i-ai făcut nestricăciunii părtași cu Dumnezeuiescul Dar.

Slavă... a Troiței:

Troiță o Putere cu pravoslavie toți să o lău-dăm, pe Dumnezeu cel fără de început, cel nezidit, cel de o Ființă, cel de un scaun, cel în trei Fețe, întreit luminător, Acestuia cântând.

Și acum... Bogorodișna:

Fiecare maică după ce naște prunc, nu poate să mai fie fecioară: iară tu după ce ai născut pe Hristos, Maică Fecioară ai rămas, cu lapte hră-nind pe Viața noastră, și Curată rămânând.

Sedealna

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului: Bucură-te Fecioară lăcașul Împăratului, palatul cel cu porfiră așternut, Cămara cea cu aur împistrită, Hlamida cea cu roșu vopsită, Biserica cea prea cinstită, Căruță purtătoare de Fulger, Sfeșnice mult luminos: Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, Cetatea cea cu douăsprezece ziduri, și Ușa cea cu aur ferecată, și Cerdacul cel luminos, Masa cea strălucită ca aurul, Cortul cel împodobit lui Dumnezeu. Bucură-te slăvită Mireasă, din carea Soarele au izvorât: bucură-te ceea ce una ești podoaba sufletului meu.

Peasna 4 Irmos:

Cu Duhul mai înainte văzând, prooroace Avacume întruparea Cuvântului, ai propovăduit strigând: când se vor apropia anii te vei cunoaște, când va veni vremea te vei arăta: mărire puterii Tale Doamne.

Fecioară Preasfântă, cortul cel nespurcat, pe mine cel spurcat cu greșalele, curățește-mă acum cu picăturile cele prea curate ale îndurărilor tale, și-mi dă mână de ajutor, ca să

strig: mărire ție Curată de Dumnezeu proslăvită.

Biserică sfințită te-ai arătat a lui Dumnezeu, Celui ce s-au sălășluit întru tine mai presus de cuget Fecioară, pe Acela roagă-l să ne curățească pe noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaștem Casă și Lăcaș Duhului.

Miluiește-mă ceea ce una ai născut Izvorul milei, Născătoare de Dumnezeu, și dezleagă cumplita neputință a sufletului meu, și învârtătoșarea inimii, izvoare de lacrimi și umilință Dumnezeiască mai înainte de sfârșit dăruindu-mi cu rugăciunile tale.

Cunoscându-te proorocul cu Duhul lui Dumnezeu, Munte pe tine umbrit mai înainte te-au însemnat Curată, pe cei topiți de văpaia a multelor greșale, curățindu-i cu mijlocirile tale Fecioară, ceea ce una ești îndreptarea oamenilor. **Slavă... Trocina:**

Troița întru unime să o lăudăm credincioșii, întru o Dumnezeire, pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul cel Dumnezeiesc, o Ființă și o Fire, nedespărțită, neosebit, neîmpărțit: că Unul este în troița Fețelor Dumnezeu.

Și acum... Bogorodișna:

Pe unul din Troiță negrăit în pânțece zămis-lindu-l, l-ai născut fără stricăciune ca pe un Fiu: și Troița născut adăugire n-au avut: și curăția, precum au fost și mai înainte de naștere întreagă au rămas, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5 Irmos:

Pacea ta dă-ne-o nouă Fiul lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm, numele Tău numim: că Dumnezeul viilor și al morților tu ești.

Ochii inimii mele deschide-i Curată, ca să văd luminat Dumnezeiasca strălucire, și a ta mărire negrăită, ca să dobândesc mila și veșnică mărire.

În două voi pe unul din cinstita Troiță ai născut Preacurată, carele poartă un ipostas, pe carele roagă-l cu osârdie, să ne mântuim noi toți.

Preacurată ca ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, roagă-l: ca de tot necazul și de boale și de chinuri să păzească mântuit pe robul tău cel netrebnic.

Roagă pe Cea ce l-ai născut mai presus de cuget Fecioară, să mântuiască pe cei ce strigă către tine cu credință: Bucură-te Fecioară cu totul fără prihană, Bucură-te binecuvântată, ceea ce ești folositoarea lumii. **Slavă...**

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Dumnezeu, pe Troița cea nedespărțită, Împărăția cea în trei Fete să slăvim cu un glas credincioșii, cu neîncetate bogoslovii pe Dânsa întru credință, cu cântări laudându-o. **Și acum... Bogorodișna:**

Născut-ai Lumina, neștiind în ce chip, prea luminate Sfeșnice, carea ai purtat pe Soarele, și te-ai făcut lăcaș nou Luminii celei fără materie, carea izvorăști în tot pământul razele cunoștinței de Dumnezeu.

Peasna 6 Irmos:

Pe proorocul Iona urmând strig, viața mea Bunule slobozește-o din stricăciune, și mă mântuiește Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig, mărire Ție.

Pe mine cel spurcat cu multe păcate, rogu-mă ție celei după adevăr bune și nespurcatului Cort, spală-mă de toată întinăciunea cu mijlocirea ta.

Ocârmuitoare fii mie celui ce mă învăluiesc
pururea în marea cumplitelor ispite ale vieții,
și mă mântuiește, la limanul mântuirii îndrep-
tându-mă.

Întreitele valuri ale gândurilor, și asuprelile
patimilor, și adâncul păcatelor, ticălosul meu
suflet îl învăluiesc: ajută-mi Sfântă Stăpână.

Măririi pururea ți-au făcut ție Hristos, pe care-
le roagă-l pururea să mărească spre mine mi-
lele Sale cele bogate, de Dumnezeu dăruită.

Slavă... Trocina:

Tatălui, și Fiului, și Duhului celui Drept, să ne
închinăm credincioșii, Firii celei în trei Statu-
ri, celei nedespărțite strigând: mărire lui Du-
mnezeu în Troiță. **Și acum... Bogorodișna:**

Cu bunăvoința Tatălui s-au întrupat Fiul, prin
Duhul lui Dumnezeu, în pânțele tale Curată,
și au mântuit chipul cel dintâi cu adevărat
Născătoare de Dumnezeu.

Icos

De demult David au îndemnat pe un păcătos
ca și eu, ca să spuie dreptățile lui Dumnezeu
cu cuviință. Însă spre credință învață iarăși, și

cu lacrimi mai multe grăiește: că astăzi de ați asculta glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, precum oarecând Israil l-au amărât, și aduce încă și Psalmi, Domnului a toate câte sunt cântați: veniți, aflat-am pe Cel dorit.

Peasna 7 Irmos:

De coconii tăi cei ce au fost în cuptor Mântuitorule, nu s-au atins, nici i-au supărat pe ei focul: atuncea acei trei ca dintru o gură au cântat, și bine au cuvântat grăind: bine e cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Sufletul robului tău cel ce se spurcă totdeauna Preacurată sfințește-l, și cumplita robie a minții, și împietrirea inimii, și năvălirile dracilor degrab le pierde.

Mintea mea cea omorâtă cu patimile trupului, ceea ce ești cu totul fără prihană, înviază-o, și cele plăcute lui Dumnezeu a le face mă întărește: ca să te măresc, și să slăvesc pururea bunătatea ta.

Omoară-mi Stăpână curată patimile trupului meu, și spurcăciunea cea rea a smeritului meu suflet curățește-o Fecioară, și de clevetirea nevăzuților vrăjmași mă izbăvește și mă mântuiește.

La tine Preasfântă cinstită curată, noi robii tăi totdeauna ziua și noaptea cădem, cu gând umilit rugându-ne, ca să aflăm noi izbăvire de păcate, cu rugăciunile tale. **Slavă... Trocina:**

În Troiță să laudăm credincioșii slăvind pe Tatăl cel fără de început, și pe Fiul, și pe Duhul cel Drept, o Ființă singură, carea în trei să o laudăm, Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci Amin.

Și acum... Bogorodișna:

Ca pe cel ce unul ești din Troiță, pe tine Hris-toase te mărim, că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cele omenești toate le-ai purtat, nedespărțindu-te de firea Părintească Iisuse, măcar de te-ai și unit cu noi.

Peasna 8 Irmos:

De carele se spăimântează îngerii și toate oștile, ca pe Făcătorul și Domnul, laudați-L preoți, slăviți-L tineri, bine-L cuvântați noroade, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Întrupatu-s-au din tine cu Dumnezeuiască cuvință cel fără trup: pe Carele roagă-L Preacurată să omoare patimile sufletului meu, și să-l învieze pe el cel omorât de demult cu păcatul cel prea rău.

Vindecă ai sfărâmarea lui Adam celui din țărână, pe Mântuitorul și Dumnezeu născându-L prea Curată, pe Acela roagă-L să vindece ranele sufletului meu celui fără vindecare bolnav.

Ridică-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăților, și pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine biruiește-i: și sufletul meu cel rănit cu feluri de desfătări Curată, nu-l trece cu vederea, ci-l miluiește și-l mântuiește.

Vindecă Preacurată patimile inimii mele, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor, și părții dreptilor mă arată părtaș Fecioară, pe Hristos rugând. Slavă... Trocina:

Pe Unimea cea întreit Luminată, și Troița cea cu un scaun să o slăvim, nedespărțindu-o, ci împreunându-o pe ea după Fire, ca pe o Ființă cu adevărat unită: în trei Fețe neamestecată.

Și acum... Bogorodișna:

Pe unul din Troiță zămislindu-L l-ai născut întrupat din tine, pe Cel ce au înnoit legile firii cu nașterea ta Curată: pe Acesta ca pe unul Dumnezeu pururea pentru noi rugându-L nu înceta de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9 Irmos:

Pe Norul cel purtător de Lumină, întru carele Stăpânul tuturor, ca o ploaie pe lână din Cer s-au pogorât, și s-au întrupat pentru noi, făcându-se Om Cel fără început, să o mărim toți ca pe o Maică curată a Dumnezeuului nostru.

Iubitor de păcate fiind, întru nepurtare de grijă petrec și de Judecata cea fără de mită Curată mă cutremur, întru carea păzește-mă cu sfinte rugăciunile tale neosândit Dumnezeiască Mireasă, ca să te fericesc pe tine pururea ca pe o folositoare.

Spăimântezu-mă de Divanul și de ochiul Fiului tău de carele nimica nu se tăinuiește Fecioară: fapte de rușine pe pământ am săvârșit, și pentru aceasta către tine strig, cu totul îndurată Stăpână ajută-mi, și din nevoia cea de atunci să mă scoți și să mă mântuiești Curată.

Cât va fi de înfricoșată Ziua întrebării Fecioară; cât va fi de groaznic răspunsul cât va fi de cumplită rușinea; cine va putea sta atunci Preacurată Stăpână; miluiește pătimașul meu suflet, și mai înainte de sfârșit dă-mi iertare Curată.

Ceea ce ai născut Lumina cea Dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate asuprelile vrăjmașului, și cu toate răutățile și carele am mâniat pe Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană luminează-mă, povățuindu-mă la fapte bune, ca ceea ce ești pricina tuturor bunătăților.

Slavă... Trocina:

Firea cea în trei Fete, Mărirea cea nedespărțită, care se laudă întru o Dumnezeire neîncetat în Cer și pe pământ, Troița cea neosebită să o mărim: Fiului împreună și Tatălui, și Duhului închinându-ne cu bună credință. **Și acum... Bogorodișna:**

Pe cei ce scapă sub milostivirea ta cu credință, și se închină cu blagocestie Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pe Acela ca pe Dumnezeuul lumii și Domnul roagă-L, să-i izbăvească de stricăciune și de primejdii, și de toate ispitele.

Pe Dumnezeu pe carele ai născut Fecioară cu totul fără prihană, roagă-l pentru toți cei ce te cinstesc pe tine cu bună credință, împreună cu toți Sfinții, ca să dobândim Dumnezeiască strălucirea Fiului tău, și starea împreună cu cei aleși și Sfinți: pentru că poți precum voiești.

Paraclisul Maicii Domnului
Din Duminica Mironosițelor

Peasna 1 Irmos:

Ziua Învierii să ne luminăm noroade Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață, și de pe pământ la Cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-I cântăm cântare de biruință.

Stih: Măririi celei pururea veșnice arată-mă părtaș, Maica lui Dumnezeu.

Hotarul morții l-ai stricat născând pe Hristos Viața cea veșnică, Carele au răsărit astăzi din mormânt, Fecioară cu totul fără prihană, și lumea au luminat.

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, de Dumnezeu dăruită curată, ceea ce ai luat mai întâi aceasta bucură-te, ca ceea ce ești pricina bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu fără prihană.
Slavă...

Prea Sfântă Troiță Dumnezeire una, Unime fără de început, Părinte, și Fiule, și Dumnezeiescule Duhule, mântuiește lumea, că Tu ești Dumnezeuul nostru, și Te slăvim pe Tine.

Și acum...

Blestemul cel de demult l-ai dezlegat Curată, în pântecele tău odrăslindu-ne nouă Blagoslovenia, Prunc născând: că acesta este Dumnezeu, măcar de au și luat trup.

Peasna 3 Irmos:

Veniți să bem băutură nouă făcătoare de minuni: nu din piatră stearpă, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos cel ce au izvorât din mormânt, întru Carele ne întărim.

La Viața cea nestricăcioasă viu astăzi, prin bunătatea celui ce s-au născut din tine Curată, și tuturor marginilor lumină au strălucit.

Pe Dumnezeu pe carele l-ai născut cu trup, văzându-l sculat din morți precum au zis: Curată bucură-te, și pe Acesta ca pe un Dumnezeu mărește-l Preacinstită. Slavă...

Tatălui împreună și Fiului și Duhului celui Drept, unei Firi mă închin și o laud, fețele

despărțindu-le, și în Ființă împreunându-le.
Și acum...

Fericită ești Curată, ceea ce ești din rădăcina lui Iesei, din care Toiag și Floare pe Hristos după trup pentru noi l-ai odrăslit.

Peasna 4 Irmos:

La Dumnezeiasca strajă de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi și să arate, pe Îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat: Astăzi este mântuirea lumii, că au înviat Hristos, ca cel Atot Puternic.

Cela ce au zidit pe Adam strămoșul tău Curată, s-au zidit din tine, și cu moartea sa au stricat moartea aceluia astăzi, și au luminat pe toți cu Dumnezeiești razele Învierii.

Pe Hristos pe carele ai născut, văzându-l frumos strălucind din morți Curată, ceea ce ești bună și fără prihană între muieri și frumoasă, astăzi pe Mântuirea tuturor, împreună cu Apostolii slăvește-l pe dânsul bucurându-te.
Slavă...

Mărirea cea nedespărțită, a Dumnezeirii celei mai presus înființate, cine va putea să o spuie?

Că una fiind în Fire Troița se laudă, a fi fără de început de o Ființă, ca ceea ce se laudă Unul în Troiță, în Fețe osebite. **Și acum...**

Ceea ce ai născut pe Cel ce s-au sălășluit în pântecul tău fără sămânță, Maică Fecioară Curată, pe Acela neîncetat roagă-l, ca ceea ce ești de Dumnezeu Născătoare să dezlege legăturile greșalelor mele celor multe, că poți ajuta câte voiești.

Peasna 5 Irmos:

Să mânecăm cu mânecare de noapte și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului și să vedem pe Hristos Soarele Dreptății tuturor viață răsărind.

Luminează-se cu razele cele Dumnezeiești și de viață purtătoare, ale învierii Fiului tău, Maica lui Dumnezeu Preacurată, și de bucurie se umple adunarea celor binecredincioși.

Slavă...

Ție lui Dumnezeu și Tatălui, și Fiului și Duhului mă închin, la trei Fețe, și aceste trei una a fi le crez, într-o Ființă una. **Și acum...**

Pe tine ceea ce ai născut mai presus de fire, cu

naștere fără sămânță, pe Hristos însuși Stăpânul cel ce au înnoit firea, te laudăm credincioșii.

Peasna 6 Irmos:

Pogorātu-te-ai în cele mai de jos ale pământului, și s-au sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați Hristoase, și a treia zi precum Iona din chit ai înviat din mormânt.

Adusu-s-au firea cea de demult stăpânită de moarte și de stricăciune, prin Cela ce s-au întrupat din prea curat pântecul tău, la nestricăciune și la viața cea pururea veșnică, de Dumnezeu Născătoare Fecioară.

Pogorātu-s-au în cele mai de jos ale pământului, Cel ce s-au pogorât în pântecul tău Curată, și s-au sălășluit și s-au întrupat mai presus de gând, și au ridicat împreună cu sine pe Adam, înviind din mormânt. **Slavă...**

Pe Troița întru unime să o laudăm credincioșii, împreună cu Fiul pe Tatăl slăvind, și pe Duhul cel de o Ființă cu Fiul, și carele este în Tatăl împreună fără de început, și Dumnezeu pururea veșnic. **Și acum...**

În pântec ai zămislit Curată fără de nici o lucrare, Strugurul nestricăciunii, ca o Viță: din

care a izvoarele nemuririi, ca niște vin izvorăsc nouă, spre viața veșnică.

Peasna 7 Irmos:

Omorând Fiul tău moartea astăzi, ceea ce ești cu totul fără prihană, tuturor morților viață nestricăcioasă, în vecii vecilor le-au dăruit, cel ce unul este binecuvântat Dumnezeuul Părinților și prea slăvit.

Cel ce împărățește peste toată făptura, făcându-se om, s-au sălășluit în pântecul tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și răstignire și moarte răbdând, au înviat cu Dumnezeiască cuviință, împreună sculându-ne pe noi, ca un Atot Puternic. Slavă...

Împreună cu Tatăl slăvim pe Fiul și pe Duhul Sfânt, strigând cu glas fără tăcere: Troiță singuratică Ființă, miluiește și mântuiește pe toți, unime în trei fețe, milostivește-te spre noi, Dumnezeule cel preaslăvit în veci. Și acum...

În pântecul tău Preacurată, cum ai încăput pe Pruncul, de carele se cutremură Puterile îngerești ca de un Dumnezeu? Fără numai precum au voit, precum au știut s-au sălășluit vrând să mântuiască pe toți pământenii cei din Adam, dezlegând pe Adam din blestemul cela

ce au fost pentru mâncarea cea amară.

Peasna 8 Irmos:

Această numită și sfântă zi, una a sâmbetelor, Împărăteasa și Doamna al praznicelor Praznic, și Sărbătoare este a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Venit-au în lume prin tine Domnul, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, și pântecele iadului rumpându-l, nouă celor morți ne-au dăruit învierea. Pentru aceasta bine-l cuvântăm pe Dânsul în veci.

Toată puterea morții surpând, Fiul tău Fecioară întru a sa înviere, ca un Dumnezeu tare, împreună ne-au înălțat pe noi, și ne-au îndumnezeit: pentru aceasta îl laudăm pe Dânsul în veci. **Slavă...**

Împreună pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Troiță întru o Dumnezeire, slăvim strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum...

Pâinea cea pururea vie, cea fără amestecare amestecată în pântecele tău cu amestecarea noastră Curată, o ai născut fără schimbare, pe

unul Hristos Dumnezeu în două ființe.

Peasna 9 Irmos:

Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine au răsărit: saltă acum și te bucură Sioane, iară tu curată Născătoare de Dumnezeu veselește-te, întru învierea Celui născut al tău.

Cu un glas Fecioară, pe tine te fericism credincioșii: Bucură-te ușa Domnului, bucură-te Cetate însuflețită, bucură-te prin carea ne-au strălucit nouă astăzi lumina Învierii din morți, a Celui ce s-au născut din tine.

Veselește-te și te bucură Dumnezeiască ușa Luminii: că Iisus, cel ce au apus în mormânt, au răsărit, strălucind mai luminat decât Soarele, și pe toți credincioșii luminând, de Dumnezeu dăruită Stăpână. Slavă...

Fără de început ești Părinte, nezidit ești Fiule, împreună de pe un scaun ești și Duhule Sfinte: aceste trei una sunt după Fire, și trei în Fețe, un Dumnezeu adevărat. Și acum...

Să se veselească Iesei, să dănțuiască și David: că iată Fecioara, toiagul cel de Dumnezeu sădit, au odrăslit pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Paraclisul Maicii Domnului

la praznicul Sf. Sava cel Sfințit

Peasna 1 Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat israiliteanul, și din răutatea Egiptului scăpând, au strigat: Izbăvitorului și Dumnezeuului nostru să-i cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi.

Sufletul meu cel întunecat, prin desfătărilor vieții, și tulburat de grijile lumești, cu strălucirea ta luminează-l Maica lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, deschisu-s-au ușile cerești prin nașterea ta, întru carea dă sufletului meu intrare ca o milostivă; și către acelea mă povățuiește.

Fecioară sufletul meu cel săgetat cu săgeata celui viclean, și rănit prin mozaviriile și meșteșugurile aceluia, cu mila ta vindecă-l.

Nădejdea celor deznădăjduiți, îndreptarea ce-

lor căzuți, ceea ce ai născut Lumina cea Dumnezeiască, sufletul meu cel ce este întru întuneric luminează-l.

Peasna 3 Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine te laudă duhul meu.

Toată dorirea mea către tine am întins, Stăpână Curată, și poftele mele cele trupești, în grabă le schimbă.

Stăpână ceea ce ești ușa Luminii, să-mi răsaie razele cele lunate ale pocăinței, și negura păcatelor mele o pierde.

Una întru tot nevinovată de toată prihana, de ispitele ce vin asupra mea, și de focul cel veșnic izbăvește-mă pe mine.

Preacurată grăbește de mă cercetează, și mă izbăvește de ranele cele cumplite, și de toată scârba, pe mine cel ce pătesc.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne taina rânduiei tale, înțe-

les-am lucrurile Tale, și am proslăvit Dumnezeirea ta.

Sufletul meu cel întunecat cu păcatele, strălucește-l cu lumină pururea Fecioară, care ai născut pe Soarele dreptății.

De viforul ispitelor și al vieții celei stricătoare de suflet izbăvește-mă: și de focul cel veșnic mă slobozește Dumnezeiască Mireasă.

Sfințite vas al fecioriei, sufletul meu cel întunecat de multe patimi, luminează-l.

Întru tot Sfântă Dumnezeiască Mireasă Stăpâna lumii, mântuiește-mă pe mine, și de nevoi mă izbăvește, și-mi gonește mulțimea patimilor.

Peasna 5 Irmos:

Mâncând strig ție: Doamne mântuiește-ne pe noi: că tu ești Dumnezeuul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Pe tine Fecioară te laudăm, întru tot laudată, carea ai încăput Cuvântul lui Dumnezeu în pântecul tău, cea nevinovată.

**De focul cel nestins și de viermi, izbăvește-mă
Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai vindecări de
milă.**

**Tu ești credincioșilor perete tare și biruință,
întru tot sfântă, ceea ce mântuiești din ispite,
pe cei ce te laudă pe tine.**

**Sufletul meu cel neputincios vindecă-l Preacu-
rată Stăpână, ceea ce ai născut mântuirea tu-
tutor pe Cel ce au ridicat neputințele.**

Peasna 6 Irmos:

**Curățește-mă Mântuitorule că multe sunt fără-
delegile mele, și dintru adâncul răutăților mă
scoate rogu-mă: căci către Tine am strigat și
m-ai auzit Dumnezeuul mântuirii mele.**

**Marie lăcaș curat și întru tot cinstit, al Făcăto-
rului tuturor, dă-mi sufletului meu lacrimi
curățitoare, și de la Judecata ce va să fie, și din
munci mă scoate.**

**Ceea ce ești ușă Dumnezeiască, intrări Dum-
nezeiești arată smeritului meu suflet: întru
care intrând să se mărturisească, să ia dezle-
gare de răutăți, Născătoare de Dumnezeu.**

Adâncul păcatelor și valurile deznădăjduirii, viscolesc mintea mea: milostivește-te Stăpână și-mi tinde mâna, și mă mântuiește ceea ce ai născut pe Mântuitorul.

Pe tine folositoare, și zid toți credincioșii te avem, carii întru adâncul răutăților, și al tulburărilor, și al scârbelor, pururea suntem necăjiți: Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești scăparea credincioșilor.

Peasna 7 Irmos:

Coconii jidovești în cuptor au călcat cu îndrăzneală văpaia, și focul în rouă l-au prefăcut, strigând: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Mă rog ție Preacurată, omoară păcatul cel ce locuiește întru mine: și mă învrednicește Fecioară a câștiga viață: și mă izbăvește de partea celor ce se muncesc acolo.

Multe feluri de patimi mă viscolesc: Curată ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, de biruința acelora și de focul cel veșnic, izbăvește-mă Născătoare de Dumnezeu cu rugăciunile tale.

Cel ce cu năravul cel slobod greșesc, și cu

obiceiul cel nebunesc mă robesc: către obișnuita ta milostivire alerg: mântuiește-mă întru tot Sfântă de Dumnezeu Născătoare, pe mine cel deznădăjduit.

Stinge văpaia patimilor mele, și-mi alinează tulburarea inimii mele, Curată Maica lui Dumnezeu. și mă izbăvește Fecioară de tirania dracilor, și de focul cel veșnic.

Peasna 8 Irmos:

Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă oștile cerești, lăudați-l și-l preaînălțați întru toți vecii.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ușurează-mi păcatele mele, și sarcinile greșalelor mele, ca să te măresc pe tine.

Ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeu, cu chivernisitoarele tale rugăciuni, Curată arată-l pe dânsul mie milostiv: ca să mă mântuiesc de veșnicul foc.

Covârșitu-m-au păcatele mele cele multe, Născătoare de Dumnezeu dă-mi mie acum mână de ajutor, și din focul cel nestins izbăvește-mă pe mine nevrednicul.

Preacurată rogu-mă luminează ochii inimii mele, cei orbiți de negritul păcat, și primitor de Dumnezeiasca strălucire mă arată, ca să mă arăt pentru tine Fiului tău curat.

Peasna 9 Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară Curată, cei mântuiți prin tine: cu cetele cele fără de trup mărindu-te pe tine.

Miluieste Preacurată ticălosul meu suflet, și-mi omoară pierzătoarele patimi, și muncitoarea nepricepere gonește-o, și izvoare de lacrimi sfinte pururea de viață dăruiește-mi, cu care să mă izbăvesc de osânda cumplită ce mă așteaptă.

Fecioară preacurată, tu ești zid creștinilor, și scăpare tare lumii, întru care ne mântuim; că dintru tine Dumnezeu întrupându-se, pe tine te-au dat tuturor acoperământ mântuitor, Dumnezeiască Mireasă: pentru aceea Curată, mântuiește-mă pe mine nevrednicul.

Cu tărie și cu putere duhovnicească, cu armă și cu putere, încinge smeritul meu suflet, Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, și întru arma

Crucii îl îmbracă, și ranele păcatului meu curățește-le cu roua iubirii tale de oameni, și cu mare mila ta.

Curată, fii-mi stâlp de mântuire: taberile dracilor să le faci de nimica, și gâlceava ispitelor și necazurile să le gonești, și întâmplările patimilor departe să le gonești, și slobozenie Curată să-mi dăruiești.

Paraclisul Maicii Domnului

La praznicul Sf. Ier. Nicolae

Peasna 1 Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți, lui Dumnezeu celui ce au făcut minunate minuni, cu braț înalt, și au mântuit pe Israil, că s-au proslăvit.

Ceea ce ai născut adâncul Înțelepciunii, picături de înțelepciune, Izvorule cel ce cu Darul izvorăști: Curată trimite mie, ca cu cântări să slăvesc noianul darurilor tale.

Pe tine te laud cu totul lăudată, pe ceea ce te laudă cetele îngerilor, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prea lăudat: pe Carele toată făptura îl laudă, că s-au proslăvit.

Slavă... Trocina:

Troița cea nezidită cinstesc: pe Tatăl și pe Fiul împreună cu Duhul, o Ființă singură, o Dumnezeuire, o Fire netăiată după Ființă: trei Statuiri despărțind după Fete și după Ipostasuri.

Și acum... Bogorodișna:

Fără sămânță pe Cuvântul ai zămislit unul din Troiță Preacurată, și pe Acesta cu trup l-ai născut, rămânând după naștere ca și mai înainte de naștere Fecioară: pe acesta ca pe Fiul tău și Dumnezeu pentru noi pururea roagă-l.

Peasna 3 Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților tale Hristoase: ca neîncetat cu cântare laudă să strig ție: nu este Sfânt afară de Tine unule Iubitorule de oameni.

Cerul cel preacurat, lăcașul Împăratului, Raiul cel cu Darul insuflat cu adevărat și mirositor, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu se laudă de mine.

Cu cuvântul pe Cuvântul ai născut, Cel ce cu cuvântul întru ființă a adus toată firea cea cuvântătoare, carele au izbăvit de necuvântare pe oameni, ceea ce ești prea blagoslovită.

Slavă... Trocina:

Milostivă fii mie Preasfântă Troiță Dumnezeul nostru, celui ce cu greșale nemăsurate mi-am întinat viața: Părinte și Fiule și Duhule cel viu, păzindu-mă pretutindenea, și pururea nevătă-

mat de necaz. Și acum... Bogorodișna:

Dai de Dumnezeu Născătoare nădejde de mântuire robilor tăi, și întru nevoi și primejdii, cu rugăciunile tale cele degrab sânguitoare, a-i păzi și a le ajuta stând de față că tu ești lauda noastră a credincioșilor, Dumnezeiască Mi-reasă.

Peasna 4 Irmos:

Cu Duhul mai înainte văzând prooroace Avacume întruparea Cuvântului, ai propovăduit, strigând: când se vor apropia anii te vei cunoaște, când va veni vremea te vei arăta, mări-re puterii tale Doamne.

A morții pricina Eva au fost oamenilor, cu sfatul șarpelui: iară tu Fecioară curată născând prin cuvânt pe Cuvântul: nemuririi și vieții solitoare te-ai arătat. Pentru aceasta după vrednicie te laudăm pe tine.

Cu Duhul mai înainte proorocii te-au văzut Curată, Munte, Ușă, Masă, sicriu sfânt, sfeșnic, scaun vieții, năstrapă și pat, Maică a lui Dumnezeu, întru închipuiri pe tine arătându-te, ale cărora noi le vedem plinirea.

Slavă... Trocina:

Stăpânia Dumnezeirii celei fără de început, pe Tatăl, și pe Fiul cinstesc, și PreaSfântului Duh slujesc, Împărăției tuturor, celei atot făcătoare, osebite, netăiate, în trei chipuri, și Fete, despărțite pururea, Unimii nedespărțite.

Și acum... Bogorodișna:

Tu cu adevărat mai cinstită mai presus decât oamenii și decât îngerii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară te-ai arătat: că pe Făcătorul tuturor în pânțece l-ai zămislit, cu trup materialnic îmbrăcat, născându-l fără sămânță, o, nouă cuvioasă vedere.

Peasna 5 Irmos:

Strălucită Lumina cea neapropiată arată-ne nouă, celor ce mânecăm la judecățile poruncilor tale, Stăpâne iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ca un sicriu cinstit al sfințeniei, și ca un scaun sfânt în chipul focului, și ca o polată sfințită Stăpână, ai încăput pe Dumnezeu Atotțiitorul.

Maică care nu știi de bărbat între fecioare, tu iarăși și Fecioară între maici una Preacurată, negrăit te-ai arătat: că pe Dumnezeu ai născut,

cel ce dar au dat firii. Slavă... Trocina:

Fără de început trei Fețe cele cu un scaun singure Stăpânitoare, ale unei Dumnezeiri nedespărțite, le slăvesc arătat: prin care din ce n-au fost m-ai adus ca să fiu, împreună cu îngerii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum... Bogorodișna:

Ceea ce ești acoperământ de mântuire, și bucuria tuturor, carea apuci înainte degrab și mântuiești, milostivește-te și acum spre noi, cei ce strigăm către tine, Curată, și te chemăm pururea întru primejdii: că folositoare alta noi după Dumnezeu nu avem.

Peasna 6 Irmos:

Pe proorocul Iona urmând strig, viața mea Bunule slobozește-o din stricăciune, și mă mântuiește Mântuitorul lumii pe mine cel ce strig, mărire ție.

Folositoarea credincioșilor, celor întristați veselie cea de bucurie, umple de bucurie duhovnicească pe robii tăi cei ce doresc de folosința ta.

Cerul cel cuvântător, Biserica cea curată, sicri-

ul cel sfânt, Raiul cel prea frumos al lui Dumnezeu, întru carele este Pomul Vieții, să se laude de mine. **Slavă... Trocina:**

Laud și cinstesc Troița cea nedespărțită, cea în trei Fețe despartită pururea, și unită în Ființă și în Fire, ca pe o Stăpânie una, pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul Sfânt, care pe toți cu putere îi stăpânește, și toate le păzește precum voiește.

Și acum... Bogorodișna:

Plecând Cerurile, în pânțele tale prea curat Hristos voind s-au sălășluit: nesuferind să vadă zidirea mâinilor sale de cel înșelător tirându-se, au venit în chip de rob, neamul omenesc să-l izbăvească.

Peasna 7 Irmos:

Cuptorul Mântuitorule s-au rourat, și coconii dănțuind au cântat: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul Părinților noștri.

Cel Preaînalt, Cer pe tine însuflețit, și Cămară curată cu Darul înconjurată, porfiră în chipul aurului, și Rai te-au arătat.

Întărește mintea mea, cea răzvrătită, și gândul meu cel clătit, îl așează pe piatră neclătită, cu

acoperământul tău Maică Fecioară.

Slavă... Trocina:

Troiță pe tine te laudăm, Unime întreit strălucitoare, ceea ce ești de o Ființă: Părinte, și Fiule, și Duhule Sfinte: întru care toți botezându-ne cântăm: Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat. **Și acum... Bogorodișna:**

De la toți primind rugăciuni Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să izbăvească de muncă pe cea ce te cinstesc pe tine cu adevărat și te măresc: Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos:

De Carele se spăimântează Îngerii și toate Oștile, ca pe Făcătorul și Domnul, laudați-l preoți, slăviți-l coconi, bine-l cuvântați noroa-de, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca o Cămară însuflețită, ca o haină cu roșu vopsită, Împăratului tuturor te-ai arătat, Fecioară: și ca o porfiră din care trupul s-au arătat al lui Dumnezeu Omului Cuvântului.

Zămislit-ai Preacurată pe cea ce toată făptura cu mâna împreună o ține, ca pe Ziditorul și

Dumnezeu, carele negrăit și nespus pentru noi precum suntem noi om s-au făcut, și de la ceea ce au fost nu s-au depărtat.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh Domnul.

Viața, și viețile, și una, și trei Lumini, Troița cu credință să o lăudăm, pe Tatăl, și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Părințeștilor Dumnezeieștilor Învățători urmând cu adevărat: cu carii împreună bine lăudând să cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii. **Și acum... Bogorodișna:**

Rugul chip de lucru străin mai înainte au închipuit Preacurată Fecioară, arzând fără ardere de demult în muntele Sinai, taina nașterii tale, mai înainte însemnând: că Focul Dumnezeirii cel ce s-au sălășluit întru tine, nearsă pe tine te-au păzit: pentru aceasta te lăudăm pe tine întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Izvorul cel de viață primitor, pururea curgător, sfeșnicul cel de lumină purtător cu totul de aur, Biserica cea însuflețită, Cortul cel prea curat mai desfătat decât Cerurile și pământul:

pe Născătoarea de Dumnezeu credincioșii să o mărim.

Cu curgerea Darului tău adapă-mă pe mine cel ars cu văpaia necazurilor, și rău topit, Izvorule cel ce cu Darul izvorăști, carea ai născut Izvorul Darurilor, din Carele cel ce va bea nu va înseta niciodată.

Ca pe o cămară împodobită a Mirelui, ca pe o polată a Stăpânului însuflețită, ca pe o porfiră cu totul de aur, ca pe un lăcaș frumos al lui Hristos, Stăpâna tuturor, pe tine te rog, mântuiește-mă. **Slavă... Trocina:**

Unește-se cu voia cea de o Ființă Troița, și se desparte iarăși în Fețe, fără despărțire păzindu-și puterea pururea, Tatăl, Fiul, și Duhul cel viu, Carele e un Dumnezeu în trei Fețe, pe carele mărim. **Și acum... Bogorodișna:**

Mântuitu-s-au toată zidirea cu nașterea ta, și au șters Domnul tânguirea și plângerea, și toată lacrima de la toată fața, Curată Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană întru tine: și noi datoriiile plinim.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări: că privind de sus Împărăteasa a toate, Maica Fecioa-

ră, cu blagoslovenii încununează pe cea ce o laudă pe ea, împărații și domnii, să alerge împreună, și pe Împărăteasa să o laude întru cântări, pe ceea ce au născut pe Împăratul, Cel ce pe cei ținuți de moarte mai întâi, a-i slobozi cu iubire de oameni bine au voit. Păstorii și Învățătorii, pe Preacurata Maica Păstorului celui Bun, adunându-ne să o lăudăm: pe Sfeșnicul cel cu raze de aur, Norul cel purtător de Lumină, pe cea mai desfătăată decât Cerurile, Sicriul cel însuflețit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, Năstrapa cea de aur de mană primitoare, Ușa cuvântului cea încuiată, a tuturor creștinilor scăparea, cu cântări de Dumnezeu cuvântătoare, lăudându-o, așa să zicem: Polata Cuvântului, învrednicește-ne pe noi cei smeriți Împărăției Cerurilor: că nimica nu este cu neputință mijlocirii tale.

Paraclisul Maicii Domnului

La Sf. Împ. Constantin și Elena

Stih: Laude aduc Maicii lui Dumnezeu

Peasna 1 Irmos:

Veniți noroadelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce au despărțit Marea, și au povățuit pe norodul pe carele l-au scos din robia Eghiptului că s-au proslăvit.

Lucrul mâinilor și zidirea Ta sunt Mântuitoarele, iară prin amăgirea celui viclean m-am zdrobit, prin desfătările cele lumești: pentru aceasta iarăși mă zidește, prin dumnezeieștile rugăciuni ale Preacuratei Maicii Tale, Cuvinte al lui Dumnezeu Cel ce ești proslăvit.

Alinează acum cumplitul vifor al răutăților mele, binecuvântată Fecioară, și biruiește pe toți vrăjmașii cei nevăzuți, carii fără milă cad asupra sărăciei mele, căci singură ești folositoare mea Preacurată.

Unule îndurate Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii Tale, îndură-te și mă milu-

iește pe mine cel ce nădăjduiesc la Tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor Tale, și învrednicindu-mă vieții veșnice.

Peasna 3 Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine Doamne, cea ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o să-dește întru inimile noastre celor ce te lăudăm pe Tine.

Dumnezeiască Mireasă întru care s-au sălășluit însuși Cuvântul lui Dumnezeu cel ce luminează toată lumea, strălucește-mi raza adevăratei pocăințe, surpând întunericul patimilor mele, prin rugăciunile tale rogu-mă.

Alesule Sioane, cetate împărătească, prea curată Fecioară, împreună cu Sfinții împărați, roagă pe Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetățean cetății celei din Ceruri.

Peasna 4 Irmos

Nașterea Ta cea din Fecioară, văzându-o proorocul mai înainte, au propovăduit strigând: de auzul tău am auzit, și m-am temut, căci de la amiazăzi, și din muntele cel sfânt umbros ai venit Hristoase.

Deschide-mi Fecioară Dumnezeieștile intrări ale pocăinței, închizând intrările patimilor și ale dezmierdărilor mele, și prin puterea ta le oprește.

Ușă neumblată, și țarină nearată, Sicriu, și Năstrapă, și Sfeșnic, și cădelniță a Cărbunelui celui fără materie, te numim pe tine prea Curată Fecioară.

Cumplita noapte a păcatelor m-au acoperit pe mine, Prea Sfântă Fecioară Stăpână, pentru că nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untuldelemn al faptelor bune: drept aceea și din cămara Mirelui m-am izgonit afară.

Marie ceea ce ești cădelniță de aur, gonește împuțiciunea patimilor mele, și pe mine cel ce mă clătesc de meșteșugirile luptătorului celui înșelător, întărește-mă Preasfântă Fecioară.

Peasna 5 Irmos

Dătătorule de lumină, și Făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm.

Acum scap sub acoperământul tău Preacurată

Maică Fecioară: de boalele cele sufletești, și de patimi trupești, izbăvește-mă pe mine robul tău.

Izbăvește-mă de neputințele trupești, și oprește necuvioasele patimi ale sufletului meu, și de veșnica muncă mă păzește, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Ceea ce ai născut izvorul tămăduirii, pe mine cel ce sunt rănit de patimile lumești, tămăduiește-mă Fecioară, una plină de Dar, Prea curată.

Iesei să se veselească, și David să dănțuiască: că Fecioara toiagul cel sădit de Dumnezeu, au odrăslit pe Hristos floarea cea pururea vie.

Peasna 6 Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat, scoate-mă din stricăciune Dumnezeule.

Inima mea cea negrită de împresurările cele întunecate ale păcatului, strălucește-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă Dumnezeiască care nu știi de mire, ca una ce ai născut pe Soarele Hristos.

Lumina cea din Lumină născându-o nouă prea curată Fecioară, ai risipit întunericul nedumnezeirii: drept aceea pe mine cel legat la întunericul patimilor lumești, luminează-mă Născătoare de Dumnezeu, și prin rugăciunile tale dezlegându-mă, dă-mi Lumina cea veșnică.

Una Preacurată Fecioară care ai născut pe Hristos Soarele cel neapus, fă rugăciune către Dânsul, rugându-te pururea ca să se milosti-vească spre mine cel smerit.

Peasna 7 Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deir cinstindu-se, cei trei coconi au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Izvor primitor de viață și ușă Luminii celei neapuse, tu singură ești Preasfântă Fecioară: deci prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor lumești, de carele pururea mă aprind, și-mi potolește văpaia cea înaltă a cugetelor mele celor necurate, ca să strig Fiului tău: bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ia aminte

acum spre rugăciunea robului tău, și-mi oprește degrab năvălirile cele rele, și asuprelile încetează-le Stăpână, ca cu credință să te măresc pe tine, binecuvântată Preacurată.

Usucă mulțimea răutăților mele Fecioară, care ai născut pe Hristos noianul milostivirii, pe Izbăvitorul și Domnul, căruia toți strigăm, bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Peasna 8 Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul, carele cu înțelepciunea sa cea negrăită au alcătuit toate, și din neființă întru ființă le-au adus, binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Mijlocește Preacurată de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele celor stricătoare de suflet, și către munții cei înalți ai faptelor bune mă ridică pe mine, carele cu mulțumită te laud pe tine Fecioară.

Născându-ne nouă viața cea înființată, care prin moarte au încetat pe moarte, Fecioară pe mine care sunt omorât de împresurările cele rele, înviază-mă prin rugăciunile tale Preacurată, binecuvântată și preaslăvită.

Eu cântărețul tău Preacurată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, îndreptează-mă mă rog ție către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul cel ce curățește păcatele lumii.

Peasna 9 Irmos:

Ceea ce negrăit ai întrupat pe Dumnezeu Luminătorul cel ce au răsărit mai înainte de Soare, și trupește au venit la noi din pântecel tău cel fecioresc, binecuvântată Preacurată pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, cel ce au izbăvit pe oameni din necuvântare. Drept aceea dă-mi mie cuvânt, ca să te laud pe tine, pururea Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în tâlhari, în cugetele cele rele, și întru patimile lumești ce mi-au rănit sufletul meu, însăși tu Preasfântă Stăpână vindecă-mă pe mine cel ce mă nădăjduiesc spre tine.

Ușă neumblată care ai răsărit lumii pe Împăratul măririi, și după naștere iarăși Fecioară ai rămas, primește cântarea aceasta ce o

**închin către tine Stăpână Fecioară. Și să-mi
răsai mie răsăritul pocăinței, ca după vredni-
cie să te fericesc pururea Preacurată.**

**Pe Împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-l
l-ai născut Fecioară, și iată acum ca o Împără-
teasă stai înaintea Lui de-a dreapta Curată.
Pentru aceasta te rog să mă izbăvești de partea
cea de-a stânga în ceasul Judecății, și să mă
împreuni cu oile cele de-a dreapta.**

Paraclisul Maicii Domnului

La praznicul Sf. Trei Ierarhi

Fecioară prea lăudată, Maica lui Hristos Dumnezeu, Marie Dumnezeiască Mireasă, și carea nu știi de nuntă, folositoarea credincioșilor: izbăvește de toată primejdia și de toată nevoia Stăpână Născătoare de Dumnezeu, pe cea ce cu credință și cu dragoste aleargă la acoperământul tău, una Dumnezeiască Mireasă.

Cu întreitele valuri ale patimilor, eu nepriceputul fiind învăluit Preacurată, te chem pe tine cu osârdie: nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul ca să pier, ceea ce ai născut adâncul Milei, că afară de tine altă nădejde nu am. Deci să nu mă arăt vrăjmașilor bucurie și râs eu cel ce nădăjduiesc spre tine: ca ceea ce ești Maica Dumnezeului tuturor.

Ceea ce ești apărătoare nebiruită celor necăjiți, și caldă sprijinitoare celor ce nădăjduiesc spre tine, izbăvește-mă din nevoi: că tu ești ajutătoarea tuturor.

Peasna 1 Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce au trecut marea, și au povățuit pe norodul pe carele l-au scos din robia Eghiptului, că s-au proslăvit.

Pe mine cel ce cu bună credință te mărturisesc pe tine, după adevăr Născătoare de Dumnezeu preacinstită, de nevoile cele cumplite și de boalele sufletului, și ale trupului, și de greșale tu mă mântuiește.

Tot adâncul Darurilor întru pus l-am cunoscut: pentru aceasta alergând cu osârdie la Dumnezeiescul tău Acoperământ, Născătoare de Dumnezeu, ne mântuim.

Pentru noi cei ce te lăudăm pe tine Preacurată, roagă-l pe cel ce s-au întrupat dintru prea curatele și cinstitele tale sânziuri, ca să ne izbăvim de greșale, și de boale amare.

Peasna 3, Irmos:

Întărește-ne pe noi întru tine Doamne, cea ce cu lemnul ai omorât păcatul: și frica ta o sădește în inimile noastre, celor ce te lăudăm pe tine.

Cu rugăciunile tale Curată, pe Dumnezeu pe

carele ai născut, fă-l milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău, și cu credință se închină nașterii tale.

Toată viața mea ocârmuiește-o Fecioară, nădejdea și folosința mea, de ispite și de cumplite primejdii izbăvindu-mă pururea Fecioară.

Ca ceea ce ai purtat în brațe pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea cu un ipostas Născătoare de Dumnezeu, roagă-te ca să se izbăvească de neștiință și de rătăcire cei ce te laudă pe tine.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduielii Tale, și te-am proslăvit, unule iubitorule de oameni.

De vătămrile sufletului meu, și de boalele trupului, dăruiește-mi dezlegare, Stăpână, ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

De asupreală, de vifor și de primejdii, izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu, prin rugăciunile tale, ceea ce una ești prea lăudată.

Pe mine cel învăluit de valurile lumești, scoate-mă Fecioară, la limanul tău îndreptându-mă.

Peasna 5 Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor tale îndreptează-ne pe noi, că afară de tine alt Dumnezeu nu cunoaștem.

Armă nebiruită împotriva a multe feluri de ispite avându-te, de toată silnicia vrăjmașilor ne izbăvim pururea, cei ce te știm pe tine Curată Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ești mai presus decât Heruvimii, Plinirea Legii ai născut, pe unul născut Fiul lui Dumnezeu cel ce s-au întrupat din tine: pe carele roagă-l pentru robii tăi.

Ceea ce ai purtat în brațe pe Făcătorul tuturor, pe acesta fă-l milostiv nouă cu rugăciunile tale, celor ce din inimă acum la tine scăpăm.

Peasna 6 Irmos:

Întru adâncul greșalelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat: scoate-mă din stricăciune Dumnezeule.

Liman de mântuire știindu-te pe tine, înotând prin noianul vieții cel mult îngrijat, chemu-te

pe tine Stăpână, fii îndreptătoare sufletului meu.

Din viața cea sfințită am căzut, prin lene, eu ticălosul: ci mă ridică binecuvântată Preacurată, la porunca Fiului tău îndreptându-mă.

Peasna 7 Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deir...

Pe Cruce pironindu-se cel ce s-au întrupat din tine Născătoare de Dumnezeu, au rupt zapisul lui Adam: pe carele acum roagă-l Preacurată, ca să se izbăvească de nevoi toți cei ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Nădejde bună și folositoare credincioșilor ești Stăpână: și acum te rugăm ca să dăruiești adâncul milostivirii tale, celor ce te cinstesc pe tine și Fiului tău strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Frumoasă haina poruncilor celor de mântuire, o am negrit cu lenea, eu ticălosul: ci acum alerg la tine Fecioară, cerșind ca iarăși să mă îmbraci prin tine, în haina curăției.

Peasna 8 Irmos:

Pe Dumnezeu cel ce s-au coborât în cuptorul cel cu foc la tinerii jidovești și văpaia în rouă o au mutat, lăudați-l fapțurile ca pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Turn tare și temei și păzitoare, și folosință pe tine agonisindu-te, cu credință ne mântuim acum, și lăudăm nașterea ta Preacurată și o prea înălțăm întru toți vecii.

Al nemuririi izvor prea limpede te știm pe tine Născătoare de Dumnezeu ca pe ceea ce ai născut pe Cuvântul Tatălui celui fără de moarte, carele izbăvește de moarte pe toți cei ce-l prea înalță pe El în veci.

Izvor de tămăduiri pururea izvorăști nouă credincioșilor Preacurată, al căruia dar din destul luându-l acum, lăudăm nașterea ta Fecioară, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu nespusă înțelepciune au venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncarea cea stricăcioasă, din Sfânta Fecioară negrăit

înrupându-se pentru noi: credincioșii cu un cuget întru cântări să-l mărim.

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea îmi pun cu osârdie spre tine: mântuiește-mă Maica Vieții celei adevărate, și te roagă Preacurată ca să se sature de desfătarea cea de-a pururea, cei ce cu credință și cu dragoste, întru cântări pe tine te mărim.

Arătându-te Fecioară, luminează întunericul sufletului meu cu strălucirile cele fără materie ale luminii tale, ceea ce ești Ușa dumnezeieștii Lumini, și învrednicește Curată să se izbăvească de focul cel veșnic cea ce cu credință și cu dragoste întru cântări pe tine te măresc.

În pântecul tău s-au sălășluit Fiul, și om desăvârșit s-au făcut, pe carele mai înainte de veci Tatăl l-au născut: și Izvor de Daruri pe tine Maica lui Dumnezeu te-au arătat, nouă celor ce ne închinăm cu credință nașterii tale celei negrăite.

Paraclisul Maicii Domnului
La praznicul
Sf. Ioan Gură de Aur

Cântarea 1 Irmos:

Pe gonaciul Faraon cu căruțele l-au cufundat, toiaagul lui Moisi făcând minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind marea, iar pe Israil cel ce fugea pedestru l-au mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Bucură-te izbăvirea blestemului celui de demult, și izvorul blagosloveniei: Bucură-te Maica Vieții, stricarea iadului, omorârea morții; Bucură-te dezlegarea întristăciunii, încăperea bucuriei cea desfătăată, bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Căruța Cuvântului cea cuvântătoare și însuflețită, bucură-te cea cu totul fără prihană, Bucură-te căruța lui David cea mult numită, Căruța cea cu miile înmulțită: bucură-te ceea ce fără asemănare decât Heruvimii ești mai înaltă, și pe Serafimi covârșești.

**Ceea ce ești mai sfântă decât Puterile cele ne-
trupești bucură-te Dumnezeiască Mireasă,
Bucură-te ceea ce ești mai înaltă decât toată
firea cea zidită, bucură-te Polata lui Dumne-
zeu, bucură-te scaun de foc, bucură-te făclie
mult luminoasă, bucură-te cu mii de nume
numită Stăpână.**

**Ceea ce toiag din rădăcina lui Iesei ai născut,
bucură-te nespurcată, bucură-te odrăslirea
toiagului lui Aaron, cel ce mai înainte te-au
închipuit pe tine cu taină și adânc: că precum
acela nuci, așa tu pe Hristos ai înflorit.**

Peasna 3 Irmos:

**Doamne cea ce ai făcut cele pe deasupra Cru-
gului ceresc, și al Bisericii Ziditorule, tu pe
mine mă întărește întru dragostea ta: că tu ești
marginea doririlor și credincioșilor întărire,
unule iubitorule de oameni.**

**Bucură-te arma cea prea tare a credincioșilor
Stăpână, Bucură-te folositoarea cea puternică,
Bucură-te sprijineala, Bucură-te ajutătoarea
păcătoșilor, Bucură-te zidul celor ce te cheamă
pe tine, Bucură-te bucuria lumii.**

Sprijineala cea prea tare a mântuirii omenes-

ti, Bucură-te chemarea lui Adam și a Evei prin care au luat bună moștenirea cea de demult, Bucură-te ceea ce iarăși ai deschis Raiul.

Bucură-te rugul cel nears; Bucură-te căruța luminii; Bucură-te Norul Soarelui, Bucură-te scaunul Împăratului cel preaslăvit, și pretutindenea vestit; Bucură-te cetate însuflețită a lui Hristos Dumnezeului celui viu.

Ceea ce nu știi de nuntă bucură-te, bucură-te holdă nearată și nelucrată, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul tuturor: Bucură-te pământule, carele ai răsărit Adevărul.

Peasna 4 Irmos:

Tu-mi ești Hristoase Domn, tu și puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, carele sânurile Părintești nu le-ai lăsat, și a noastră sărăcie ai cercetat: pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către tine: Puterii Tale mărire Iubitorule de oameni.

Răsăritule al Razei Părintești și al Soarelui celui ce au răsărit mai înainte de Luceafăr din Tatăl, Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, Bucură-te Nor ușor și însuflețit Fecioară Maică; Bucură-te blagoslovită, Bucură-te prea slăvită

cu totul fără prihană.

Tu ești Cădelniță de aur Stăpână, a Cărbunelui celui nesuferit și fără materie, cu carele s-au ars zapisul cel rupt al neascultării lui Adam, pentru care Bucură-te strig ție, prin carea tuturor s-au dat bucuria și desfătarea și mângâierea.

Tu ești oamenilor slava și cinstea și lauda, și cununa îngerilor și stema: pentru aceasta pământul și Cerul o Biserică bine întocmită alcătuind, bucură-te ție strigă: bucură-te Stăpâna lumii, bucură-te ajutătoarea tuturor oamenilor.

Patul cel cinstit, pe carele Solomon mai înainte l-au însemnat, cel înconjurat de șazeci de puternici, bucură-te Fecioară sicriul cel cu aur poleit al sfințeniei celei înțeleghătoare, bucură-te clește Dumnezeiesc, bucură-te rugul purtător de foc, bucură-te ușă, și scară și pod.

Peasna 5 Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața ta, Cea ce ești Lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci mă întoarce și la lumina poruncilor tale căile mele îndrep-

tează-le rogu-mă.

Prin stăpânia drăcească și oastea cea tirănească din văzduh, dă-mi ca să trec fără grijă în vremea ieșirii mele, ca cu bucurie să strig ție: bucură-te nădejdea tuturor cea ne-rușinată.

Ca ceea ce ai zămislit bucuria bucură-te cea cu totul fără prihană, bucură-te Preacurată, bucură-te dulce mirositoare, floarea curăției cea în chipul porfirii: bucură-te trandafirul fecioriei cel roșu, și mireasma lui Dumnezeu cea bine mirositoare.

Bucură-te năstrapă de taină din care Mirul cel cu bun miros au curs: Bucură-te dumnezeiască Fântână care ai izvorât Apa cea vie, Bucură-te viță nelucrată care ai rodit Strugurul vieții Stăpână.

Bucură-te Ușă neumblată, prin care au trecut Hristos Domnul, ceea ce ai deschis cu nașterea ta ușile Raiului Bucură-te: Bucură-te prin care se bucură Cerul, și pământul dănțuiește, carea cele de sus cu cele de jos le-ai împreunat.

Peasna 6 Irmos:

Rugăciune vărs către Domnul, și lui spun ne-

cazurile mele: că de rele sufletul meu s-au umplut, și viața mea de iad s-au apropiat, ci mă rog ca Iona: din stricăciune Dumnezeu scoate-mă.

Bucură-te vas însuflețit Stăpână, roșeala carea din prea curate sânziurile tale ai roșit haina Împăratului tuturor, cea roșie în chipul porfiriei, și goliciunea lui Adam o ai acoperit, Bucură-te prea lăudată.

Întărește inimile oamenilor firește pâinea cea simțitoare Fecioară, și sufletelor creștinești le dă putere sfânt numele tău cel lăudat: pentru aceasta și toată limba cu bucurie strigă către tine Bucură-te.

Sfeșnice în chipul aurului Bucură-te, Bucură-te sicriul cel de Dumne-zeu încăpător, Bucură-te cort, Bucură-te cetate însuflețită a Dumnezeului celui viu, Bucură-te Polata lui Hristos, Bucură-te Dumnezeiască Biserică mult luminoasă.

Preacurată cu totul fără prihană, Bucură-te Floarea cea aleasă a firii; Bucură-te ceea ce ești de obște iubitoare de cinstea neamului omenesc, și Dar de Dumnezeu dat; Bucură-te

ceea ce ai cinstit cu nașterea ta firea omenească cea necinstită.

Celui ce au șezut în brațele Fecioarei și în sânurile Tatălui, celui ce s-au îmbrăcat în trup și au rămas neschimbat, ca unui Dumnezeu și Domn să ne închinăm.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-au rușinat în Babilon oarecând: pentru aceasta coconii în cuptor cu bucuros picior ca într-o grădină verde săltând au cântat: bine e cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Ceea ce numai tu una ești care nu știi de bărbat, și una ești nestricată: Bucură-te Stăpână Fecioară, și Maică și Născătoare de Fiu, și carea nu știi de nuntă; Bucură-te taină străină și înfricoșată; Bucură-te desfătarea îngerilor, Bucură-te bucuria oamenilor.

Sioane cetate însuflețită a Împăratului împăraților Hristos, de care s-au grăit lucruri prea-slăvite: Bucură-te Dumnezeiască Mireasă, Bucură-te scară prin care ne suim la Cer de pe pământ, și din stricăciune la viață.

Rai de Dumnezeu sădit, și grădină bine mirositoare de Dumnezeu lucrată te-ai arătat Fecioară, Floarea nemuririi înflorind. Pentru aceasta cu un glas Bucură-te ție strigăm: Bucură-te dătătoare de bucurie, Bucură-te izvorul dulceții.

Preacinstită Stăpână, izbăvește-mă de necinstea patimilor, ca cu bucurie să-ți strig ție: Bucură-te izvorul sfințeniei, Bucură-te vistieria a toată curăția: Bucură-te lăcașul lui Dumnezeu, Bucură-te încăperea lui Hristos.

Peasna 8 Irmos:

Binecuvântați tinerii cei întocmai cu numărul Troiței, pe Făcătorul Dumnezeu Părintele; lăudați pe Cuvântul cel ce s-au pogorât, și focul în rouă l-au prefăcut, și preaînălțați pe Duhul cel Preasfânt, Carele dă viață tuturor întru toți vecii.

Bucură-te ceea ce din rădăcina lui Iesei toiag ai odrăslit, Bucură-te ceea ce una ai înflorit Floarea cea frumoasă pe Hristos; Bucură-te munte gras, Bucură-te Muntele lui Dumnezeu cel umbrit, Bucură-te, întru carele a locui bine au voit Cuvântul cel mai înainte de toți vecii.

Cu toiagul cel de fier al folosinței tale celei tari, ca pe niște câini ce latră, și ca pe niște fiare ce răcnesc, care înconjură smeritul meu suflet, gonește patimile care cumplit mă ocolesc, ca să strig ție Fecioară Bucură-te.

Înfrumusețatu-te-ai toată pe Hristos cel mai împodobit cu frumusețile decât fiii omenești născând, ceea ce ești între muieri mai frumoasă. Pentru aceasta Bucură-te strigăm ție bucurându-ne; Bucură-te de Dumnezeu Născătoare Curată, ceea ce ești plină de Dar; Bucură-te ceea ce ești mai slăvită decât toată făptura.

Bucură-te de Dumnezeu Născătoare prea curată, pe carea mai înainte Daniil te-au văzut Munte netăiat din carele s-au tăiat Piatra cea din capul unghiului; Bucură-te clește de Cărbune purtător, și de Dumnezeu primitor, Bucură-te ceea ce ești mai sfințită decât îngerii cei netrupești, Bucură-te ceea ce ești mai cinstită decât toată făptura.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântatu-s-au tot auzul de plecăciunea lui Dumnezeu cea negrăită cum Cel Preaînalt de

bună voie s-au pogorât până și la trup, din pân-tece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta pe Prea curata Născătoarea de Dumnezeu credincioșii o mărim.

Iată toate neamurile te fericesc pe tine cea pururea fericită, precum mai înainte ai zis de la Dumnezeiescul Duh, Născătoare de Dumnezeu; și ție ca celei ce ai născut Bucuria strigăm Bucură-te: Bucură-te vistieria Vieții; Bucură-te izvorule care izvorăști nouă miere sufletească.

Îndreptat-ai Stăpână curată alunecarea strămoșului Adam, și întristarea strămoașei Evei întru bucurie o ai întors; pentru aceasta ție ca celei ce ești pricina bucuriei strigăm Bucură-te; Bucură-te bucuria credincioșilor, Bucură-te veselia creștinilor.

Vrednic lucru este ca să strigăm ție Bucură-te; căci întru tine firește Bucuria pururea veșnică s-au sălășluit, Fecioară Curată de Dumnezeu Născătoare: Bucură-te Raiul desfătării, Bucură-te izvorul nemuririi cel cu curgeri de aur, Bucură-te ceea ce izvorăști băutură adevărată.

Străbate inima mea cu dulce săgeată dorul tău

ceea ce ești cu totul fără prihană; și mă îndeamnă să strig ție totdeauna, și să cânt bucurându-mă: Bucură-te liman lin: Bucură-te mare prea dulce și neumblată, carea ai înecat pe Faraon cel netrupesc.

De toate primejdiile păzește pe robii tăi, bine cuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te mărim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Doamne, nașterea ta cea din Tatăl fără de ani este și veșnică, și întruparea cea din Fecioară negrăită de oameni și nespusă, și pogorârea la iad înfricoșată au fost diavolului, și îngerilor lui, că moartea călcând, a treia zi ai Înviat, ne-stricăciune dăruind oamenilor și mare milă.

Fiul cel ce este fără de ani din Tatăl cel fără de început, s-a pogorât pentru mântuirea oamenilor, și Dumnezeu fiind, s-a făcut om, ca să dăruiască acum celui întâi zidit Raiul, apoi și toată firea să o izbăvească de înșelăciunea șarpelui, și chipul cel căzut să-l mântuiască, pentru aceasta au făcut Maică Mireasă pe Curata Fecioară de Dumnezeu Născătoare, carea se roagă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Paraclisul Maicii Domnului

La praznicul Sf. Grigorie Teologul

Peasna 1 Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce au povățuit pe norodul său prin Marea Roșie, cântare de biruință, că s-au proslăvit.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu carea pe Cuvântul cel întrupat pururea vecuitor, și prea Dumnezeiesc, mai presus de fire l-ai născut, pe tine te laudăm.

Pe tine strugurul cel purtător de viață, carele izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Fecioara te-au născut Hristoase.

Neamul lui Adam la fericirea cea mai presus de minte prin tine fiind ridicat Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te laudă pe tine.

Înțelepciunea lui Dumnezeu casă luiși și-au zidit, *în pântecetele tău sălășluindu-se ceea ce ești cu totul fără prihană și plină de Dar*, și mai presus de minte s-au arătat ca un Om, cu

acesta unindu-se după ipostas Curată.

Peasna 3 Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine Doamne, tu ești lumina celor întunecați, și pe tine te laudă duhul meu.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile cumplitelor înconjurări.

Strămoașei Evei tu te-ai făcut îndreptare, pe Începătorul vieții lumii născându-l, Născătoare de Dumnezeu.

Încinge-mă cu putere, Preacurată care cu adevărat pe Dumnezeu l-ai născut cu trup, Puterea Tatălui cea ipostatnică.

De Dumnezeu Născătoare Împărăteasă a toată făptura, pe Hristos Împăratul tuturor rugându-l nu înceta, pe carele l-ai născut spre mântuirea noastră celor de pe pământ, să mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

Sedealna

Când va veni să judece tot pământul Stăpânul tuturor, și Făcătorul: cu oile cele de-a dreapta

să mă împreuni pe mine cel osândit, și din întunericul cel mai dinafară și din toată munca pe mine netrebnicul robul tău, să mă scoți rogu-mă: ca cu mulțumită să măresc bogăția bunătății tale de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană, și să strig ție bucurându-mă, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu: iertare de greșale să-mi dăruiască, că pe tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne taina rânduiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit Dumnezeirea ta.

Holdă nearată care ai răsărit Spicul cel făcător de viață, carele dă lumii viață: Născătoare de Dumnezeu mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Născătoare de Dumnezeu prea Curată pe tine toți cei luminați te cunoaștem, că ai născut Soarele Dreptății pururea Fecioară.

Curățire dăruiește neștiințelor noastre, ca Cel ce ești fără păcat, și împacă lumea Ta Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut.

Munte înțeleghător tu te-ai arătat, din carea s-au tăiat negrăit Piatra cea cinstită, care au zdrumicat chipul întunecatei înșelăciuni, și cu luminarea Darului au luminat pe cei ce pururea strigă: Mărire puterii tale.

Peasna 5 Irmos:

Mâncând strigăm ție Doamne mântuiește-ne pe noi, că tu ești Dumnezeu nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Potolește viforul patimilor mele cel nestătător ceea ce ai născut pe Dumnezeu Chivernisitorul și Domnul.

Slujesc nașterii tale prea curată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor, și adunările oamenilor.

Marie Născătoare de Dumnezeu cea nenunțată, nădejtile vrăjmașilor deșertează-le, și pe cei ce te laudă pe tine îi veselește.

Peasna 6 Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie, cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină: mult milostive Hristoase Dumnezeu nostru.

Pe tine Biserică lui Dumnezeu și Chivot, Polată însuflețită și ușă cerească, Născătoare de Dumnezeu credincioșii te vestim.

Chipurilor idolești fiind risipitor ca un Dumnezeu, cel născut al tău Marie Dumnezeiască Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Cuvântul lui Dumnezeu pe tine oamenilor Născătoare de Dumnezeu te-au arătat scară cerească, că prin tine la noi s-au pogorât.

Peasna 7 Irmos:

Din Iudeea venind de demult tinerii în Babilon cu credința Troiței, văpaia cuptorului o au stins strigând: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Din pânțec fecioresc întrupându-te te-ai arătat spre mântuirea noastră: pentru aceasta știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu bună credință strigăm: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Toiag ai răsărit Fecioară din rădăcina lui Iesei, prea fericită, carele aduce din floare roadă de mântuire celor ce cu credință Fiului tău stri-

**gă: Dumnezeuul Părinților noștri bine ești cu-
vântat.**

**De înțelepciune ai umplut pe toți, și de putere
Dumnezeiască, Înțelepciunea cea ipostatnică a
Celui Prea înalt, prin Născătoarea de Dumne-
zeu pe cei ce-ți cântă ție cu credință: Dumne-
zeul Părinților noștri bine ești cuvântat.**

Peasna 8 Irmos:

**Pe Împăratul ceresc pe care îl laudă oștile în-
gerești: laudați-l și-l prea înălțați întru toți ve-
cii.**

**Săgețile potrivnicilor cele aprinse, și în chipul
văpăii făcându-se asupra noastră, stinge-le: ca
să te laudăm Curată în veci.**

**Mai presus de fire pe Ziditorul și Mântuitorul
Dumnezeu Cuvântul, l-ai născut Fecioară, pe
carele îl prea înălțăm întru toți vecii.**

**Pe tine luminătoare și cu raze de aur făclie,
Lumina cea neapropiată ce s-au sălășluit întru
tine Fecioară, te-au arătat întru toți vecii.**

Peasna 9 Irmos:

Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare

de Dumnezeu, prin tine fiind mântuiți Fecioară Curată: împreună cu cetele celor fără de trupuri mărimdu-te pe tine.

De bucurie și de veselie plină este pomenirea ta izvorând tămăduiri celor ce se apropie, și celor ce te vestesc cu bună credință, pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te laudăm ceea ce ești plină de Daruri, și neîncetat strigăm ție: Bucură-te că tu ai izvorât tuturor bucurie.

Frumos au crescut Rodul tău Născătoare de Dumnezeu, Solitor nu celor ce se împărtășesc stricăciunii, ci vieții celor ce te măresc pe tine cu credință.

În lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: toată partea bărbătească ce deschide pânțele, Sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte născut Fiul Tatălui celui fără început, cel întâi născut din Maică neștiind de bărbat, îl mărim.

Paraclisul Maicii Domnului

La praznicul Sf. Atanasie și Chiril

Peasna 1 Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce au făcut minuni mari în Marea Roșie: că cu Marea au acoperit pe cei potrivnici, și au mântuit pe Israil, acestuia unuia să-i cântăm că s-au proslăvit.

A ta curăție Preacurată Fecioară, au curățit spurcăciunea și urâciunea lumii: deci pe mine cel ce am căzut în tina patimilor, cu râurile rugăciunilor tale curățește-mă de spurcăciunea lor.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu apele rugăciunilor tale, răurează-mi smeritul meu suflet, cel ce se topește de zăduful nenumăratelor mele păcate, ca câștigând Dumnezeiască răcorire, cu cântări să te mărim pe tine prea Curată.

Arată-te Preasfântă Stăpână izbăvitoare mie celui netrebnic, și mă mântuiește de amestecările patimilor mele cele tulburătoare, care

acum înconjură smeritul meu suflet, și îl scârbesc.

Trăgându-mă cu osârdie de viscoalele cele cumplite ale păcatelor celor ce mă stăpânesc, izbăvește-mă Preacurată pe mine robul tău, și la limanul mântuirii mă povățuiește.

Odihnitu-s-au Hristos întru tine cea singură binecuvântată, și s-au îmbrăcat din tine cu trupul său, vrând să mă îmbrace pe mine golit.

Lucruri preaslăvite s-au grăit de tine în neamurile neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pânțele, și curată ai rămas, de Dumnezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pe tine, după Dumnezeu folositoare noastră.

Peasna 3 Irmos:

Suflete neroditor și sterp, câștigă rod bine cuvântător, și veselindu-te strigă: întăritu-m-am prin tine Dumnezeule, nu este Sfânt, nu este Drept, afară de tine Doamne.

Luminează-mă cu lumina feței tale Stăpână, pe mine cel ce sunt acoperit cu multe păcate și mă mântuiește, ca să strig Fiului tău: Sfânt

ești Doamne.

Iacob mai înainte te-au văzut pe tine scară Fecioară, deci pe mine cel căzut întru adâncimea patimilor lumești, ridică-mă spre înălțimea Cerului prea curată Stăpână.

Eu sunt cel căzut întru dezmierdările lumești, Preasfântă Stăpână ridică-mă pe mine și mă curățește, izbăvindu-mă de patimi, de scârbe și de întristări.

Isaia cel sfințit, luminându-se prea sfințit cu Dumnezeiescul Duh, au strigat: iată Fecioara va lua în pântece pe Dumnezeu, întrupându-se, pentru milostivirea cea necuprinsă.

Eva cea mai dinainte, au supus blestemului neamul omenesc, prin mâncarea din pom: iar tu Preacurată, născând pe Ziditorul, ai adus omenirea la bună cuvântare.

Peasna 4 Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste Doamne, că pe unul născut Fiul tău pentru noi la moarte l-ai dat: pentru aceea cu mulțumită strigăm ție: mărire puterii tale Doamne.

Ranele sufletului meu vindecă-le Stăpână Fecioară curată, și mă izbăvește de patimile cele aducătoare de moarte, ridicându-mă către viața mântuirii, ceea ce ai născut Viața.

Ocârmuitoare fii mie Preacurată, celuia ce mă învăluiesc totdeauna în marea cugetelor lumești, și mă povățuiește către limanul mântuirii, Preasfântă Fecioară.

Dacă au văzut îngerii, Fecioară Curată, că au ieșit din pântecul tău Fiul lui Dumnezeu, cu veselie zicea: mărire nașterii tale Stăpână Fecioară.

Izbăvește-mă Maică Curată din robia patimilor, ceea ce ai născut pe Stăpânul cel ce au luat chip de rob, și la limanul Legii slobozește-mă Fecioară.

Arătat-te-ai scaun prea luminat Împăratului ceresc Fecioară, întru care voind s-au odihnit cu trupul, și au ridicat osteneala noastră cea multă, și au așezat pe om la scaunul cel împărătesc, precum bine au voit.

Peasna 5 Irmos:

Cela ce ești nevăzut, pe pământ te-ai arătat, și

cu oamenii de bună voie ai petrecut cel neajuns: pentru aceasta la Tine mîneacă cîntăm^{te}, iubitorule de oameni.

Ca ceea ce ai purtat în brațe pe Cel ce poartă toate cu Dumnezeiasca voie, Născătoare de Dumnezeu, caută spre mine și mă izbăvește de cugete netrebnice, cele ce sunt spre patimi.

Odorul fecioriei tu ești prea curată Fecioară: drept aceea pe mine cel tras de amăgirile dezmiardărilor lumești, izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu.

Norule cel luminos al Soarelui, luminează-mi mie Lumină, ca să risipească întunericul păcatelor mele: dă-mi mîna mie celui ce sunt căzut în noroiul păcatelor, ridică-mă de unde zac, că tu singură ești îndreptarea mea.

Edemul cel încuiat prin călcarea poruncii celor întâi zidiți, mi s-au deschis prin nașterea ta Fecioară, ceea ce ai născut pe Hristos Viața noastră.

Palatule cel luminat al Stăpînului, arată-mă pe mine casă Luminii: Ușa cea neumblată, deschide-mi calea pocăinței, povățuindu-mă către viață nemuritoare.

Peasna 6 Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-au înconjurat, și slăbește duhul meu: ci întinzând Stăpâne brațul tău cel înalt, ca pe Petru Îndreptătorule mă mântuiește.

Izbăvire de greșale ca o bună dăruiește-mi mie robului tău Preacurată, celui ce cu credință cer folosința ta, și mă scoate de la Judecata ce va să fie.

Striga-voi ziua și noaptea către tine Preacurată, și mă voi mântui, și voi trece peste zidul desfătărilor, și mă voi izbăvi de bântuielile dracilor, prin mijlocirea ta.

Cu totul sunt ticălos și totdeauna arătat m-am spurcat, fiind cuprins de necurății, și văzând acum dinapoia picioarelor mele moartea, strig ție Născătoare de Dumnezeu ajută-mi mie.

Omoară Preacurată zburdările cugetelor celor viciene, care totdeauna chinuiesc pe smerit sufletul meu, și mă înviază rogu-mă.

Preasfântă Fecioară ceea ce ești bucuria îngerilor, umple de bucurie cugetul meu cel mîhnit, și cu lenea cufundat.

Peasna 7 Irmos:

Cei trei tineri în cuptor Troița închipuindu-o, îngrozirea focului au călcat, cântând și strigând: Doamne Dumnezeu Părinților bine ești cuvântat.

Izvorule cel ce izvorăști apa iertării, curgerile păcatelor mele usucă-le, dăruindu-mi mie izvor de lacrimi, ca să te măresc pe tine pururea Născătoare de Dumnezeu.

Elisabet, prin graiuri proorocești, mărirea ta slăvind Preacurată, măririle nașterii tale celei Dumnezeiești, bucurându-se le-au propovăduit arătat: că tu ești veselia tuturor și lauda.

Inima mea ceea ce se clătește totdeauna cu valurile lumești o liniștește Maică Fecioară, povățuindu-o către limanul mântuirii.

Răsărind Soarele măririi din tine Norul cel ușor, Născătoare de Dumnezeu mai presus de gând, au luminat toată zidirea: drept aceea cu cuget bine credincios te măresc Maică Fecioară.

Peasna 8 Irmos:

Pe Cel ce cu putere Dumnezeiască s-au pogo-

rât în văpaie la coconii jidovești, pe Domnul cel ce s-au arătat lăudați-l preoți și-l prea înălțați întru toți vecii.

Izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu de supărările patimilor care viscolesc sufletul meu, că nu am altă nădejde afară de tine Stăpână: pentru aceasta dă-mi mila ta cea bogată.

Maică Preacurată, nouă celor ce ne căim, și către Hristos alergăm, și dorim ca să luăm iertare de păcate, pe Acesta fă-l milostiv tuturor Stăpâna lumii.

Născut-ai cu trup pe Dumnezeu Cuvântul cel fără început Născătoare de Dumnezeu, cel ce este cu Dumnezeiasca naștere mai înainte de veci din Tatăl fără mamă, binecuvântat e Rodul pântecelui tău Stăpână.

Izbăvindu-mă cu nașterea ta prea Curată Maica lui Dumnezeu de omorârea trupească cea de demult, și lepădând blestemul și stricăciunea, și moartea care s-au pricinuit din păcat, împreună cu oștile cele de sus te măresc.

Peasna 9 Irmos:

În muntele Sinaii în rug te-au văzut Moisi, pe

tine care ai zămislit în pântecele tău Focul Dumnezeirii fără de ardere: iar Daniil te-au văzut munte netăiat, Isaia te-au numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Cu îndestularea vieții celei curvești, către iad acum m-am apropiat, Fecioară ceea ce ai prea multă îndurare, ca ceea ce nespus ai născut pe bunul Dumnezeu, milostivindu-te mântuiește-mă.

Unule Împărate, frică-mi este de a doua venire a Ta, și mă tem că fără măsură ți-am greșit, și nu mă fac mai bun prin pocăință, ci ca unul ce ești Bun, întoarce-mă și mă mântuiește Iisuse, prin rugăciunile cele bine primite, ale celeia ce te-au născut pe tine.

Locuind în pântecele tău cel ce locuiește întru înălțime, te-au făcut pe tine mai desfătăată decât Cerurile, Marie Născătoare de Dumnezeu. pe carele neîncetat roagă-l pentru noi nevrednicii robii tăi.

Urmând cuvintelor tale, neamurile neamurilor te vom ferici pururea, Marie: căci ai născut pe Dumnezeu cel cu adevărat fericit, prea curată Fecioară.

Izvor de tămăduiri avându-te pe tine Preacurată, adapă-mă pe mine cel cuprins de zăduful patimilor lumești, ca ceea ce ai născut izvorul Vieții, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Ca ceea ce ai născut pe Mântuitorul, și Izbăvitorul, mântuire a dobândi învrednicește-mă Fecioară Preacurată, cu rugăciunile tale dezlegând legăturile păcatelor mele: că toate câte voiești acum le faci, ca ceea ce ai purtat în brațe pe Împăratul tuturor, cel cu bunătatea fără asemănare.

Inima mea cea neroditoare de Dumnezeuiești fapte bune, arată-o de roadă aducătoare, Fecioară ceea ce te-ai născut din cea stearpă prin sfatul Celui ce au făcut toate cu voia, ca să te laude pe tine cea prea lăudată.

Paraclisul Maicii Domnului
La praznicul sf. Antonie cel Mare

Peasna 1 Irmos:

Calea mării cea nebătută, și neumblată, călătoreindu-o neudat Israil cel ales, au cântat: să cântăm Domnului, că s-au proslăvit.

Stih: Cânt lauda aducătoarei de viață
Fecioare.

Scara cea fără materie de demult, și calea mării cea străină, neumblată Nașterea ta au arătat Curată: care o lăudăm toți, că s-au proslăvit.

Arată-te izbăvindu-ne pe noi de toată vătămarea vrăjmașului Stăpână, rugând pe unul înduratul Hristos.

Puterea celui Preaînalt, statul cel desăvârșit, Înțelepciunea lui Dumnezeu, care s-au întrupat din tine Preacurată, cu oamenii au locuit, că s-au proslăvit.

Umblat-au prin ușa cea neumblată a pântecelui tău celui încuiat Soarele dreptății Curată, și lumii au luminat că s-au proslăvit.

Peasna 3 Irmos:

Arcul puternicilor s-au sfărâmat, prin stăpânirea ta Hristoase, și cei slabi s-au încins cu putere.

Folositoare către Dumnezeu agonisindu-te pe tine prea Curată, toți alergăm la Sfântă Biserica ta, cerând ajutor de la tine pururea Fecioară: deci izbăvește-ne pe noi din răutatea dracilor, și ne răpește din osânda cea înfricoșată, pe cei ce te ferim pe tine.

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor din tine Fecioară de bună voie, Prunc s-au zidit.

Casă a lui Hristos în chipul Luminii fiind Fecioară de Dumnezeu dăruită, cu rugăciunile tale, pe noi cei care lucrăm cele cuvioase, fă-ne case ale Tatălui, Fiului și Duhului.

Pântecelul cel mai desfătat decât Cerurile, să-l laudăm credincioșii prin carele Adam în Ceruri bucurându-se petrece.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne rânduiala ta cea preaslăvită, și am proslăvit Iubitorule de oameni puterea ta.

Ceea ce ai născut Lumina cea Dumnezeiască, pe mine cel ce sunt întunecat cu toate meșteșugirile vrăjmașului, și întru lene viețuiesc, și mâniu pe Dumnezeu, luminează-mă ceea ce ești cu totul fără prihană, povățuindu-mă spre lucruri bune, ca ceea ce ești pricina tuturor bunătăților.

Iată s-au preaînălțat dumnezeiescul munte al Casei Domnului, mai presus decât Puterile Maica lui Dumnezeu, prea arătat.

Pe mine cel ce pururea mă alunec cu mintea, și cu gânduri rele sunt tras și amăgit, și nebuște cu totul m-am făcut rob vrăjmașilor, Stăpână nu mă trece cu vederea, luminează-mi gândul meu, și din amăgirea celui pierzător mă slobozește.

Afară de legile firii, Fecioară una născând pe Stăpânitorul făpturii, te-ai învrednicit Dumnezeieștii chemări.

Peasna 5 Irmos:

**Cărbunele carele mai înainte s-au arătat Isaiei, ca un soare din feciorescul pân-tece au răsărit celor ce răta-
cea întru întuneric, lumina-
rea Dumnezeieştii cunoştinţe dăruindu-le.**

Ceea ce eşti Lăcaş mai desfătat decât Cerurile, pe poporul tău cel ce se adună în lăcaşul tău acesta ca să te laude, fă-l părtaş Lăcaşurilor celor nemateriale, cu fierbinte rugăciunea ta către Hristos, Stăpânul tuturor şi Domnul, pe carele l-ai născut.

Norilor dulceaţă de veselie stropiţi celor de pe pământ, că Prunc s-au dat cel ce este mai înainte de veci, întrupându-se din Fecioară Dumnezeul nostru.

Ticălosul meu suflet cel slăbit cu multe supărări ale vicleanului, de Dumnezeu Născătoare, cu tămăduitoarele tale rugăciuni Fecioară, fă-l sănătos, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Vieţii şi trupului meu Lumină au strălucit, şi măhnirea păcatului o au dezlegat întru cele mai de pe urmă din Fecioară fără sămânţă întrupându-se cel Preaînalt.

Peasna 6 Irmos:

Glasul graiurilor celor de rugăciune, din suflet cu durere auzind, Stăpâne izbăvește-mă de rele, că însuți ești Pricinuitorul mântuirii noastre.

Caută spre mine cel bolnav, ceea ce ești cu totul fără prihană, și dezleagă patimile cele cumplite și cu anevoie de vindecă, și din stăpânirea dracilor să mă slobozești Fecioară, ca să te măresc pe tine ajutătoarea tuturor cea nebiruită.

Firea omenească ceea ce slujea păcatului, Stăpână Curată, prin tine slobozire au dobândit: că Fiul tău ca un Miel, pentru toți s-au junghiat.

Cu bântuielile și cu pânditurile celui viclean m-am omorât, Stăpână prea Curată, înviază-mă ceea ce ai născut Viața tuturor cea Ipostatnică, de Dumnezeu Născătoare, ca să te laud cu bună credință, pe tine cea cu totul fără prihană.

Strigăm ție toți adevăratei Maicii lui Dumnezeu, izbăvește pe robii tăi cei ce te mânia, căci singură către Fiul ai câștigat îndrăzneală.

Peasna 7 Irmos:

Prea înțelepții coconi ritorii s-au arătat de demult, că din sufletul cel de Dumnezeu primitor: pe Dumnezeu cuvântând, din buze cânta: prea Dumnezeiescule Domnul părinților, și al nostru bine ești cuvântat.

Ca la un liman alergând la acoperământul tău cel sfânt, Maică Fecioară Curată, te rog milostivește-te și să nu mă lepezi, ci mă izbăvește pe mine robul tău, de necazul ce au venit acum asupra-mi, ca ceea ce ai firească milostivire, Maica lui Dumnezeu celui prea Înalt, totdeauna rugându-te, mântuiește de toată înconjurarea pe robii tăi.

Văzut-au Iacov noaptea cu adevărat ca într-un închipuire pe Dumnezeu întrupat, iar din tine într-o strălucire s-au arătat celor ce cântă: Dumnezeul Părinților cel prea înDumnezeit, și prea proslăvit.

Semnele celei negrăitei întrupării celei din tine mai înainte vestindu-le, s-au luptat cu Iacov: prin care de bună voie s-au împreunat cu oamenii Curată, Dumnezeul Părinților cel prea înDumnezeit, și prea proslăvit.

Urât este cel ce nu te propovăduiește pe tine Fiul Fecioarei, din prea lăudata Troiță, cu minte neîndoită, și cu limba strigând: Dumnezeu Părinților cel prea înDumnezeu, și prea proslăvit.

Peasna 8 Irmos:

De chipul cel de aur n-au grijit cei trei fericiți coconi, văzând neschimbatul chip al lui Dumnezeu celui viu, în mijlocul văpăii cânta: toată făptura cea înființată să laude pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Văzutu-s-au pe pământ prin tine, și cu oamenii împreună au petrecut, Cel neasemănat cu Bunătatea și cu Puterea, căruia cântând toți credincioșii, strigăm: toată făptura cea înființată să laude pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Celor ce sunt în necazuri și în nevoi, ajutătoare și folositoare le ești de Dumnezeu Născătoare, și celor desnădăjduiți le dai nădejde, și netămăduitele lor boale le curățești, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, pentru aceea roagă-te Domnului pentru noi.

După adevăr pe tine Curată vestindu-te te mă-

rim, Născătoare de Dumnezeu: că tu una ai născut pe Cel din Troiță întrupat: căruia cu Tatăl și cu Duhul toți cântăm: să laude toată făptura pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Cu totul ești dorire, cu totul ești Dulceață, Cuvinte al lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei: Dumnezeu al Dumnezeilor Doamne Prea Sfinte al Sfinților. Pentru aceasta împreună cu carea te-au născut pe tine toți te mărim.

Toiag de tărie s-au dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecel tău Preacurată, și pe aceasta o au sculat fiind alunecată până la iad. Pentru aceasta pe tine Preacurată ca pe o Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Primește Stăpâne cu milostivire, pe ceea ce o ai ales, pe Maica ta rugătoare pentru noi, și de a ta bunătate toate se vor umplea: ca toți pe tine, ca pe Făcătorul de bine să te mărim.

Canoane la Praznicele

Maicii Domnului

Canonul Izvorului Tămăduirii

Din Penticostar 1768

Biruință având Hristoase asupra iadului, pe Cruce Te-ai suit: ca pe cei ce ședea întru întunericul morții să-i înviezi împreună cu Tine, Care ești întru morți slobod: Cel ce izvorăști viață din lumina Ta, Atotputernice Mântuitoarele, miluiește-ne pe noi.

Astăzi Hristos moartea călcând, precum au zis au înviat, și bucurie lumii au dăruit, ca toți strigând, așa să zicem: Izvorule al vieții, Lumină neapropiată Atotputernice Mântuitoarele, miluiește-ne pe noi.

De la Tine Doamne Cel ce ești în toată făptura, păcătoșii unde vom fugi? În Cer însuți locuiești, în iad ai călcat moartea, întru adâncurile mării acolo este mâna Ta Stăpâne, la Tine scăpăm, Ție ne rugăm, Cel ce ai înviat din morți, miluiește-ne pe noi.

Alte Stihiri ale lui Anatolie:

Cu Crucea Ta Hristoase ne laudăm, și învierea

Ta laudăm și slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Mărire puterii Tale Doamne, că ai surpat pe cel ce avea stăpânia morții: înnoitu-ne-ai pe noi prin Crucea Ta, dăruind nouă viață și nestricăciune.

Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm învierea Lui: că Crucea răbdând, cu moartea pe moarte au pierdut.

Și stihirile Izvorului celui de viață primitor, glas 6

Lucruri minunate și preaslăvite Stăpânul cerurilor au săvârșit din început întru tine ceea ce ești cu totul fără prihană: pentru că de sus au picurat arătat, ca o ploaie în pânțelele tău, Dumnezeiească Mireasă: izvor pe tine arătându-te, din care curge toată bunătatea și îndes-tulare de tămăduiri, și facerile de bine izvo-răsc de prisosit, tuturor celor ce le trebuiește întărire sufletelor și sănătate trupului, prin apa Darului.

Mană cerească, și Dumnezeiesc izvor al Raiu-lui Fecioară, pe tine te numesc mai ales: că pământului i-au izvorât curgerea și Darul Izvorului tău, carele acoperă patru părți ale lui,

cu străine minuni totdeauna: și tuturor se face apă de băut dorită. Pentru aceasta bucurându-ne creștinii, alergăm cu credință, scoțând totdeauna sfințenie de dulceață izvorâtoare.

Curgeri de tămăduiri izvorăști Fecioară, celor ce aleargă cu credință totdeauna la izvorul tău, Dumnezeiască Mireasă: că în dar verși din destul și bogate vindecări celor bolnavi. Pe cei orbi ce aleargă la tine, a vedea luminat îi faci, pe mulți șchiopi i-ai îndreptat, și slăbănogi ai întărit, și pe cel mort l-ai înviat prin turnarea apei de trei ori: patimile celor bolnavi de dropică și de oftică le-ai vindecat. **Slavă...**

Cine va spune puterile tale Izvorule, care fiind plină de minuni nedeșertate, multe și mai presus de fire faci vindecări. O, darurile cele mari, care tuturor le verși: că nu numai gonești boalele cele cumplite de la cei ce aleargă la tine cu dragoste, ci și patimile sufletești le speli curățindu-le, ceea ce ești cu totul nespurcată, și dând tuturor mare milă. **Și acum...**

Cine nu te va ferici pe tine Prea Sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată Nașterea ta, că Cel ce au strălucit fără de ani din Tatăl Fiul unul născut, din tine cea Curată au ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fi-

ind, și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L Curată cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

Lumină lină...

Prochimen: Iubi-Te-voi Doamne vârtutea mea Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și Izbăvitorul meu.

Stih 1: Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul.

Iubi-Te-voi Doamne...

Stih 2: Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

Iubi-Te-voi Doamne...

Stih 3: Auzit-au din Biserica cea sfântă a Sa glasul meu.

Iubi-Te-voi Doamne...

Să zicem toți din tot sufletul...

Invrednicește-ne Doamne...

La Stihoavnă:

Învierea Ta Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri: și pe noi pe pământ ne învrednicește, cu inimă curată să Te mărim pe Tine.

Apoi aceste stihuri ale Născătoarei de Dumnezeu glas 5 Podobie:

Bucură-te Izvorule cel de viață dătător, carele izvorăști minuni pe mare peste toată lumea, oceanule cel înțelegător, carele covârșești curgerile Nilului cu vărsarea Darului: Siloame al doilea, care izvorăști apă preaslăvită ca din piatră, luând lucrarea Iordanului: mană de mântuire făcându-te arătat spre trebuința celui ce o dorește, îndestulată cu adevărat și de prisosit: Maica lui Hristos Fecioară, care verși lumii mare milă.

Cu cântări împodobite să laudăm credincioșii pe Norul cel ceresc, carele au plouat fără stricăciune pe pământ, pe Hristos Dătătorul de viață, Picătura cerească cea vie, Apa cea dumnezeiască, dulceață de mursă, care după băutură niciodată nu se strică, și setea ceea ce topește sufletele o gonește: din care cei ce beau înțelepțește, izvorăsc din pânțele înțelegător Dumnezeiești ape, care adapă pe toți cu Dar de prisosit.

Stih: Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu.

Bucură-te izvorule cel de Viață primitor, carele pururea izvorăști daruri; curgerea tăma-

duirilor, care toată tăria boalelor cea cu neputință și rea o gonești: vederea orbilor, și dumezeiască curățirea celor leproși, care izvorăști toată tămăduirea de neputințe, tuturor celor ce aleargă cu credință la Biserica ta: mare tămăduire deobște fără de plată cu adevărat și gata, Maica lui Hristos Cuvântului, Celui ce izvorăște lumii mare milă. **Slavă.... glas 5.**

Să trâmbițăm iubitorilor de praznic întru cântări, să săltăm în ape, și să dănțuim veselindu-ne, pentru înmulțirile cele de-a pururea ale Izvorului celui de viață aducător, împărații și domnii să se adune, și Darul Izvorului să scoată de prisosit: că pe împărați au mântuit, și pe cei ce zăcea în pat, cu atingerea i-au sculat: Păstorii și alții toți adunându-ne să scoatem apă din Norul cel aducător de Ploaie de mântuire, cei cu boale slobozire, cei din primejdii întărire, răcoreală cei cu sete, cei orbi vedere, cei surzi bună auzire, vindecare cei ce rău pătimesc, cei ce sunt în primejdii de moarte pe Cea aducătoare de viață: toți pe Ceea ce izvorăște pretutindenea credincioșilor ape de mântuire, și veselindu-ne așa să strigăm: Ceea ce izvorăști ape pururea vii din izvorul tău Curată Fecioară, nu înceta rugându-te totdeauna pentru robii tăi.

Și acum...Ziua Învierii... și otpustul.

**Canonul
Izvorului Tamaduirii**

Peasna 1 Irmos. Ziua învierii...

**Acum izvorăște mie Fecioară de Dumnezeu
Născătoare Izvorule dându-mi dar cuvântului,
ca să laud izvorul tău, carele izvorăște viață și
dar credincioșilor; că tu pe Cuvântul Cel cu un
Ipostas l-ai izvorât nouă.**

**Casă de doftorie mai presus de fire se arată
Biserica ta tuturor, curată Fecioară: că din
moarte văzută ridică arătat pe credincioșii cei
ce aleargă la dânsa, și tuturor izvorăște dul-
ceață de prisosit.**

**Izvorăști tu una din Cer nouă daruri fără îm-
puținare cu adevărat: că pe cel orb l-ai făcut a
privi la lumină prin tină nouă, strigând de sus
mai presus de gând către Leon.**

**Ceea ce ești deobște iubitoare de cinstea ome-
nească, cinstită, bucură-te Marie, bucură-te,
că Făcătorul tuturor întru tine ca o picătură s-
au pogorât arătat, arătându-te pe tine izvor
nemuritor, Dumnezeiască Mireasă.**

Catavasia: Ziua învierii...

Peasna 3 Irmos:

Veniți să bem băutura nouă făcătoare de minune, nu din piatră stearpă, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos cel ce a izvorât din mormânt, întru Carele ne întărim.

Luminat și sfânt lăcaș al Stăpânului tuturor, te știu pe tine Fecioară, și izvor de nestricăciune, care izvorăști pe Hristos Apa, din Carele bem.

Din darul tău Stăpână Izvorule, ai dat împăratului slobozire de oprirea udului, care îl ținea cumplit, pentru ființa pietrei cea groaznică, carea s-au slobozit prin apă.

Curge dar de prisosit din tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, izvorând din destul. Șchiopii sar prin tine, mulțimea celor leproși se curățește, și dracii se sugrumă.

Tuturor credincioșilor le dai vindecări, împăraților, și celor proști, săracilor domnilor, și lipsiților, bogaților și tuturor celor de obște, apă vărsându-le Izvorule, tămăduire de multe feluri.

Condacul Paștilor:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cea ce ești viața cea fără de moarte, atuncea iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, și când ai înviat pe

cei morți din cele dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru Slavă Ție!

Sedealna, glas 8.

Fântâna cea pururea curgătoare și vie, care izvorăște din vână Dumnezeiesc Izvor, cu un glas să o lăudăm, cei ce cerem Dar; că în toate zilele izvorăște tămăduiri, curgerile râurilor arătându-le mai mici. Pentru aceasta, după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem cu credință din Izvorul ei: sănătate neîmputănată cu adevărat și fără de moarte, care rourează prin credință inimile celor binecredincioși: și cu buzele să strigăm: tu ești mângâierea credincioșilor.

Peasna 4 Irmos:

La Dumnezeiasca strajă de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat: astăzi este mântuirea lumii, că au înviat Hristos, ca Cel Atotputernic.

Mai mult decât nisipul cu adevărat, și decât picăturile ploilor, au fost mulțimile izvorului lucrurilor tale Fecioară, care neîncetat rourează din destul peste tot pământul, și pe tot cel ce este bolnav cumplit, degrabă îl vindecă.

Peste țăța muierii cea cuprinsă de brâncă, apă din izvorul tău s-au vărsat Fecioară Stăpână, și îndată prin vărsare au încetat patimile cele de moarte aducătoare, și s-au cunoscut că au ieșit brâncă cu adevărat.

Necuprins lucru este cu adevărat, și mai presus de fire cel ce s-au lucrat întru tine, Născătoare de Dumnezeu: că apa izvorului tău se face tămăduire tuturor boalelor celor de moarte aducătoare, care firea cu adevărat niciodată n-au văzut.

Totdeauna mă omoară pe mine vrăjmașul, cu asuprelile desfătărilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Izvorule, nu mă trece cu vederea, grăbește Ajutătoare grabnică, și mă izbăvește din cursele lui, ca să te laud pe tine cea pururea mult lăudată.

Peasna 5 Irmos:

Să mânecăm cu mânecare de noapte și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Fecioară Cocoană numită, minunile izvorului tău, cu adevărat spăimântează gândul omenească: că mai presus de fire sunt, pe toți credincioșii sfințind.

Povestește lâna, și mana, și Siloamul și piatra ceea ce au izvorât, și pridvorul lui Solomon Darul tău, și apele Iordanului, și puțul Samarinencei.

Picăturile izvorului tău, Cocoană Fecioară, și pe mort au înviat, lucru mai presus de cuvânt și de gând: că toate ale tale Prealăudată biruiesc cuvântul omenesc.

Vindecă patimile mele Fecioară, ceea ce ai uscat izvorul celeia ce-i curgea sânge, și aprinderea de lungoarea cea cumplită, și boala de friguri, și oprirea udului, și curgerea pântecelui.

Peasna 6 Irmos:

Pogorātu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și s-au sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați Hristoase, și a treia zi precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Cuvintele Cuvântului te laudă pe tine, ca pe un izvor adevărat Curată, că pe adâncul Înțelepciunii mai presus de cuvânt L-ai născut, Cel ce au spânzurat în văzduh cele umede, și pământul pe ape.

Plinitu-s-au și primejdia ce scrie la Scară, care îngrozea cu sfărâmare pe zugravii cei de acolo, o, prea sfântă Fântână, care ai mântuit pe

norod de căderea casei pentru cutremur.

Pântece neroditoare mai înainte pentru sterpiciunea, ai deslegat arătat, cu curgerile izvorului tău, că și nașteri dai, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor.

Nici cuvântul, nici mintea, nici limba nu pot să laude nașterea ta Curată, ci slăbește întru tine, și se defăimează cuviința filozofilor, și podoaba ritorilor.

Condac, glas 8

Din Cel nedeșertat tu-mi dăruiești mie apele darului tău mai presus de cuvânt: Izvorule de Dumnezeu dăruite, cel pururea curgător, deci ca ceea ce ai născut pe Cuvântul mai presus de gând, rogu-mă rouează-mă cu darul tău, ca să strig ție: bucură-te ceea ce ești apă de mântuire.

ICOS

Preacurată de Dumnezeu Născătoare ceea ce ai născut fără stricăciune pe Cuvântul Tatălui cel mai înainte de veci, lărgește gura mea Prea cinstită: aducându-mă pe mine spre lauda ta, ca să te slăvesc strigând către izvorul tău aceste:

Bucură-te Fântâna bucuriei celei neîncetate;

Bucură-te izvorule al frumuseții celei
negrăite;

Bucură-te dezlegarea tuturor boalelor;

Bucură-te înecarea a multe feluri de patimi;

Bucură-te râule cel prea limpede care faci să-
nătoși pe cei credincioși;

Bucură-te apă care dai darul în multe feluri
celor bolnavi;

Bucură-te curgerea înțelepciunii, care cură-
țești necunoștințele;

Bucură-te năstrapă inimii din care pică Dum-
nezeiască dulceață;

Bucură-te paharul manei, cel de viață turnă-
tor;

Bucură-te baie, și mursă de Dumnezeu izvorâ-
tă;

Bucură-te ceea ce arăți liniște de neputință;

Bucură-te ceea ce stingi văpaia boalelor;

Bucură-te ceea ce ești apă de mântuire.

Peasna 7 Irmos:

Cel ce au izbăvit pe coconii din cuptor făcân-
du-Se om, pătimește ca un muritor, și prin
patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba
nesticăciunii, Cel ce Unul este binecuvântat,
Dumnezeul Părinților și preaslăvit.

Luați cei bolnavi apă, că Preacurata izvorăște

din Dumnezeiescul izvor dulceața cea adevărată, care fântânește pârâul desfătării cu adevărat: deci cu credință toți să luăm pâraie de daruri din destul.

Minunează pe toți credincioșii cei ce aud Stăpână minunile tale cele ciudate, că pe cei muți, și pe surzi, îi arată apa ta bine grăitori, și pe cei ce se chinuiesc cumplit îi vindecă, și le dăruiește tămăduiri.

Scoți din cuptorul necazurilor stropind cu apele, carele curg din minunatul tău izvor, pe cei ce vin la tine Curată, că se tămăduiește omul de cea bubă, și de gubăvie, și pe lepros îl vindeci, și fierbințeala o ai stins.

Tinerele, și fecioare, și toți oamenii cu credință din suflet să laudăm luminat pe Stăpâna, că umflăturile cele cu puroi, vătămarile cele cumplite, și pe slăbănog au tămăduit.

Peasna 8 Irmos

Această vestită și sfântă zi, una a sâmbetelor, împărăteasă și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare este a sărbătorilor întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Izvorul tău fântânește apă Dumnezeiască Fe-cioară, că curgerea idropicoșilor foarte

o oprește, prin chemarea Dumnezeiescului Dar, pentru aceea te cinstim Izvorule în veci.

Toți să lăudăm voioși apa cea prea cinstită, și curgătoare de viață, că curgerea putoarei pe loc o oprește, și o face slobodă spre ieșire: o, minunile tale Preacurată Născătoare de Dumnezeu.

Ce gură va slăvi prea lăudată minunea nașterii tale, și ce minte ar putea să ia seama minunilor izvorului, și să-l laude cu cuvinte, nu are putere firea să mărească minunile tale.

Toată puterea morții prin tine s-au stricat, o, Împărăteasă, și Doamnă, pentru că tu ai izvorât pe Împăratul, pe Viața cea fără de moarte, Apa, și Mana, pe Hristos în veci.

Peasna 9 Irmos

Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine au răsărit: saltă acum și te bucură Sioane, iar tu Curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învieirea Celui născut al tău.

Pe toate apele le covârșește Fecioară Curată, apa izvorului tău, care de față dăruiește tămăduire de boale cumplite, și sufletelor sănătate deplin, de vreme ce se varsă mai presus de

fire.

Iată că vedem Fecioară toți pe noul Siloam, al izvorului tău, a fi pierzător boalelor, că ochii iau vedere, și toți câștigăm sănătate pururea, pe lângă viață.

Cei ce doriți de sănătate, să alergați la Izvor, că Prunca Fecioară locuiește în apă, dănuiește mulțimea credincioșilor și te bucură, că va veni precum se cade în Biserică, și răsplătirea rugăciunilor.

Înălțatu-s-au apa Izvorului tău mai presus de ceruri, și cu curgerile au întrecut pe adâncurile pământului, aceasta este nemurirea suflețelor, băutură dumnezeiască credincioșilor, mierea cea din piatră, și înmulțirea manei.

Veselești Fecioară pe domn mai presus de fire, izvorând din fântână Dar pururea curgător, dându-i lui tărie asupra vrăjmașilor, biruințe de-a pururea, sănătate, și pace, și împlinire cererilor.

Apa Izvorului
cea pururea
curgătoare,
mana care curge
stropire
nemuritoare,
dumnezeies-cul
Nectar,
minunată
Ambrozie,
Mierea cea din
piatră, cu
credință să o
cinstim.

Sedealna praznicului

Izvor ești cu adevărat al Apei celei vie Stăpână,
carea speli ranele cele cumplite, ale sufletelor,
și ale trupurilor, numai cu singură atingerea
ta, ceea ce izvorăști Apa mântuirii, pe Hristos.

La Hvalite

Crucea Ta Doamne este viață și înviere noro-
dului Tău, și spre dânsa nădăjduindu-ne, pe
Tine Dumnezeuul nostru Cel ce ai înviat Te lău-
dăm, miluiește-ne pe noi.

Îngroparea Ta Stăpâne Raiul au deschis nea-

mului omenesc, și din stricăciune izbăvindune, pe Tine Dumnezeuul nostru Cel ce ai înviat Te lăudăm, miluiește-ne pe noi.

Cu Tatăl și cu Duhul pe Hristos să-L lăudăm, Cel ce au înviat din morți, și către Dânsul să strigăm: Tu ești Viața noastră și învierea, miluiește-ne pe noi.

A treia zi ai înviat Hristoase din mormânt, precum este scris, sculând împreună-ți pe strămoșul nostru. Pentru aceea Te și mărește neamul omenesc, și laudă învierea Ta.

Alte stihiri ale Născătoarei:

Apa Izvorului este mântuitoare tuturor bolnavilor, să mergem dar cu credință, și să luăm Dar.

Puțul cel de viață al izvorului nemuririi, celor ce se apropie cu credință, le dă bogății nedeșertate de tămăduiri.

Apa Fecioarei întărește sufletele, să alergăm dar la Fecioara cei ce suntem în spurcăciunea patimilor, și acestea să le spălăm.

Năstrapa cea sfințită, mană de prisosit din prea curatul pânțec revarsă pe Stăpânul, tot omul să luăm ce ne este de treabă.

**Canonul
Zămislirii Maicii Domnului**

Peasna 1 Irmos

Cântare de biruință să cântăm toți lui
Dumne-zeu, Celui ce a făcut minunate
minuni cu braț înalt, și a mântuit pe
Israil, că s-a proslăvit.

Zămislirea ta de Dumnezeu înțeleptită Anna astăzi o prăznuim; că ai zămislit pe ceea ce a încăput pe Cel neîncăput nicăirea, deslegându-te de legăturile sterpiciunii.

Rugăciunea dreptilor o ai auzit, cererile sfinților strămoșilor Tăi le-ai plinit, Doamne, și acestora le-ai dat rod curat, pe ceea ce Te-a născut.

Anna cea mărită acum zămislește pe cea Curată, care a zămislit pe Domnul cel fără de trup, Cel prea Bun, și are să nască pe ceea ce va să nască cu trup pe Hristos.

Muntele cel sfânt, pe carele mai înainte l-a văzut proorocul cu Duhul, din carele Piatra s-a tăiat, sfărâmând capiştile cele idoleşti cu Dumnezeiască putere, tu ești Fecioară Curată.

Peasna 3 Irmos

Să se întărească inima mea întru nădejdea bu-nătăților Tale Hristoase, ca neîncetat cu cânta-re de laudă să strig Ție: Nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Rod pântecelui de-mi vei dărui, strigat-au Ana către Domnul, mă voi mări, și-l voi aduce Ție.

Pentru aceasta a zămislit pe Maica lui Dumnezeu cea prea curată.

În grădină rugându-te tu, glasul tău l-a auzit Cel Preaînalt, Anna de Dumnezeu înțeleptă, și rod dăruiește pântecelui tău, pe ceea ce a deschis ușa Raiului cu Darul.

Cele după Lege săvârșindu-le, și lui Dumnezeu fără prihană slujind, porți în pânțece pe ceea ce era să poarte în pânțece cu adevărat pe Făcătorul Legii, Anna cinstită. Pentru aceasta credincioșii te ferim.

Toată nerodirea gândului meu celui sterp gonește-o, și aducător de roadă prin fapte bune arată sufletul meu Preasfântă Născătoare de Dumnezeu ajutătoarea credincioșilor.

Peasna 4 Irmos

Cu Duhul văzând mai înainte prooroace Ava-cum, întruparea Cuvântului, ai proorocit stri-gând: când se vor apropia anii Te vei cunoaște, când va veni vremea Te vei arăta: slavă puterii Tale Doamne.

O, dumnezeiască vestire! O, străin grai! De voi zămisli și eu, a strigat Anna mărturisindu-se

către îngerul cel trimis la dânsa, slavă Domnului meu, Celui ce face preaslăvite.

Bucurați-vă împreună cu mine toate semințiile lui Israil, că am zămislit în pânțece Cer nou, din care steaua mântuirii va răsări peste puțin, Iisus Dătătorul de lumină; Anna bucurându-se a strigat.

Auzit-a Dumnezeu suspinurile Annei, și a luat aminte Domnul rugăciunea ei, și risipind norul nenașterii de fii, cu lumina nașterii o a luminat prea slăvit, căci a zămislit pe cea una Curată.

Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cort neîntinat, pe mine cel întinat cu greșeli, curăță-mă acum, cu prea curate picăturile îndurărilor tale: și-mi dă mână de ajutor, ca să strig: slavă ție Curată de Dumnezeu încununată.

Peasna 5 Irmos

Răsai nouă luminată Lumină cea pururea fiit-oare, celor ce mânecăm către judecățile po-runcilor Tale Stăpâne Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce a răsărit din rădăcina lui David și a lui Iesei, Anna acum începe a odrăsli toiagul cel Dumnezeiesc, care a odrăslit Floarea cea tainică, pe Hristos Ziditorul tuturor.

Maică să fiu eu! Anna a strigat: mă vor vedea popoarele, și se vor mira: că iată voi să nasc, precum a binevoit Cel ce a deslegat legăturile sterpiciunii mele.

Pe Prunca ce am zămislit eu, glasurile proorocești de departe mai înainte o au văzut, munte și ușă neumblată: cu bucurie Anna a strigat către cei ce erau de față.

Nor și Rai, și ușă a Luminii, masă și lână pe tine te știm, și năstrapă care porți înlăuntru Mana, și dulceța lumii, Curată Fecioară Maică.

Peasna 6 Irmos

Proorocului Iona urmând strig: scoate viața mea din stricăciune Bunule, și mă mântuiește Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig: slavă Ție.

Cum încape în pânțece ceea ce a încăput pe Dumnezeu? Cum se naște ceea ce a născut pe

Hristos cu trup? Și cum se apleacă, ceea ce a hrănit cu lapte pe Domnul?

Rugăciunea voastră auzindu-o Dumnezeu, rod înmulțit vă dăruiește astăzi prea lăudaților, Ioachime și Anna.

Pe porumbița cea curată zămislindu-o în pântece, de bucurie duhovnicească te-ai umplut cu adevărat Anna, aducând cântări de mulțumită lui Dumnezeu.

Valurile gândurilor și asuprelile patimilor, și adâncul păcatelor, viforăsc ticălosul meu suflet: ajută-mi Sfântă Stăpână.

Condac glasul al 4-lea

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Prăznuiește astăzi lumea zămislirea Annei, care s-a făcut de la Dumnezeu: pentru că acea-sta a născut, pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Domnul.

ICOS

Tu Cea ce ai dat oarecând Sarrei la bătrânețe prea adânci, cu a Ta purtare de grijă și făgădu-ință, fiu pe marele Isaac; Tu cea ce ai deschis pântecele cel sterp

al Annei maicii lui Samuil proorocului Tău, AtotPuternice; și acum cău-tând spre mine, primește rugăciunile mele, și-mi plinește cererile, strigat-a cu plângere în-țeleapta Anna cea stearpă, și o a auzit pe ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a odrăslit pe Fecioara, ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Peasna 7 Irmos

De tinerii Tăi cei din cuptor Mântuitorule nu s-a atins, nici i-a supărat focul. Atunci acei trei ca cu o gură cântau și binecuvântau grăind: bi-ne ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

De defăimarea nenașterii de fii ca să scape Anna a rugat pe Stăpânul a toate, și glasul ei auzindu-l Cel milostiv, i-a dat ei rod, pe ceea ce L-a născut, precum bine a voit.

Impărăteasca porfiră în pânțele tale Anna

începe a se țese, care purtându-o Dumnezeu și Împăratul tuturor, se va arăta oamenilor, și va smeri pe vrăjmașii cei ce se luptă cu noi.

Mir cu bun miros în pânțele ai zămislit Anna pe ceea ce a primit mai presus de fire pe Stă-

pânul Mirul vieții, pe Cela ce cu suflările Darului, a umplut de mireasmă gândurile noastre.

Pe Tine ca Cela ce unul ești din Treime Hris-toase, Te slăvim: că din Fecioară întrupându-Te fără schimbare, cele omenеști toate le-ai purtat, nedepărtându-Te de firea Părintească Iisuse, măcar de Te-ai și unit cu noi.

Peasna 8 Irmos

De Carele se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca de Făcătorul și Dom-nul, lăudați-L preoți, preaslăviți-L tineri, bine-L cuvântați noroade și-L prea înălțați întru toți vecii.

Pe Împărăteasa, de carea a proorocit David, iată în pân-tece o primesc, Anna a strigat, și voi naște pe folositoarea tuturor credincioșilor, carea va să nască pe Hristos.

Pământul întru care S-a sălășluit Ziditorul pământului, sceptrul cel Sfânt, sicriul cel nou, năstrapa cea cu mană, începe a răsări în pân-tecele maicii ce o a născut.

Rugul cel nears, sfeșnicul cel de aur, cămara cea însuflețită a Domnului Dumnezeu, toiagul

cel cinstit, începe a răsări în pântecul maicii care o a născut.

Ridică-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăților, biruiește pe vrăjmașii cei ce acum se luptă cu mine, și nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătărilor netrebnice: ci te milostivește Curată și-l mântuiește.

Peasna 9 Irmos

Izvorul cel primitor de viață și pururea cur-gător, sfeșnicul Darului cel de Lumină purtă-tor, Biserica cea însuflețită, Cortul cel prea cu-rat carea este mai desfătăată decât cerurile și decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu credincioșii o slăvim.

Izvorul cel de viață primitor zămislindu-l Ana de Dumnezeu înțelepțită, bucurie acum primește, luând în pântec Biserica cea sfântă, slăvind pe Domnul, tu care cu Lumina dreptății ești strălucită.

Să se cinstească însoțirea cea cinstită și prea slăvită, strămoșii Fiului Celui mai înainte de veci, cei ce au fost păzitorii Legii cu osârdie, Ioachim și Anna, carii au luat începătura bucuriei.

Pe ceea ce Daniil munte o au văzut, și Ioil pă-mânt sfânt și ușă neumblată, iar altul o au propovăduit izvor pecetluit, și dumnezeiască lână, pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o laudăm.

Vopseala care a vopsit lână întrupării Cuvântului celei negărite, cădelnița cea de aur, masa pe care s-a pus Pâinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să se mărească.

Svetilna

Podobie: Lumină neschimbată...

Ințelepciunea lui Dumnezeu și-a zidit eiși casă din pânțec sterp, pe Născătoarea de Dumne-zeu Maria, pe carea toate neamurile o ferim după vrednicie.

La Hvalite

Stihirile pe 4, glasul 1

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Firea oamenilor care era mai înainte stearpă odrășlește pe Fecioara începătura nădejzii bu-nei credințe celei către Dumnezeu: prin carea bună rodirea bunătăților se propovăduiește a se da prin venirea lui Hristos, întru zămislirea ei pe

(de

2

pământ.

ori)

Ușa cea neumblată a Împăratului Hristos, cu sfatul lui Dumnezeu primește zămislire în pânțele neroditor: care punându-se înaintea pe pământ, se vor ridica porțile cerurilor, și se va dăruia oamenilor intrare.

Celor mai înainte de veci, ce s-au vestit negrăit de la Dumnezeu oamenilor, a tainelor Dumnezeiești și înfricoșate, începătura prin credință s-a arătat zămislirea celei Curate și Fiicei lui Dumnezeu, prin care se vestește mai înainte că vor înceta lucrurile întunericului și ale patimilor. **Slavă... și acum...**

Astăzi odrăslind din rădăcina lui David împărăteasca porfiră a lui Ioachim, începe a crește Floarea cea de taină, dintru carea a răsărit Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce mântuiește sufletele noastre.

**Al doilea canon al zămislirii
Preasfintei Fecioare
Peasna 1 Irmos**

**Hristos se naște slăviți-L, Hristos din Ceruri
întâmpinați-L, Hristos pe pământ înălțați-vă,
cântați Domnului tot pământul, și cu veselie
slăviți-L noroadelor, că S-a preaslăvit.**

**Pe Preacurata Fecioară fiica lui Dumnezeu,
carea era să fie Maica Ziditorului, în pân-tece
primindu-o Anna, s-a bucurat strigând: toate
semințiile lui Israil bucurați-vă împreună cu
mine, că iată și eu am zămislit.**

**Cartea de care a proorocit astăzi proorocul,
cea pecetluită cu Dumnezeiescul Duh, în pân-tecele său cuprinzându-o Anna, tuturor a strigat: pe ceea ce toate Scripturile mai înainte o au arătat, mă măresc eu odrăslindu-o.**

În pân-tece încape și se zidește, biserica cea Dumnezeiască și mântuitoare: în mitras de maică se sădește scara ceea ce duce pe toți oamenii la cele înalte. A căreia zămislire cu credință să o prăznuim.

Catavasie: Hristos se naște, slăviți-L...

Peasna 3 Irmos

Fiului celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat fără sămânță, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești Doamne.

Primește din înălțime Ioachim, rugându-se Domnului, vestirea cea dorită, stând înaintea lui îngerul, și zicându-i: du-te dreptule, cererile tale le-a plinit Dumnezeuul tuturor.

Chemând pe Dumnezeuul tuturor Anna oarecând stând în grădină, a văzut înger stând înaintea ei și zicând: să nu te întristezi, că ai să fii maică Maicii lui Dumnezeu.

Râvnind Annei celeia ce a fost mai înainte de tine, rugăciuni lui Dumnezeu ai adus, umplându-ne pe toți de Dar, cu bună nașterea ta, Ana și ai zămislit pe cea Curată, care a primit mai presus de fire în pânțece pe Cuvântul cel neîncăput.

Sedealna glas 1

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata proorocească, mai înainte a propovăduit de demult pe cea fără prihană, Curată Fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Anna a zămislit, stearpă fiind și neroditoare. Pe aceasta astăzi

cu bucuria inimii să o fericim, cei ce ne-am mântuit printr-însa: ca pe ceea ce este una fără prihană. **Slavă... și acum... glas al 4 -lea**

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Ioachim prea sfințitul, și **Ana**, dar aduceau preoților celor de demult, și nu erau primiți, sterpi fiind. Rugăciune au adus atunci Dătătorului a toate, și rugăciunea lor auzindu-o, le-a dăruit pe ceea ce este cu adevărat Ușa vieții: a căreia să cinstim sfânta zămislire.

Peasna 4 Irmos

Deschisu-s-au pântecele tău cel ce mai înainte era neroditor, și a primit Anno Norul ceresc, din care răsărindu-ne Soarele cel luminos, pe toți i-a luminat cu lumina adevărului, și a gonit întunericul cel adânc al nedumnezeirii.

Scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pântecele tău s-a așezat, pe carele șezând s-a odihnit, și a șters osteneala tuturor celor bine credincioși: și curată cunoștință de Dumnezeu a întemeiat pe pământ, Anna fericită, de Dumnezeu primită.

Iată patul de care mai înainte a proorocit Solomon, în pânțele l-ai luat, păstrat fiind adevăratului Împărat: spre Dumnezeiasca chemare a neamului omenesc. Pentru aceasta pe tine Anna credincioșii cu bucurie te ferim.

Peasna 5 Irmos

Dumnezeu fiind păcii, Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace L-ai trimis nouă. Deci povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu de noapte mâncând Te lăudăm pe Tine Iubitorule de oameni.

Pogorātu-s-a din munte Ioachim, nu tăblițele Legii luând, ci pe ceea ce Legea mai înainte o au însemnat, și toate zicerile proorocilor o au arătat, pe Maica lui Dumnezeu cea curată, și săltând au strigat: măritu-s-au inima mea.

Dacă a simțit Anna oarecând pe Vița cea cu bun rod sădită în pânțelele său, din carea a înflorit Strugurul cel copt, carele ne izvorăște nouă din destul vinul nemuririi, ce voi răsplăti ție Îndurate Doamne? a grăit.

Nesuferind Ioachim să vadă făptura stearpă

de buna credință, s-a rugat să înceteze sterpiciunea Annei, și să aibă fiică, pe aceea din care Fiul s-a dat: Care pe toți i-a făcut fii Părintelui Său.

Peasna 6 Irmos

Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-au lepădat fiara mării, precum l-au primit. Iar Cuvântul întrupându-Se din Fecioara și trup luând, ieșit-a lăsându-o nestricată. Că Cel ce n-a suferit stricăciune, pe ceea ce L-a născut o a păzit nevătămată.

Umbrele Legii au trecut, că iată raza Dumnezeiescului Dar Fecioara Norul se arată: din carea era să răsară cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel luminat, Anna bucurându-se a strigat, slăvind pe Dumnezeul lui Israil.

Străină vedere de voi zămisli și eu! Cea mai înainte neroditoare și stearpă Anna a grăit, dacă a auzit pe îngerul vestindu-i, că pruncă se va naște, și a strigat: bine este, de se vor împlini cuvintele acestei bine vestiri.

Munții și dealurile, câmpii și marea, mulțimea îngerilor și toată firea omenească, să se veselească: că Dumnezeiască Biserica Stăpânului,

începătura împăcării a luat: a grăit Anna când s-a simțit că a zămislit.

**Condac glasul al 4-lea Podobie:
Arătat-Te-ai astăzi...**

Prăznuiește astăzi lumea zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu: pentru că aceasta a născut, pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Domnul.

ICOS

Tu Cela ce ai dat oarecând Sarrei la bătrânețe prea adânci, cu a Ta purtare de grijă și făgăduință, fiu pe marele Isaac; Tu cela ce ai deschis pânțelele cel sterp al Annei maicii lui Samuil proorocului Tău, Atotputernice; și acum căutând spre mine, primește rugăciunile mele, și-mi plinește cererile, strigat-a cu plângere înțeleapta Anna cea stearpă, și o a auzit pe ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a odrăslit pe Fecioara, ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

Stih: Nu în dureri naști precum Eva mai
înainte,
Căci rodul tău Anna, e împlinirea celor
proorocite.

**În pântece întru a noua lună cu bucurie porți,
Pe carea cu Rodul ei va mântui pe ai lui Adam
strănepoți.**

Peasna 7 Irmos

**Tinerii în buna credință fiind crescuți, nebu-
neasca poruncă nebăgându-o în seamă, de
groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlo-
cul focului răcoriți fiind au strigat: Dumnezeuul
Părinților bine ești cuvântat.**

**Rugul cel de foc purtător, pe carele l-a văzut
Moisi de demult în Sinai, Anna l-a zămislit în
pântece, stingând focul nenașterii de fii, ca o
necinste oarecare celor ce cântă: Dumnezeuul
Părinților bine ești cuvântat.**

**Picătura a curs acum minunat în pântecele tău
Anna, care toată apa vieții înlăuntru o au luat:
ceea ce rouează pe cei ce strigă cu credință
către Dânsul: Dumnezeuul Părinților bine ești
cuvântat.**

**Cuib de pasăre dacă ai văzut, ridicându-te în
aripi cu duhul și cu rugăciunea, pe Porumbița
cea nespurcată ai zămislit, care a purtat stâl-
pare de măslin pe Hristos, Anna, Carele ne-a
scăpat de potopul cel înțelegător.**

Peasna 8 Irmos

Cuptorul cel răcorit au închipui chipul minunii celei mai presus de fire, că n-au ars pe tinerii pe care i-au primit, precum nici Focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L prea înalțe întru toți vecii.

Pentru ce pântecele meu l-ai făcut neroditor de fii, și țâțele uscate? Precum mai înainte ai zis prin prooroci Stăpâne, strigat-a Anna oarecând, desleagă defăimarea nerodirii mele și-mi dă rod cu care să strig: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Intrat-a în pântecele tău Anna sfeșnicul, carele a încăput în taină Făclia cea Dumnezeiască, ceea ce a luminat toată suflarea cu razele cele de taină ale Dumnezeieștii cunoștințe. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Poartă acum ca o însoțire prea frumoasă, măritul Ioachim și Anna, pe Mielușeaua cea dumnezeiască, din carea a strălucit Mielușelul cel

frumos, Cel ce S-a junghiat pentru noi toți: cu carii împreună bucurându-ne să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos

Taină străină văd și preaslăvită, Cer fiind peștera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat cel neîncăput Hristos Dumnezeu, pe Carele slăvindu-L îl mărim.

Dănțuiți toate sufletele și sălțați, acum s-a zidit pământul carele a rodit nearat spicul cel purtător de viață, din care mâncând nu flămânzesc niciodată, cei ce slăvesc bunătatea Lui.

Ia Davide Psaltire cu alăută și cântă: iată s-a arătat sicriul lui Dumnezeu, de carele mai înainte ai proorocit arătat: cel ce era să fie spre înnoire, prin care ne-am sculat noi din căderea în păcat.

Ca niște două stele prea mari ați dat din voi Raza cea prea luminoasă, care era să răsară lumii pe Soarele cel mare. Pentru aceasta vă laudăm și vă mărim Ioachime și Anna, ca pe niște înțelepțiți de Dumnezeu.

Canonul Înainte prăznuirii

Nașterii Maicii Domnului

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești...

Ale bucuriei celei a toată lumea au răsărit lumii Raze înțelegătoare: care mai înainte vestesc tuturor pe Soarele măririi Hristos Dumnezeu, întru nașterea ta Preacurată: că tu mijlocitoare te-ai arătat veseliei celei adevărate și Darului.

Mărirea ta aceasta cea mai înainte de praznic, Preacurată, mai înainte vestește tuturor noroadelor facerile tale de bine cele mai presus de cuvânt: căci tu ești solitoare veseliei celei de acum, și pricină bucuriei ce va să fie nouă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Fecioara ceea ce au încăput pe Dumnezeu, și Născătoarea de Dumnezeu cea Preacurată: lauda proorocilor, fiica lui David, astăzi se naște din Ioachim și din Anna cea înțeleaptă, și blestemul lui Adam cel de asupra noastră se pierde întru nașterea ei.

Slavă... și acum...

Prea cinstită nașterea ta prea sfântă Curată Fecioară, mulțimea îngerilor în Cer, și neamul omenesc pe pământ o mărim: căci casă ai fost lui Hristos Dumnezeu Făcătorului tuturor: pe Carele nu înceta rugându-L pentru noi, rugămu-ne: carii spre tine după Dumnezeu nădej-dile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată și nenuntită.

La Stihoavnă Stihirile glas 8
Podobie: O, preaslavita minune...

O, preaslăvită minune! Că din maică nenăscătoare, și din bătrânețe neroditoare, toiagul carele poartă Floare odrăslește astăzi, Maica lui Dumnezeu și care nu știe de nuntă, din dreptul Ioachim și din Anna, pentru aceasta se și bucură acum soborul proorocilor, și toată adunarea patriarhilor, întru nașterea ei.

Stih: Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

Astăzi David se veselește și Iesei acum saltă, și Levi se mărește, și se bucură cu duhul Ioachim cel drept, și nenașterea de fii a Annei se dezleagă, întru nașterea ta Marie de Dumnezeu dăruită: și soborul îngerilor cu toți oamenii fericesc Dumnezeiesc pântecel tău.

Stih: Fetei tale se vor ruga bogății norodului.

Bucură-te adunarea oamenilor; bucură-te casa Domnului, bucură-te munte sfânt, bucură-te Dumnezeiască masă: bucură-te sfeșnicul Luminii, bucură-te lauda pravoslavnicilor, bucură-te Marie Maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te ceea ce ești cu totul fără prihană, bucură-te scaunul cel de foc, bucură-te Cort, bucură-te Rugul cel nears, bucură-te nădejdea tuturor. **Slavă... și acum..**

Bucuria a toată lumea din cei drepti au răsărit nouă, din Ioachim și din Anna, prealăudata Fecioară: carea pentru prea multa curăție, Biserică lui Dumnezeu însuflețită s-au făcut: și una după adevăr de Dumnezeu Născătoare, se cunoaște. Pentru rugăciunile ei Hristoase Dumnezeule, pace lumii trimite, și sufletelor noastre mare milă. **Slavă... și acum...**

Troparul înainte prăznuirii

Din rădăcina lui Iesei, și din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște nouă astăzi: că cu bucurie se bucură toate și se înnoiesc: împreună se bucură Cerul și pământul, o laudă pe dânsa moștenirile neamurilor, Ioachim se veselește și Anna prăznuiește stri-

gând: stearpa naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea Vieții noastre.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul...

**Troparul al înainte prăznuirii de 2 ori,
Slavă... troparul sfântului și acum...**

iarăși al înainte prăznuirii

După întâia catismă Sedealna, glas 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

**Ceea ce preaslăvit te-ai născut din pân-tece
sterp, din coapse feciorești ai născut mai pre-
sus de fire: că arătându-te stâlpare frumoasă,
ai odrăslit lumii viață. Pentru aceasta Puterile
cerești strigă către tine de Dumnezeu Născă-
toare: Mărire venirii tale Curată, Mărire naș-
terii tale, Mărire fecioriei tale, ceea ce ești una
Preacurată. Slavă... și acum... iar aceasta**

După a doua catismă Sedealna, glas 5

Podobie: Cuvântul cel împreună fără:

**Cele cerești toate acum se bucură: și neamul
omenesc împreună prăznuiește cu dânsese, și**

proorocii în taină se veselesc, că pe care o au văzut mai înainte cu închipuire întru neamurile cele de demult, Rug, și Năstrapă, și Toiag, Nour, Ușă și Scaun, și Munte mare, aceea se naște astăzi. **Slavă... și acum... iară aceasta**

**Canonul Înainte praznuirii
Nasterii Maicii Domnului**

Al căruia stihul cel de pe margini la greci este acesta:

Nașterea laud a Fiicei lui Dumnezeu Fecioare.

Facerea sf. Iosif, scriitorul de cântări

Peasna 1 Irmos

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii și mă voi arăta luminat prăznuind și voi cânta minunile ei bucurându-mă.

**Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
mântuiește-ne pe noi.**

Astăzi cu veselie să laudăm Dumnezeiască Nașterea Maicii lui Dumnezeu, că au născut lumii Bucuria, care au șters întristarea strămoașei.

Din cea stearpă iese sterpiciunea păcatului: pe

care Legea mai înainte o au scris, și propovăduirile celor de Dumnezeu grăitori o au arătat mai înainte, pe Curata Stăpâna și cea cu totul fără prihană.

Biserică și Polată, și Lăcaș Împăratului Celui mai presus de ființă, te-ai făcut Născătoare de Dumnezeu, și prin tine locaș Sfintei Troițe se vor face credincioșii.

Cămară prea înfrumusețată, Scaun Dumnezeiesc prea înalt, te-ai arătat prea sfântă Mireasă, pe carele șezând cu trupul Cel mai presus înființat, pe cei ce ședea întru întunericul piericiunii i-au ridicat la lumina cunoștinței, cu bunătatea.

Peasna 3 Irmos

Că Biserica cea stearpă au născut din păgâni, și adunarea cea cu mulți fii au slăbit, minunatului Dumnezeului nostru să-I strigăm: Sfânt ești Doamne.

Pământ prea roditor din pământ neroditor se naște: care va să nască Rod pe Lucrătorul bunătăților, și Spicul cel de viață purtător, care hrănește toate cu Dumnezeiasca voință.

Astăzi au odrăslit toiagul fecioriei, din carele

au răsărit ca o Floare Dumnezeu Săditorul vieții noastre, Carele odraslele cele rele le taie, cu bunătatea cea prea înaltă.

Iată muntele cel netăiat, ce s-au născut din piatra cea neroditoare, va să nască Rod pe Piatra cea înțelegătoare, care va să facă sfărâmare tuturor idolilor.

Insemnările cele mai dinainte ale Legii, pe tine mai înainte te-au arătat Fecioară, că tu pe Dătătorul Legii afară de obiceiurile firii în pânțe L-ai purtat, pe Cel ce te-au păzit pe tine mai presus de cuvânt nestricată și neîntinată. **Slavă... și acum... glas 8**

Podobie: Taina cea poruncită:

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească: căci ca un Cer al lui Dumnezeu pe pământ s-au născut Dumnezeiasca Mireasă din făgăduință: cea stearpă pe prunca Maria hrănește cu lapte, și se bucură de nașterea ei Ioachim zicând: toiaș s-au născut mie, din carele Floarea Hristos au odrăslit din rădăcina lui David, cu adevărat minune preaslăvită.

Peasna 4 Irmos

Cela ce șade întru mărire pe scaunul Dumne-

zeirii, pe Nor ușor a venit Iisus Dumnezeu cel Preaînalt, prin Palmă curată, și au mântuit pe cei ce strigă: slavă Hristoase puterii Tale.

Cea mai presus decât îngerii astăzi pe pământ Fecioara se naște întru sfințenie, și întru curăție fără asemănare fiind, dintru care curățirea și sfințirea și izbăvirea cea desăvârșit a tuturor va să se nască Hristos.

Fericit pântecul Anei s-au făcut, că au născut pe ceea ce va să încapă în pântec pe Cuvântul cel fericit și neîncăput, pe Cea ce dă a doua naștere tuturor credincioșilor.

Acum negura răutății începe a se pierde: căci Norul cel însuflețit al Soarelui, din coapse sterpe astăzi au răsărit: a căreia nașterea cea luminată o prăznuim.

O, ceea ce ca un măslin roditor ai odrăslit din rădăcina lui Iesei Fecioară, Ana te-au odrăslit pe tine ceea ce ai odrăslit pe Cuvântul cel Milostiv: Căruia mila și adevărul totdeauna înainte merge.

Peasna 5 Irmos

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta că tu Fecioară care nu știi de nuntă ai

avut în pân-tece pe Dumnezeu Cel peste toate,
și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor
celor ce te laudă pe tine mântuire dăruind.

Ceea ce închipuia cartea cea pecetluită acum
se naște, care a o citi nicicum nu poate omul,
prin legea firii, carea se păzește spre lăcașul
Cuvântului: precum mai înainte au arătat
cărțile grăitorilor de Dumnezeu cu Duhul.

Vița cea de mântuire astăzi s-au născut, care
va rodi Strugurul cel nestricat ce varsă din
sine must Dumnezeiesc, din carele tot cel ce
bea de veselie Dumnezeiască se va umplea.

Săltați îngeri împreună cu oamenii dănțuind:
astăzi din cea stearpă Fecioară născându-se,
întristarea au încetat, și bucurie au pricinuit
celor ce prăznuiesc Dumnezeiască nașterea ei.

Dumnezeiescul prooroc mai dinainte te-au
scris prea arătat pe tine Carte nouă, întru care
cu degetul Tatălui Cuvântul era să se scrie Fe-
cioară, în Cartea Vieții scriind pe toți cu bună-
tatea, pe cei ce se supun Lui.

Peasna 6 Irmos

Înțelepții lui Dumnezeu care faceți acest praz-
nic Dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui

Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu Cel ce S-a născut dintru dânsa.

Născutu-s-au astăzi Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce este podul carele trece neamul omenesc la lumină, scara cea cerească, muntele lui Dumnezeu cel prea luminat pe care toți să o fericism.

Aнна au dat din sine roșeala, care au vopsit lâna întrupării Împăratului Hristos, pe carea după vrednicie toți o fericism.

Izvor mare au ieșit acum din puțină picătură, cea cu totul fără prihană, care adâncul mântuirii născând, va să oprească curgerile mulțimii dumnezeilor cele nenumărate.

Din rădăcină neroditoare ai răsărit, și spinii răutății cu Dumnezeiască odrăslirea ta cea mai presus de fire i-ai dezrădăcinat de Dumnezeu Născătoare Fecioară pururea fericită.

Condacul, glas 3

Podobie: Fecioara astăzi:

Fecioara astăzi și de Dumnezeu Născătoarea Maria, Cămara cea sfântă a Cerescului Mire,

se naște din cea stearpă cu sfatul lui Dumnezeu: Căruța Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobește. Că spre aceasta s-a și numit mai înainte Dumnezeiască Ușă, și Maică Vieții cu adevărat.

ICOS

Din cea stearpă rod s-au dat Fiica lui Dumnezeu Maria: pe carea mai înainte o au văzut oarecând Dumnezeieștii prooroci cu Duhul: pe aceasta noi astăzi văzându-o în sânurile Anei săltând, cu credinciosul Ioachim duhovnicește la ospăț să ne adunăm, și pe cei de departe să-i chemăm zicând: Acuma este chemarea lumii: că din pânțece sterp au răsărit Dumnezeiasca ușă, și Maica Vieții cu adevărat.

Peasna 7 Irmos

N-au slujit făpturii înțeleptii lui Dumnezeu fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbătește călcându-o se bucurau cântând: bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Ioachim și Ana se fericesc, născând pe cea fericită cu adevărat, pe Curata Maica lui Dumnezeu, ceea ce au născut pe Cuvântul cel fericit, Carele face fericiți pe toți credincioșii.

Dar cinstit te-au câștigat Curată părinții tăi, pe tine ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu Cel ce îmbogățește cu bune daruri pe cei ce strigă: Domnul și Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Iată sicriul carele mai de demult mai înainte l-ai vestit Davide cu lăuta Duhului din pânțele sterp au ieșit, și Împăratului făpturii, lui Dumnezeu spre sălășluire s-au orânduit.

Peasna 8 Irmos

Pe coconii cei binecredincioși în cuptor nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Să ne mișcăm limba cu cântări pentru a Fecioarei Dumnezeiască naștere, cinstind pe ceea dintru care va să zămislească prin Duhul Cuvântul cel prealăudat și peste toate Dumnezeu, și să strigăm: pe Domnul lăudați-L făpturile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Dumnezeiești prooroci sălțați, cinstind nașterea Fecioarei, căci aceasta au plinit toate câte

ati propovăduit mai nainte, născând pe Cel arătat de voi, pe Hristos Împăratul tuturor: pe Carele preaînălțăm întru toți vecii.

Strigați munți veselie, apostoli și mucenici dănțuiți, cuvioșilor și dreptilor acum vă bucurați astăzi, întru nașterea Maicii Domnului, și pe Domnul strigând lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Odrăslit-au mărul cel bine mirositor, și trandafirul cel Dumnezeiesc au înflorit, și au umplut de miros toate marginile, și putoarea păcatului nostru o au risipit Preacurata, și Maica Cuvântului: pe carea o prea înălțăm întru toți vecii.

Firea cea stearpă a oamenilor din cinstitele Daruri ale Dumnezeiescului Duh astăzi se veselește, pe Fiica lui Dumnezeu din cea stearpă născându-se văzându-o, și strigă: pe Domnul lăudați-L făpturile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos

Tot neamul pământesc să sâlteze cu Duhul fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a

Maicii lui Dumnezeu și să strige: bucură-te prea fericită, Născătoare de Dumnezeu Curată, pururea Fecioară.

Iată locul lui Dumnezeu cel sfânt au strălucit, cetatea cea proslăvită a Împăratului s-au zidit, Raiul cel plin cu raze de lumină s-au deschis, ceea ce este solitoare Raiului, și către Hristos oamenilor apropiere, bucură-te.

Arătat-u-s-au făclia și sfeșnicul astăzi, din care era să strălucească Lumina cea mai înainte de veci, și să lumineze pe cei din noaptea răutăților, și să oprească negura nedumnezeirii, și pe toți să-i facă zilei părtași cu adevărat prin credință.

Astăzi pământul dănțuiește, că Cer nou prea înfrumusețat lui Dumnezeu au văzut născându-se Fecioara Maria: întru carele sălășluindu-se cu trupul, mai presus de ceruri va ridica pe oameni, și va îndumnezei pe toți cu bună-tatea, pe Care laudându-l cu credință îl mărim.

Prea bună însoțire Ioachim și Anna au odrăslit pe Mielușeaua cea nespurcată, din carea Mielușelul cel hrănit ieșind, pentru lume s-au junghiat, ridicând greșelile oamenilor, și opriind jertfele cele ce se aducea dracilor.

Luminează-ne pe noi ceea ce ai născut Lumina pe cei ce prăznuim cu Duhul nașterea ta cea purtătoare de Lumină, Născătoare de Dumnezeu, și Luminii celei ce va să fie ne arată părtași Curată, și pace dăruiește nouă și izbăvire de cele rele, cu rugăciunile tale cele de Maică.

Svetilna

Veselește-se toată făptura, bucurie simțind, căci din Anna cea de Dumnezeu înțeleptită, și dumnezeiescul Ioachim, mai presus de nădejde se naște Maria cea prea cinstită și prea curată, Născătoarea de Dumnezeu, al căreia Rod mântuire s-au făcut oamenilor Hristos Dumnezeu cel ce S-au întrupat dintr-însa negrăit.

La Stihoavnă

Podobie: Casa Eufratului:

Veniți cei din Adam pe ceea ce din David au răsărit, și pe Hristos au născut să o laudăm, pe Fecioara Maria cea preacurată.

Stih. Asculta fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Laudă să aducem Izbăvitorului Domnului, Celui ce ne-au dat nouă din cea stearpă pe Născă-

toarea de Dumnezeu, și una pururea Fecioară.

Stih: Fetei tale se vor ruga bogații norodului.

Astăzi bucuria a toată lumea din pântece sterp se naște preaslăvit, Maica Împăratului tuturor

Slavă... și acum... glas 2

Cea mai înainte rânduită Împărăteasa tuturor, lăcașul lui Dumnezeu, din pântecelul cel neroditor al Annei celei preafericite, astăzi au ieșit: Dumnezeiască petrecerea Ființei celei pururea veșnice: prin carea iadul cel fără rușine s-au călcat: și Eva cu tot neamul la viață se aduce. Acesteia după vrednicie să-i strigăm: Fericită ești tu între muieri, și binecuvântat e Rodul pântecelui tău.

**Canonul cel dintâi al
Nașterii Maicii Domnului**

Facerea lui Kir Ioann

Peasna 1, glas 2 Irmos

Veniți noroade să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce au despărțit marea, și au povățuit pe norodul pe carele l-au scos din ro-bia Eghiptului, că s-au proslăvit.

**Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
mântuiește-ne pe noi.**

Veniți credincioșii cu Duh Dumnezeiesc bucurându-ne, pe ceea ce au răsărit astăzi din cea stearpă spre mântuirea oamenilor, pe pururea Fecioara Prunca, cu cântări să o cinstim.

Bucură-te Curată Maică și slujitoarea lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ești solitoarea fericirii celei dintru început, dintru carea s-au scăpat neamul omenesc, pe tine toți după vrednicie cu cântări te mărim.

Rodul vieții se naște astăzi, prin carea oamenii câștigând ridicare din căderea lui Adam, pe Hristos Dătătorul de viață cu laude îl măresc.

Peasna 3 Irmos

Intărește-ne pe noi întru Tine Doamne, Cea ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o săde-ște în inimile noastre celor ce Te lăudăm pe Tine.

Fără prihană viețuind lui Dumnezeu, ai născut mântuirea tuturor, de Dumnezeu gânditorilor părinți ai celeia ce au născut pe Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Domnul cel ce izvorăște viață tuturor, din cea stearpă a se naște Fecioara bine au voit, întru carea a se sălășlui au primit, păzindu-o și după naștere nestricată.

Pe ceea ce este rodul Annei, pe Maria care au născut Strugurul cel de viață purtător, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, și folositoare și ajutoare tuturor, astăzi să o lăudăm.

Peasna 4 Irmos

Auzit-am Doamne auzul rânduiei Tale, și Te-am proslăvit pe Tine Unule Iubitorule de oa-meni.

Doamne carele ai dat tuturor pe ceea ce Te-au născut pe Tine, liman credincioșilor de mântuire, pe Tine Te laudăm.

Pe tine Dumnezeiească Mireasă te-au arătat Hristos laudă și întărire tuturor celor ce laudă cu credință taina Ta.

Ceea ce nu știi de nuntă Stăpână, prin rugăciunile tale fiind izbăviți de greșale, cu osârdie toți pe tine te fericim.

Peasna 5 Irmos

Cela ce ai risipit negura cea însemnătoare de umbră a vorbelor celor întunecate, și inimile credincioșilor cu venirea Adevărului, prin Fiica lui Dumnezeu le-ai luminat: și pe noi cu lumina Ta Hristoase ne îndreptează.

Să laudăm noroadele pe ceea ce au fost pricină, de s-au făcut Om asemenea nouă, Pricinitorul ființei tuturor, de a Căruia închipuire învrednicindu-Se numai proorocii, se bucura:

iară nouă Mântuitorul însuși prin Fecioara ni s-au arătat.

Odrăslirea toiagului celui uscat, au descoperit lui Israil alegerea, iară prea slăvita naștere cea din cea stearpă a Fecioarei, pe ceia ce o au născut-o, luminați i-au arătat.

Peasna 6 Irmos

Către Domnul din chit, Iona au strigat: Tu pe mine mă scoate din adâncul iadului rogu-mă: ca întru glas de laudă și cu Duhul Adevărului, ca Izbăvitorului să jertfesc Ție.

Către Domnul întru necazul nerodirii au strigat de Dumnezeu înțelepții părinți ai Maicii lui Dumnezeu: și pe aceasta în neamurile neamurilor, spre mântuirea cea deobște și lauda o au născut.

Înțelepții părinții Maicii lui Dumnezeu, Dar ceresc vrednic lui Dumnezeu au luat, pe Căruța cea mai înaltă decât singuri Heruvimii, pe Născătoarea Cuvântului și a Ziditorului.

Condac, glas 4

Ioachim și Anna din defăimarea nenașterii de fii, și Adam și Eva din stricăciunea morții s-au slobozit Preacurată întru Sfântă nașterea ta: aceasta o prăznuiește și norodul tău, de vina greșalelor izbăvindu-se când strigă către tine: cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumne-zeu și hrănitoarea Vieții noastre.

ICOS

Rugăciunea împreună și suspinul cel bine primit, pentru sterpiciunea și nenașterea de fii, al lui Ioachim și al Annei, întru urechile Domnului au intrat, și au odrăslit rod de viață purtător lumii, că acela rugăciune în munte au făcut, iar aceea în grădină defăimarea au suferit: ci cu bucurie cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea Vieții noastre.

Peasna 7 Irmos

Rugul cel nears cu foc în munte, și cuptorul haldeilor cel dătător de rouă, arătat mai înainte te-au însemnat pe tine Dumnezeiască Mireasă: că focul Dumnezeiesc cel fără materie în pânțele materialnic fără de ardere L-ai primit: pentru aceasta Celui ce s-au născut din tine

strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Taina ta cea mare, nu s-au descoperit lui Moisi prin arătări materialnice, Preacurată, ca să se învețe a-și înălța gândul mai presus de cele pământești, pentru aceea spăimântându-se de minune striga: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Scară înțelegătoare, și Munte dintru care s-au tăiat Piatra fără de mână de om, și Ușă prin Care au trecut Hristos, ceata proorocilor cu Dumnezeiască cuviință mai înainte te-au numit, grăind: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8 Irmos

In cuptorul tinerilor mai înainte ai închipuit pe Maica Ta Doamne: căci închipuirea pe aceș-tia ce intrase, din foc i-au scos fără ardere: pe carea o laudăm, pe ceea ce s-au arătat prin Ti-ne marginilor astăzi, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Cortul cel mai înainte rânduit al împăcării noastre către Dumnezeu acum se naște, care pe Cuvântul cel ce S-au arătat nouă prin grosi-

mea trupului va să-L nască: pe Carele îl lăudăm noi cei ce din neființă, printr-Însul întru ființă am venit, și-L prea înălțăm întru toți vecii.

Prefacerea nerodirii au deslegat lumii sterpciunea bunătăților, și luminat pe Hristos L-au arătat că au venit pe pământ: pe Carele îl lăudăm noi cei ce din neființă, printr-Însul întru ființă am primit, și-L prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos

Pe tine ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu Cel ce au răsărit mai înainte de Soare, carele tru-pește la noi au venit, din coapsele cele fecio-rești negrăit L-ai întrupat, blagoslovită Prea curată de Dumnezeu Născătoare te mărim.

Cela ce noroadelor celor neascultătoare din piatră vârtoasă au izvorât ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruiește din coapse sterpe, Rod spre veselie nouă pe tine Maica lui Dumnezeu Preacurată, pe carea după vrednicie te mărim.

Pe tine ceea ce ești pierzătoarea strașnicei osândiri celei de demult, și îndreptătoarea stră-

moașei, și pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Pripeala, pe glas 8

Mărește suflete al meu pe ceea ce s-au născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.

Catavasie:

Moartea ce au venit neamului prin mâncarea din pom, prin Cruce s-au stricat astăzi: pentru că blestemul strămoașei cel a tot neamul s-au deslegat, prin răsărirea Curatei Maicii lui Dumnezeu: pe care toate Puterile cerești o măresc.

Svetilna

Bucură-se marginile lumii astăzi, întru nașterea ta Fecioară de Dumnezeu Născătoare Marie Mireasa cea nenuntită, căci întru tine defăimarea părinților tăi pentru nenașterea de fii s-au ridicat, și blestemul strămoașei Evei, cel cu dureri întru naștere, s-au deslegat.

Slavă... și acum...

Adame înnoiește-te, și Evo mărește-te, prooro-cii cu Apostolii dănuțiți și cu dreptii: că de-

obște bucurie în lume, îngerilor și oamenilor din cei dreپți astăzi. Din Ioachim și din Anna se naște Născătoarea de Dumnezeu.

La Hvalite

Toată suflarea să laude pe Domnul:

Și punem stihirile pe 4, și cântăm stihiri pobodnice pe glasul 1

Podobie: O, preaslăvită minune!

O, preaslăvită minune! Izvorul vieții din cea stearpă se naște, și darul a face rod luminat în-cepe: veselește-te Ioachime, fiind părinte Născătoarei de Dumnezeu, nu este altul din pă-rinții cei pământești precum tu de Dumnezeu fericite. Căci Fecioara ceea ce au încăput pe Dumnezeu, Lăcașul cel Dumnezeiesc, Muntele cel sfânt, prin tine nouă s-au dăruit.

(De 2 ori)

O, preaslăvită minune! Rodul cel ce au strălucit din cea stearpă, cu voința Făcătorului tuturor și Atotțiitorului, de tot au deslegat lumea de nerodirea bunătăților, maicilor, cu maica Născătoarei de Dumnezeu dăntuiți strigând:

Ceea ce ești plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Stâlpul înțelepciunii cel însuflețit, și lăcașul cel luminos ce strălucește cu Darul, Anna prea slăvit arătându-se au născut cu adevărat Dumnezeuiasca înflorirea fecioriei, pe ceea ce este podoaba tuturor fecioarelor și celor ce doresc de feciorie, pe ceea ce luminat dăruiește tuturor credincioșilor mare milă.

Slavă... și acum... glas 6

Aceasta este ziua Domnului, bucurați-vă noroade: că iată Cămara Luminii, și Cartea Cuvântului vieții, din pânțece au ieșit, și ceea ce s-au născut Ușă către Răsărituri, așteaptă intrarea Preotului celui mare: Una, și carea aduce pe Unul Hristos în lume, spre mântuirea sufletelor noastre.

Fecioară pe mine care m-am făcut prieten vrăjmașului prin nenumărate lepădări din neștiință și din slăbiciune, pe mine care mă întorc cu umilință și mă zdrobesc la suflet pentru greșelile mele, izbăvește-mă de acesta, și ridicând sufletul meu din întunericul pie-

rzătorului, adu-l la către dragostea Ziditorului.

Al doilea Canon
Nașterii Maicii
Facerea lui Kir

Peasna 1, glas 8

Celui ce au
războaiele cu
au trecut pe
Marea Roșie, să-I

al
Domnului
Andrei

Irmos

sfărâmat
brațul Său, și
Israil prin
cântăm ca

Izbăvitorului nostru Dumnezeu, că s-au proslăvit.

**Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
mântuiește-ne pe noi.**

Să dănțuiască toată făptura, să se veselească și David, căci din neamul lui au ieșit toiag carele poartă Floare pe Domnul și Izbăvitorul tuturor.

Sfânta Sfintelor încă pruncă fiind se primește întru cele dinlăuntru sfinte, ca să se hrănească din mâna îngerului, deci toți cu credință împreună să prăznuim nașterea ei.

Stearpă au fost Ana, dar nu de tot fără fii, căci din neamuri s-au rânduie mai înainte a fi măică Fecioarei din carea au răsărit Ziditorul făpturii în chip de rob.

Pe tine mielușeaua cea neîntinată care pe Mielușelul Hristos din pântecel tău L-ai adus întru ființa noastră, pe ceea ce te-ai născut din Anna, toți cu cântări te cinstim. Slavă...

Pe Trei fără început măresc, trei Sfînțiri laud, pe trei împreună veșnici întru o Ființă pro-

povăduiesc, căci unul în Tatăl, și în Fiul și în Duhul se slăvește Dumnezeu. **Și acum...**

Cine au văzut vreun prunc fără de tată? Sau unde s-au văzut vreo Fecioară Maică? Cu adevărat mai presus de cuget sunt amândouă Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Catavasie:

Cruce însemnând Moisi în drept cu toiagul, Marea Roșie au despărțit, trecând pedestru Israil: și același întorcându-se, carele lui Faraon lovind, o au împreunat de curmeziș scriind nebiruita armă, pentru aceasta lui Hristos să-i cântăm, Dumnezeului nostru că S-au proslăvit.

Peasna 3 Irmos

Întăritu-s-au inima mea întru Domnul, înălțat-

s-au cornul meu întru Dumnezeuul meu, deschis-au asupra vrăjmașilor mei gura mea, veselitu-m-am întru mântuirea Ta.

Bine e cuvântat pântecul tău Ano, căci rod bun pe Fecioara ai odrăslit, ceea ce fără să-

mânță au născut pe Hrănitorul făpturii și Izbăvitorul Iisus.

Pe tine ceea ce astăzi te-au născut Anna, toiag curat din rădăcina lui Iesei, carea ai răsărit Floare pe Hristos, toată făptura te fericește.

Pe tine mai înaltă decât toată făptura de Dumnezeu Născătoare arătându-te Preacurată Fiul tău, mărește nașterea ta cea din Anna, și pe toți îi veselește astăzi.

Hrănindu-te întru Sfânta Sfintelor, Fecioară Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai presus te-ai arătat decât făptura, pe Ziditorul cu trup născând. Slavă...

Ție ne închinăm Părinte Cela ce ești fără de început după Ființă, laudăm pe Fiul Tău cel fără de ani, și pe Duhul cel împreună veșnic cinstim, pe câte trei un Dumnezeu după ființă.

Și acum...

Pe Dătătorul de lumină și Începătorul vieții omenești, născându-L Preacurată de Dumnezeu Născătoare, te-ai arătat viestierie vieții noastre, și Ușă Luminii celei neapropiate.

Catavasie:

Toiagul în chip de taină se primește: că cu odrăslirea au ales preot: iară acuma Bisericii celei mai înainte neroditoare, au înflorit Lemnul Crucii spre putere și spre întărire.

Ipacoi

Ușă neumblată, Unuia Dumnezeuului nostru păzită proorocul pe Sfânta Fecioară o au numit, prin care au trecut Domnul Cel Preaînalt, și ieșind iarăși pecetluită o au lăsat, izbăvind din stricăciune viața noastră.

Sedealna glas 4

Podobie: Spăimântatu-s-au Iosif...

Fecioara Maria și Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un Nor al Luminii astăzi ne-au strălucit nouă: și din cei drepti au ieșit spre mărirea noastră: nu se va mai osândi Adam, că Eva din legături s-au slobozit: pentru aceasta glăsuind să strigăm cu îndrăzneală către cea singură Curată: Bucurie vestește nașterea ta la toată lumea.

Slavă... și acum... iar aceasta.

Peasna 4 Irmos

Auzit-am Doamne auzul Tău și m-am temut: că cu sfat negrăit, Dumnezeu fiind pururea veșnic, din Fecioara ai ieșit întrupându-Te: mărire măririi Tale Hristoase, mărire puterii Tale.

Nașterea cea prea curată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi și cu cântări slăvinduo credincioșii, lui Dumnezeu Celui ce fără minciună s-au jurat lui David, că-i va da lui rod din coapsele sale, cu credință să ne închinăm.

Doamne Cela ce pântecel Sarrei l-ai deschis, și rod la bătrânețe pe Isaac i-ai dat: însuți și astăzi credincioasei Annei i-ai dăruit rod de naștere din pântec sterp, pe Maica Ta cea nespurcată.

Auzit-ai Doamne rugăciunea mea, zis-au Ana, dându-mi rodul făgăduinței astăzi, pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, pe Curată și neîntinată Maica Ta.

Împreună cu tine se bucură astăzi lumea, de

Dumnezeu înțeleptă Anno, căci pe Maica Izbăvitorului o ai născut, carea din rădăcina lui David odrăslind Toiag de putere nouă, au adus Floare pe Hristos.

Slavă...

Mărescu-Te pe Tine Troiță, Ceea ce ești fără de început, nemăsurată în Ființă, ca Heruvimii strigând cu limba mea de tină: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Cea ce ești și rămâi unul Dumnezeu pururea veșnic. **Și acum...**

Plinitu-s-au Preacurată proorociile grăitorilor de Dumnezeu: ale celor ce cu credință te numesc pe tine, Cort și Ușă, și Munte înțeleghător, Rug, și Toiag al lui Aaron, carea ai răsărit din rădăcina lui David.

Catavasie:

Auzit-am Doamne taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale, și am proslăvit Dumnezeirea Ta.

Peasna 5 Irmos

Doamne Dumnezeul nostru, Pacea Ta dă-ne-o nouă: Doamne Dumnezeul nostru primește-ne pe noi, Doamne afară de Tine pe altul nu știm, Numele Tău numim.

Preaslăvit te-ai născut Fecioară, negrăit ai zămislit, și mai presus de fire ai născut, o, Prea curată ceea ce nu știi de mire, Dumnezeu au primit dintru tine firea omenească.

Astăzi să se veselească cetele îngerilor, cu cântări să dănțuiască cei din Adam: că S-au născut toiagul cel ce au răsărit Floare pe Hristos unul Izbăvitorul lui Adam.

Astăzi Eva se desleagă de osândă, și Adam se slobozește, de blestemul cel de demult întru nașterea ta Preacurată, strigând: întru tine din stricăciune ne-am izbăvit.

Mărire Ție Celui ce ai mărit pe cea stearpă astăzi, că au născut din făgăduință Toiagul cel pururea înflorit, din carele ai răsărit Hristoase, Floarea vieții noastre. Slavă...

Închinu-mă Ție Troiță fără de început nemăsurată, ceea ce ești nezidită, pururea veșnică, și de o Ființă întru o Fire, în trei Staturi, mai presus de fire mărturisită pururea. Și acum...

Făcutu-s-au pânteccele tău masă sfântă, rămas-au curăția ta ca și mai înainte nevătămată Fecioară, că Hristos Soarele Dreptății, din tine ca un Mire din cămară au ieșit.

Catavasia:

O, de trei ori fericite lemn pe carele s-au răstignit Hristos Împăratul și Domnul: prin carele au căzut cel ce au înșelat cu lemnul, prin

tine fiind înșelat: Dumnezeu pironindu-Se cu trupul, Cel ce au dăruit pace sufletelor noastre.

Peasna 6 Irmos

Ca cu apele mării cu valurile lumii mă înviforez, Iubitorule de oameni: pentru aceasta ca și pe Iona din chit scoate din stricăciune viața mea mult milostive Doamne.

Lăudăm sfântă nașterea ta, cinstim și zămislirea ta cea fără sămânță, Mireasă a lui Dumnezeu, Maică și Fecioară: și împreună cu noi cetele îngerilor, și sufletele sfinților se bucură.

Pe tine ceea ce ești Sfânta Sfintelor, înțelepții părinții tăi Curată, te-au pus în Casa Domnului, să te hrănești cu cinste, și să te gătești spre Maică Lui.

Cele sterpe și maici dănțuiți, îndrăzniți și săltați cele neroditoare: că cea fără de fii și stearpa, pe Născătoarea de Dumnezeu au odrăslit, carea va să izbăvească de dureri pe Eva, și de

blestem pe Adam.

Auz pe David cântând ție, aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica Împă-

ratului: și împreună cu dânsul și eu pe tine
Fiica Împăratului te laud. **Slavă....**

Întru tine taina Troiței se laudă, și se mărește
Preacurată: că Tatăl bine au voit, și Cuvântul
S-au sălășluit întru tine, și Dumnezeuiescul
Duh pe tine te-au umbrit. **Și acum...**

Cădelniță de aur ai fost, că Focul în pânțele
tău s-au sălășluit, Cuvântul de la Duhul Sfânt:
și cu chip de om din tine s-au văzut, Maica lui
Dumnezeu Curată. **Catavasie:**

În rânza fiarei celei din apă Iona palmele în-
tinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea Pa-
timă mai înainte au închipuit arătat, de unde a
treia zi ieșind, învierea cea mai presus de lu-
me au însemnat, a lui Hristos Dumnezeu Celui
ce S-au răstignit cu trupul, și cu Învierea cea
de a treia zi lumea au luminat.

Condac, glas 4

Ioachim și Anna din defăimarea nenașterii de
fii, și Adam și Eva din stricăciunea morții s-au
slobozit Preacurată întru sfântă nașterea ta:
aceasta o prăznuiește și norodul tău, de vina
greșalelor izbăvindu-se când strigă către tine:

cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitorea Vieții noastre.

ICOS

Rugăciunea împreună și suspinul cel bine primit, pentru sterpiciunea și nenășterea de fii, al lui Ioachim și al Annei, întru urechile Domnului au intrat, și au odrăslit rod de viață purtător lumii, că acela rugăciune în munte au făcut, iar aceea în grădină defăimarea au suferit: ci cu bucurie cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitorea Vieții noastre.

Peasna 7 Irmos

Cuptorul haldeilor cu foc fiind aprins, s-au răcorit prin Duhul, și întru starea de față a lui Dumnezeu, coconii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Prăznuim Preacurată, și cu credință ne închinăm sfintei nașterii tale celei din făgăduință: prin care ne-am izbăvit acum de osânda cea de demult a lui Adam.

Anna acum se veselește, și strigă laudându-se: stearpă fiind am născut pe Maica lui Dumne-

zeu: prin carea osândirea Evei se desleagă, și durerea cea din scârbe.

Adam s-au slobozit, și Eva dănțuiește, și strigă cu duhul către tine Născătoare de Dumnezeu: prin tine ne-am izbăvit de blestemul cel de demult, arătându-Se Hristos.

Cele sterpe nu vă mai mârniți, și cele neroditoare mângâiați-vă, căci iată Anna mult roditoare s-au arătat, și acum veselindu-vă mai-cilor săltați împreună cu Maica lui Dumnezeu, și împreună vă bucurați. **Slavă...**

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul într-o unime a Dumnezeirii să-L proslăvim: pe Troița cea Prea sfântă, nedespărțită, nezidită, și împreună veșnică, și de-o-ființă să O cinstim. **Și acum...**

Tu una pe Dumnezeu ai născut, ceea ce ești Fecioară după naștere: tu firea ai înnoit cu nașterea ta Marie: tu pe Eva o ai deslegat de blestemul cel dintâi, Născătoare de Dumnezeu Curată. **Catavasie:**

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe norod l-au tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă de Dumnezeu, însă pe cei trei tineri nu i-au îngrozit mânia cea dobitocească, nici

focul cel mistuitor: ci împotriva suflând Duhul cel de rouă aducător, împreună cu focul fiind au cântat: prea laudate Dumnezeuul părinților și al nostru bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale, Cel ce pui mării hotar nisipul, și împreună ții toate. Pe Tine Te laudă Soarele, pe Tine Te slăvește Luna, Ție îți aduce cântare toată făptura, ca Făcătorului a toate în veci.

Cela ce ai făcut lucruri prea slăvite pântecelui celui sterp, Carele ai deschis zgăul Annei cel neroditor, și i-ai dat ei rod: Tu Dumnezeule Sfinte trup ai luat din Fecioara cea pururea înflorită, și de Dumnezeu Născătoare.

Cela ce încui adâncul și-l deschizi pe el, Cel ce sui apă în nori și dai ploaie: Tu Doamne ai dat din rădăcina cea stearpă a sfintei Annei a înflori rod preacurat, și toiag pe Născătoarea de Dumnezeu.

Tu Cela ce ai deslegat legăturile cele nedeslegate ale nerodirii de fii: Tu Cela ce ai dat celei sterpe plod roditor, și rod bine slăvit, din care Te-ai născut, și ca o Odraslă ai crescut: Tu

Doamne ne-ai dăruit pe Maica Ta ce o ai avut după trup, solitoare de venirea Ta la noi Îndurate.

Ziditorule al cugetelor, și Săditorule al sufletelor noastre, Cea ce pământul neroditor, bine roditor l-ai arătat: Tu brazda cea de demult uscată, ploditoare cu bun spic de rod o ai lucrat pe Anna ce au înflorit preacurat rod, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh, Domnul.

O, Troiță mai presus înființată, Unime împreună fără de început, pe Tine Te laudă, și de Tine se cutremură mulțimea îngerilor, Cerul și pământul, adâncurile se spăimântează, focul slujește Ție, toate făpturile Te ascultă pe Tine Troiță Sfântă. **Și acum...**

O, prea nouă auzire: nașterea fără sămânță: fără bărbat Maica, și Dumnezeu născut din Fecioară: o, înfricoșată vedere! O, zămislire minunată: o, nespusă naștere: adevărat mai presus de gând și de vedere sunt toate.

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântându-I și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Catavasie:

Binecuvântați tineri cei întocmai cu numărul Troiței, pe Făcătorul Dumnezeu Părintele, laudați pe Cuvântul Cel ce S-au pogorât, și focul în rouă l-au prefăcut, și prea înălțați pe Duhul cel Prea Sfânt, Carele dă viață tuturor întru toți vecii.

Pripeală:

Mărește suflete al meu prea slăvită nașterea Maicii lui Dumnezeu.

Peasna 9 Irmos

Străin lucru este maicilor fecioria, străină și fecioarelor nașterea de prunci: întru tine de Dumnezeu Născătoare amândouă s-au rându-it. Pentru aceasta pe tine toate semințiile pământului neîncetat te mărim.

După vrednicia curăției tale ai dobândit și nașterea prin făgăduință, Maica lui Dumnezeu, că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit te-ai dat. Pentru aceasta pe tine toate semințiile pământului neîncetat te mărim.

Plinitu-s-au proorocia celui ce strigă, ridică-voi cortul cel căzut al sfințitului David, carele întru tine Preacurată mai înainte s-au închipuit, prin carea toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu, de iznoavă s-au zidit.

Cinstim scutecele tale Născătoare de Dumnezeu, mărim pe Cela ce au dat rod celei ce era mai înainte stearpă, și au deschis pântecelul cel neroditor cu preaslăvire. Că face toate câte voiește, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Anno de Dumnezeu înțeleptită odrăslit-ai din pântecelul mai presus de nădejde: și din făgăduință, Floare de Pom fecioresc, și frumusețea curăției cea de Dumnezeu crescută, pentru aceasta pe tine toți, ca pe rădăcina vieții noastre, și maică a Maicii Stăpânului te mărim.
Slavă...

Străin lucru este celor fără de lege a slăvi pe Troița cea fără de început, pe Tatăl și pe Fiul și pe PreaSfântul Duh, pe Stăpânia cea Atotputernică, prin care toată lumea se ține, cu voința puterii Ei. **Și acum....**

Încăput-ai în pântecelul tău Fecioară Maică, pe unul din Troiță Hristos Împăratul, pe Carele laudă toată făptura, și se cutremură Scaunele

**cele de sus, pe Acesta roagă-L întru tot cinsti-
tă, să se mântuiască sufletele noastre.**

Catavasie:

**Rai de taină ești Născătoare de Dumnezeu,
care ai odrăslit nelucrat pe Hristos: întru
carele Lemnul Crucii cel de viață purtător pe
pământ s-au sădit: pentru aceasta acum înăl-
țat fiind, închinându-ne Lui, pe tine te mărim.**

Canonul cel dintâi al Soborului Maicii Domnului

Facerea Sfântului Cosma

Al căruia stihul cel de pe margine la greci este acesta:
Hristos om făcându-Se, ceea ce a fost, Dumnezeu a rămas.

Peasna 1 Irmos

**Hristos Se naște, slăviți-L! Hristos din ceruri,
întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!
Cântați Domnului tot pământul și cu veselie
ludați-L noroadelor, că S-a preaslăvit.**

**Pe cel stricat pentru neascultare, pe cel făcut
după chipul lui Dumnezeu, și carele era tot în
înjosire, căzând din cea mai bună viață Dum-
nezeiască, iarăși îl înnoiește înțeleptul Ziditor,
că S-a proslăvit.**

**Văzând Ziditorul pe om pierind, pe cel ce l-a
zidit cu mâinile, plecând cerurile S-a pogorât,
și pe acesta întrupându-Se din dumnezeiasca**

Fecioară, tot îl înființează cu adevărat, că S-a proslăvit.

Ințelepciunea, Cuvântul și Puterea, Fiul Tatălui și Strălucirea, Hristos Dumnezeu, tăinuindu-Se de Puterile cele mai presus de lume și de câte sunt pe pământ, și întrupându-Se, ne-a înnoit pe noi, că S-a proslăvit.

Peasna 3 Irmos

Fiului celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, și mai pe urmă din Fecioară întrupat mai presus de fire, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești, Doamne.

Cela ce s-a împărtășit însuflării celei mai bune, Adam cel din țărână și la stricăciune s-a alunecat prin amăgirea femeii, pe Hristos din femeie văzându-l a strigat: Cela ce pentru mine ca mine Te-ai făcut, Sfânt ești Doamne.

Asemenea la chip făcându-Te Hristoase cu amestecarea cea proastă din țărână și cu împărtășirea trupului prost părtașă o ai făcut Dumnezeieștii firi, Om făcându-Te și rămânând Dumnezeu, și ai înălțat cornul nostru, Sfânt

ești Doamne.

Vitleeme, veselește-te fiind împărat domnilor Iudei, că Cel ce paște pe Israil, Cel ce stă pe umerile Heruvimilor, din tine a ieșit Hristos arătat și înălțând cornul nostru, peste toți împărățește.

Ipacoi glas al 8-lea

Pe începătura păgânilor Cerul ți-a adus ție, Celui ce te-ai culcat prunc în iesle, prin stea pe magi chemând, pe carii i-au spăimântat nu scepturile și scaunele, ci sărăcia cea mare: că ce este mai prost decât peștera, și ce este mai smerit decât scutecele, întru care a strălucit bogăția Dumnezeirii Tale, Doamne slavă Ție.

Sedeauna, glasul al 8-lea

Să se bucure Cerul, să se veselească pământul, că S-a născut pe pământ Mielul lui Dumnezeu, dând mântuire lumii. Cuvântul cel ce era în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță: de Carele maghii s-au spăimântat văzând că se naște în Vitleem ca un Prunc; pe Carele îl slăvesc toate.

Slavă.... și acum... tot aceasta

Peasna 4 Irmos

Toiag din rădăcina lui Iesei și Floare dintr-în-sul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel lă-udat, din Muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup și Dumnezeu. Slavă Puterii Tale, Doamne.

Pe carele de demult mai înainte l-a zis Iacov așteptarea neamurilor, Tu Hristoase din seminția Iudei ai răsărit, și puterea Damascului și dobânzile Samariei ai venit să le prazi, întorcând înșelăciunea într-o credință cuvioasă lui Dumnezeu: Slavă Puterii Tale, Doamne.

Pe înțelepții ucenici ai cuvintelor proorocului Valaam celui de demult, cei socotitori de stele, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le tu Stăpâne Stea din Iacov, pe cei ce se aduceau pârgă din păgâni, și i-ai primit arătat, pe aceia care Ți-au adus daruri bine primite.

Ca ploaia pe lână Te-ai pogorât în pânțele Fecioarei Hristoase, și ca niște picături ce pică pe pământ, etiopienii și tarsenii, și insulele arabilor, Sava și toți cei ce stăpânesc tot pământul midenilor, au căzut înaintea Ta Mân-

tuitorule: slavă puterii Tale Doamne.

Peasna 5 Irmos

Dumnezeu fiind păcii, Tatăl îndurărilor, pe Îngerul sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace l-ai trimis nouă; deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu de noapte mâne când Te slăvim Iubitorule de oameni.

Cu robii Te-ai scris, poruncii Kesarului plecându-Te, şi pe noi cei ce eram robi vrăjmaşului şi păcatului ne-ai liberat Hristoase, sărăcind cu totul pentru noi, şi pe cel din ţărână pentru singură unirea şi împărtăşirea, l-ai făcut dumnezeu.

Iată Fecioara, precum s-a zis de demult, în pântece zămislind a născut pe Dumnezeu cel ce S-a făcut om, şi a rămas Fecioară: prin care împăcându-ne noi păcătoşii cu Dumnezeu, pe aceasta ce este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă să o lăudăm.

Peasna 6 Irmos

Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit; şi în Fecioară

sălășluindu-Se Cuvântul și trup luând, a ieșit păzindu-o nestricată: că Cel ce n-a pătimit stricăciune, pe ceea ce l-a născut o a păzit nevătămată.

Venit-a întrupându-Se Hristos Dumnezeuul nostru, pe Carele din pânțece Tatăl mai înainte de luceafăr L-a născut: și Cel ce ține frânele prea curatelor Puteri, în ieslea dobitoacelor se culcă: cu scutece se înfașă, și desleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunc tânăr din amestecătura lui Adam s-a născut Fiul și S-a dat credincioșilor: Acesta este Părinte și Domn veacului ce va să fie, Acesta este și se cheamă Îngerul sfatului celui mare. Acesta este Dumnezeu tare, și Carele ține cârmuirea făpturii.

Condac,
glasul al 3-lea, însăși Podobia

Facerea Sfântului Romano.

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște, și pământul peștera, Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc, că pentru noi S-a născut

Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

ICOS

Edenul Vitleemul l-a deschis: veniți să vedem, acolo am aflat desfătare tainică, veniți înlăuntrul peșterii, să luăm cele din Rai. Acolo s-a arătat Rădăcină neudată, odrăslind iertare, acolo s-a aflat Puț nesăpat, din carele David mai înainte a dorit să bea. Acolo Fecioara născând Pruncul, a potolit îndată setea lui Adam și a lui David. Pentru aceasta la Dânsul să mergem, unde S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

Peasna 7 Irmos

Tinerii în buna credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgându-o în seamă de groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Păstorii fluierând, au dobândit cu spaimă arătarea Luminii: că slava Domnului i-a strălucit, și îngerul, cântați! a strigat: că S-a născut Hristos: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Degradă împreună cu cuvântul îngerului, oștile cerești au strigat: slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, pe pământ pace, întru oameni bunăvoire: Hristos a strălucit Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Ce cuvânt este acesta? zis-au păstorii: veniți să vedem ceea ce s-a făcut, pe Dumnezeiescul Hristos; și la Vitleem ajungând s-au închinat Lui, și celeia ce L-au născut cântând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos

Cuptorul cel răcorit au închipuit chipul minunii celei mai presus de fire, că nu a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii pântecel Fečioarei în care a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Trage la sine din Sion fata Vavilonului, pe tinerii lui David cei robiți, și trimite slugi pe maghi purtători de daruri, ca să se roage Fiicei lui David celei de Dumnezeu primitoare. Pentru acesta strigând cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe

întru toți vecii.

Opri-au organele cântarea cea cu plângere, că n-au cântat în pământ străin fiii Sionului, și au stricat toată înșelăciunea Vavilonului și tocmirea muzicească, Hristos cel ce a răsărit în Vitleem. Pentru aceasta strigând cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Dobânzile împărătesei Sionului, și bogăția cea prădată o a luat Vavilonul. Iară Hristos visticriile lui, și pe împărații cei de stele semuitori cu steaua povățuindu-i, în Sion i-a tras. Pentru aceasta strigând cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos

***Ceea ce ești mai cinstită nu cântăm, măcar
Duminică de ar fi, ci cântăm pripelile praznicului.***

Pripeala: Mărește suflete al meu pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus, pe Fecioara Preacurată, de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul: Taină străină văd și preaslăvită, Cer fiind peștera, scaun de Heruvimi Fecioara, ies-lea sălășluire, întru care s-a culcat cel neîncăput Hristos Dumnezeu, pe Care laudându-L îl slăvim. **(de 2 ori)**

Pripeala: Mărește suflete al meu pe Dumnezeu, Cel ce din Fecioara s-a născut cu trup.

Troparul: Minunată mergere văzând magii, a stelei celei nouă neobișnuite, ce s-a arătat acum, carele cerurile luminând pe Hristos Împăratul l-a însemnat pe pământ: pe Cel ce S-a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Pripeala: Mărește suflete al meu pe Dumnezeu Căruia I S-au închinat magii.

Troparul: Minunată mergere văzând magii ...

Pripeala: Mărește suflete al meu pe Cela ce de Stea magilor a fost vestit.

Troparul: Unde este Pruncul cel de curând născut, împărate, zicând magii, a Căruia stea s-a arătat? Am venit să ne închinăm Lui. Mâniindu-se Irod, s-a tulburat, întărâtându-se a omorî, pe Hristos, de Dumnezeu luptătorul.

Pripeala: Mărește suflete al meu pe Preacurata Fecioară, si una de Dumnezeu Născătoarea, care a născut pe Hristos Împăratul.

Troparul: Unde este pruncul cel de curând...

Pripeala: Magii si păstorii au venit să se închine lui Hristos, Celui ce S-a născut în cetatea Vitleemului.

Troparul: Cu deadinsul a întrebat Irod de vremea Stelei, prin a căreia povățuire magii s-au închinat în Vitleem lui Hristos cu daruri: de carea la moșia lor fiind povățuiți, au lăsat batjocorit pe cumplitul ucigător de prunci.

Pripeala: Astăzi Fecioara naște pe Stăpânul înlăuntru în peșteră.

Irmosul: O, Fecioară! Mai lesne de frică este să iubim noi tăcerea, ca ceea ce este fără de primjdie: pentru că din dragoste a împlети cântări cu osârdie alcătuite, nu este lesne. Ci o, Maică, pe cât îți este bunavoință dă-ne și putere.

Pripeala: Astăzi Stăpânul Se naște ca un Prunc din Fecioara.

Și iarăși Irmosul: O, Fecioară! Mai lesne este..

Pripeala: Mărește suflete al meu pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus, pe Fecioara Preacurată, de Dumnezeu Născătoare.

Irmosul: Taină străină văd și preaslăvită, Cer fiind peștera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care s-a culcat cel neîncăput Hristos Dumnezeu, pe Care lăudându-L îl slăvim.

Svetilna, însăși Podobia:

Veseliți-vă dreptilor, ceruri bucurați-vă, săltați munți, Hristos născându-Se, Fecioara șade asemănându-se Heruvimilor, purtând în brațe pe Dumnezeu Cuvântul întrupat; păstorii slăvesc pe Cel născut, magii aduc Stăpânului daruri; îngerii cântând zic: Cela ce ești neajuns, Doamne slavă Ție!

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, pierdut-ai blestemul cel dintâi al Evei: că Maică ai fost buneivoințe a Tatălui, purtând în brațe pe Dumnezeu Cuvântul întrupat. Taina nu suferă ispitire, nu-

**mai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine
și zicând: Negrăite Doamne, slavă Ție!**

**Veniți să laudăm pe Maica Mântuitorului, care
după naștere iarăși s-a arătat Fecioară: Bucu-
ră-te cetate însuflețită a Împăratului și Dum-
nezeu, întru care Hristos sălășluindu-Se mân-
tuire a lucrat: cu Gavriil să laudăm, cu păstorii
să slăvim strigând: roagă-te Celui ce S-a întru-
pat din tine, să ne mântuiască pe noi.**

**Tatăl a binevoit, Cuvântul trup S-a făcut, și
Fecioara a născut pe Dumnezeu întrupat.
Stea-ua vestește, magii se închină, păstorii se
minu-nează, și făptura se bucură.**

Slavă... și acum... a lui Ghermano:

**Când în vremea venirii Tale pe pământ, întâia
scrisoare lumii s-a făcut, atunci ai voit a se
scrie numele oamenilor care cred nașterii Ta-
le. Pentru aceea o poruncă ca aceasta de la
Chesarul s-a strigat. Că s-a înnoit veșnică Îm-
părăția Ta cea fără început. Pentru aceasta și
noi aducem Ție în loc de dar de bani, bogăția
teologiei ortodoxe, lui Dumnezeu și Mântui-
torului sufletelor noastre.**

Și acum... a lui Ioan Monahul

Astăzi
în

Hristos
Vitleem

**se naște din Fecioa-ră, astăzi Cel fără început
se începe, și Cu-vântul se întrupează. Puterile
cerurilor se bu-cură, și pământul cu oamenii
se veselește: ma-gii aduc daruri, păstorii
minunea vestesc. Iar noi neîncetat strigăm:
Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe
pământ pace, întru oameni bună voire.**

**Al doilea Canon al
Soborului Maicii Domnului**

Facerea lui Kir Ioann

Peasna 1 Irmos

Mântuit-au pe norod, făcând minune Stăpânul, valul cel umed al mării uscându-l de demult, iar de bună voie născându-Se din Fecioară, cale umblată, la Ceruri ne-au pus nouă: pe Carele după fire, întocmai cu Tatăl și cu Duhul îl slăvim.

Purtat-au pe Cuvântul sfințitul pântece, cel închipuit arătat în rugul cel nears, pe Dumnezeu cel amestecat cu chip omenesc, carele ticălos pântecele Evei l-au dezlegat, de amarul blestem cel de demult, pe Carele noi pământenii îl slăvim.

Arătat-au steaua magilor, pe Tine Cuvântul cel mai înainte de soare, Carele ai venit să oprești păcatul arătat în peșteră săracă, cel Milostiv ce Te-ai înfășat cu scutece, pe carele însuși bucurându-se l-au văzut și om și Domn.

Peasna 3 Irmos:

Caută spre cântările robilor Tăi Făcătorule de bine, smerind a vrăjmașului înălțată sprânceană: purtând Atotvăzătorule pe cântăreți Fericite, mai presus de păcat, fără clătire, pe temeiul credinței.

A Prea curatei Mirese prea fericita naștere a o vedea mai presus de gând învrednicindu-se ceata păstorilor s-au mișcat cu străin chip. Și oastea celor fără trupuri carii lauda pe Împăratul Hristos cel ce S-au întrupat fără sămânță.

Cel ce împărățește înălțimea Cerurilor, pentru milostivirea se face ca și noi, din Fecioara ce nu știe de nuntă, fără materie fiind mai înainte, dar mai pe urmă Cuvântul îngroșându-Se cu trup, ca pe căzutul cel întâi zidit să-l tragă la sine.

IPACOI: glas 8

Pe începătura păgânilor Cerul ți-au adus Ție Celui ce Te-ai culcat Prunc în iesle, prin stea pe magi chemându-i, pe carii i-au și spăimântat, nu sceptrurile și scaunele, ci sărăcia cea de istov: că ce este mai prost decât peștera, și ce este mai smerit decât scutecele, întru care au

strălucit bogăția Dumnezeirii Tale, Doamne
mărire Ție.

Peasna 4

Irmos:

Înnoirea neamului omenesc de demult, lău-
dându-o proorocul Avacum mai înainte o au
vestit, a vedea negrăit închipuirea învredni-
cindu-se: că Prunc tânăr din muntele Fecioara
au ieșit Cuvântul spre înnoirea noroadelor.

Întocmai cu oamenii ai ieșit de bună voie, Prea
înalte trup luând din Fecioară, ca să curățești
veninul capului balaurului, aducând pe toți la
lumina cea de viață purtătoare, (Dumnezeu
fiind) din porțile cele fără de Soare.

Neamuri cele ce ați fost de demult cufundate
în stricăciune, din pierzarea vrăjmașului îm-
preună scăpând, înălțați mâini cu cântări de
laudă, pe unul Hristos cinstind ca pe un Făcă-
tor de bine, Carele la noi cu milostivire au ve-
nit.

Din rădăcina lui Iesei odrăslind Fecioară, ho-
tarele firii omenești le-ai covârșit: pe Cuvântul
Tatălui cel mai înainte de veci născând, pre-
cum bine au voit însuși, prin pântece pecetluit
a trece cu micșorare străină.

Peasna 5 Irmos:

Nouă celor din noaptea înșelăciunii lucrurilor întunecați, curățire ești Hristoase, celor ce facem cu priveghere, acum Ție cântare ca unui Făcător de bine, vino dăruindu-ne și cărare lesne, pe carea umblând să aflăm mântuire.

Cumplită vrajbă cea către sine, Stăpânul tăindu-o de tot cu venirea trupului, au pierdut pe stăpânitorul cel stricător de suflete, lumea împreună cu ființele cele fără materie, puind pe Născătorul apropiat făpturii.

Norodul cel mai înainte întunecat, după ziuă văzut-au strălucirea Luminii celei de sus, și pe păgâni moștenire lui Dumnezeu, Fiul i-au adus, dând acolo dar negrăit, unde mai înainte păcatul au înflorit.

Peasna 6 Irmos:

Petrecând Iona în adâncurile mării, se ruga să vie, și viforul să alineze: iară eu rănit fiind cu săgeata tiranului, pe Hristos chem Pierzătorul celor rele, ca să vie degrab spre a mea lene.

Cel ce era într-un început la Dumnezeu, Dumne-

zeu Cuvântul, acum văzând firea noastră cea neputincioasă de demult, o întărește să se păzească pe sine într-o a doua împărțășire, iarăși arătându-o de patimi slobodă.

Vine pentru noi din coapsele lui Avraam, pe cei căzuți cumplit într-o întunericul greșalelor, carii în jos se uită, fii să-i ridice, Cel ce în Lumină locuiește, și în iesle cu ne cuviință acum: bine voind a oamenilor mântuire.

CONDAC glasul 3

Podobie: Fecioara astăzi:

Fecioara astăzi, pe Cel mai presus înființat naște, și pământul peșteră Celui neapropiat aduce, îngerii cu păstorii slăvesc, și Maghii cu steaua călătoresc: că pentru noi s-au născut Cocon tânăr Dumnezeu cel mai înainte de veci.

ICOS

Edemul Vitleemul l-au deschis, veniți să vedem, desfătare în taină am aflat. Veniți să luăm, cele din Rai înlăuntrul peșterii. Acolo s-au arătat Rădăcină neudată odrăslind iertare acolo s-au aflat puț nesăpat, din carele David mai înainte au dorit să bea: acolo Fecioara născând Pruncul, au potolit îndată setea lui

Adam și a lui David. Pentru aceasta la Dânsul să mergem, unde S-au născut Cocon tânăr Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

Peasna 7

Irmos:

Cu dragostea Împăratului a toate fiind trași coconii, au batjocorit păgâna limbă cea huli-toare: a tiranului celui ce fără măsură se mâ-nia: căroră s-au supus focul cel mult, celor ce zicea Stăpânului, în veci bine ești cuvântat.

Pe slugi cu mânie i-au ars, și au mântuit pe co-coni, cel prea arzător ce se înălțase cu mare pornire cu aprinderea de șapte ori: pe carii i-au încununat văpaia cea multă. Domnul dându-le pentru buna credință, rouă.

Ajutătorule Hristoase, pe potrivnicul oamenilor apărătoare întruparea negrăită având l-ai rușinat, bogăția Dumnezeirii purtând, chip luând acum, pentru a căruia nădăjduire, de sus am venit, întru adâncurile întunericului.

Cumplitul păcat al lumii ce se înălța neoprit, fără rușinare sălbăticiindu-se și iuțindu-se l-ai surpat cu puterea a toate, și pe carii i-ai tras mai înainte, astăzi din curse îi mântuiești, întrupându-Te de bună voie Făcătorule de bine.

Peasna 8 Irmos:

Pântecele Fecioarei fără ardere l-au închipuit, în legea veche, coconii cei înconjurați de foc, carele mai presus de fire au născut pecetluit fiind, și amândouă făcându-le minune una, pe noroade la cântare le ridică Darul.

Scăpând de pierdere, care era prin înșelăciune a se face Dumnezeu, neîncetat laudă ca coco-nii, pe Cuvântul ce S-au micșorat, cu frică toa-tă făptura, neslăbită laudă temându-se a adu-ce, stricăcioasă fiind, măcar că înțelepțește aștepta.

Venit-ai să întorci la pășune pe cea rătăcită din munți pustii firea omenească cea înflorită, Ce-la ce ești scularea neamurilor, și puterea cea silnică a ucigătorului o ai stins, om arătându-Te, și Dumnezeu după mai înainte rânduială.

Peasna 9

A iubi noi cu temere tăcerea, ca cea fără de grijă, mai lesne este. Și cu dragoste Fecioarei cântări a alcătui cu osârdie puse, lucru cu ane-voie este; ci o, Maică, pe cât îți este buna voin-ță dă-ne putere.

Chipurile cele neluminate și umbrele văzându-

le sfârșite, o, Maică Curată, a Cuvântului ce S-au arătat de curând, din ușă încuiată, și socotind a fi Lumina adevărului, după vrednicie binecuvântăm pântecul tău.

Dorul dobândindu-și, și venirii lui Dumnezeu, norodul lui Hristos cel frumos învrednicindu-se, acum se roagă ca să-i dai și Darul nașterii de a doua cel de viață făcător, Fecioară Prea curată ca să se închine măririi.

Canonul Înainte-prăznuirii Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Făclii purtând fecioare, pe pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu Duhul ceea ce va să fie, că Biserica lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, Pruncă fiind se aduce. (de 2 ori)

După făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu, și rodul cel slăvit, cu adevărat s-au arătat lumii, ca cea mai înainte decât toți: care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut au plinit, fiind păzită cu Dumnezeiescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credință în biserica Domnului, ai născut lumii pe Cuvântul Pâinea vieții: Căruia ca o Biserică aleasă, și cu totul fără prihană, mai înainte te-ai încredințat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Astăzi împreunările credincioșilor adunându-ne duhovnicește să prăznuim, și pe Dumneze-

iasca Fiică Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea: carea s-au adus în Biserica Domnului cu credință să o lăudăm. Și pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, spre sălășluirea Împăratului tuturor, lui Hristos și Dumnezeului nostru: fecioare purtând făclii mergeți înainte, cinstind, prea cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicilor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună să urmați, celei ce s-au făcut Maică lui Dumnezeu, și solitoare de bucurie lumii. Toți împreună cu bucurie, Bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar. Carea pururea se roagă pentru sufletele noastre. **Slavă... și acum...**

Strălucit-au zi de bucurie, și praznic prea cinstit, că astăzi ceea ce este mai înainte de naștere Fecioară, și după naștere au rămas Fecioară, în Biserica cea sfântă se aduce, și se bucură Zaharia bătrânul, tatăl Mergătorului Înainte, și strigă cu veselie: apropiatu-s-au nădejdea celor necăjiți în Biserica cea sfântă, ca o Sfântă: să se sfințească spre sălășluirea Împăratului tuturor; să se veselească Ioachim tatăl, și Anna să se bucure: că au adus lui Dumnezeu ca pe o junice de trei ani, pe Stăpâna cea fără prihană. Maicilor împreună bucurați-vă, fecioare sălțați, și cele sterpe împreună dănțuiți:

că ne-au deschis nouă Împărăția Cerurilor, cea mai înainte rânduită, Împărăteasa a toate, bucurați-vă noroade și vă veseliți.

Stihoavna

Podobie: Când de pe lemn...

David mai înainte au glăsuat de tine Curată, mai înainte văzând sfințirea Intrării tale în Biserică. Întru carea marginile astăzi prăznuind, te slăvesc pe tine prea lăudată: că pe tine ceea ce mai înainte de naștere Fecioară, și după naștere ai rămas nestricată, Maica Cuvântului Vieții: Astăzi în Biserică Zaharia se veselește, primindu-te Stăpână, și Sfânta Sfintelor se bucură, luându-te pe tine hrănitoare Vieții noastre. Pentru aceasta și noi ca psalmistul strigăm ție: roagă pentru noi pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă. **Slavă... și acum...**

Troparul Înainteprăznirii:

Bucurie mai înainte ne încredințează nouă Ana astăzi, Rod potrivit întristăciunii odrăslind pe una pururea Fecioara: pe care o și aduce rugăciunile plinindu-și, astăzi bucurându-se în Biserica Domnului, ca pe ceea ce este cu

**adevărat, Biserică Cuvântului lui Dumnezeu,
și Maică Curată.**

La Utrenie

Podobie: Mormântul Tău Mântuito-rule...

**Roadă dreptilor, lui Ioachim și a Anei se aduce
lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă, cu trupul
Pruncă fiind, hrănitoarea Vieții noastre. Pe
care o au blagoslovit sfințitul Zaharia, pe aceea-
sta toți ca pe Maica Domnului, cu credință să
o fericiim.**

După a doua catismă

Sedealna glas 4

Podobie: Spăimântatu-s-au Iosif...

**Mai înainte de zămislire Curată te-ai sfințit lui
Dumnezeu, și născându-te pe pământ, dar te-
ai adus acum Lui, plinind făgăduința Părin-
tească: și în Dumnezeiasca Biserică, ca ceea ce
ești Dumnezeiască Biserică cu adevărat, din
pruncie curată, cu făclii luminoase dată fiind,
te-ai arătat Lăcaș Luminii celei neapropiate și
Dumnezeiești: mare este cu adevărat mai îna-
inte mergerea ta, ceea ce ești una Dumnezeias-
că Mireasă, și pururea Fecioară.**

Slavă... și acum.. glas 8

Podobie: Porunca cea cu taina...

Să se bucure David scriitorul de cântări, și să dănțuiască Ioachim împreună cu Anna: că rod sfânt dintr-înșii au ieșit, Maria cea purtătoare de lumină, Dumnezeiasca Făclie: și se bucură intrând în Biserică, pe care și văzându-o fiul lui Varahie o au blagoslovit, și bucurându-se au strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Canonul înainte prăznuirii

Facerea lui Iosif

Peasna 1 Irmos

Deschide-voi gura mea...

Întru Sfintele Sfintelor, cea prea Sfântă și fără prihană a locui înainte merge, că va să fie Biserică sfințită lui Dumnezeu Celui Prea Sfânt, și înaintea ei merg fecioare tinerele.

Sfatul cel mai înainte de veci al Dumnezeului nostru Celui mai înainte de veci, întru plinire au venit, mai înainte mergând tu a te hrăni întru Sfânta Sfintelor, spre lăcaș Cuvântului Fecioară cu totul fără prihană.

Dumnezeieștii tăi părinți, pe tine ceea ce erai să fii Născătoare de Dumnezeu, te-au pus să te hrănești în Sfânta Sfintelor, rugăciunea cu care s-au rugat, plinindu-o Preacurată.

Dă putere Stăpână neputinței inimii mele, și o întărește că se clătește de patimi, ca cu credință și cu dragoste să te fericesc, pe tine cea pururea fericită și cu totul fără prihană.

Peasna 3 Irmos

Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești izvor viu și îndestulat carii s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i și întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Începând fecioare a merge înaintea Fecioarei, făclii ținând luminat, ceea ce era să fie au însemnat: că dintr-însa era să nască Luminarea cunoștinței, carea au deslegat întunecarea înșelăciunii.

Râvnind de demult cu Dumnezeiesc gând Ana, rugăciune au plinit și te-au pus întru cea sfântă, pe tine ceea ce ești cu totul fără prihană, carea era să aibi zămislire prea sfântă și naș-

tere.

Soarele și-au tins razele, văzând pe Norul Luminii tins cu voia lui Dumnezeu, înlăuntru în Sfânta Sfintelor. Din Carele era să plouă iertare celor înțeleniți cu greșalele.

Îndumnezeiește-mă Dumnezeu Cel ce S-au sălășluit întru tine pentru îndurarea, prea cinstită Curată, pe mine cel furat prin mâncare mai dinainte cu înșelăciunea șarpelui: și în locul nestricăciunii, iarăși hrană stricăcioasă îmi dăruiește.

Condacul glas 4

Podobie: Aratatu-Te-ai astăzi...

De veselie astăzi lumea toată s-au umplut, întru bine vestit praznicul Născătoarei de Dumnezeu, strigând: aceasta este Cortul cel Ceresc.

ICOS

Făcătorul tuturor Ziditorul și Stăpânul, pentru milostivirea cea negrăită plecându-Se, și pentru singură iubirea Sa de oameni, pe cea ce l-au alcătuit, cu mâinile Sale, văzându-l căzut S-au milostivit,

și a-l ridica pe dânsul bine au voit, prin zidire prea îndumnezeită, și cu sme-renia Sa ca un Bun din fire și Milostiv. Pentru aceasta pe Maria mijlocitoarea o au luat ca pe o Fecioară și Curată a tainelor, din carea firea noastră au purtat precum bine au voit: Aceas-ta este Cortul cel Ceresc.

**Slavă... iar aceasta Și acum...
a înainteprăznuirii:**

Podobie: Piatra fiind pecetluită de jidovi...

Lăudați fecioarelor, maicilor mai înainte prăznuiți, noroadelor cu cântări slăviți, preoților binecuvântați pe Preacurata Maica lui Dumnezeu, că cu trupul mai înainte fiind tinerea în Biserică s-au adus, ca o Biserică a lui Dumnezeu Preasfântă: pentru aceea praznicul duhovnicesc săvârșind să o lăudăm pe dânsa, ca pe folositoarea neamului omenesc.

Peasna 4 Irmos

La sfatul cel Dumnezeiesc și neurmat, al întrupării Tale celui de sus celei din Fecioară, proorocul Avacum, privind au strigat: mărire puterii Tale Doamne.

Sfințitele limbi mai înainte te-au vestit Curată,
că era să fii Lăcaș Firii celei neîncăpute: pen-
tru aceasta pe tine cetele fecioarelor te-au pe-
trecut la cele sfinte făclii purtând.

Mărire au dobândit Ioachim cu Ana, mergând
și ducându-te pe tine cu veselie în Sfânta Bise-
rică: ceea ce ești Biserica lui Dumnezeu prea
sfântă prea curată, cu totul fără prihană Stă-
până.

Dezleagă-se osândirea strămoșilor, că iată au
înflorit vița, carea ne-au rodit nouă Strugurul
cel nestricat, Cel ce aduce vin de veselie margi-
nilor.

Pe tine una cea cu totul fără prihană, Cuvântul
Ziditorul aflându-te, s-au sălășluit în pân-
tele tău, lucrând a noastră mântuire cu Darul
Preacurată, pentru mila cea negrăită.

Peasna 5 Irmos

Spăimântatu-s-au toate de cinstită intrarea ta,
că tu Fecioară care nu știi de nuntă înlăuntru
ai intrat în Biserica lui Dumnezeu ca o prea
curată Biserică tuturor celor ce te laudă pe
tine mântuire dăruindu-le.

Norii să roureze dreptate astăzi că în Cer se tinde Dumnezeiescul Nor în Biserica lui Dumnezeu, carele pică dulceața ceea ce scoate toată amărăciunea sufletelor noastre.

Străină e zămislirea ta, străină e și nașterea ta, străină e petrecerea ta Fecioară, și ducerea ta înlăuntrul Bisericii, străine și preaslăvite sunt ale tale care covârșesc cuvântul și cugetul Prea curată.

Pe tine toată te-au sfințit PreaSfântul Duh, ceea ce ai petrecut înlăuntrul Bisericii, și te-ai hrănit cu hrană cerească, Mireasa Tatălui cea prea frumoasă: pentru aceasta ai fost și Cuvântului Născătoare.

Spre tine toată nădejdea mea Fecioară punându-o, la îndurările tale alerg: vătămării diavolești arată neîmpărtășit sufletul meu cel căzut și slăbit de înecările desfătărilor.

Peasna 6 Irmos

Înțelepții lui Dumnezeu carii faceți acest praznic Dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu veniți să plesniți cu mâinile slăvind pe Dumnezeu Cel ce S-a născut dintru dânsa.

Întărindu-se cu Dumnezeiescul Dar Dumnezeieștii părinți ai Fecioarei, pe aceasta ca pe o porumbiță fără prihană în cele Sfinte a se hrăni cu dragoste o au pus.

Înaintea ta ceea ce erai să primești Lumina cea ce iese din Lumină, luminări aprinzând fecioare cinstite, au mers cu chip luminat la Dumnezeiasca Biserică prăznuind.

Polata cea plină de mărire, mare glăsuirea proorocilor, scaunul cel sfânt, înlăuntru în cele sfinte se pune, Împăratului tuturor gătită fiind.

Laud Fecioară zămislirea ta, laud nașterea ta cea negrăită, laud acoperământul tău prin carele de toată vătămarea mă izbăvesc, la liniștea ta alergând.

Peasna 7 Irmos

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbătește călcându-o s-au bucurat cântând: Cea ce ești prealăudat Domnul părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Ca pe un soare purtător de lumină te-au primit înlăuntru Biserica cea sfântă, pe tine ceea ce ai strălucit raze de mântuire marginilor Curată, care erai să fii Biserica prea sfântă Fiului lui Dumnezeu Fecioară.

Cu mâinile bateți toți, văzând pe ceea ce nu știe de nuntă purtând chipurile izbăvirii: că cu mână de înger s-au hrănit, ca ceea ce era să ne nască nouă negrăit Pâinea cea cerească.

Toate sufletele dreptilor cele dedesubt te-au vestit, și mai înainte te-au arătat pe tine, porumbiță de aur, carea porți încetarea potopului celui înțelegător, și în Sfânta Sfintelor cu bună credință ai dănuțuit.

Ca o Frumoasă pe Cel Frumos ai născut, Carele grozăvia noastră o au întors la chipul cel dintâi Fecioară cu totul fără prihană, Căruia și cântăm: Domnul părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos

Ascultă Pruncă Fecioară Curată să zică Gavriil sfatul cel preaînalt, cel de demult adevărat: fii gata spre primirea lui Dumnezeu, că prin tine

Cel necuprins cu oamenii va să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Ascultă și înțelege bătrânule înțeleptule Zaharie, Anna au zis: cu sfatul lui Dumnezeu pe aceasta ce o am pruncă Curată, cu suflet voios o primește, că printr-aceasta va să fie mântuirea, și în Biserica cea sfântă o du pe ea strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Bine e cuvântat unul Domnul, strigat-au preotul, Cel ce intrările vieții acum le arată aievea, nouă văzută făcând Polata aceea ce au încăput pe Dumnezeu, întru carea vrea să se sălășluiească Hristos Împăratul tuturor, către Carele strigă tot pământul: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Iată bătrânule prea înțelepte, Anna au zis cu bună cucernicie: pe această prea bună Pruncă carea mi-au dat mie Dumnezeu, luminat o primește, și proorocește, că singură va să aducă întru lucruri propovăduirile, cu care proorocii strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Acum am cunoscut muiere prea luminat, înțelepțește au zis bătrânul: că pom în mijloc era să răsară din tine, carele va să înflorească cu adevărat Dumnezeiasca Roadă, ceea ce va să ducă în Rai pe oamenii cei goniți în stricăciune, carii vor striga cu bucurie: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Din cuvintele învățăturilor celor negrăite, sufletul tău Fecioară Curată, arătat va fi, bătrânul au zis luminat: iată întru această Dumnezeiască Biserică vei să locuiești: că de înger fiind hrănită, pe Îngerul sfatului celui mare vei să naști, Căruia vei cânta: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Glasul lui Gavriil cântăm ție Fecioară Curată cu bucurie: Bucură-te ceea ce una ești pricina bucuriei tuturor: bucură-te căruța sufletelor, ca ceea ce ai născut Izbăvirea noastră și înnoirea, celor ce cântăm Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Peasna 9 Irmos

Tot neamul pământesc să sâlteze cu Duhul fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a

Maicii lui Dumnezeu și să strige: bucură-te preafericită Născătoare de Dumnezeu Curată, pururea Fecioară.

Iată Muntele lui Dumnezeu cel sfânt cu făclii luminoase înlăuntru într-o cele sfinte merge, dintru care Piatra s-au tăiat, și capiștile și chipurile cele drăcești au zdrumicat: și pe oameni în locul aceloră îi face, și Biserici și lăcașuri cinstite.

Juratu-S-au Domnul, și acum au plinit, din seminția Iudei dându-ne nouă pe pururea Fecioara, dintru al căreia pânțece au răsărit Pomul vieții, Carele de mâncarea cea aducătoare de moarte, izbăvește pe cea ce s-au supus căderii prin mâncare, și au fost furați cu amăgirea șarpelui.

Cu gură luminoasă Anna au strigat în biserica lui Dumnezeu: Ție închin pe această Pruncă, care mi-ai dat, o, Stăpâne! Dintru carea pentru milostivirea cea negrăită, purtător de trup arătându-Te, vei să mântuiești lumea care o ai zidit, mărindu-o pe dânsa ca pe o Maică a Ta.

Iată au luminat ziua mântuirii celor ce era în noaptea celor cumplite, Ușa cea cerească, uși-

le Bisericii deschizând, cu făclii merge înlăuntru întru cele sfinte, să se hrănească de la Sfânta Putere, spre lăcaș sfânt lui Dumnezeu.

Luminează Curată ochii sufletului meu, ceea ce ai născut Lumina, ca să nu mă cuprindă întunericul cel adânc al păcatului, nici să mă acopere adâncul desnădăjduirii, ci singură pe mine mă mântuiește, și mă îndreptează la limanul voii lui Dumnezeu.

Svetilna

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pe ceea ce este Biserică înțelepciunii lui Dumnezeu, și Scaun mai înalt decât Heruvimii, pe Curata de Dumnezeu Născătoarea bine o împodobește Zaharie, ca să o primească pe dânsa intrările Bisericii în Sfânta Sfintelor, și cu noi cântă Fecioarei, cele dinaintea praznicului: din carea Hristos Domnul întrupându-Se, lumea mântuiește.

La Hvalite Podobie:

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești...

Veniți credincioșii adunându-ne cu cântări să

cinstim, pe ceea ce s-au născut cu preaslăvire din maică stearpă, pe Mireasa lui Dumnezeu Maica Făcătorului, și cu fecioare și cu făclii, să o întâmpinăm pe ea intrând în Biserică în cele sfinte.

Ca niște flori de multe feluri, adunând din grădinile cele înțelegătoare, ale cuvintelor celor duhovnicești, cununi de laude cu bucurie să împletim Fecioarei, și Dar înaintea praznicului aceleia, ei după vrednicie să le aducem.

Să se gătească ușile Bisericii Domnului, și să se deschidă, și pe ceea ce este casă mării, și una mai înaltă decât Cerurile mai presus de minte, să o primească bucurându-se, și pe Hristos Mântuitorul să-L laude.

După ce te-ai născut tu Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrănești în Sfânta Sfintelor, ca o sfințită; atuncea și Gavriil s-au trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ție aducându-ți; cele cerești toate s-au mirat văzând pre Duhul Sfânt întru tine sălășluindu-Se. Pentru aceasta nespurcată neîntinată, ceea ce ești în Cer și pe pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu mântuiește neamul nostru.

Canonul dintâi al Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Stih: Tu Stăpână Dar cuvântului dă-mi.

Peasna 1 Irmos

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maicii, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei bucurându-mă.

A **Înțelepciunii vistierie Preacurată pe tine te știm, și al Darului izvor carele izvorăști neîncetat picăturile tale cele de cunoștință, rugămu-ne rouează-le Stăpână, ca să te laud pe tine pururea.**

Biserică mai înaltă decât Cerurile Preacurată fiind și Polată, în Biserica lui Dumnezeu te-ai pus, ca să te gătești Lui spre Dumnezeiască sălășuire a venirii Lui.

Lumina Darului Născătoarea de Dumnezeu răsărind pe toți i-au luminat, și i-au

împreunat ca să împodobească prea luminată prăznuirea

ei.

Ușa cea slăvită, de gânduri necuprinsă, deschizând ușile Bisericii lui Dumnezeu, acum poruncește, adunându-ne noi, să ne îndulcim cu Dumnezeieștile minunile ei.

Peasna 3 Irmos

Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, carii s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i, și întru Dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Împodobită de nuntă astăzi s-au arătat frumoasă Biserica Fecioarei și Cămara, primind pe cea însuflețită Cămara lui Dumnezeu, pe cea Curată și fără prihană, și mai luminată decât toată făptura.

David înainte începând dănțuirea, săltează și dănțuiește cu noi și Împărăteasă împodobită te cheamă preacinstită, pe tine Preacurată

**ceea ce stai în Biserică înaintea Împăratului și
Dumnezeu.**

**Din carea călcarea poruncii au ieșit de demult
neamului omenesc, dintru aceea îndreptarea
și nestricăciunea au înflorit, Născătoarea de
Dumnezeu astăzi aducându-se în Casa lui
Dumnezeu.**

**Săltează oștile îngerești, și mulțimea tuturor
oamenilor: înaintea feței tale Preacurată alea-
rgă astăzi de făclii purtătoare strigând, măririle
tale în Casa lui Dumnezeu.**

Sedealna glas 4 Podobie

**Spăimântatu-s-au Iosif cea mai presus de fire
văzând, și cu mintea au socotit, de ploaia cea
de pe lână, întru zămislirea ta cea fără sămân-
ță Născătoare de Dumnezeu, de rugul cel ne-
ars în foc, de toiagul lui Aaron, cel ce au odrăs-
lit: și mărturisind logodnicul tău și păzitorul,
preotilor au strigat: Fecioara au născut, și
după naștere iarăși au rămas Fecioară.**

**Strigă Davide ce praznic este acesta de acum,
care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor:**

că de Fiica Prunca lui Dumnezeu și Fecioara, ai zis aduce-se-vor Împăratului în taină fecioare în urma ei, și cele de aproape ale ei: și minunat și a toată lumea praznic fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de față

nouă, solitoarea mântuirii. **Slavă... și acum...**

Mielușeaua cea nespurcată, și Cămara cea neîntinată, în Casa lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu Maria cu veselie se aduce prea-slăvit: pe carea îngerii lui Dumnezeu o înconjură cu credință, și toți credincioșii o fericesc pururea, și cu mulțumită cântă ei neîncetat cu glas mare, mărirea noastră și mântuirea, tu ești cea cu totul fără prihană.

Peasna 4 Irmos

La sfatul cel Dumnezeiesc neurmat, al întrupării Tale celui de sus celei din Fecioară, pro-orocul Avvacum privind au strigat: mărire pu-terii Tale Doamne.

Pe Ușa cea neumblată Casa lui Dumnezeu primindu-o astăzi, au încetat toată slujba Legii: că cu adevărat s-au arătat Adevărul, strigând celor de pe pământ.

Muntele cel umbrit, care mai înainte l-au văzut de demult Avvacum, mai înainte au vestit pe ceea ce au încăput înlăuntru întru cele neumblate ale Bisericii: că cu adevărat s-au arătat, și acoperă marginile.

Vede tot pământul lucruri prea slăvite, străine și minunate, cum Fecioara de la înger hrană primind, chipurile rânduiei poartă.

Biserică și polată, și Cer însuflețit Împăratului arătându-te Dumnezeiască Mireasă, în Biserica Legii te-ai adus astăzi, Aceluia păzită fiind Preacurată.

Peasna 5 Irmos

Spăimântatu-s-au toate câte sunt de cinstită intrarea ta, că tu Fecioară care nu știi de nuntă, înlăuntru ai intrat în Biserica lui Dumnezeu, ca o Preacurată Biserică, tuturor celor ce te laudă pe tine mântuire dăruindu-le.

Sfințenia cea preaslăvită și sfințita dăruire, astăzi Preacurata Fecioară punându-se în Biserica lui Dumnezeu, Împăratului a toate Dumnezeului nostru, unuia spre lăcaș se păzește precum știe Însuși.

Frumusețea sufletului tău Preacurată văzându-o oarecând Zaharia cu credință au strigat: tu ești izbăvirea, tu ești bucuria tuturor, tu ești chemarea noastră, prin carea Cel neîncăput, încăput mie Se va arăta.

O, minunile tale cele mai presus de minte Preacurată: străină nașterea ta este, străin e chipul creșterii tale, străine și preaslăvite sunt ale tale toate Dumnezeiască Mireasă, și de oameni nespuse.

Sfeșnic luminos fiind Dumnezeiască Mireasă, astăzi ai strălucit în casa Domnului, și ne luminezi pe noi cu cinstitele Darurile minunilor tale Curată, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată.

Peasna 6 Irmos

Înțelepții lui Dumnezeu care faceți acest praznic Dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile slăvind pe Dumnezeu Cel ce S-au născut dintru dânsa.

Cela ce toate le poartă cu cuvântul, rugăciunea dreptilor o au auzit: pentru aceasta boala

sterpiciunii deslegând ca un Îndurat, pe pricina bucuriei le-au dăruit lor.

Vrând să arate Domnul neamurilor mântuirea Sa, pe ceea ce n-au știut de nuntă, acum din oameni o au luat, pe ceea ce este semnul

împăcării și al înnoirii.

Ca ceea ce ești casă Darului întru carea sunt puse vistieriile rânduiei lui Dumnezeu celei negrăite Preacurată, în Biserică te-ai împărtășit dulceții celei nestricate.

Pe tine stema cea împărătească primindu-te Biserica Dumnezeiască Mireasă s-au luminat, și la cele mai bune au trecut, văzând întru tine plinirea celor mai înainte zise.

Condac, glas 4 Podobie:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bună voie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe bine credincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Preacurată Biserica Mântuitorului, Cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria măririi lui Dumnezeu, astăzi se aduce în Casa Domnului, împreună aducând Darul Du-hului lui Dumnezeu: pe carea o laudă îngerii lui Dumnezeu, aceasta este Cortul cel Ceresc.

ICOS

Al tainelor lui Dumnezeu celor negrăite și Dumnezeiești, văzând în Fecioară Darul arătat și plinit cu adevărat, mă bucur: și chipul cel străin și nespus a-l înțelege nu mă pricep. Cum aleasă Curată singură s-au arătat mai presus de toată făptura cea văzută și cea gândită. Pentru aceasta vrând a o lauda pe dânsa mă spăimântează foarte cu gândul și cu cuvântul, însă îndrăznind propovăduiesc și măresc: Aceasta este Cortul cel Ceresc.

Peasna 7 Irmos

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără decât Făcătorului: Ci groaza focului bărbătește călcându-o, s-au bucurat cântând: Cea ce ești prealăudat, Domnul Părinților, și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Iată astăzi au strălucit marginilor primăvara cea veselă, luminând sufletele noastre, și gândul și mintea cu Darul, prăznuirea Născătoarei de Dumnezeu: astăzi cu taină să ne veselim.

Daruri să aducă astăzi toate Împărătesei Maicii, Cerul și pământul, și cetele îngerilor, și mulțimea oamenilor să strige: în Biserică se aduce bucuria și izbăvirea.

Scriptura au trecut, Legea au lipsit ca umbra, și razele Darului au strălucit, în Biserica lui Dumnezeu intrând tu Fecioară Maică Curată, întru care bine ești cuvântată.

Supusu-s-au Celui născut al tău Preacurată ca unui Făcător și Dumnezeu, Cerul și pământul și cele dedesubt, și toată limba oamenilor mărturisește, că Domnul S-au arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Peasna 8 Irmos

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavriil sfatul cel prea înalt cel de demult adevărat: Fii gata spre primirea lui Dumnezeu, că prin tine

Cel necuprins, cu oamenii va să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe Biserica cea curată în Casa Domnului aducându-o Anna oarecând strigând au zis cu credință preotului: Prunca cea dată mie de la Dumnezeu, luându-o acum o du în Biserica Ziditorului tău, și bucurându-te cântă Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Zis-au Anei oarecând văzând cu Duhul Zaharia: pe Maica Vieții cea adevărată vei să duci: pe carea luminat proorocii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu o au propovăduit, și cum biserica o va încăpea pe ea? Pentru aceasta mirându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, răspuns-au Anna lui: chemându-L pe Dânsul cu credință și cu rugăciune, ca să ia rodul durerii mele, și după naștere pe cea născută să o aduc Celui ce mi-au dat pe ea: pentru aceasta glăsuind strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Al Legii lucru este cu adevărat, zis-au ei preotul, și străin lucru cu totul a fi cunosc, văzând pe ceea ce se aduce în Casa lui Dumnezeu, prea slăvit covârșind cele sfinte cu Darul. Pentru aceasta bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Întărescu-mă zis-au Anna lui, înțelegând cele ce grăiești: că le cunoști acestea cu Duhul lui Dumnezeu, luminat cele ce sunt ale Fecioarei le-ai propovăduit. Primește dar pe cea Curată în Biserica Ziditorului tău, și bucurându-te cântă Lui: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Făclie purtătoare de lumină s-au aprins nouă strigat-au preotul, Bucurie prea mare strălucind în Biserică: sufletele proorocilor să se vesească împreună cu mine, ca cele ce văd lucruri preaslăvite săvârșindu-se în Casa lui Dumnezeu și să strige acum: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pripeală: Îngerii intrarea celei Preacurate văzând s-au mirat, cum Fecioara au intrat în Sfânta Sfintelor.

Irmos: Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nicum să nu se atingă mâna celor spurcați: iară buzele credincioșilor Născătoare de Dumnezeu fără tăcere, glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige: cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Pripeală: Îngerii intrarea celei Preacurate văzând s-au mirat, cum cu mărire au intrat în Sfânta Sfintelor.

Ca ceea ce ai prea luminată frumusețea curăției sufletului Născătoare de Dumnezeu Curată, și de Darul lui Dumnezeu din Cer ești plină, cu Lumina cea pururea fiitoare, luminezi pururea, pe cei ce cu veselie strigă: cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Pripeală: Îngerii intrarea celei Preacurate văzând s-au mirat, cum cu preaslăvire au intrat în Sfânta Sfintelor.

Mai presus zboară decât puterea cuvintelor minunea ta Născătoare de Dumnezeu Curată:

că trupul întru tine îl socotesc mai presus de cuvânt, de curgerea păcatului neprimut. Pentru aceasta cu mulțumită strigăm către tine: **cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.**

Pripeală: Îngerii și oamenii intrarea Fecioarei să o cinstim, că cu mărire au intrat în Sfânta Sfintelor.

Cu preaslăvire mai înainte te-au închipuit Curată, Legea pe tine Cort și Dumnezeiească năstrăpă, străin sicriu și zăvează, și toiag, Biserică nestricată, și Ușă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta învață a striga către tine: cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Pripeală: Îngerii intrarea Fecioarei văzând sau mirat, cum cu Dumnezeiască plăcere au intrat în Sfânta Sfintelor.

Dulce cântând ție mai înainte au glăsuț David, zicându-te pe tine Fiică Împăratului, cu podoaba faptelor bune, stând de-a dreapta Împăratului Dumnezeu văzându-te împodobită. Pentru aceasta proorocind au strigat: cu ade-

vărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Pripeală: Îngerii săltați cu sfinții, fecioare împreună dănțuiți, că Fiica lui Dumnezeu au intrat în Sfânta Sfintelor.

De Dumnezeu primitoare văzându-te mai înaintea Solomon, te-au vestit pe tine Ușă Împăratului, și izvor viu pecetluit: din carele apa cea netulbure au izvorât nouă, celor ce strigăm cu credință: cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Pripeală: Îngerii și oamenii pe Fecioara cu cântări să o mărim, că cu Dumnezeiască cuvință au intrat în Sfânta Sfintelor.

Dăruiești liniștea Darurilor tale Născătoare de Dumnezeu sufletului meu, izvorând viață celor ce te cinstesc după datorie, singură apărându-i și acoperindu-i și păzindu-i, ca să strige către tine: cu adevărat mai presus decât toți ești Fecioară Curată.

Svetilna

Pre carea de demult mai înainte o au vestit adunarea proorocilor, Năstrapă și Toiag și Tăbliță, și Munte netăiat, pe Maria a lui Dumnezeu Fiică, cu credință să o lăudăm: că astăzi se aduce în Sfânta Sfințelor să se hrănească Domnului. (de 3 ori)

La Hvalite

Stihirile pe 4, glas 1 Podobie:

Ceea ce ești bucuria cetelor Cerești, și pe pământ oamenilor tare folositoare, Preacurată Fecioară, mântuiește-ne pe noi cei ce scăpăm la tine, că nădejtile după Dumnezeu, întru ti-

ne de Dumnezeu Născătoare ne-am pus.

Făclii purtând fecioare, pe pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu Duhul ceea ce va să fie: că Biserica lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, pruncă fiind se aduce.

După făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu și rodul cel slăvit, cu adevărat s-au arătat lumii ca cea mai înaltă decât toți: carea

cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut au plinit, fiind păzită cu Dumnezeiescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumii pe Cuvântul Pâinea vieții: Căruia ca o Biserică aleasă și cu totul fără prihană, mai înainte te-ai încredințat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Să se deschidă ușa Bisericii, celei de Dumnezeu primitoare, că ceea ce este Biserica tuturor și scaun, astăzi cu mărire înlăuntru primindu-o Ioachim o au pus, sfințind Domnului, pe cea aleasă de Dânsul spre Maică Luiși. Slavă... și acum...glas 2, a lui Leon maistrul:

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălășluirea Împăratului a toate Dumnezeu, și Hrănitorului a toată viața noastră: astăzi sfințenia cea Preacurată ca o junice de trei ani, în Sfânta Sfintelor se aduce, acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu ești între muieri binecuvântată.

**Canonul al doilea
al Intrării în Biserică a Maicii Domnului**

Peasna 1 Irmos

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu Celui ce au făcut minunate semne cu braț înalt și au mântuit pe Israil, că s-au proslăvit.

Să ne adunăm astăzi la Născătoarea de Dumnezeu, cinstindu-o cu cântări, și să prăznuim praznic duhovnicesc: că în Biserică, lui Dumnezeu Dar se aduce.

Cu cântări să laudăm slăvită petrecerea Născătoarei de Dumnezeu, că în Biserică astăzi, ca o Biserică a lui Dumnezeu, se aduce după prorocie Dar de mult preț.

Anna cea fără prihană s-au bucurat ca ceea ce au adus lui Dumnezeu dar de mult preț, în Biserică ca o Maică: și Ioachim împreună cu dânsa prăznuiește luminat.

David strămoșul te-au prea laudat pe tine de demult, Fecioară Dumnezeiască Mireasă, fiică Împăratului Hristos pe tine zicându-te: pe Carele și născându-L Prunc, ca o Maică L-ai aplecat.

Cu trupul de trei ani fiind Născătoarea de Dumnezeu, Domnului s-au adus: și Zaharia preotul lui Dumnezeu primindu-o pe ea, în Biserică bucurându-se o au pus.

Fecioare dăntuiți făcliii purtând începeți astăzi, și maicilor cântați-i Împărătesei Maicii celei ce merge în biserica Împăratului Hristos Slavă...

Troiță ceea ce ești de o ființă, Părinte, și Cuvinte, și Duhule Sfinte, pe Tine cu credință Te slăvim ca pe Făcătorul tuturor, și Ție strigăm cu bună credință, mântuiește-ne pe noi Dumnezeule. **Și acum...**

Din vopseala sângelui tău Preacurată în porfiră îmbrăcându-se, ieșind Împăratul și Dumnezeu, au înnoit tot neamul omenesc, cu milostivirea Sa.

Catavasie: Hristos se naște slăviți-L.

Peasna 3 Irmos

Să se întărească inima mea întru voia Ta Hris-

toase Dumnezeule, Cea ce peste ape ai întărit al doilea Cer, și ai întemeiat pământul pe ape Atotputernice.

Să prăznuim iubitorilor de praznic, și împreună să ne veselim cu Duhul, întru acest sfânt praznic mângâindu-ne astăzi, al Fiicei împăratului, și Maicii Domnului nostru.

Ioachime veselește-te astăzi, și te bucură Anno cu Duhul, pe ceea ce s-au născut din voi aducându-o Domnului de trei ani fiind, ca pe o junice preacurată, și cu totul fără prihană.

Lăcașul lui Dumnezeu în Sfânta Biserică se aduce, Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu trupul de trei ani fiind: și făclii ținând fecioare merg înaintea ei.

Mielușeaua lui Dumnezeu cea nespurcată, și porumbița cea neîntinată, Cortul cel de Dumnezeu încăput, sfințenia măririi, în Cortul cel sfânt a locui s-au ales.

Cea de trei ani cu trupul, de mulți ani cu duhul, și mai desfătăată decât Cerurile, și mai înaltă decât Puterile cele de sus, să se laude cu cântări Dumnezeiasca Mireasă.

Prăznuind petrecerea Născătoarei de Dumnezeu, întru cele ce nimenea nu intra, făclii pur-

tând în minte cu veselie astăzi, și noi cu fecioarele la Biserică să ne apropiem.

Preoții lui Dumnezeu îmbrăcați-vă întru dreptate cu Darul, și întâmpinați luminat, dând intrările Fiicei Împăratului și Dumnezeu, întru cele sfinte. **Slavă...**

Lumină e Tatăl, Lumină e Fiul, Lumină e și Duhul Mângâietorul: căci, ca un Soare Troița strălucind, Dumnezeiește luminează și păzește sufletele noastre. **Și acum...**

Pe tine proorocii te-au propovăduit sicriu sfințeniei Curată, și cădelniță de aur, și sfeșnic și masă: și noi ca pe un Cort de Dumnezeu încăput te lăudăm pe tine.

Peasna 4 Irmos

Cu Duhul mai înainte văzând prooroace Avacum întruparea Cuvântului, ai propovăduit strigând: când se vor apropia anii Te vei cunoaște, când va veni vremea Te vei arăta, mărire puterii Tale Doamne.

Prooroace Isaie proorocește nouă, Fecioara cine este care are în pânțece? Ceea ce din rădă-

cina Iudei a odrăslit, și s-au născut din David împăratul, din sămânță sfântă rod bine slăvit.

Începeți fecioare și cântați cântări, în mâini ținând făclii, petrecerea celei Curate și de Dumnezeu Născătoare, carea acum merge în casa Domnului, împreună cu noi prăznuind.

Ioachime și Anno veseliți-vă acum, în Biserica Domnului ducând pe cea Curată, carea va să fie Maică lui Hristos Dumnezeu Împăratului a toate, ceea ce s-au născut din voi ca o junice de trei ani.

Sfânta Sfintelor fiind Curată, în Sfânta Biserică aibi a te sălășlui, și cu îngerii Fecioară vorbind petreci, prea slăvit din Cer pâine luând, hrănitoarea Vieții.

Născând mai presus de nădejde pe cea prea sfântă Curată, cu bună credință au făgăduit a o aduce lui Dumnezeu, și au plinit dând ca pe o jertfă pe ceea ce s-au născut dintr-înșii, Ioachim astăzi și Anna, în Casa lui Dumnezeu.

Odrăslit-au toiagul lui Aaron oarecând, mai

înainte închipuind Prea curată nașterea cea Dumnezeiască: că fără de sămânță erai să zămislești și nestricată să rămâi, și după naștere Fecioară să te arăți, prunc aplecând pe Dumnezeuul tuturor.

Fecioare pe Fecioara, maicilor pe Maica, cu bună credință adunați-vă să o cinstiți împreună cu noi, pe ceea ce s-au născut, și au născut, care ca o jertfă fără prihană s-au adus lui Dumnezeu. Toți împreună luminat să prăznuim. **Slavă...**

Troița în fețe, Unimea de un chip, cu bună credință să o mărim, pe Dumnezeu Cel adevărat: pe Carele îl laudă Începătoriile cetelor îngerști și ale Arhanghelilor, ca pe un Stăpân al făpturii, toți cu credință închinându-ne pururea. **Și acum...**

Roagă neîncetat Preasfântă Curată pe Fiul tău și Dumnezeu pe care L-ai născut cu trup, din multe feluri de curse diavolești, și din toate ispitele ce vin asupra, să izbăvească pe toți robii tăi.

Peasna 5 Irmos

Luminează Lumina cea strălucită cea pururea fiitoare, nouă celor ce mânecăm la judecățile

poruncilor Tale, Stăpâne Iubitorule de oameni Doamne, Hristoase Dumnezeul nostru.

Lumini să purtăm pravoslavnicilor toți împreună alergând și slăvind pe Maica lui Dumnezeu: că Domnului astăzi se aduce ca o jertfă bine primită.

Să se veselească strămoșii astăzi Stăpână, și să se bucure cea ce te-au născut pe tine cu părintele tău, că rodul lor Domnului se aduce.

Pe Mielușeua cea mult numită și preaslăvită și fără prihană, ca pe ceea ce cu trup au născut pe Dumnezeiescul Mielușel, toți să o lăudăm, cu credință prăznuind.

Dumnezeieștile semne ale încredințării nașterii tale celei mai presus de minte se scriu, Curată Fecioară, astăzi întru Duhul Sfânt în Biserica lui Dumnezeu.

Să se deschidă pridvoarele măririi Dumnezeului nostru, și să primească pe Maica lui Dumnezeu, ceea ce nu știe de nuntă, ca pe o junice de trei ani nespurcată.

Muntele cel de mult preț și umbrit să-l lău-

dăm, pe pururea Fecioara ceea ce s-au făcut
Maică lui Dumnezeu: că aceasta au strălucit la
margini Lumină. **Slavă...**

**Pe o Dumnezeire peste toate stăpânitoare și
pururea vecuitoare slăvind, să ne închinăm în
trei fețe, Celei nedespărțite în Fire și cu mări-
rea întocmai cinstite.**

Peasna 6 Irmos

**Pe proorocul Iona urmând strig: viața mea Bu-
nule slobozește-o din stricăciune, și mă mân-
tuiește Mântuitorul lumii pe mine cel strig:
Mărire Ție.**

**Să prăznuim credincioșii praznic duhovnicesc,
pe Maica lui Dumnezeu lăudându-o cu bună
credință: că este mai sfântă decât mințile cele
cerești.**

**Cu cântări duhovnicești să o lăudăm credin-
cioșii pe Maica Luminii, că astăzi s-au arătat
nouă mai înainte mergând în Casa lui Dum-
nezeu.**

**Nespurcata Mielușea și curata porumbiță, s-
au adus să locuiască în Casa lui Dumnezeu,**

cea fără prihană mai înainte rânduită a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

În Biserica Legii intrări săvârșește Biserica lui Dumnezeu, Cortul cel ceresc: dintru care nouă celor din întuneric Lumină ne-au strălucit.

Pruncă fiind cu trupul și desăvârșit cu sufletul, sfântul Sicriu în Biserica lui Dumnezeu intră ca să se hrănească cu Dumnezeiescul Dar

Din toate ispitele și primejdiile sufletești slobozește-ne pe noi, cei ce alergăm la tine prea laudată, cu rugăciunile tale Maica lui Hristos Dumnezeu. Slavă...

Părinte și Fiule cu Duhul cel drept, Unime în trei staturi, și nedespărțită Troiță, miluiește pe cei ce se închină Dumnezeieștii Tale Stăpânii. Și acum...

În pântecele tău încăput fiind Cel neîncăput de toți Maica lui Dumnezeu, au ieșit din tine Prea curată îndoit în Fire, Dumnezeu și om.

Condac, glas 4 Podobie:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bună voie, po-

porului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe bine credincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Preacurată Biserica Mântuitorului, Cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria mării lui Dumnezeu, astăzi se aduce în Casa Domnului, împreună aducând Darul Duhului lui Dumnezeu: pe carea o laudă îngerii lui Dumnezeu, aceasta este Cortul cel Ceresc.

ICOS

Al tainelor lui Dumnezeu celor negrăite și Dumnezeiești, văzând în Fecioară Darul arătat și plinit cu adevărat, mă bucur: și chipul cel străin și nespus a-l înțelege nu mă pricep. Cum aleasă Curată singură s-au arătat mai presus de toată făptura cea văzută și cea gândită. Pentru aceasta vrând a o lăuda pe dânsa mă spăimântează foarte cu gândul și cu cuvântul, însă îndrăznind propovăduiesc și măresc: Aceasta este Cortul cel Ceresc.

Peasna 7 Irmos

Cuptorul Mântuitorule s-au răcorit, și coconii dănțuind au strigat: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Să dănțuim iubitorilor de praznic astăzi, să laudăm pe Curata Stăpână, pe Ioachim și pe Anna după vrednicie cinstindu-i.

Proorocește cea ce grăiești cu Duhul: aduce-se-vor fecioare în urma ta, duce-se-vor în Biserică ție Împărătesei Maicii.

Bucuratu-s-au cetele îngerilor, veselitu-s-au duhurile dreptilor, când Maica lui Dumnezeu în cele sfinte s-au adus.

Și cu trupul și cu duhul s-au bucurat, zăbovindu-se Maria cea fără prihană în Casa Domnului, ca un vas prea sfințit.

Primind hrană cerească, sporit-au cu înțelepciunea și cu Darul, făcându-se Maică după trup Mântuitorului Hristos.

Dusu-te-au pe tine în cel mai dinlăuntru al Bisericii înțelepții părinții tăi Preacurată, ca să

te hrănești străin spre sălășluire lui Hristos
Dumnezeu. **Slavă...**

Să mărim Troița cea nedespărțită, să laudăm o
Dumnezeire împreună cu Tatăl pe Cuvântul, și
pe Duhul cel cu totul Sfânt. **Și acum...**

Roagă pe Domnul pe care L-ai născut ca pe Cel
ce este Milostiv din fire de Dumnezeu Născă-
toare, să mântuiască sufletele celor ce te laudă
pe tine.

Peasna 8 Irmos

De Carele se spăimântează îngerii, și toate oș-
tile: ca pe Făcătorul și Domnul, laudați-l preo-
ți, slăviți-l tineri, bine-l cuvântați noroade și-l
prea înălțați întru toți vecii.

Veselește-se astăzi luminat Ioachim și Ana cea
fără prihană, Domnului Dumnezeu aducând
jertfă pe sfânta fiică cea dată ei din făgăduință.

Laudă-se sfinții David și Iesei, și Iuda se cins-
tește: că din rădăcina lor au odrăslit rod Cu-
rata Fecioară, din care s-au născut Dumnezeu
Cel mai înainte de veci.

Maria cea Preacurată și Cortul cel însuflețit, s-

au adus astăzi în Casa lui Dumnezeu, și o au primit pe ea Zaharia cu mâinile, ca pe o visticerie sfântă a Domnului.

Ca pe o ușă de mântuire și munte înțelegător, ca o scară însuflețită să cinstim credincioșii după adevăr pe Fecioara și Maica lui Dumnezeu, cea blagoslovită de mâinile preoților.

Proorocii, Apostolii și mucenicii lui Hristos, cetele îngerilor și toți pământenii să cinstim cu cântări pe Fecioara cea Curată, ca pe o blagoslovită Maică a Celui Preaînalt.

În biserică te-au adus pe tine cinstită Curată, cei ce dumnezeiește te-au născut, ca pe o jertfă Curată, și străin te sălășluiești întru cele neumbrate, ca mai înainte să te gătești lui Dumnezeu spre lăcaș Cuvântului.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh, Domnul.

Să se laude cel întreit Sfânt, Tatăl, și Fiul, și Duhul Sfânt, Unimea cea nedespărțită, o Dumnezeu care ține în mână toată făptura întru toți vecii. Și acum...

Cuvântul cel fără început s-au început cu trup, născându-Se precum bine au voit, Dumnezeu și om din Prunca Fecioară, iarăși zidindu-ne pe noi cei căzuți mai înainte, pentru multa milostivire.

Peasna 9 Irmos

Pe Norul cel purtător de Lumină întru carele Stăpânul tuturor ca o ploaie pe lână s-au pogorât din Cer, și S-au întrupat pentru noi, făcându-Se om Cel fără început, pe Maica lui Dumnezeu cea Curată toți să o mărim.

Pripeala: Mărește suflete al meu pe ceea ce s-au adus în Casa Domnului, și s-au blagoslovit de mâinile preoților.

Din cei dreپți au ieșit, din Ioachim și din Ana rodul făgăduinței dumnezeiasca Pruncă Maria și ca niște tămăie primită, cu trupul pruncă fiind se aduce în Sfânta Biserică, ca o Sfântă, întru cele sfinte să locuiască.

Pripeală: Îngerii intrarea celei Preacurate văzând s-au mirat, cum Fecioara au intrat în Sfânta Sfintelor.

Pe ceea ce au fost pruncă cu firea, și mai presus de fire s-au arătat Maică lui Dumnezeu, să o lăudăm cu cântări: că în biserica legii Domnului astăzi s-au adus spre mireasmă cu bun miros, ca un rod al dreptilor duhovnicesc.

Pripeală: Îngerii intrarea celei Prea curate văzând s-au mirat, cum cu mărire au intrat în Sfânta Sfintelor.

Cu îngerul, Bucură-te, Născătoarei de Dumnezeu cu cuviință să-i strigăm credincioșii: bucură-te prea bună Mireasă, bucură-te Nor luminos, din carele ne-au strălucit nouă Domnul, celor ce ședeam întru întunericul necunoștinței, bucură-te nădejdea tuturor.

Pripeală: Îngerii și oamenii intrarea Fecioarei să o cinstim, că cu mărire au intrat în Sfânta Sfintelor.

Sfânta Sfintelor și a lui Dumnezeu Maică Marie, cu rugăciunile tale Curată slobozește-ne din cursele vrăjmașului, și din tot eresul și necazul, pe noi cei ce ne închinăm cu credință icoanei sfântului tău chip.

Pripeală: Îngerii sălțați cu sfinții, fecioare îm-

preună dăntuiți, că Fiica lui Dumnezeu au intrat în Sfânta Sfintelor.

Cântare după vrednicie Născătoarei de Dumnezeu, toată zidirea cu îngerul Gavriil, să-i strige glăsuind: Bucură-te Maica lui Dumnezeu cu totul fără prihană, prin carea ne-am izbăvit din blestemul cel dintâi, cei ce am fost nestricăciunii părtași.

Pripeală: Îngerii și oamenii pe Fecioara cu cântări să o mărim, că cu Dumnezeiască cuvință au intrat în Sfânta Sfintelor.

Mai presus decât Heruvimii și decât Serafimii mai înaltă, și mai desfătăată decât Cerurile te-ai arătat Fecioară, ca ceea ce pe Cel neîncăput de toate Dumnezeuul nostru, în pânțele tale L-ai încăput, și L-ai născut negrăit: pe Carele roagă-L cu deadinsul pentru noi.

Mărește suflete al meu, Stăpânia Dumnezeirii, Celei în trei staturi și nedespărțite.

Firea cea în trei fețe, și mărirea cea neîmpărțită și întru o Dumnezeire lăudată neîncetat, în Cer și pe pământ, Troița cea nedespărțită să o slăvim, împreună cu Fiul Tatălui și Duhului

închinându-ne cu bună credință.

Mărește suflete al meu pe cea mai cinstită și mai slăvită decât oștile cele de sus.

Pe cei ce sub milostivirea ta aleargă cu credință, și se închină cu bună creștinătate Fiului tău Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca unui Dumnezeu și Domn al lumii, roagă-te să izbăvească de stricăciune, și de primejdii, și de toate ispitele.

Svetilna

Pre carea de demult mai înainte o au vestit adunarea proorocilor, Năstrapă și Toiag și Tăbliță, și Munte netăiat, pe Maria a lui Dumnezeu fiică, cu credință să o lăudăm: că astăzi se aduce în Sfânta Sfintelor să se hrănească Domnului. (de 3 ori)

La Hvalite

Stihirile pe 4, glas 1 Podobie:

Ceea ce ești bucuria cetelor Cerești, și pe pământ oamenilor tare folositoare, Preacurată Fecioară, mântuiește-ne pe noi cei ce scăpăm la tine, că nădejtile după Dumnezeu, întru tine de Dumnezeu Născătoare ne-am pus.

Făclii purtând fecioare, pe pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu Duhul ceea ce va să fie: că Biserica lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, pruncă fiind se aduce.

După făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu și rodul cel slăvit, cu adevărat s-au arătat lumii ca cea mai înaltă decât toți: carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut au plinit, fiind păzită cu Dumnezeiescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumii pe Cuvântul Pâinea vieții: Căruia ca o Biserică aleasă și cu totul fără prihană, mai înainte te-ai încredințat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu și Tatălui.

Să se deschidă ușa Bisericii, celei de Dumnezeu primitoare, că ceea ce este Biserica tuturor și scaun, astăzi cu mărire înlăuntru primindu-o Ioachim o au pus, sfințind Domnului, pe cea aleasă de Dânsul spre Maică Luiși.

Slavă... și acum...

glas 2, a lui Leon maistrul:

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălășluirea Împăratului a toate Dumnezeu, și Hrănitorului a toată viața noastră: astăzi sfințenia cea Preacurată ca o junice de trei ani, în Sfânta Sfintelor se aduce, acesteia să-i strigăm ca îngerul: **Bucură-te cea ce numai tu ești între femei binecuvântată.**

Slavoslovia mare și otpust

Canonul Înainte-prăznuirii Bunei Vestiri

Peasna 1 Irmos

Adâncul Mării Roșii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil, cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii puterea lui Amalic în pustie au biruit.

Lumea cu bucurie se veselește, ca ceea ce au simțit pogorârea Domnului întru tine, că pentru milostivirea milei din Cer se pogoară, în pânteccele tău Fecioară întrupându-Se.

Iată la tine Împărăteasă se trimite Dumnezeiescul Arhanghel, să-ți vestească venirea Împăratului tuturor și Dumnezeu, și să strige ție: bucură-te chemarea strămoșului.

Năstrapa cea prea luminoasă și cu totul de aur gătește-te spre primirea Manei Vieții: că la tine va să vie prin glasul îngerului, întru tine mai presus de fire sălășluindu-Se.

În pânteccele tău cel curat va să se sălășluiască

Domnul, Cel ce locuiește pururea în Cer: că vine să facă Cer amestecarea celor pământești, întru aceasta înțelepțește îmbrăcându-Se.

Peasna 3 Irmos

Nu întru înțelepciune și întru putere, și întru bogăție ne lăudăm, ci întru Tine Hristoase Cel ce ești Înțelepciunea Tatălui cea ipostatnică: că nu este Sfânt afară de Tine Doamne.

Pământule, cel ce crești cu întristare spinii patimilor, săltează, dănțuiește: că iată Lucrătorul pământului, Cel fără de moarte vine acum, să te scoată din blestem.

Dumnezeiască lână, Fecioară neîntinată gătește-te: că întru tine va să se pogoare Dumnezeu ca o ploaie, ca să usuce izvoarele călcării de poruncă.

Dumnezeiască Carte împodobește-te: căci cu Degetul Tatălui va să se scrie întru tine Dumnezeiescul Cuvânt întrupându-Se, deslegând călcarea de Lege a dobitocimii mele.

Sfeșnice de aur! primește Focul Dumnezeirii, Cel ce strălucește prin tine, și luminează lumii

dăruiește: prin Carele întunericul răutăților mele va să se strice.

Irmosul: Nu întru înțelepciune...

Sedeauna Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura se bucură, că îngerul zice ție: Bucură-te binecuvântată Marie Maica lui Hristos Dumnezeu. Astăzi se întunecă moza-via șarpelui, căci legătura blestemului strămoșului s-au deslegat. Pentru aceasta și noi strigăm către tine: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar. Slavă.... si acum...

Sedeauna glas 4 Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi

Cu venirea Preasfântului Duh, pe Cel împreună cu Tatăl pe scaun șezător, și de o ființă, prin glasul arhanghelului L-ai zămislit, de Dumnezeu Născătoare chemarea lui Adam.

Peasna 4 Irmos

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine Soarele dreptății, au statut într-o a sa rânduială, precum se cuvine strigând: slavă puterii Tale Doamne.

Taina cea de demult, mai înainte de veci rânduită, începe a lua arătare. Pământule, și cele cerești cu un glas veseliți-vă, și cu bucurie strigați.

Polata cea mare a Împăratului, deschide-ți Dumnezeieștile intrări ale auzirilor, că iată vine la tine Hristos Adevărul, și va să se sălășluiască în mijlocul tău.

Ca să îndrepteze Izbăvitorul alunecarea strămoașei, Se va arăta sălășluindu-Se în pânțele neispitit de nuntă, Acestuia să-I strigăm: slavă puterii Tale Doamne.

Avacum munte mare pe tine de demult mai înainte te-au numit, cu bunătățile umbrit: din care era să se arate Dumnezeuul nostru, Fecioară cu totul fără prihană, ceea ce una ești îndreptarea oamenilor.

Peasna 5 Irmos

Tu Doamne Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea Sfântă, care întorci dintru întunericul necunoștinței, pe cei ce cu credință Te laudă pe Tine.

O, nespurcată Mielușea! Mielușelul Dumnezeului nostru în pântecel tău vine să se sălășluiască, ridicând păcatele noastre.

Toiagul cel de taină peste puțin va să înflorească Floarea cea Dumnezeiască, precum scrie, din rădăcina lui Iesei nouă arătându-Se.

Prin glasul îngerului lucrându-te ca o vie, spre odrăslirea Strugurului celui copt și nestricat, gătește-te Fecioară.

Cel ce ești mai mare între prooroci Isaie! Veselește-te, că Fecioara pentru carea ai proorocit, în pântecel zămislește pe Îngerul Sfatului celui mare.

Peasna 6 Irmos

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire, din coasta Ta.

Bucură-te, ție Gavriil arhanghelul grăiește, că Bucuria vei să o zămislești în pântecel tău negrăit, care Eva prin neascultare, Fecioară o au pierdut.

**Nu te teme, nu va arde nicicum pântecele tău
Focul Dumnezeirii, Fecioară: că rugul pe tine
mai înainte te-au închipuit de demult, aprins
fiind, și nicicum nearzând, Preacurată.**

**Munte, pe carele Daniil mai înainte l-au văzut
cu Duhul, bucură-te Fecioară: că din tine Pia-
tra cea înțeleghătoare va să se taie și va să zdro-
bească idolii cei fără de suflet ai dracilor.**

**Împăratul păcii la tine va să vie, și prin tine
Maica lui Dumnezeu va să împace pe cei supu-
și și biruiți prin sfatul cel rău al șarpelui.**

Condac glas 8

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

**Tu ești începătura mântuirii noastre, tuturor
celor de pe pământ, de Dumnezeu Născătoare:
că Dumnezeiasca slugă marele începătorul ce-
telor Gavriil au fost trimis din Cer, să stea îna-
ntea ta, ți-au adus bucurie de Dar dăruită:
pentru aceasta toți strigăm ție: Bucură-te Mi-
reasă nenuntită.**

Peasna 7 Irmos

Cel ce ai mântuit în foc pe coconii lui Avraam,

și pe haldei i-ai ucis, carii fără dreptate vâna pe cei drepti: prea laudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Sicriule cuvântător, pe carele Punătorul de Lege cel adevărat iubindu-te, întru tine va să-și facă sălășluire, de veselie umple-te, că prin tine pe cei stricați va să-i înnoiască.

Dumnezeiască ceata proorocilor, dacă au simțit venirea spre tine cea pașnică a Izbăvitorului, Fecioară, au strigat ție: Bucură-te izbăvirea tuturor, bucură-te ceea ce ești mântu-irea oamenilor.

Nu te teme de glas, nu te spăimânta de cel ce-ți grăiește, că sluga lui Dumnezeu este, și au venit să-ți arate ție taina cea de îngeri nespusă, ceea ce nu știi de nuntă, blagoslovită Marie.

Văzând toată făptura robită de vrăjmașul Fecioară, și au voit, să o miluiască pe ea prin tine, pentru milostivirea milei Iubitorul de bine: deci să nu fii necrezând cuvintelor îngerului.

Peasna 8 Irmos

Măinile întinzându-și Daniil gurile leilor cele

deschise în groapă le-au încuiat, și puterea focului au stins, cu fapta bună încingându-se tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Norule cel ușor al Luminii, ceea ce nu știi de nuntă gătește-te: iată Soarele cel neapus va să strălucească de sus ție, Carele puțină vreme va să se ascundă întru tine, și lumii va să se arate, deslegând întunericul răută-ții.

Slujitorul cel mai întâi dintru îngerî au strigat ție glas de bucurie, vestind ție pe Îngerul Sfatului celui mare, Preacurată, Carele S-au întrupat dintru tine pentru bunătatea, Căruia strigăm: toate lucrurile lăudați pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ca un trandafir din văi Curată, ca un crin cu bun miros cunoscându-te pe tine Făcătorul nostru Domnul, acum au iubit frumusețea ta Curată, și va să Se întrupeze din sângele tău, ca pentru bunătatea să gonească putoarea cea rea a înșelăciunii.

De dreapta Tatălui neosebindu-se, întru tine va să facă sălășluire Cel mai presus înființat,

Preacurată: ca să te pună de-a dreapta Sa pe tine, cea prea deaproape și bună, ca pe o Împărăteasă: și dreapta să-și tindă tuturor celor căzuți, și să ne mântuiască pe noi.

Peasna 9 Irmos

Eva cu adevărat cu neputința neascultării blestem au așezat: iară tu Fecioară Născătoare de Dumnezeu cu răsărirea cea din purtarea pântecelui, lumii blagoslovenie ai înflorit: pentru aceasta toți pe tine te ferim.

Eva cu adevărat au cules rod lucrător de moarte atotpierzător. Iar din mijlocul tău va să răsară Rod de nemurire solitor, Hristos dulcea noastră Stăpână. Pe carele acum lăudându-L, pe tine te slăvim.

Plecând Cerurile, acum la noi Te pogoară, iată Scaun s-au gătit Ție Cuvinte, pântecelul Fecioarei, întru carele ca un Împărat prea tare șezând, vei să ridici din cădere zidirea dreptei Tale.

Hristos au iubit frumusețea ta Preacurată, că în pântecelul tău s-au sălășluit, ca din grozăvia patimilor neamul omenesc să-l izbăvească, și frumusețea cea de demult să-i dăruiască: Că-

ruia închinându-ne, pe tine te slăvim.

Tarină nesemănată Curată sprijinește prin cuvânt pe Cuvântul cel ceresc, Care ca niște grâu roditor va să se arate prin tine, și marginile va să hrănească cu Pâinea cunoștinței: Căruia închinându-ne, pe tine te slăvim.

Canonul Bunei Vestiri

După obișnuitul început, se zice:

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-ți Fecioară Gavriil, au stătut înaintea ta, închinându-se ție, și zicând: bucură-te pământul cel nesemănat, bucură-te rugul cel nears, bucură-te adâncul cel ce este cu anevoie a se vedea, bucură-te Podul care ne treci pe noi la Cer și Scara cea înaltă care o au văzut Iacov: bucură-te Năstrapă dumnezeiască cu mană, bucură-te dezlegarea blestemului, bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăți mie ca un om, zis-au curata Fecioară către arhistrateg, și cum vestești graiuri mai presus de om? Zis-ai că va fi Dumnezeu cu mine, și se va sălășlui în pântecul meu: și cum voi fi sălaș desfătat spune-mi, și loc sfințirii Celui ce este mai presus de Heruvimi? Nu mă înșela pe mine cu înșelăciune, că n-am cunoscut dulceață, nunții sunt neîmpreunată, dar prunc cum voi naște?

Dumnezeu unde voiește, se biruiește rându-

iala firii, zis-au cel fără de trup, și se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceea ce ești cu totul sfântă și fără prihană. Iară ea au strigat: fie mie acum după cuvântul tău, și voi naște pe Cel fără de trup, Carele va lua din mine trup: pentru ca să ridice ca un Puternic, pe om, la cinstea cea dintâi, cu împreunarea.

Slavă... și acum... glas 6

Trimis au fost din Cer Gavriil Arhanghelul, bine să vestească Fecioarei zămislirea, și viind în Nazaret cugeta întru sine, de minune spăimântându-se: cum Cel ce este necuprins întru cei de sus, din Fecioară va să se nască! Cel ce are scaun Cerul, și așternut picioarelor pământul, în pânțece de Fecioară încape, spre Carele cei cu câte șase aripi, și cei cu ochi mulți a privi nu pot. Acela cu un cuvânt a se întrupa dintr-însa bine au voit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci ce stau, și nu grăiesc Fecioarei: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine. Bucură-te curată Fecioară: Bucură-te Mireasă, care nu știi de mire: Bucură-te Maica Vieții, blagoslovit este Rodul pântecelui tău.

Lumină lină a Sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea, a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

In luna a șasea mai marele Voievod a fost trimis la tine, Fecioara cea curată, să-ți vestească ție cuvântul mântuirii, și împreună să și strige către tine: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine. Vei să naști pe Fiul cel mai înainte de veci din Tatăl, și va să mântuiască pe norodul Său de greșalele lor.

In luna a șasea, trimis au fost din cer Gavriil Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă Fecioarei bune vestiri de bucurie: și viind la dânsa au strigat zicând: bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-ți Fecioară Gavriil, au stăut înaintea ta, închinându-se ție, și zicând: Bucură-te încăperea Firii celei neîncăpute, că pe Carele Cerurile nu L-au încăput, pântecetele tău L-au încăput blagoslovită. Bucură-te cinstită, chemarea lui

Adam, și izbăvirea Evei, și bucuria lumii, și veselia neamului nostru.

Trimis au fost Arhanghelul Gavriil din Cer de la Dumnezeu, la Fecioara cea neîntinată, în cetatea Galileii Nazaret, să-i vestească ei zămislire cu chip străin: Trimisă au fost sluga cea fără de trup, la Cetatea cea însuflețită, și Ușa cea înțeleghătoare, să vestească pogorârea venirii Stăpânului.

Trimis au fost ostașul cel ceresc, la polata măririi cea însuflețită: să gătească Ziditorului lăcaș nepărăsit. Și viind la dânsa au strigat: Bucură-te scaun în fața focului, cel mai slăvit decât cele cu patru fețe: Bucură-te jilțul Împăratului ceresc: Bucură-te munte netăiat, încăpere preacinstită, că întru tine toată plinirea Dumnezeirii s-au sălășluit trupește, cu bună voința Tatălui celui pururea veșnic, și cu împreună lucrarea Prea Sfântului Duh: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine. **Slavă... glas 8, a lui Ioan Monahul.**

Să se veselească cerurile și să se bucure pământul: Pentru că Cel împreună veșnic cu Tatăl, și împreună fără de început, și împreună pe scaun șezător, îndurare luând, și mila cea de oameni iubitoare, s-au pus pe Sine însuși

spre deșertare, cu bunăvoința și sfatul Părintesc, și s-au sălășluit în pânțele fecioresc, mai înainte curățit cu Duhul. O, minune! Dumnezeu întru oameni, Cel neîncăput, în pânțele, Cel fără de ani, sub ani; și ce este mai preaslăvit, că și zămislirea fără sămânță, și deșertarea negrăită, și Taina cât este de mare, că Dumnezeu S-au deșertat și S-au întrupat, și s-au zidit! Îngerul spuind zămislirea către cea Curată: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

Și acum... glas 2:

Binevestește Gavriil astăzi celei pline de Dar: bucură-te Fecioară care nu știi de mire, și neispită de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici te spăimânta, că Arhanghel sunt. Șarpele au amăgit pe Eva oarecând: iar eu vestesc acum ție bucurie: rămânea-vei întreagă și vei naște pe Domnul Preacurată.

Iar de este Post:

Slavă... și acum... Binevestește Gavriil astăzi... deci preotul zice rugăciunea obișnuită a privegherii, și intrând în Biserică cântăm

Stihoavna glasul 4, singur glasul

In luna a șasea, trimis au fost Arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei să se bucure, bine i-au vestit că Izbăvitorul dintr-însa va să iasă. Deci primind închinăciunea, Te-au zămislit pe Tine Dumnezeu cel mai înainte de veci, Carele bine ai voit a Te întrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba care nu o știa, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu: că au grăit către dânsa Arhanghelul graiurile Bunei Vestiri: De unde cu credință primind închinăciunea, Te-au zămislit pe Tine Dumnezeu cel mai înainte de veci: pentru aceasta și bucurându-ne strigăm Ție: Cea ce Te-ai întrupat dintr-însa fără de schimbare Dumnezeule, dăruiește lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Iată chemarea acum s-au arătat nouă, mai presus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii se unește prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea se gonește, că Fecioara primește bucurie: cele pământești s-au făcut Cer, lumea s-au dezlegat

de blestemul cel dintâi. Să se bucure făptura, și cu glasuri să cânte: Făcătorule și Izbăvitorul nostru, Doamne slavă Ție! **Slavă... și acum...**

a lui Andrei Ierusalimiteanul, glasul 4

Astăzi sunt bunele vestiri de bucurie, prăznuirea Fecioarei: cele de jos cu cele de sus se împreună, Adam se înnoiește: Eva din întristarea cea dintâi se slobozește: și Cortul ființei noastre, prin îndumnezeirea Celui ce au lucrat amestecarea, Biserică lui Dumnezeu s-au făcut, O, Taină! Chipul deșertării este neștiut, felul zămislirii negrăit. Îngerul slujește minunii, feciorescul pânțece pe Fiul primește: Duhul Sfânt se trimite: Tatăl de sus binevoiește, și schimbare se face după sfatul cel de obște, întru Carele și prin Carele mântuindu-ne, împreună cu Gavriil către Fecioara să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine: din Carea Mântuirea Hristos Dumnezeuul nostru, luând firea noastră, la Sine o au ridicat. Pe Acela roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feței tuturor

noroadelor: Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

la blagoslovirea pâinilor: Tropar glasul 4

Astăzi este începătura mântuirii noastre, și arătarea Tainei celei din veac: Fiul lui Dumnezeu Fiu Fecioarei se face, și Gavriil Darul binei vestește. Pentru aceasta și noi împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine. (de 3 ori)

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până-n veac. (de 3 ori, cu cântare) și citirile praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul: Troparul praznicului de 3 ori.

Și după întâia stihologie, amândouă sedelnele Triodului, fără ectenie, și citirea zilei.

După a doua stihologie ectenia, și sedelnele praznicului, glas 1

Podobie: Mormântul Tău Mântuitorule...

Marele voievod al îngerilor celor fără de materie, în cetatea Nazaret stând de față, ți-au vestit ție Curată pe Împăratul veacurilor și Domnul: bucură-te grăind ție, binecuvântată Marie: minune necuprinsă și netâlcuită! Chemarea oamenilor. Slavă... și acum... același, și citirea praznicului

După a treia stihologie, sedea, glas 4

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura se bucură, căci îngerul zice ție, Bucură-te binecuvântată cinstită și Prea curată, ceea ce ești fără prihană. Astăzi se întunecă mozaicurile șarpelui: căci legătura blestemului strămoșului s-au dezlegat. Pentru aceasta și totdeauna strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

Slavă... și acum... iar aceasta

Iar după citire se împart lumânări fraților.

După Polieleu, sedea, glas 4

Podobie: Spăimântatu-s-au Iosif...

Gavriil din Cer bucură-te au strigat către cea cinstită: că va să zămislească în pântece pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Carele prin

cuvânt au alcătuit marginile, deci Maria au răspuns: fără bărbat sunt, și cum voi naște fiu, naștere fără sămânță cine au văzut? Și spunându-i au zis Îngerul către Născătoarea de Dumnezeu și Fecioara: veni-va peste tine Duhul Sfânt, și puterea celui PreaÎnalt te va umbri.

Slavă... și acum... asemenea:

Trimis au fost Gavriil la Fecioara cea curată, și i-au vestit ei bucurie negrăită: că fără de sămânță va să zămislească, și nu se va strica: că va să nască Fiu pe Dumnezeu cel mai înainte de veci, și va să mântuiască pe norodul Său de greșalele lor. Și mărturisește Cel ce m-au trimis pe mine, să zic ție blagoslovită, bucură-te: că Fecioară vei să naști, și după naștere iarăși vei rămânea Fecioară.

Și citirea Praznicului

deci Antifonul dintâi, al glasului al 4-lea, prochimen glasul 4:

Stih: Binevestiți din zi în zi, mântuirea Dumnezeului nostru.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Toata suflarea sa laude pe Domnul

Evangelhia de la Luca, cap. 4

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu...

Slavă... glas 2

**Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea păcatelor
noastre. Și acum... iar aceasta, apoi**

**Stih: Curățește-mă Dumnezeu după mare
mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale,
curățește fărădelegile noastre.**

**Deci Stihira, glasul 6: Trimis au fost din Cer
Gavriil Arhanghelul (caută înapoi la Slava de la
Vecernia cea mare)**

Canonul praznicului

**al lui Kir Teofan (sf. Teofan scriitorul de
cântări)**

Peasna 1, glasul 4 Irmos

**Deschide-voi gura mea și se va umplea de Du-
hul, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Mai-
cii, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi
cânta minunile ei bucurându-mă.**

Să-ți cânte ție Stăpână, mișcând lăuta Duhu-

lui, David strămoșul tău, ascultă fiică glas de bucurie de la înger, că-ți vestește ție bucurie negrăită.

Îngerul: Strig către tine bucurându-mă, pleacă-ți urechea ta, și ia aminte mie, celui ce-ți vestesc Dumnezeiască zămislire fără de sămânță: Că ai aflat Dar înaintea Domnului, care niciodată n-au aflat alta, Preacurată.

Născătoarea de Dumnezeu: Ca să înțeleg, Îngere, puterea cuvintelor tale, cum va fi, ceea ce ai zis, spune-mi mai luminat: cum voi zămisli, Fecioară fiind Curată, și cum voi fi Maica Făcătorului meu?

Îngerul: Cu amăgire gândești că-ți vorbesc, precum mi se pare, și mă bucur văzând întărirea ta, îndrăznește Stăpână, căci Dumnezeu vrând, lesne se săvârșesc și cele preaslăvite.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Peasna 3 Irmos :

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și indestulat, carii s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i, și întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Născătoarea de Dumnezeu: Lipsit-au domn din Iuda, vremea iată au sosit, întru care se va arăta Hristos nădejdea neamurilor: Iară tu spune-mi cum îl voi naște pe Acesta, Fecioară fiind.

Îngerul: Cauți să știi de la mine Fecioară, chipul zămislirii tale: ci acesta este nespus: Iară Duhul Sfânt cu putere lucrătoare, umbrindute pe tine, îl va săvârși.

Născătoarea de Dumnezeu: Strămoașa mea primind sfatul șarpelui, din dumnezeiasca desfătare s-au gonit. Pentru aceasta și eu mă tem de străină vorba ta, sfîindu-mă de aluncare.

Îngerul: Al lui Dumnezeu mai marele slujitor sunt trimis, să-ți vestesc ție Dumnezeiescul sfat, ce te temi, ceea ce ești cu totul fără prihană, de mine cela ce mai mult mă tem de tine; ce te sfiești Stăpână de mine, cela ce cu cinste mă sfiesc de tine.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreți...

Sedea la glasul 8,

Podobie: Fluierele cele păstorești...

Cuvântul lui Dumnezeu acum pe pământ s-au pogorât: Îngerul au stăzut înaintea Fecioarei, strigând: Bucură-te blagoslovită, ceea ce numai tu una ți-ai păzit pecetea, în pânțele luând pe Cuvântul cel mai înainte de veci și Domnul: ca să mântuiască de înșelăciune ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă... si acum... glas același,

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întrucunoștință cel fără de trup în casa lui Iosif degrab au stăzut înainte zicând celeia ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat Cerurile cu pogorârea încape fără de schimbare tot întrutine: pe Carele și văzându-L în pânțelele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga către tine: bucură-te Maică care nu știi de mire.

Fiind trimis din cer de la Dumnezeu Arhistrategul Gavriil, degrabă au stăzut înaintea Cetății celei însuflețite, arătat grăind către dânsa: vei primi în pânțele pe Zămislitorul Fecioară, și vei naște pe Acesta neschimbat cu trup: pentru aceasta sunt trimis, ca să-ți vestesc ție nașterea cea străină, Curată, și stau strigând către tine: Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

Peasna 4 Irmos:

Cela ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor au venit Iisus Dumnezeu cel Prea Înalt, prin Palmă curată, și au mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii Tale.

Născătoarea de Dumnezeu: Cum că o fecioară oarecare sfințită era să nască pe Emanuil, am auzit pe proorocul de demult mai înainte proorocind: Și poftesc să înțeleg, cum va suferi firea omenească amestecarea Dumnezeirii.

Îngerul: Arătat-au rugul preaslăvirea tainei tale, rămânând nears, primind văpaia. Ceea ce ești plină de Dar cu totul lăudată: că după naștere vei rămânea Curată, pururea Fecioară.

Născătoarea de Dumnezeu: Cel ce ești luminat cu strălucirea lui Dumnezeu Atotțiitorului, propovăduitorule al Adevărului Gavriile, grăiește cele mai adevărate: cum nestricată rămânând curăția mea, pe Cuvântul voi să nasc cu trup, pe Cel fără de trup.

Îngerul: Cu frică ca o slugă stau înaintea ta Doamnă, și cu temere Fecioară, acum a privi la tine mă sfîesc: Pentru că, ca ploaia pe lână se va pogorî la tine Cuvântul Tatălui, precum

bine au voit.

Catavasie: Cea ce șade în slavă...

Peasna 5 Irmos:

Spăimântatu-s-au toate câte sunt, de Dumnezeiască slava ta, că tu Fecioară neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu Cel peste toate: și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Carele dăruiește mântuire tuturor celor ce te laudă pe tine.

Născătoarea de Dumnezeu: Nu pot înțelege adevărul cuvintelor tale: că minuni au fost de multe ori, cu Dumnezeiasca putere făcându-se, semne și chipuri de ale Legii, iară fecioară nu au născut niciodată, neștiind de bărbat.

Îngerul: Străin lucru se vede, Preacurată, căci și minunea ta este străină, că tu una vei să primești pe Împăratul tuturor în pânțece întrupându-Se, și pe tine mai înainte te-au închipuit zicerile proorocilor, și vorbele cele ascunse, și chipurile Legii.

Născătoarea de Dumnezeu: Cel de nimenea necuprins și de nimenea nevăzut, Acesta cum poate să se sălășluiască în pânțece de Fecioa-

ră, care Însuși l-au zidit, și cum voi și zămisli pe Dumnezeu Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul.

Îngerul: Cel ce s-au făgăduit către strămoșul tău David, să pună din pânțelele tău pe scaunul împărăției lui, Acela pe tine una frumusețea lui Iacov, te-au ales spre cuvântătoare sălășluire.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate câte sunt de Dumnezeiască mărirea ta...

Peasna 6 Irmos:

Strigat-au, mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se, din stricăciune mă izbăvește Iisuse Împărate al puterilor.

Născătoarea de Dumnezeu: Glasul cel de bucurie al cuvintelor tale primindu-l Gavriile, de Dumnezeiasca veselie m-am umplut: că bucurie îmi spui, și veselie nesfârșită îmi vestești.

Îngerul: Tie s-au dat bucurie Dumnezeiască Maica lui Dumnezeu, ție toată făptura strigă: Bucură-te Dumnezeiască Mireasă, că tu numai a fi Maică Fiului lui Dumnezeu mai înainte te-ai rânduie Curată.

Născătoarea de Dumnezeu: Prin mine să se strice osândirea Evei, prin mine să se răsplătească datoria astăzi: prin mine să se dea înapoi prea deplin vinovăția cea de demult.

Îngerul: Făgăduitu-s-au Dumnezeu lui Avraam strămoșului, să se blagoslovească întru sămânța lui toate neamurile, Curată: iar prin tine sfârșit au luat făgăduința astăzi.

Catavasi: **Strigat-au mai înainte...**

CONDACUL, glasul 8, însuși Podobia:

Apărătoarei Doamnei, laude cu mulțumită pentru biruință izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te Mireasă, care nu știi de mire.

ICOS

Ingerul cel mai întâi stătător, din Cer au fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-te Doamne pe Tine întrupat, s-au spăimântat, și au stătut strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, pentru care răsare bucuria;
Bucură-te, pentru carea pierе blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălțimea întru care cu anevoie se
suie gândurile omenești:
Bucură-te, adâncime carea nu te poți lesne
vedea nici cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești Scaun Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cela ce poartă toate;
Bucură-te, steaua care arăți Soarele;
Bucură-te pânțeleze Dumnezeiești întrupări
Bucură-te, pentru carea se înnoiește făptura;
Bucură-te, prin carea ne închinăm Făcătoru-
lui;
Bucură-te, Mireasă care nu știi de mire!

Peasna 7 Irmos:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu,
fără decât Făcătorului: Ci groaza focului băr-
bătește călcându-o, s-au bucurat cântând: Cela
ce ești prealăudat, Domnul Părinților, și Dum-
nezeule bine ești cuvântat.

Născătoarea de Dumnezeu: Cum că Lumina
cea fără materie va să se împreune cu trupul,
pentru multa milostivire, cela ce ești fără ma-
terie, spunându-mi mie luminata buna vestire,

și Dumnezeieștile propovăduiri, acum strigi către mine: Blagoslovit este Preacurată Rodul pântecelui tău.

Îngerul: Bucură-te Stăpână Fecioară; **Bucură-te**, Preacurată: **Bucură-te**, Lăcașul lui Dumnezeu: **Bucură-te**, sfeșnicul Luminii, chemarea lui Adam, izbăvirea Evei, Munte sfânt, sfințenie prea strălucită, și cămara nemuririi.

Născătoarea de Dumnezeu: Sufletul mi-au cu-rățit, trupul mi-au sfințit, Biserica încăpătoare lui Dumnezeu pe mine m-au făcut, Cort de Dumnezeu împodobit, lăcaș însuflețit, venirea Prea Sfântului Duh, și Maică Vieții.

Îngerul: Ca o făclie mult luminoasă, și Cămară de Dumnezeu lucrată, te văd pe tine acum, ca un Sicriu de aur: pe Dătătorul Legii primește-L Dumnezeiască Mireasă pe Cel ce bine au voit a izbăvi prin tine firea oamenilor cea stricată.

Catavasie: **N**-au slujit făpturii...

Peasna 8 Irmos:

Ascultă Pruncă Fecioară...

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavriil sfatul cel prea înalt cel de demult adevărat: Fii gata spre primirea lui Dumnezeu, că prin tine Cel necuprins, cu oamenii va să petreacă. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu: Toată mintea omenească se biruiește, răspuns-au Fecioara, cercând cele prea slăvite, care grăiești mie: Îndulcitu-m-am de cuvintele tale, dar mă tem spăimântându-mă, ca prin amăgire ca pe Eva să nu mă trimiți departe de la Dumnezeu. Dar încă iată strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Îngerul: Iată s-au dezlegat ție îndoirea, zis-au spre acestea Gavriil: că bine ai zis: lucru cu anevoie de înțeles, care se pleacă cuvintelor buzelor tale, însă nu te îndoi ca de o amăgire, ci ca unui lucru crede: că eu bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu: Această lege este de la Dumnezeu oamenilor, cea Preacurată iarăși au zis: prin însoțirea cea de obște nașterea să se facă: nu știu dulceață de soție nici-

decum: deci cum zici că voi naște? Mă tem, ca nu cumva să-mi grăiești cu amăgire. Dar încă iată strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Îngerul: *Cuvintele care îmi grăiești Curată (Îngerul iară au strigat) obișnuite sunt nașterii oamenilor celor muritori, iară eu cu adevărat pe Dumnezeu ție vestesc, Carele va să se întrupeze mai presus de cuvânt și de gând, precum știe. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.*

Născătoarea de Dumnezeu: Te arăți mie grăitor de adevăr, zis-au Fecioara. Căci vestitor de bucurie de obște ai venit, încă sufletul mi-am curățit cu Duhul, după cuvântul tău să-mi fie mie, să se sălășluiască întru mine Dumnezeu, către Carele strig împreună cu tine: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Catavasie: **Ascultă Pruncă Fecioară.**

Peasna 9 Irmos:

Pripelile praznicului:

Binevestește pământule bucurie mare, laudați Ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nici cum să nu se atingă mâna celor necredincioși: iară buzele credincioșilor fără tăcere Născătoarei de Dumnezeu glasul îngerului cântând, cu bucurie să strige: **Bucură-te**, ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Pripeală: Binevestește pământule bucurie mare, laudați Ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Mai presus de gând zămislind pe Dumnezeu, de obiceiurile firii te-ai tăinuit Fecioară: căci tu într-o naștere, de cele ce sunt ale maicilor, ai scăpat, decât firea cea stricăcioasă mai presus fiind. Pentru aceasta după vrednicie auzi: bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Cum izvorăști lapte Fecioară Preacurată, nu poate să spună limba pământească: că arăți lucru înstrăinat de fire, hotarele legii celei după naștere covârșindu-le. Pentru aceasta după vrednicie auzi: bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Cu taină într-o Sfintele Scripturi s-au grăit de tine Maica Celui Prea Înalt: căci scară mai înainte de demult pe tine închipuindu-te,

Iacov văzând au zis: suirea lui Dumnezeu este aceasta: Pentru aceasta după vrednicie auzi: bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Minunat semn lui Moisi, arătătorului de cele sfinte, rugul și focul au arătat, și căutând sfârșitul întru curgerea vremii, au zis: La o Fecioară Curată voi privi, căreia ca unei Născătoare de Dumnezeu se va zice: bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Daniil, Munte înțeleghător pe tine te-au numit: Isaia: Născătoare de Dumnezeu, și Ghedeon te-au văzut ca o lână: iară David sfințenie te zice, și altul Ușă. Iară Gavriil ție strigă: **Bucură-te**, ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Catavasie: **Ca** de un sicriu însuflețit...

SVETILNA Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele voievod al puterilor Îngerești, de la Dumnezeu Atotțiitorul au fost trimis la cea Curată și Fecioară, să-i vestească ei minune străină, și negrăită: pentru că Dumnezeu ca un om dintr-înșa va să se facă Prunc fără de

sămânță, iarăși zidind tot neamul omenesc:
Noroadе binevestiți înnoirea lumii.

Slavă... și acum... **altă Svetilnă.**

Podobie: Muieri auziți...

Taina lui Dumnezeu cea din veci se descoperă
astăzi: Dumnezeu Cuvântul pentru milostivi-
rea se face Fiu Fecioarei Maria, și Gavriil ves-
tește bucuria bunei vestiri, cu carele împreună
să strigăm către dânsa: **Bucură-te, Maica
Domnului.**

La Hvalite

Toată suflarea să laude pe Domnul... **și**
cântăm stihirile pe 4, glas 1

Podobie: **Ceea ce ești bucuria...**

**Din crugurile cerești zburând Gavriil în Naza-
ret, au venit la Fecioara Maria strigând către
dânsa: **Bucură-te**, că vei să zămislești Fiu pe
Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul
veacurilor și Izbăvitorul tuturor celor ce-ți
strigă ție: **Bucură-te**, Curată.**

**Gavriil Fecioarei, bună veste din Cer adu-
cându-i, au strigat: **Bucură-te**: vei să zămislești**

în pântecelul tău, pe Cel ce va să încapă într tine, și într toate este neîncăput: și Născătoare vei să te arăți, Celui ce au răsărit din Tatăl mai înainte de Luceafăr.

Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl, Cel fără de început, nedespărțindu-se de cei de sus, acum au venit la cei de jos, pentru îndurarea cea multă, milostivire luând spre alinarea noastră, și sărăcia lui Adam primind, sau închis în cel străin.

Cel ce este din Tatăl din veci, și din Maică sub vremi, arătându-Se lumii Cuvântul cel mai presus înființat, chipul robului primește și se face trup, nedepărtându-se de Dumnezeu, și pe Adam iară l-au zidit în pântecelul celeia ce L-au zămislit pe El fără sămânță.

Slavă... și acum... a lui Teofan:

Taina cea din veac se descoperă astăzi, și Fiul lui Dumnezeu, Fiu omului se face: ca luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-au de demult Adam poftind să fie Dumnezeu, și n-au fost, iară Dumnezeu om se face, ca să facă pe Adam dumnezeu: să se veselească făptura, și să salte firea, că Arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei, și-i aduce ei

bucurie

împotriva întristării: Cela ce Te-ai fă-cut om
pentru milostivirea milei, Dumnezeu nostru
slavă Ție!

Canonul al doilea al Bunei Vestiri

Peasna 1 glas Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin
adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat a
strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-i
cântăm.

Începătorul cel arătător de lumină al cetelor
celor de sus, astăzi au fost trimis către Fecioa-
ra, strigând: Bucură-te Mireasă Preacurată, cu
tine este Ziditorul tuturor și Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu: Voi a înțelege să-
rutarea ta cea străină (au zis Fecioara), că cu-
vintele nu sunt potrivite omenirii, ce fel de
bucurie mi-ai spus, spune-mi descoperit învă-
țându-mă.

Îngerul: Prea arătat îți grăiesc ție, stând înain-
tea ta cu bună cuviință Preacurată, ci tu pleacă

urechea ta: puterea Celui de sus se va pogori peste tine, și prin Duhul cel a toate lucrător se va sălășlui.

Peasna 3 Irmos

Nu este Sfânt precum Tu Doamne Dumnezeu meu, Cel ce ai înălțat cornul credincioșilor Tăi Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe Piatra mărturisirii Tale.

Născătoarea de Dumnezeu: Te văd acum Îngere, căci cu înșelăciune îmi grăiești: căci cum poate ființa cea stricăcioasă și materialnică și de pământ, să încapă pe Cel nematerialnic, Cel ce se îmbracă cu lumina nestricăciunii.

Îngerul: Înțelepțește m-ai înfruntat Curată, dar așa să binevoiești, și să te încredințeze Rugul, carele aprinzându-se, nicicum nu au ars de foc, și au închipuit mai înainte nașterea ta cea negrăită.

Născătoarea de Dumnezeu: Graiurile vieții îmi povestești tu mie: Dar muntele cel ce fumega odinioară, carele au primit pe Dumnezeu, mă încredințează pe mine că nu va putea firea materialnică, a primi pe Cel cu totul fără materie.

Sedealna glas 1 Podobie:

Mormântul Tau Mântuitorule...

Marele Gavriil voievodul îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu dânșii strigă Dumnezeiască cântare Treimii, bucurându-se: pe Acesta toți cu mare glas întru credință să-L laudăm, și cu gând curat cu cuviință să-L slăvim. Slavă.... și acum... altă Sedealnă

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Slujitorilor fără de trupuri tu mai mare fiind, Taina cea înfricoșată mai înainte de veci rânduită, ție unuia Gavriile slăvite s-au încredințat, nașterea cea negrăită a prea Sfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce ești plină de Dar. Pentru aceasta după datorie, credincioșii cu veselie pururea te fericiim.

Peasna 4 Irmos

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu Dumnezeiască cuviință cântă strigând, dintru cuget curat întru Domnul prăznuind.

Îngerul: Purtător Soarelui s-au făcut pântecelul tău Preacurată, și vei naște oamenilor Lumina

cea neînserată, zicea cu mare bucurie Gavriil Fecioarei.

Născătoarea de Dumnezeu: Depărtează-te de către mine, nu-mi vorbi graiuri, a căroră împlinire nu poți să-mi arăți, Arhistratege: pentru ce tulburi cugetul și sufletul meu, grăindu-mi acestea.

Îngerul: Trâmbițele proorocilor s-au învrednicit a vedea de departe adâncimea Tainei Prea curată, a căreia slugă sunt eu, și stau înaintea ușilor tale.

Peasna 5 Irmos

Cu Dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletele celor ce mâneacă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le, ca să Te vadă Cuvântul lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Cella ce chemi din negura greșalelor.

Născătoarea de Dumnezeu: Te văd îngere strălucit cu luminile cele îngerești, zicea Preacurata, dar mă rușinez a-ți crede în grab, neînștiințându-mă întâi de toată descoperirea.

Îngerul: Văzând Ziditorul firea omenească stricăta, bine au voit a se sălășlui întru tine:

înfricoșat descoperind acum taina cea din veci ascunsă, Curată.

Născătoarea de Dumnezeu: Eu m-am logodit cu Iosif, dar până acum nu sunt împreună, Arhanghele: și necunoscând ispită de bărbat, cum voi naște? Graiuri împotriva firii îmi grăiești.

Peasna 6 Irmos

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, alerg către limanul Tău cel lin, strigând Ție: scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Îngerul: Ziditorul firii Iisus nu este rob legilor firii, Pruncă: și să te încredințeze pe tine toia-gul lui Aaron, carele fără de umezeală a odrăslit, și au închipuit, că vei naște, neispitind bărbat.

Născătoarea de Dumnezeu: Mă minunez, socotind aceste înfricoșate și cinstite ale tale graiuri, și vrând a crede, îmi aduc aminte mărima înălțimii, și cu totul mă rușinez Arhistratege.

Îngerul: Nu te pleci cuvintelor mele: te-au văzut Daniil mai înainte munte, din carele fără mână omenească s-au tăiat Piatra, cu tărie surpând capiștile cele idolești, Preacurată.

Condac glas 8

Podobie: Aparatoarei Doamnei...

Tu ești Arhistratege prea slăvit slujitor Prea luminoasei și Cinstitei, și AtotFăcătoarei ne-număratei și înfricoșatei Treimi: deci roagă-te acum neîncetat rugătorule, ca să ne izbăvim noi de toate nevoile, și muncile, ca să strigăm ție: Bucură-te acoperământul robilor tăi.

Peasna 7 Irmos

Dătător de rouă cuptorul l-au făcut îngerul cuvioșilot tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-au plecat a striga: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Născătoarea de Dumnezeu: Mi-ai spus Gavriile, cum că preaslăvit va veni în lume cu trup, Cel fără trup, spune-mi dar descoperit, cum pântecul meu va încăpea pe Acesta: ale Căruia măriri nu le pot încăpea Cerurile.

Îngerul: Povestesc ție și înțelege, o, Preacurată, cum odinioară Cortul lui Avraam au primit, și au încăput pe Dumnezeu, Curată: pentru aceasta nu te îndoii acum, ci cu dragoste primește bucuria oamenilor.

Născătoarea de Dumnezeu: Mă tulbură pe mine slava lucrurilor, dar fiindcă bine au voit Cel Preabun a se sălăslui întru mine mai presus de cuget, iată că cu sufletul și cu trupul sunt lăcaș curat păzit Lui.

Peasna 8 Irmos

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât, și jertfa dreptului cu apă o ai ars: că toate faci Hristoase câte voiești: pe Tine Te prea înălțăm întru toți vecii.

Prin glasul Arhanghelului ai zămislit Lumina, pentru aceasta toți strigăm ție: Bucură-te ușa Luminii, vederea cea cu anevoie văzută, și scaunul Celui Înalt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Bucură-te săvârșirea tainei celei înalte, Bucură-te descoperirea lucrurilor celor necuprinse, Bucură-te împreunarea oamenilor cu Du-

mnezeu: Bucură-te Fecioară chemarea celor căzuți.

Bucură-te Născătoarea Stăpânului Celui Dătător de Lumină, Bucură-te Limanul celor învi-forați Preacurată, Bucură-te Odrasla cea ade-vărată și aducătoare de roduri, carea ai cres-cut Strugurul nemuririi.

Peasna 9 Irmos

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Carele nu îndrăznesc a privi Cetele îngerești, iar prin tine Preacurată s-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Carele slăvindu-l cu Oștile Cerești, pe tine te ferim.

Bucură-te pricinuitoarea bucuriei, de Dumne-zeu binecuvântată; Bucură-te brazdă cinstită cu bun rod și bine odrăslitoare, care porți pe Hrănitorul tuturor: Bucură-te izvorule al Apei vieții Preacurată; Bucură-te năstrapă și Rai Dumnezeiesc, cu totul fără prihană.

Bucură-te curățirea trupurilor și a sufletelor, Bucură-te prin carea izvorăsc oamenii cele bune, Bucură-te pricinuitoarea înDumnezeirii tuturor, Bucură-te Nor ușor, care poartă pe

Soarele, și luminează lumea, cu luminoase străluciri.

Cântare de bucurie cântăm ție: Bucură-te Curată lauda mucenicilor și a Apostolilor, și prea slăvit graiul Proorocilor: Bucură-te înfrumusețarea arhieriei și a prea cuvioșilor, pentru carea se bucură cele cerești, împreună cu cele pământești.

Potolește viforul barbarilor cel cumplit care se ridică totdeauna asupra robilor tăi, așează împerecherile Bisericii, celor ce te laudă pe tine dă-le izbăvire de greșale, și împăratului dăruiește-i biruință, Gavriile, cu caldă folosința ta.

Sfărâcă întăritările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potolește despărțirile Bisericii, așează viforul ispitelor celor fără de măsură: izbăvește de nevoi și de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, și sub acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Canonul

Acoperământului Maicii Domnului

Unul Dumnezeu Cel ce se odihnește pe scaunele cele dintru înălțime, mai presus de cele pământești, a dat plăcutului Său a te vedea pe tine Stăpână, prea dumnezeieștile mâini cu rugă întinzându-ți, care pentru cetate, și pentru norod te rugai. Acoperă-ne și acum Doam-nă, pe noi cu Omoforul milei tale.

De 2 ori

Pe cetatea ceea ce te cinstește pe tine, și după datorie te slăvește, o acoperi Preacurată cu cinstitul tău Omofor, despre năvălirile celor potrivnici: de foamete și de cutremur, și de războiul cel dintre sine, Fecioară ceea ce ești neispită de nuntă Dumnezeiască Mireasă, acoperământul oamenilor și apărarea.

Ceea ce ești Palat însuflețit al lui Hristos, și zidul credincioșilor și acoperământul și pute-rea, prin tine cetatea ta Maica lui Dumnezeu se mântuiește: prin ajutorul tău dreptcredincioșii împărați se

**încununează, cu tine cei ce se laudă pururea,
biruințele asupra păgânilor**

le poartă: că îi acoperi cu omoforul milei tale.

Slavă... și acum... glasul 6:

Veniți iubitoarelor de praznic adunări, pe Preasfânta Fecioară să o lăudăm: că astăzi îngerii împreună cu sfinții prăznuiesc, cinstitul Acoperământ al Maicii lui Dumnezeu, și către laudă pe noi cei pământenii ne cheamă, ca să strigăm cu neîncetate glasuri: Bucură-te înfrumusețarea Bisericii cea minunată și acoperământul cel prea minunat a toată lumea: Bucură-te a credincioșilor împărați ajutorirea în războaie, și păzirea ostașilor. Bucură-te acoperământurile și Apărătoarea noastră: că pe tine neamul creștinesc neîncetat te fericește.

**La Stihovă Stihirile glasul 2, asemenea cu:
Casa Efratului**

Slavă la ceruri, și pe pământ veselie, că Împărăteasa, cu toți sfinții, pentru noi toți în Biserică se roagă.

Stih: Ascultă Fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pe poporul tău, și casa părintelui tău.

Veniți credincioșilor în Sfânta Biserică, că acolo Născătoarea de Dumnezeu, cu omoforul acoperă pe norod, de toate ispitele vrăjmașului.

Stih: Fetei tale se vor ruga bogații norodului.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu ne uita pe noi robii tăi, ci te roagă pentru noi, carii cu credință te cântăm pe tine.

Slavă... și acum... glasul 3:

Veniți toți iubitorii de praznic, cinstitul acoperământ al Maicii lui Dumnezeu să-l fericim: căci către Fiul mâinile cu milostivire și-a întins, și cu sfântul ei acoperământ lumea îngrădită s-a făcut. Drept aceea cu gura și cu inima, cu laude și cu cântări duhovnicești, cu toți cei ce năzuiesc luminos să prăznuim.

Tropar glasul 4:

Astăzi poporul cel binecredincios, luminos prăznuim, umbriți fiind prin venirea ta Maica lui Dumnezeu, și către preacinstită icoana ta căutând, cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău acoperământ, și ne izbăvește de tot răul, rugând pe Fiul tău, pe Hristos

Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La Utrenie

O, mare Apărătoare celor necăjiți ești, Născătoare de Dumnezeu Curată, grabnică ajutoare, mântuirea lumii și întărirea, noianul milei, izvorule al înțelepciunii lui Dumnezeu, al lumii acoperământ. Să cântăm credincioșii, luminatul ei omofor laudându-l nespus: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă. **(de 2 ori)**

Minunatul Isaia a proorocit, că va fi, zice, în zilele cele de pe urmă arătat muntele Domnu-lui, și casa Domnului pe vârful munților. Deci am cunoscut Stăpână întru tine adevărată împlinirea. Că munții și dealurile sau înfrumusețat, de cele cu multe nume biserici, ale praznicelor tale. Drept aceea cu veselie stri-găm ție: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, minunată înfrumusețare a tuturor credincioșilor ești, împlinirea proorocească cea adevărată, slava Apostolilor, și împodobirea mucenicilor: Lauda fecioriei și prea minunat

acoperământ a toată lumea! Acoperă Stăpână cu omoforul milei tale pe cei credincioși, și pe tot norodul ce îți cântă: Cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Alte stihiri glasul al 4-lea asemenea cu: Ca pe un viteaz:

Ca pe un Rai de Dumnezeu sădit, și loc al Po-mului Vieții, adăpat cu Duhul Sfânt, pe tine de Dumnezeu Născătoare știindu-te ceea ce ai nă-scut pe Făcătorul tuturor cel ce cu Pâinea Vie-ții hrănește pe cei credincioși. Căruia pentru noi cu Mergătorul Înainte roagă-te, cu cinsti-tul omofor acoperind pe norod despre toate ispitele. **(de 2 ori)**

Se sfințește cerul și pământul, și biserica se luminează, și toate noroadele se veselesc: că iată Maica lui Dumnezeu, cu oștile îngerești, cu Înaintemergătorul, și cu de Dumnezeu cuvântătorul, cu proorocii și cu apostolii, nevăzut intrând, pentru creștini se roagă lui Hristos, ca să miluiască cetatea, și norodul cel ce prăznuiește praznicul Acoperământului ei.

Pe tine frumusețea lui Iacov, și scară cerească, pe carea Domnul S-a pogorât pe

pământ: și acele chipuri atuncea pe cinstea și slava ta, Născătoare de Dumnezeu mai înainte o arăta. Și pe tine ceea ce ai născut pe Dumnezeul tutu-ror, te fericesc în Cer îngerii, și pe pământ oa-menii: că pentru toată lumea te rogi, acope-rind cu mila pe cei ce săvârșesc cinstitul tău praznic. Slavă... și acum... glas 8:

Se bucură împreună cu noi, toate cele de min-te mai mari rânduiele, duhovnicește împreunând simțitoare ceată, încă se bucură și sufletele dreptilor fiind privitoare vedeniei, și văzând pe Împărăteasa și Stăpâna tuturor, cea cu multe numiri de credincioși slăvită, în văzduh cu rugăciune întinzându-și cinstitele sale mâini, și cerând împăcare lumii, și credincioșilor creștini stăpânire și întărire, și mântuire sufletelor noastre.

La Litie, glasul 3:

Sosit-a astăzi prea luminatul praznic, Preacu-rată Fecioară, al cinstitului tău acoperământ, ceea ce mai mult decât soarele luminezi pe po-porul, cel ce cu credință din curată inimă, pe tine adevărat Maică a lui Dumnezeu te mărtu-risește, și Fiului tău cântă: Hristoase Dumne-zeule, pentru

rugăciunile pururea Fecioarei, carea curat și fără stricăciune Te-a născut pe Tine, să nu dai moștenirea Ta vrăjmașilor celor luptători, ci ca un Milostiv, mântuiește în pace sufletele noastre.

Lauda cea după vrednicie noroadele Fiului tău, Preacurată Stăpână, dorind a-ți cânta, ci însă nu pot, pentru că totdeauna pe toți credincioșii folosești, și îi acoperi cu cinstitul tău acoperământ, și te rogi ca să se mântuiască toți, cei ce cu credință te cinstesc pe tine Curată și adevărată de Dumnezeu Născătoare.

Pe cea fără de prihană Împărăteasa tuturor, pe Preacurata Fecioară, adunându-ne credincioșii astăzi, să fericim pe Maica lui Hristos Dumnezeu, că pururea către Fiul mâinile își întinde, pe carea și prea minunatul Andrei o au văzut în văzduh, carea cu cinstitul său Acoperământ pe popor acoperea, și ei cu umilință să-i strigăm: bucură-te Acoperământul, și Apărătoarea, și mântuirea sufletelor noastre.

Slavă... și acum... glas același:

Cugetul curățindu-ne și mintea, cu îngerii și noi să prăznuim, luminat începând cântarea lui David, pruncii Miresei

Împăratului tuturor a lui Hristos Dumnezeuului nostru: Scoală-Te Doamne, grăind, întru odihna Ta, Tu și sicriul sfințirii Tale. Căci ca pe o polată frumoasă pe aceasta înfrumusețându-o, o ai însoțit pe ea cetății Tale Stăpâne, ca să o chivernisească și să o acopere despre pizmașii păgâni, cu stăpânitoare puterea Ta, prin rugăciunile ei.

La Stihoavnă Stihirile glasul al 2-lea:

Ca ceea ce ești mai înaltă decât toate cele ce-rești și pământești, decât Heruvimii mai slă-vită, și decât toată făptura mai cinstită, pe tine Apărătoare și Acoperământ puternic, neamu-lui creștinesc Hristos te-au dăruit, ca să aco-peri și să mântuiești pe oamenii cei greșiți, ca-re către tine aleargă. Drept aceea pe tine scă-para tuturor te laudăm Stăpână, și cinstitul praznic al Acoperământului tău prăznuim lu-minos, pe Hristos rugându-L, ca să ne dăru-iască nouă mare milă.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

Să cântăm noroadе luminat cântarea lui David, pruncii Miresei, Maicii lui Dumnezeu, a lui Hristos Împăratului tuturor: Stătut-a Îm-

părăteasa de-a dreapta Ta Stăpâne, cu haine de aur îmbrăcată, și prea înfrumusețată cu Dumnezeieștile podoabe. Că pe aceasta cea aleasă între femei, mai mult decât pe toată lumea împodobindu-o, bine au voit a se naște dintru dânsa, pentru mila cea mare. Și pe aceasta ajutătoare norodului Său o au dăruit, ca să izbăvească și să acopere de toate primejdiile pe robii Săi, pe una cea binecuvântată.

Stih: Feței tale se vor ruga bogații norodului:

Munte mare ești și prea slăvit: Mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu. Că acela nesuferind pogorârea slavei lui Dum-nezeu în chipuri și în umbre, cu foc se aprin-dea, și tunete și fulgere acolo s-au făcut. Iar tu pe tot Cel ce este Foc Dumnezeiesc pe Cuvân-tul lui Dumnezeu, în pântecele tău fără de ardere L-ai purtat, pe Cel ce pe toate le poartă cu voia. Și îndrăznire de Maică către Dânsul având, ajută Stăpână celor ce cu credință prăz-nuiesc cinstitul tău praznic, și nu uita cu mi-lostivire cercetându-i: Căci ai luat de la Dum-nezeu Dar, ca să îndreptezi și să acoperi pe cea de Hristos numită turma ta, pe robii tăi.

Slavă... și acum... glasul 2:

Ca cu o coroană prea luminoasă, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu cinstitul tău aco-perământ, Biserica lui Dumnezeu s-a îmbră-cat, și se luminează bucurându-se astăzi, și cu taină dănțuiește Stăpână, strigând ție: bucură-te îmbrăcăminte cinstită, și cunună a slavei lui Dumnezeu, bucură-te una săvârșirea slavei, și veșnica veselie, bucură-te a celor ce năzuiesc către tine adăpostirea și izbăvirea, și mântui-rea noastră.

Tropar glasul 4:

Astăzi poporul cel binecredincios.... (de 3 ori)

La Utrenie

după întâia catismă:

De Dumnezeieștile străluciri ale oștilor înge-rești înconjurată fiind, și cu cetele proorocilor și ale apostolilor, cu cinste slujbe primind, ca o Maică a lui Dumnezeu cercetează-ne pe noi robii tăi. Rugând pe Hristos Dumnezeuul nos-tru să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă... și acum... iar aceasta

după a doua catismă, Sedea la glasul 6:

Celor neputincioși tărie, tu ești cu adevărat Preacurată Maica lui Dumnezeu, de aicea smeriții prin tine ne înălțăm, de tine cea înaltă ne ținem: tuturor tu ești acoperământ și către Dumnezeu mijlocitoare.

Slavă... și acum... iar aceasta după Polieleu, Sedealna, glasul 4:

Decât chivotul cel de demult cu adevărat este mai cinstit prea curatul tău omofor, mai mult decât chihlimbarul luminându-se: nu prin materie, ci prin duhovnicie, cu nestricăcioasele, prea curatele tale mâini întins fiind, ferește cu milostivire pe cei ce cinstesc, bine înfrumusețatul praznic al acoperământului tău, Stăpână: întru care adunându-ne, cu osârdie îl prăznuim. Slavă... și acum... iar aceasta

**Canonul Sfântului Acoperământ
al Maicii Domnului**

Cântarea 1 Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Du-hul, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei

bucurându-mă.

Cu cetele sfinților îngerii și cu soboarele proorocilor și ale apostolilor întru mare slavă, ca o Maică a lui Dumnezeu astăzi în Biserică în-trând, pentru creștini te rogi, și de ispite și de necazuri izbăvești pe toți, acoperindu-i cu mila ta.

Cort pe tine Moisi, și toiag al lui Aaron te-a numit, că tu pe Hristos Pomul Vieții ai înflorit, către Carele îndrăznire având, pentru noi cei ce te cinștim pe tine, Împărăteasă roagă-te, să ne izbăvească de tot răul: ca să slăvim praz-nicul acoperământului tău.

Nu precum înaintea chivotului de demult adu-nând David danțuri săltează: ci mai ales acum cu cetele sfinților înaintea ta alergând în Biserică, ție închinându-se grăiesc: roagă-te pentru norodul cel ce te cinstește pe tine: ca să-l vind acoperământul tău, cu cinste să prăznuim.

Te laudă pe tine Născătoare de Dumnezeu cetele îngerilor, și te slăvesc patriarhii cu arhierii, înaintea feței tale alergând în Biserică. Cu cari pe tine atuncea Sf. Andrei te-a văzut, pentru noi păcătoșii către Dumnezeu rugându-te, să miluiască pe norodul cel ce slăvește praz-

nicul acoperământului tău.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea 3 Irmos:

Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i și întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Ceea ce ai răsărit Spicul cel Dumnezeiesc cu adevărat ca o holdă nearată, bucură-te masa cea însuflețită care ai încăput Pâinea Vieții, bucură-te Stăpână care ești izvorul Apei Vieții cel nedeșertat.

Ghedeon mai înainte lână te-au închipuit: că spre tine ca niște rouă Hristos Dumnezeu S-a pogorât: către Carele Născătoare de Dumnezeu roagă-te, ca biruință să dea binecredincioșilor creștini asupra vrăjmașilor, ca precum pe Madiami surpându-i, să proslăvească sfântul tău praznic.

Ceea ce ești mult numită Fecioară, de prooroci mai înainte închipuită cu cinste, carii ție acum cu îngerii îți slujesc: cu dâșii pentru noi către Dumnezeu te roagă, ca ziua sfântului tău aco-

perământ, bucurându-ne toți luminat să o prăznuim.

Mai mult decât cu razele soarelui, cu omoforul tău cel ce strălucește, luminezi biserica și norodul, și întunericul păcatelor noastre îl gonești, cu cercetarea ta Născătoare de Dumnezeu, către Fiul tău și Dumnezeuul nostru pentru noi rugându-te.

Sedea, glasul 5 asemenea cu: Cuvântul cel împreună:

Ceea ce ești folositoare caldă și nebiruită, nă-dejdea cea încredințată, și ne-rușinată, zidule și acoperământul și limanule al celor ce năzu-iesc la tine, pururea Fecioară Curată, pe Fiul tău și Dumnezeu roagă-L cu îngerii, împăcare să dea lumii, și mântuire, și mare milă.

Slavă... și acum... iar aceasta.

Cântarea 4 Irmos:

Cela ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor, a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii Tale!

Mai mult decât pe chivotul lui Aaron pe tine toată Dumnezeu te-a sfințit, cu Duhul Sfânt Născătoare de Dumnezeu: și îngerilor a sluji ție au poruncit. Cu carii roagă-te pentru ceta-te, și pentru noroadele care slăvesc cinstitul tău praznic.

Vino acum într-o mare slavă în Biserica ta Născătoare de Dumnezeu, cu soboarele tuturor sfinților: precum oarecând pe tine sfântul Andrei te-a văzut în văzduh luminată, pentru creștini rugându-te, și ne dăruiește nouă mila ta.

Întărește Stăpână pe credincioșii, cei ce te slăvesc pe tine, asupra vrăjmașilor celor potrivnici, ca pe David asupra lui Goliat, ca veselindu-ne să strigăm ție: Bucură-te acoperământul cel sfânt, și apărarea cetății noastre.

Spre tine Doamnă cădem cu credință, și închinându-ne, cu mulțumită îți strigăm: Bucură-te de Dumnezeu dăruită Fecioară, acoperământule și îngrădirea noastră, și ajutătoarea celor ce sunt în primejdii, mântuiește-ne pe noi cei ce scăpăm la tine, căci spre tine nădăjduim.

Cântarea 5 Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască sla-

va ta: că tu Fecioară neispită de nuntă, ai avut în pân-tece pe Dumnezeu Cel peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudăm mântuire dăruind.

Pat pe tine de demult Solomon te-a închipuit, și cămară a Cerescului Împărat, înconjurată de Serafimi, care pentru tine s-a zis Născătoa-re de Dumnezeu. Drept aceea, pe tine acum te rugăm, Maica lui Dumnezeu cea prea Sfântă: Acoperă-ne pe noi de toate primejdiile.

Ție mai marii îngerilor, și cinstiții prooroci cu apostolii, ca ceea ce ești Maică a lui Dumnezeu, cu cinste îți slujesc, văzându-te pentru lume rugăciune făcând și cererile tale ascultându-le Domnul: mântuiește cetatea și norodul carele se nădăjduiește spre tine.

Marele între prooroci Isaia a proorocit de tine zicând: că pe Dumnezeu vei naște fără ispită de nuntă. Că tu prea curată Marie mai sfântă decât toți te-ai făcut, că pe Dumnezeu în pân-tece și pe mâini L-ai purtat: Căruia pentru noi roagă-te, cu acoperământul tău umbrind pe cei ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cu duhovnicești aripi zburând soboarele sfin-ților în taină, au venit să-ți slujească ție Născă-toare de Dumnezeu, văzându-te pe tine pe no-rul cel ușor al slavei, către Mântuitorul Hris-tos rugându-te: să dea biruință credincioșilor Săi robi, ca să piardă pe cei ce se oțesc asupra noastră.

Cântarea 6 Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Mai-cii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile slăvind pe Dumnezeu Cel ce S-a născut dintru dânsa.

Preoții cei de Dumnezeu înțelepțiți, în Biserica ta cu norodul cel binecredincios, înainte stând așteaptă milele tale, Născătoare de Dumnezeu: schimbă spre bucurie scârba noastră, pentru că Bucuria ai născut, care a iertat păcatele tuturor oamenilor.

Ție tot pământul daruri îți aduce, ca Împărătesei Maicii lui Dumnezeu: împărații și domnii ți se închină, și toate noroadele se veselesc, acoperiți fiind de toată răutatea, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Munte mare pe tine Daniil mai înainte te-au însemnat, că din tine fără de

sămânță S-a născut Hristos, și a risipit toată înșelăciunea drăcească, și tot pământul a umplut de credința Sa, către Carele Născătoare de Dumnezeu roagă-te pentru noi, cei ce slăvim praznicul aco-perământului tău.

Îngerescul glas strigăm ție Preacurată: Bucură-te scaunul lui Dumnezeu, pe carele Iezechiel a văzut pe Domnul, într-o asemănare omenască, purtat de Heruvimi. Cu carii roagă-te pentru noi Născătoare de Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

**Condac, glasul 1,
asemenea cu: Fecioara astăzi:**

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică, și cu cetele sfinților, nevăzut se roagă lui Dumnezeu: Îngerii cu ierarhii se închină, și proorocii cu apostolii dănuiesc, că pentru noi roagă Născătorea de Dumnezeu pe Dumnezeu Cel mai înainte de veci.

ICOS

De ale acesteia prea slăvite minuni veniți noroadelor să ne îndulcim: că prin aceasta Adam din stricăciune s-a izbăvit, pentru că aceasta și sicriu, nu de Noe, ci de Dumnezeu făcut a fost. De demult adică Moisi

în rugul cel înfocat pe Dumnezeu a-L vedea nu L-au putut, iar acum pe Cel ce dintru dânsa S-a născut, tot pământul Îl știe Fiu al lui Dumnezeu, către Carele pentru noi se roagă. Drept aceasta o proslăvim pe ea, ca pe Maica lui Dumnezeu: că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Cântarea 7 Irmos:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului băr-bătește călcându-o se bucurau cântând: Prea lăudate Doamne al Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Neînsemnată de mulți prooroci, și neștiută ai fost Fecioară de îngerii cerești cei ce slujesc lui Dumnezeu; iar acum toți te știm pe tine Născătoare de Dumnezeu, și ne trebuiește ajutorul tău și sprijineala, ceea ce ești binecuvântată.

Munte închegat cu Duhul, pe care marele Avacum l-a văzut, izvorând credincioșilor dulceață de vindecări: Născătoare de Dumnezeu Fecioară vindecă-ne pe noi, cei ce strigăm Fiului tău: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce a plecat cerurile, întru tine Fecioară S-a sălășluit, și acum spre rugăciunea ta caută, Născătoare de Dumnezeu Curată, împlinind cererea ta Împărăteasă. Căruia pentru noi cu osârdie roagă-te, căci spre tine nădăjduim, ceea ce ești binecuvântată.

Făcătorule Mântuitorule al nostru Hristoase Dumnezeule, primește rugăciunea Maicii Tale, pe care Ție pentru noi păcătoșii o aduce, ca bucurându-ne, să strigăm Ție: prea lăudate al părinților noștri Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cântarea 8 Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cu cetele îngerilor Stăpână, cu cinstiții și slăviții prooroci, cu mai marii apostoli, și cu sfinții mucenici, și cu arhieriei, te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii, cei ce slăvim în pământul nostru praznicul acoperământului tău.

Surpă mândria și întărâtările, și sfaturile ce-

lor nedrepti boieri le risipește: pe cei ce încep războaie pierde-i, o, a lui Dumnezeu Maică, Împărăteasă cu totul cinstită! Și cornul blagocestivilor creștini îl înalță: ca să slăvim praznicul tău prea Curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, strigând: Pe Domnul cântați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cu gura și cu sufletul aducând ție cântare, cu credință ne închinăm: căci înlăuntru inimile noastre ard, Maica lui Dumnezeu Preacurată, miluiește-ne pe noi cei ce ne rugăm ție, și pe Domnul cântăm și-L prea înălțăm întru toți vecii.

Cântarea 9 Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfințita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te preafericită, Născătoare de Dumnezeu Curată, pururea Fecioară.

Înalte Împărate, Cela ce șezi împreună cu Tatăl, și ești cântat de Serafimi: caută spre rugăciunea cea de Maică, pe care Ție pentru noi păcătoșii o aduce, și curățește păcatele noastre. Mântuiește cetatea și pe norod îl înmulțește, dăruiește nouă sănătate trupului, și asupra

păgânilor biruințele, pentru rugăciunile celeia ce Te-au născut pe Tine.

Îngerescul glas îți strigăm ție Fecioară de Dumnezeu aleasă: bucură-te ceea ce pe Adam iarăși l-ai băgat în Rai, bucură-te ceea ce gonești pe draci cu numele tău, bucură-te nădejdea creștinilor, bucură-te sfințirea sufletelor, bucură-te păzitoarea cetății noastre.

Pomenește-ne pe noi în rugăciunile tale Doamnă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim pentru înmulțirea păcatelor noastre. Acoperă-ne pe noi de toată răutatea, și de cumplitele ispite, căci spre tine nădăjduim, și cinstind praznicul acoperământului tău, pe tine te mărim.

Dar de la Dumnezeu ai luat ca o Maică a lui Dumnezeu, a vindeca neputințele tuturor creștinilor, și din primejdii a-i izbăvi, și păcatele a le ierta, și din robime a-i mântui, și din toate nevoile. Ci și pe noi nu ne trece cu vederea Doamnă, că știi cele ce ne trebuiesc, sănătate trupurilor, și mântuire sufletelor.

**Svetealna,
asemenea cu: Muieri auziți:**

O, Preasfântă Doamnă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi cu minunatul

tău omofor, păzind pe popor de toată răutatea, precum pe tine minunatul Andrei te-a văzut în Biserica Vlahernei rugându-te, și acum nouă Doamnă ne trimite mila ta cea mare.

(de 3 ori)

La Hvalite

Stihirile pe 4 glas 8 asemenea cu: O! Prea slăvită minune...

Spre tine cădem Doamnă, și cu umilință închinându-ne, ne rugăm ție: Bucură-te de Dumnezeu fericită Stăpână, ceea ce ești mult numită Fecioară, de prooroci mai înainte închipuită cu cinste, că întru tine ca niște rouă Hristos Dumnezeu S-a pogorât, și ai născut neispită de nuntă Curată, și pe mâini ai purtat pe Făcătorul tuturor și Domnul. Căruia și acum pentru noi roagă-te, cei ce slăvim cu credință praznicul acoperământului tău. **(de 2 ori)**

Pe tine te cântă Fecioară Născătoare de Dumnezeu cetele îngerilor, și te slăvesc patriarhii cu arhieriei, și sfinții apostoli, ca Maicii lui Dumnezeu cu cinste îți slujesc ție, văzându-te pe tine pentru lume rugăciune făcând, către Mântuitorul tuturor Hristos Dumnezeu. Căruia roagă-te să izbăvească cetatea și poporul, care te slăvește pe tine cu credință, și cinstește

praznicul acoperământului tău.

Mai mult decât pe chivotul lui Aaron, pe tine toată te-a sfințit cu Duhul Sfânt, Născătoare de Dumnezeu: și mai mult decât cu razele soarelui, cu strălucitor omoforul tău, luminezi biserica și norodul, și întunericul păcatelor îl gonești, și izbăvești din primejdii și din necazuri pe cei ce cu credință cinstesc praznicul cinstului tău acoperământ.

Slavă... și acum... glasul 3:

Precum te-a văzut pe tine prea minunatul Andrei în văzduh, cu mulțimile arhanghelilor, cu apostolii, și cu proorocii, și cu mulțimile mucenicilor, Fiului tău și Dumnezeului nostru, rugându-te Stăpână, pentru cetate și pentru norod, și cu cinstul tău acoperământ acope-rindu-i: nu lipsi și acum Preacurată, a mântui pe cea aleasă moștenire a Fiului tău, ceea ce prăznuiește prea cinstul tău praznic, ceea ce ești mult lăudată.

Pe tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor înaintea te punem, ancoră și nădejde mântuirii noastre, pe tine te avem Dumnezeiască Mireasă.

Ceea ce ești lăcaș sfințit Dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te căci prin tine s-a dat bu-

curia Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigăm: binecuvântată ești tu între femei ceea ce ești cu totul fără prihană Stăpână.

Mie celui ce mă primejduiesc în viforul ispitelor, fii-mi liman Stăpână de Dumnezeu cu Daruri dăruită, potolindu-mi valul patimilor, și uscând luciul păcatelor mele, ca după datorie să te laud, pe tine cea mult lăudată.

Pe cea fără de prihană Împărăteasa tuturor, pe Preacurata Fecioară, adunându-ne credincioșii astăzi, să fericim pe Maica lui Hristos Dumnezeu, că pururea către Fiul mâinile își întinde, pe carea și prea minunatul Andrei o au văzut în văzduh, carea cu cinstitul său Acoperământ pe popor acoperea, și ei cu umilință să-i strigăm: bucură-te Acoperământul, și Apărătoarea, și mântuirea sufletelor noastre.

Munte mare ești și prea slăvit: Mai mult decât muntele Sinaiului, Născătoare de Dumnezeu. Că acela nesuferind pogorârea slavei lui Dumnezeu în chipuri și în umbre, cu foc se aprindea, și tunete și fulgere acolo s-au făcut. Iar tu pe tot Cel ce este Foc Dumnezeiesc pe Cuvântul lui Dumnezeu, în pânțelele tău fără de ardere L-ai purtat, pe Cel ce pe toate le poartă

cu voia.
îndrăzn

Și
ire de

Maică către Dânsul având, ajută Stăpână celor
ce cu credință prăz-nuiesc cinstitul tău
praznic, și nu uita cu mi-lostivire cercetându-
i: Căci ai luat de la Dum-nezeu Dar, ca să
îndreptezi și să acoperi pe cea de Hristos
numită turma ta, pe robii tăi.

Canonul înainteprăznirii Adormirii Maicii Domnului

Podobie: Ca pe un viteaz...

În chimvale să glăsuim, într-o cântări să strigăm, praznicul cel de pristăvire mai înainte începându-l, și cântări deasupra gropii luminat să cântăm: că Maica lui Dumnezeu sicriul cel cu totul de aur se gătește acum să treacă de pe pământ la cele de sus, la strălucirea cea pururea vie și Dumnezeiască mutându-se.

Adunarea Apostolilor, adună-te cu preaslăvire, de la margini astăzi, că cetatea cea însuflețită a Celui ce stăpânește toate, se silește să meargă cu preaslăvire la cele mai bune, să dănuiască cu Împăratul Fiul ei: ai căreia dumnezeieștii îngropării, împreună cu oștile cele de sus, cântare de pristăvire cu un gând să-i cântați.

Adunarea preoților, împărați și domni cu cetele feciorești acum întâmpinați, și toate no-
roadele alergați, cântare deasupra gropii înălțând împreună: că ceea ce stăpânește toate, va mâine să-și dea sufletul în mâinile Fiului ei, mutându-se la lăcașul cel veșnic.

Slavă... și acum... glas același:

Preacinstită adormirea ta, prea sfântă Fecioară Curată, mulțimile îngerilor în Cer, și neamul omenesc pe pământ o fericim, că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu Făcătorului tuturor, pe Acesta rugându-L pentru noi nu înceta rugămu-ne, carii ne-am pus nădejtile spre tine către Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, și ceea ce nu știi de nuntă.

La Stihoavnă Stihirile glas 2

Podobie: Casa Efratului...

O. minune nouă! O, semn înfricoșat cum au luat moarte Fecioara cea de Viață purtătoare. Și cum se acoperă acum în mormânt.

Stih: Scoală-Te Doamne într-o odihnă Ta, Tu și sîcîrîul sfințirii Tale.

Toată firea pămîntească să dănuiească: că iată Fecioara fiica lui Adam la Cer se mută.

Stih: Juratu-S-au Domnul lui David cu adeverință, și nu s-au lepădat de dînsa.

Punem în gând patul Fecioarei, cel înconjurat cu bună frumusețe de cetele Apostolilor, de cei ce laudă pristăvirea ei. Slavă... și acum... glas 2

Ceea ce este mai înaltă decât cerurile, și mai slăvită decât Heruvimii, și mai cinstită decât toată făptura, carea pentru multa curăție au fost lăcaș Ființei celei pururea veșnice, astăzi în mâinile Fiului său și-au dat prea sfântul suflet, și cu dânsa se umplu toate de bucurie, și nouă ne dăruiește mare milă.

Tropar glas 4

Noroadă înainte dănțuiți, în mâini plesnind cu credință, și cu dragoste vă adunați astăzi bucu-rându-vă, și luminat strigând toți cu veselie. Că Maica lui Dumnezeu va să treacă de la cele pământești la cele de sus cu preaslăvire, pe carea cu cântări pururea ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o slăvim.

La Utrenie

**Dupa întâia stihologie Sedealna glas 4
Podobie: Spăimântatu-s-au Iosif..**

Ceea ce te-ai arătat mai desfătăată decât Cerurile pe pământ, care ai născut cu trup pe Făcătorul tuturor, acum te-ai mutat de pe pământ la Cer, și sufletele dreptilor văzându-te, și cetele îngerești la tine privind, ție ca unei Împărătese laudă după vrednicie pururea îți aduc, pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă pe tine. **De 2 ori**

Dupa a doua stihologie

Sedealna glas 5

Podobie: Cuvântul cel împreuna....

Mulțimea îngerilor te slăvește pe tine, și neamul omenesc cele dinaintea prăznuirii cântă ție: că te-ai mutat de pe pământ la Cel ce S-au născut din tine de Dumnezeu Născătoare Curată: și te rogi cu deadinsul să se izbăvească din nevoi, cei ce săvârșesc cu credință, Fecioară, a ta pristăvire.

Canonul Înainte-prăznuirii

Stih: Laud pe Maica lui Dumnezeu bucurându-mă.

Peasna 1 glas 8 Irmos

Să cântăm Domnului Celui ce au povățuit pe poporul Său prin Marea Roșie, cântare de biruință, că S-au proslăvit.

Să cântăm Domnului Celui ce au mutat în latura viilor, pe PreaSfânta și Curata Maica Sa cea după trup.

Ca să vezi frumusețea și să te îndulcești de podoaba Fiului tău Fecioară, la Dânsul mutându-te ai alergat.

Cum ai răbdat moarte ceea ce ai născut pe Omorătorul iadului: și oamenilor celor morți le-ai dăruit acum prin tine viață.

Arătat-te-ai mai Curată, ceea ce ai născut pe Cel ce au curățit păcatele tuturor Fecioară: pentru aceasta cu credință te slăvim.

Peasna 3 Irmos

Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine Doamne, Tu ești Lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Pământul și cele cerești întru mutarea ta se bucură Maica lui Dumnezeu, prin tine dobândind prea slăvită împreunare.

Bucuratu-s-au Cerurile, primindu-te îngerii pe tine ceea ce te-ai înălțat de pe pământ, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată.

Precum nașterea ta au fost preaslăvită cu adevărat, Preacurată, așa și Dumnezeiască și cinstită mutarea ta.

Ridicatu-te-ai la Lăcașurile cele Cerești Preacurată, ca ceea ce ești Lăcaș preacurat lui Dumnezeu prea cinstită Fecioară.

Sedealna glas 5 Podobie:

De frumusețea fecioriei tale:

Cele dinaintea prăznuirii mutării Maicii lui Dumnezeu prăznuind, bucurându-ne luminat să strigăm către dânsa: bucură-te ceea ce te-ai înălțat de pe pământ la cele cerești: bucură-te ceea ce ai înviat marginile cu adormirea ta. Pentru aceasta acum mutându-te, fă pomenire de lume, ceea ce ești cu Dar dăruită.

Peasna 4 Irmos

Auzit-am Doamne taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale, și am proslăvit Dumnezeuzeirea Ta.

Mirare și spaimă au cuprins pe tăinuitorii Cuvântului, văzându-te moartă fiind și fără de glas, pe tine Curată ceea ce ești Maica Vieții.

O, îngropare! O, Darul! O, cântarea care au fost atunci mai presus de cuvânt! Căreia au fost ispravnici cei purtători de Dumnezeu, carii au stătut împrejurul tău preafericită.

Tu încăpere desfătăată te-ai făcut Cuvântului, pentru aceasta păzește-mă pe mine, spre odihna cea desfătăată și sfântă și veșnică de Dumnezeu Născătoare.

Sfântă adormirea ta îngerii și oamenii o fericesc: că tu ești Împărăteasa tuturor, pe Împăratul tuturor născându-L Fecioară.

Peasna 5 Irmos

Mâncând strigăm către Tine Doamne, mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru,

și afară de Tine pe altul nu știm.

Mormântul tău mărturisește pentru îngroparea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, și pentru mutarea ta acum cu trupul la ceruri.

Lăudați fecioare, sălțați tineri, bătrâni și domni, adormirea Născătoarei de Dumnezeu.

Murind, la lăcașurile cele fără de moarte te-ai mutat, omorând pe vrăjmașul cu nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Înconjutatu-te-au pe tine cetele bărbaților celor primitori de Dumnezeu cu glasuri de petrecere, slăvindu-te pe tine Stăpână.

Peasna 6 Irmos

Rugăciune vărs către Domnul, și Lui spun necazurile mele: că de rele sufletul meu s-au umplut, și viața mea de iad s-au apropiat, ci mă rog ca Iona din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Casa care au încăput pe Cel necuprins de toate, trece la cele Cerești să locuiască: ceea ce s-au arătat Cer al lui Hristos, și scaun și polată

mare, și Porumbiță preacurată. A căreia Dumnezeiască adormire să o laudăm.

Ca cu niște aripi pe nori ridicându-se, vulturii Cuvântului cei pre sus zburători, în Ghetsimani s-au adunat Fecioară, vrând să te întâmpine pe tine ducându-te la Cer: pe carii ca pe niște fii ai Fiului tău i-ai blagoslovit.

Cine este aceasta care se suie din văile lumești? Ce este această petrecere și mergere înainte minunată? Ce taină mare? Aceasta ce se vede este Împărăteasa tuturor și Doamna, și slava, și lauda.

Strigat-au adunarea Apostolilor, și de lacrimi s-au umplut, când au văzut sfânt sufletul tău lăsându-și lăcașul cel de Dumnezeu primitor: și au laudat cu Dumnezeiască cuviință a ta Dumnezeiască adormire, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Condac glas 4

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Întru slăvită pomenirea ta, lumea împodobită fiind prin gând, cu Duh fără materie întru veselie strigă către tine: Bucură-te Fecioară lau-

da creștinilor.

ICOS

Acum să se veselească Cerul, să sălteze toată făptura: că iată Fecioara de pe pământ se duce, și la Rai merge. Tuturor mântuire au arătat de la Dumnezeu, rugându-se și acoperind. Pentru aceasta și toată ceata Apostolilor au alergat de la margini adunându-se. Că nori s-au arătat fără veste răpindu-i pe dâșșii, și au stătut înaintea Maicii împreună și a Fiului, și au strigat: Bucură-te vistieria Manei Legii nouă: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

Peasna 7 Irmos

Coconii jidovești în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au mutat, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Ceea ce te-ai tănuit de legile firii întru Dumnezeiască nașterea ta, după legea omenească mori, ceea ce una ești Curată, înviind cu nașterea ta cea de viață purtătoare pe cei omorâți de demult Preacurată.

Rămâne Dumnezeiescul mormânt deșert de

trupul tău, iară de Dar plin. Că ne izvorăște nouă izvoare de tămăduiri, și potolește curgerile păcatului prea sfântă de Dumnezeu Născătoare.

Ridicatu-s-au trupul din mormânt, și au rămas blagoslovenia ta spre noi Fecioară Curată, care pe orbi îi aduce la lumină, și milostivirea ta o arată de prisosit.

Ceea ce ești carte nouă, întru carea s-au scris Cuvântul, cu sfat prea minunat, roagă-te să se scrie în Cartea Vieții toți cei ce laudă cinstită și prea slăvită adormirea ta.

Peasna 8 Irmos

Coconii cei de Dumnezeu grăitori, în cuptor împreună cu focul și văpaia călcând, au cântat: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L prea înălțați întru toți vecii.

De la margini venind stâlpii marginilor cei prea luminoși, în Sion au venit, să te îngroape pe tine ceea ce ai luat sfârșit vieții Preacurată.

Nici o limbă a celor împodobit vorbitori, nici gurile îngerilor, nu pot după vrednicie să te

laude pe tine: că fără asemănare pe toți i-ai covârșit Stăpână.

Să se bucure făptura, norii să pice dreptate în ziua cea de acum, ca să cinstească Dumnezeiască mutarea Fecioarei.

Iată scaunul Domnului cel mai presus decât Heruvimii și Scaunele, de pe pământ se înalță să se pună întru Dumnezeiasca Împărăție, cea ce singură este cu totul fără prihană.

Peasna 9 Irmos

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu pe tine te mărturisim, prin tine fiind mântuiți Fecioară Curată, cu cetele fără de trupuri mărimdu-te pe tine.

Ca ceea ce ești mai luminată decât toate cele cerești, pe cântăreții adormirii tale celei luminate strălucește-i și-i luminează cu lumina darurilor tale.

Săltați inimile tuturor credincioșilor, întru adormirea a singure fiicei lui Dumnezeu, cu rugăciunea ei cea neadormită fiind mântuite.

Pământul prăznuiește, îngerii săltează, și se bucură toți dreptii, întru adormirea ta Fecioară lăudându-te pe tine.

Fecioară ceea ce ești iubitoare de bine, stropește peste toți milele tale cele bune, și ne mântuiește pe noi, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea Bun.

Svetilna Podobie: Muieri auziti...

Prea luminată pomenirea cinstitei tale admirii prăznuind, cu dragoste te slăvim de Dumnezeu Născătoare: și tu ca o Maică Preacurată la Fiul tău și Domnul mergând întru slava ta, roagă-te pentru creștinii cei ce te laudă pe tine cu credință.

La Stihoavnă

Stihirile glas 2 Podobie: Casa Eufratului...

Soborul ucenicilor s-au adunat să îngroape, pe Maica cea de Dumnezeu Născătoare, viind de la margini cu voința cea Atotputernică.

Stih: Scoală-Te Doamne întru odihna Ta, Tu și sieriul sfințirii Tale.

Mireasa lui Dumnezeu Împărăteasa Fecioara,

slava celor aleși, și lauda fecioarelor, la Fiul său se mută.

Stih: Juratu-s-au Domnul lui David cu adeverință și nu s-au lepădat de dânsa.

Adunatu-s-au ceata ucenicilor cu prea slăvire, să îngroape trupul tău cel dumnezeiesc și nestricat. Slavă... și acum... glas 3

**Veniți
marginile**

toate

pământului să fericiim cinstită mutarea Maicii lui Dumnezeu: că în mâinile Fiului său sufletul său fără prihană și-au pus. Pentru aceasta cu sfântă adormirea ei lumea la viață s-au adus: și cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, cu cei fără de trupuri și cu Apostolii prăznuiește luminat.

Canonul Adormirii Maicii Domnului

La Doamne strigat-am..

***punem stihirile pe 8, și cântăm stihirile pobodnice
glasul 1 Însăși Podobia:***

O, preaslăvită minune! Izvorul Vieții în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face, veselește-te Ghetsimani, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă, să strigăm credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor, cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Minunate-s tainele tale Preacurată, Celui de sus Scaun te-ai arătat Stăpână și de pe pământ la Cer te-ai mutat astăzi, slava ta, cu bună cuviință, cu daruri de lumini Dumnezeiești strălucind. Fecioare cu Maica Împăratului la înălțime suiți-vă, cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

A ta adormire slăvesc Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Căpeteniile, Puterile, și Heruvimii, și înfricoșatii Serafimi, se bucură pământeni,

înfrumusețându-se cu dumnezeiască slava ta, înaintea ta cad împărații, cu Arhanghelii, cu Îngerii, și cântă, cea plină de Dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce lumii prin tine mare milă. **Slavă... și acum..**

și se cântă cu opt glasuri, glas 1

1. Cu voia cea Dumnezeiește Stăpânitoare, de pretutindenea purtătorii de Dumnezeu apostoli de nori pe sus fiind ridicați **2.** Ajungând la prea curatul, și de viață purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat. **3.** Iară puterile cerești cele mai înalte, cu al său Stăpân viind, de Dumnezeu primitorul, și prea curatul trup petrecându-l, cu spaimă fiind cuprinse, prea frumos mergea înainte. **4.** Și nevăzut striga mai marii cetelor celor de sus, iată Împărăteasa tuturor, Dumnezeiasca fiică, au venit. **5.** Ridicați porțile, și pe aceasta prea frumos o primiți, pe Maica Luminii celei pururea fiitoare. **6.** Că printr-înșa s-a făcut mântuire la tot neamul omenesc, spre carea a căuta nu putem. **7.** Și acesteia a-i da cinste vrednică cu neputință este, că a acesteia mărire, covârșește toată min-tea. **8.** Pentru aceasta Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pururea cu purtătorul de viață Împărat, și Cel născut al tău viețuind,

roagă-te neîncetat, să păzească și să mântuiască, de toată asupreală potrivnică, pe poporul tău cel nou. **1.** Că pe tine folositoare te-am câștigat, și în veci luminat te fericim.

La Stihoavna Stihirile samoglasnice glas 1

Veniți să laudăm noroade, pe Prea sfânta Curată Fecioară, din care negrăit au ieșit întrupat Cuvântul Tatălui, strigând și grăind, blagoslovită ești tu între muieri, fericit este pântecul care au încăput pe Hristos, ceea ce ți-ai dat sufletul în sfintele mâinile Lui, roagă-te Preacurată, să mântuiască sufletele noastre.

Stih. Scoală-Te Doamne întru odihna Ta, Tu și Sicriul sfințirii Tale.

Prea cinstită adormirea ta, Prea sfântă Fecioară Curată, mulțimea îngerilor în cer, și neamul omenesc pe pământ o fericim, că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu Făcătorului tuturor, pe Acesta rugându-L pentru noi nu înceta rugămu-ne, carii ne-am pus nădejdlile spre tine către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu prea laudată și ceea ce nu știi de nuntă.

Stih: Juratu-s-au Domnul lui David cu adeverință și nu se va lepăda de dânsa.

Cântarea lui David să cântăm astăzi noroade, lui Hristos Dumnezeu că zice: aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, aduce-se-vor întru veselie și bucurie, ca ceea ce este din sămânța lui David, prin care noi ne-am îndumnezeit, în mâinile Fiului său și Stăpânului s-au pus, cu preaslăvire și mai presus de cuvânt, pe care ca pe Maica lui Dumnezeu lăudându-o, strigăm și zicem, mântuiește-ne pe noi cei ce te mărturisim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia, și izbăvește de nevoi sufletele noastre.

Când te-ai dus Născătoare de Dumnezeu Fecioară, la Cel ce S-au născut din tine negrăit, fost-au de față Iacov fratele lui Dumnezeu, și întâiul ierarh, și Petru căpetenia cea mai cinstită, și vârful bogoslovilor, și toată dumnezeiasca adunare a apostolilor, cu adevărate bogoslovii lăudând, Dumnezeiască și înfricoșată taina rânduiei lui Hristos Dumnezeu, și îngropând trupul tău cel de viață începător și de Dumnezeu primitor, s-au bucurat Prea lăudată. Și de sus prea sfintele și mai marile puteri îngerești, de minune spăimântându-se privind unii la alții zicea: ridicați porțile voastre, și primiți pe ceea ce au născut pe Făcătorul Cerului și al pământului, și cu sla-

voslovii să lăudăm, cinstit, și sfânt trupul cel ce au încăput pe Cel nevăzut de noi și Domnul. Pentru aceasta și noi moștenirea ta prăznuind, strigăm către tine Prealăudată, înalță cornul creștinilor, și mântuiește sufletele noastre.

Tropar glasul 1

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit de Dumnezeu Născătoare, mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

La Utrenie

troparul același, de 3 ori

Dupa întâia stihologie sedea glas 1 Podobie: Spăimântatu-s-au Iosif.

Strigă Davide, ce praznic este acesta? care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor, că pe Fiica Maica lui Dumnezeu și Fecioara, o au mutat la lăcașurile cele de acolo, Hristos Cel ce S-au născut dintr-însa fără sămânță, și pentru aceasta se bucură maicile și fecioarele, și miresele lui Hristos, strigând: **Bucură-te** ceea ce te-ai mutat la Împărățiile cele de sus.

De 2 ori

**După a doua stihologie, Sedealna glas 1
Podobie: Mormântul Tău Mântuitorule.**

Prea cinstită împreunarea înțelepților Apostoli, s-au adunat minunat să îngroape cu prea slăvire trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată. Cu carii împreună au cântat și mulțimile îngerilor, cu cinste lăudând mutarea ta, care cu credință o prăznuim.

De 2 ori

După Polieleu Sedealna glas 3 Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Întru nașterea ta zămislirea au fost fără sămânță: întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune: minune îndoită întru minune s-au adunat de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip neștiind de bărbat, hrănitore de Prunc ai fost curată fiind: și cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o pur-tătoare de Mir miresme slobozești! Pentru aceasta cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar. **De 2 ori**

Antifonul 1 al glasului 4

Prochimen glas 1

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă fiică și vezi: și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

și după Psalmul 50... Slavă...

**Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.
Și acum... iar aceasta**

Când mutarea preacuratului tău trup se gătea atunci Apostolii stând împrejurul patului, cu cutremur te vedea: și unii căutând spre trup, cu spaimă era cuprinși: iar Petru cu lacrimi au strigat ție: **O, Fecioară, văzute limpede tinsă pe pat pe tine viața tuturor și mă minunez, întru care s-au sălășluit îndulcirea vieții celei ce va să fie. Ci, o, Preacurată roagă-te cu dea-dinsul Fiului și Dumnezeului tău, să mântuiască cetatea ta nevătămată.**

**Canonul
Adormirii Maicii Domnului**

Peasna 1, glas 1 Irmos:

Cea împodobită cu Dumnezeiasca slavă Sfântă și lăudată Fecioară pomenirea ta, pe toți credincioșii la veselie i-au adunat, începând Mariam cu hore și cu timpine, pe cei ce cântă Unuia născut al tău, că cu mărire S-au proslăvit.

Petrecut-au cetele cele fără materie în Sion dumnezeiescul tău trup cel mergător la Cer, și fără veste adunându-se mulțimea Apostolilor de la margini, au stătut îndată înaintea ta Născătoare de Dumnezeu, cu carii Preacurată Fecioară, cinstită pomenirea ta slăvim.

Răsplătiri de biruință ai luat asupra firii Curată, pe Dumnezeu născând, însă urmând Făcătorului tău și Fiului, mai presus de fire te-ai supus legilor firii, pentru aceasta după ce ai murit te-ai sculat, cu Fiul tău în veci viețuind.
Slavă...

Fecioare tinerele cu Mariam proorocița, cântare de petrecere acum strigați, că Fecioara și una de Dumnezeu Născătoarea, la odihna cerească se mută.

Și acum..

După vrednicie pe tine ca pe un Cer însuflețit, te-au primit cereștile dumnezeieștile lăcașuri Preacurată, și ai stătut luminoasă înfrumusețată, ca o Mireasă cu totul fără prihană, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Peasna 3 Irmos:

Cel ce ești Făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu Hristoașe, neclătită, nemișcată, întărește Biserica, că însuși ești Sfânt, Cea ce întru sfinți odihnești.

Pe tine muiere moartă, însă mai presus de fire, și Maică lui Dumnezeu, văzându-te slăviții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică s-au atins cu mâinile de tine, cea strălucită cu slavă, ca de o sălășluire în care Dumnezeu au încăput.

Apucat-au înainte judecata, tăiere aducând mâinilor celor ocărătoare a celui îndrăzneț. Dumnezeu păzind întru slava Dumnezeirii, cinstea Sicriului celui însuflețit, întru carea Cuvântul trup S-au făcut. Slavă...

Din coapse muritoare ieșind Curată, cu firea asemenea fiind, pristăvire ai luat, și ca ceea ce

ai născut Viața cea adevărată, te-ai mutat la viața cea Dumnezeiască și Ipostatnică.

Și acum...

Adunarea bogoslovilor de la margini, și mulțimea îngerilor de sus, la Sion au mers cu voința cea Atotputernică, după vrednica datorie slujind îngropării tale Stăpână.

Peasna 4 Irmos:

Graiurile proorocilor, și vorbele cele înțelepte, întruparea Ta au proorocit cea din Fecioară Hristoase, lumina strălucirii Tale luminează neamurilor va ieși, și strigă Ție adâncul cu veselie, slavă puterii Tale Iubitorule de oameni.

Veniți noroade și vă mirați, că muntele cel sfânt și prea vederos al lui Dumnezeu, la lăcașurile cerești pe sus se ridică, Cerul cel pământesc, la lăcașul cel ceresc și nestricăcios sălășluindu-se.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta au fost trecere Curată, din cea vremelnică la cea Dumnezeiască cu adevărat și nestricăcioasă mutându-te Preacurată, să vezi întru veselie pe Fiul tău și Domnul. Slavă....

Ridicatu-s-au porțile cerești, și îngerii au lău-

dat, și Hristos au primit vistieria Fecioarei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie, și Serafimii te slăvesc bucurându-se.

Și acum...

Minune era a vedea Cerul cel însuflețit, al Împăratului tuturor, trecând prin deșertăciunile pământului, câtu-s de minunate lucrurile Tale! Mărire puterii Tale Doamne.

Peasna 5 Irmos:

Dumnezeiască și nespusă podoaba bunătăților Tale Hristoase voi spune, că Cel ce ai strălucit din veșnica Slavă, Rază împreună vecuitoare Ipostatnică, din pântecele fecioresc întrupându-Te, celor din întuneric și din umbră le-ai răsărit Soare.

Ca pe un nor soborul Apostolilor Fecioară purtându-se, s-au adunat în Sion de la margini, să slujească ție Norului celui ușor, din carele Dumnezeu Cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră le-au răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu primite ale Trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas prea bine răsunător Născătoare de Dumnezeu au strigat cântare de petrecere cu Duhul glăsu-

ind: Bucură-te izvorul cel nestricat al întrupării lui Dumnezeu cei de viață începătoare, și de mântuire tuturor. **Slavă...**

Să glăsuiască trâmbițele bogoslovilor astăzi, și limbile omenești cele mult grăitoare acum să laude. Și să strige văzduhul, cu lumină nemăsurată strălucind: îngerii să cânte Adormirea Fecioarei. **Și acum...**

Cu cuviință era să fie vas de alegere la cântările tale, cu totul minunat de petrecere Fecioară, cu totul sfințit lui Dumnezeu, de toți dumnezeiește primit, și fiind și cu adevărat arătat, de Dumnezeu Născătoare Prea lăudată.

Peasna 6 Irmos:

Focul cel dinlăuntru al chitului celui din luciul mării, era chipul îngropării Tale celei de trei zile, al căruia Iona proorocul s-au arătat, că mântuit fiind precum s-au și trimis, nevătămat au strigat: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne.

Datu-ți-au ție cele mai presus de fire, Împăratul Dumnezeu al tuturor: că precum întrunaștere Fecioară te-au păzit, așa și în groapă trupul ți-au ferit fără stricăciune, și împreună

te-au proslăvit întru dumnezeiasca mutare,
cinste ție Maicii ca un Fiu dăruindu-ți.

**Cu adevărat pe tine ca pe o Făclie luminoasă a
Focului celui fără materie, ca pe o Cădelniță
de aur a Cărbunelui celui Dumnezeiesc, întru
Sfintele Sfintelor te-au sălășluit, ca pe o Năs-
trapă și Toiag, și Lespede de Dumnezeu scrisă,
ca pe un Sicriu sfânt, și Masă a Cuvântului vie-
ții, Fecioară Cel născut al tău. **Slavă...****

**Din tine Viața au răsărit, cheile fecioriei ne-
stricând, deci cum ar fi fost preacuratul și de
viață începătorul trupul tău, împărtășit cu
ispita morții. **Și acum...****

**Lăcaș Vieții fiind, viața cea pururea fiitoare o
ai dobândit, că prin moarte la viață ai trecut,
ceea ce ai născut Viața cea Ipostatnică.**

Condac

**Celei alese din toate neamurile Maicii lui
Dumnezeu și Împărătesei ceea ce te sui de la
pământ la Cer, cântare cu bună cucernicie,
pentru prea cinstita ta Adormire, aducem ție
Născătoare de Dumnezeu. Iar tu ca ceea ce ai
biruință peste moarte, de toate nevoile cele
aducătoare de moarte ne slobozește pe noi, ca**

să strigăm ție: **Bucură-te cea plină de Dar, care
întru Adormirea ta nu ne lași pe noi.**

Icos

Îngerul cel mai întâi stătător din Cer au fost trimis, să spuie Născătoarei de Dumnezeu, mutarea ei la cele fără de grijă, și să-i vestească mai înainte venirea la dânsa a Fiului și Dumnezeu, și luminat strălucind înaintea ei, și stând au strigat unele ca acestea:

Bucură-te Preacurată Maica lui Dumnezeu, și Doamna Cerului și a pământului;

Bucură-te cea mai înainte cinstită cu mărire prin venirea cea către tine a Fiului tău și Dumnezeu;

Bucură-te ceea ce ești mărită cu vestirea ducerii tale către Fiul;

Bucură-te ceea ce ești aleasă de Dumnezeu din toate neamurile;

Bucură-te plinirea proorociei proorocilor;

Bucură-te cununa cea prea cinstită a Apostolilor;

Bucură-te podoaba și stăpânirea împăraților;

Bucură-te înfrumusețarea arhierilor și cuviosia preoților;

Bucură-te povățuirea călugărilor celor înțelepți de Dumnezeu la Împărăția cea de sus;

Bucură-te ceea ce ai deschis uşile Raiului neamului creştinesc, carele pururea te fericeşte pe tine;

Bucură-te cea plină de Dar, care întru Adormirea ta nu ne laşi pe noi.

Peasna 7 Irmos:

Mâniei celei fără de ruşine şi focului, Dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul adică au răcorit, şi de mânie şi-au răs, cuvioasa cuvioşilor cea de Dumnezeu insuflată, cea cuvântătoare cu trei răsunări, răsunând împotriva organelor muziceşti în mijlocul văpăii, Preaslăvite Dumnezeul Părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Tablele cele de Dumnezeu lucrate, cele scrise de Dumnezeiescul Duh, Moisi cu mânie le-au sfărâmat, iar Stăpânul aceluia, păzind nevătămată pe ceea ce L-au născut, în Casele cereşti acum o au aşezat, cu care săltând strigăm lui Hristos: Preaslăvite Dumnezeul Părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

În chimvale bine răsunătoare prin buze curate, cu alăută muzicească a inimii, în trâmbiţă cu bun glas a gândului curat, întru bine slăvită şi aleasă ziua mutării Curatei Fecioa-

re, cu mâini lucrătoare plesnind să strigăm:
Preaslăvite Dumnezeu Părinților și al nostru,
bine ești cuvântat. **Slavă...**

Cocoane și fecioare tinerele, pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu cinstind, bătrâni, și domni, împărați și judecători, cântați: Domnul Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat. **Și acum...**

Să trâmbițeze cu trâmbiță duhovnicească muniții cei cerești, să se bucure acum dealurile, și să sâlteze Apostolii, că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărățească cu Dânsul în veci.

Peasna 8 Irmos:

Văpaia răcorind pe sfinți, iar pe cei necredincioși arzând, Îngerul lui Dumnezeu cel puternic o au arătat coconilor, și pe Născătoarea de Dumnezeu o au făcut izvor de Viață începător, stricare morții, și viață izvorând celor ce cântă: pe Unul Făcătorul să-L laudăm cei izbăviți, și să-L preaînălțăm în veci.

Cu cuvinte au urmat Dumnezeiescului Sicriu celui de sfințenie, toată mulțimea bogoslovelor în Sion, strigând, unde te duci acum Cortul Dumnezeului Celui Viu? Nu înceta privind la

cei ce cântă cu credință, pe Unul Făcătorul să-L laudăm cei izbăviți, și să-L preaînălțăm în veci.

Așa înălțându-ți mâinile purcezând, mâinile cu care ai îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, ceea ce ești fără prihană, ai zis cu îndrăzneală ca o Maică către Cel ce L-ai născut, pe carii mi i-ai dat mie, în veci îi păzește, carii strigă către Tine, pe Unul Făcătorul să-L laudăm cei izbăviți, și să-L preaînălțăm în veci. **Slavă...**

Pomenirea ta Fecioară Preacurată o slăvesc Căpeteniile, Stăpâniile, și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii, și înfricoșatii Serafimi, și neamul omenesc o laudăm și o prea înălțăm întru toți vecii. **Și acum...**

O, minune mai presus de minte a pururea Fecioarei, și Maicii lui Dumnezeu! Că în groapă sălășluindu-se o au arătat Rai, căreia stându-i înaintea astăzi bucurându-ne cântăm, pe Domnul laudați-L lucrurile, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos.

Biruiescu-se hotarele firii, întru tine Fecioară

curată, că nașterea Fecioară rămâne, și moartea arvunează viața, ceea ce ești după naștere Fecioară, și după moarte vie, mântuiește pururea Născătoare de Dumnezeu moștenirea ta.

Spăimântatu-s-au puterile îngerești, văzând în Sion pe Stăpânul lor luând pe mâini suflet de muier, căci către ceea ce L-au născut pe El curat, ca un Fiu au strigat vino Curată, cu Fiul și Dumnezeul tău împreună te proslăvește.

Așezat-au ceata Apostolească, trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l, și cu glas mare vestind, în Cereștile Cămări la Fiul tău mergând, mântuiește pururea Fecioară moștenirea ta. **Slavă...**

Veniți în Sion în muntele cel Dumnezeiesc și gras, al Dumnezeului celui Viu, să ne bucurăm văzând pe Născătoarea de Dumnezeu, că la cortul cel foarte bun și Dumnezeiesc, întru Sfintele Sfintelor pe dânsa ca pe Maica Sa Hristos o au mutat. **Și acum...**

Primeste de la noi cântare de petrecere Maica Dumnezeului Celui Viu, și cu Darul tău cel de lumină purtător și Dumnezeiesc ne umbrează, pravoslaviei biruință și iubitorului de Hristos

**norod pace, și iertare celor ce cântă, și sufle-
telor noastre mântuire dăruind.**

Svetilna

**Apostoli de la margini, adunați-vă aicea, în
satul Ghetsimaniei, îngropați trupul meu, și
Tu Fiule și Dumnezeuul meu, primește duhul
meu.**

La Hvalite Stihirile glas 4

Podobie. Ca pe un viteaz...

**Întru slăvită Adormirea ta, Cerurile se bucură,
și oștile îngerești se veselesc, și tot pământul
se bucură, cântare de petrecere glăsuind, ție
Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de
nuntă Preacurată Fecioară, care neamul ome-
nesc l-ai izbăvit, de osândirea strămoșilor.**

De 2 ori

**De la margini s-au adunat, cei mai aleși din
Apostoli cu Dumnezeiasca voie să te îngroape,
și de pe pământ la înălțime ridicată văzându-
te, glasul lui Gavriil cu bucurie au strigat ție:
bucură-te căruța a toată Dumnezeirea; bucu-
ră-te care una ai împreunat cu nașterea ta,
cele de pe pământ cu cele de sus.**

Ceea ce ai născut Viața, la viața cea fără de moarte ai trecut, întru cinstită adormirea ta, înconjurându-te Îngerii, Domniile și Puterile, Apostolii și Proorocii, și toată făptura, și Fiul tău primind cu prea curate mâinile Sale, sufletul tău cel fără prihană, Fecioară Maică Mireasă Dumnezeiască.

Slavă... și acum... glas 6.

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu Maica Vieții, norii au răpit pe Apostoli prin văzduh, și pe cei risipiți prin lume, întru o ceată i-au pus înaintea prea curatului tău trup. Carii și îngropându-l cu cinste glasul lui Gavriil au strigat cântând: Bucură-te cea plină de Dar Fecioară Maică care nu știi de mire, Domnul este cu tine. Cu carii împreună ca pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Întâiul Canon al Brâului Maicii Domnului

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de tine, ca să fugă de la fața arcului....

Dat-ai Iubitorule de oameni pe Maica Ta ajutătoare slugilor Tale, ca un Milostiv, prin care ai făcut rânduiala cea negrăită și înfricoșată, și Dumnezeiască vrednicia noastră cea întâi zidită o ai îndreptat. Pentru aceasta prea cinstită prăznuirea ei cinstind, lăudăm puterea Ta, Iisuse Atotputernice Mântuitorule al sufletelelor noastre. (de 2 ori)

Cetatea care te cinstește pe tine, și după datorie te slăvește, o acoperi Prealăudată, cu cinstitul tău Veșmânt Preacurată, de barbarii cei prea fără de Dumnezeu, de foamete, de cutremur, și de războiul cel dintre noi totdeauna, Fecioară ceea ce nu știi de nuntă, și pentru aceasta te slăvește pe tine prea Sfântă Dumnezeiască Mireasă, ajutătoarea oamenilor.

De 2 ori.

Cinstitul tău veșmânt, de Dumnezeu dăruită Stăpână, l-ai dăruit cetății tale bogăție nefurată, acoperământ și laudă și zid nebiruit, și vistierie de tămăduiri, și izvor de mili pururea curgător, și liman de mântuire celor înviforați totdeauna. Pentru aceasta te laudă pe tine prea lăudată Stăpână. **De 2 ori**

Gândul și mintea curățindu-ne, cu îngerii și noi să prăznuim luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei Împăratului Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-Te Doamne (zicând) întru odihna Ta, Tu și sicriul sfințeniei Tale. Că o ai împodobit pe dânsa ca pe o polată frumoasă, și o ai dăruit cetății Tale Stăpâne să o apere și să o acopere, de barbarii cei potrivnici cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

La Stihoavnă

Stihirile glas 1

Podobie: Prea lăudaților mucenici..

Polată însuflețită numai tu te-ai făcut lui Dumnezeu, și cinstit veșmântul tău cel pus ca o vistierie în sfântă Casa ta, credincioșilor sfințenie și zid nebiruit l-ai dăruit. Prin care cetatea ta se mântuiește Maica lui Dumnezeu, lăudând Dumnezeiască puterea ta.

**Stih: Scoală-Te Doamne întru odihna Ta, Tu și
siciul sfințirii Tale.**

**Cinstit veșmântul tău carele au acoperit sfânt
și cinstit trupul tău Curată, îmbrăcăminte de
mărire l-ai dăruit tuturor, și izvor carele izvo-
răște apele Darului cele pururea vii, al căruia
punere prăznuim, cinstindu-te de Dumnezeu
Născătoare, pe tine cea mai cinstită decât
toate.**

Stih: Fetei tale se vor ruga bogații norodului.

**Casa ta Stăpână, purtând sfințit veșmântul tău
ca o vistierie de sfințenie, totdeauna sfințește
pe toți cei ce aleargă cu credință, și pe tine
după datorie te fericism într-însa totdeauna,
ceea ce ești nădejdea sufletelor noastre, și
acoperământ tare și întărire.**

**Ca cu o cunună prea luminoasă s-au îmbrăcat
Biserica lui Dumnezeu cu sfântul tău veșmânt
Preacurată Născătoare de Dumnezeu, și bucu-
rându-se se luminează astăzi, și prin taină dă-
nțuiește strigând ție Stăpână: bucură-te Dia-
demă cinstită, și Coroana Dumnezeieștii mări-
ri; bucură-te una plinirea măririi, și veșnica
veselie. Bucură-te limanul și folosința celor ce
aleargă la tine, și mântuirea noastră.**

Tropar glas 8

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, Veșmântul și Brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit, prin nașterea cea fără de sămânță nestricată rămânând: că întru tine și firea se înnoiește și vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace cetății tale dăruiește, și sufletelor noastre mare milă.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul: troparele, de 3 ori

După întâia catismă Sedealna glasul 4

Podobie: Atătatu-te-ai astăzi lumii...

Întru punerea cinstului tău veșmânt, prăznuiește astăzi norodul tău prea lăudată, și neîncetat strigă către tine: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor. Slavă și acum ... iar aceasta

Prăznuiește astăzi lumea cinstită punerea veșmântului tău o! Curată, și cu dragoste strigă către tine: bucură-te ajutătoarea credincioșilor. Slavă și acum ... iar aceasta și

Psalm 50

Canonul Brâului
Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Canonul cel dintâi cu Irmosul pe 6, a căruia slovele de la începutul troparelor la margine la greci sunt acestea:

Stih: Veșmântul Preacuratei Fecioare cinstesc

Peasna 1 glas 4 Irmos:

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cea ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă ca Ție ca într-o alăută, întru omorârea trupului, cântare de biruință să-Ți cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
mântuiește-ne pe noi.

Cinstitul tău veșmânt de Dumnezeu Născătoare Fecioară, norodului celui ce te cinsteste pe tine pururea, l-ai dat sfințit acoperământ, toată năvălirea celor potrivnici totdeauna biruind cu puterea Duhului.

Cu pipăirea Celui ce S-au arătat cu trup pe pământ pentru noi din curat sângele tău, sfințit veșmântul ți-ai sfințit, cu atingerea de trupul tău: prin carele pe toți robii tăi cei ce te laudă

pe tine, îi sfințești Fecioară.

Vistierie cinstită celor ce te cinstesc pe tine cu credință, Fecioară ceea ce ești bună cu adevărat, le-ai dăruit cinstit veșmântul tău, pe toți îmbogățindu-i cu darurile Dumnezeiescului Duh, și cu multe arătări de minuni.

Mielușea neîntinată ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu mai presus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, care curățește totdeauna cu adevărat întinăciunea și spurcăciunea celor ce se închină ei, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 3 Irmos:

Că Biserica cea stearpă au născut din păgâni, și adunarea cea cu mulți fii au slăbit, minunatului Dumnezeului nostru să-I strigăm: Sfânt ești Doamne.

Pe sfințirea cea frumoasă, pe Ușa cea cerească, pe Maica lui Dumnezeu să o laudăm, și veșmântul ei cel ce izvorăște daruri Dumnezeiești cu credință să-l laudăm.

Cu haina nestricăciunii, pe cei cu stricăciunea goliți, prin nestricată nașterea ta, pe toți i-ai îmbrăcat Curată: căroră cinstit veșmântul tău

le-ai dăruit bogăție neîmputănată.

Doftorie fără de plată celor neputincioși este Dumnezeuiască Casa aceasta, că Veșmântul tău Curată, izvor carele neîncetat izvorăște tămăduiri, l-au câștigat ceea ce ești cu totul fără prihană.

Sedea la glas 4 Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Izvoarele tămăduirilor Născătoare de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău, ca din Eden, adapă fața pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te laudăm și cu credință te slăvim, și cu mulțumită strigăm pururea: Bucură-te ceea ce una ești nădejdea celor ce te laudă pe tine. Slavă... și acum... iar aceasta

Peasna 4 Irmos:

Pentru dragostea chipului Tău Îndurate, pe Cruce ai stătut, și s-au topit păgânii. Că Tu ești Iubitorule de oameni tăria mea și lauda.

Să mărim pe cea singură binecuvântată, și cu credință să ne atingem de veșmântul ei, ca să primim Darul Duhului.

Ca pe o visticierie de mult preț cetatea care te cinstește pe tine, câștigând Veșmântul tău Fecioară cu credință îl sărută, și Dar primește.

Preacurată și singură binecuvântată, care ești mai sfântă decât Heruvimii, mântuiește de toată primejdia sufletele noastre celor ce te cinstim pe tine.

Peasna 5 Irmos

Tu Doamne Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu Stăpână Preacurată, robilor tăi ai dăruit întărire, Veșmântul și cinstitul tău Brâu Dumnezeiască îngrădire.

Rai frumos care slobozește din sine bună mireasma Duhului Preacurată, casa care ține în sine haina ta, s-au arătat.

Biserici ale lui Dumnezeu Celui ce s-au sălășluit întru tine: arată-ne Născătoare de Dumnezeu pe noi cei ce te fericiim pe tine întru Dumnezeiască Biserica ta.

Peasna 6 Irmos:

Strigat-au mai înainte închipuind îngroparea

ta cea de trei zile proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune izbăvește-mă Iisuse Împărate al Puterilor.

Arătat-ai împărătesei tuturor cetăților, ceea ce ai născut pe Împăratul și Domnul tuturor, ca un zid nestricat, cinstită și sfântă haina ta.

Bucurându-ne, Darul Fecioarei să-l slăvim, și preasfânt Veșmântul ei să-l cinstim, din carele toată sănătatea celor neputincioși neîncetat iese.

Domnul cu tine fiind de Dumnezeu Născătoare, firea omenească Luiși locuită o au făcut, și toată vătămarea celui străin o au gonit.

Condac glas 4

Podobie: Cela ce Te-ai înălțat pe Cruce..

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioșilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată ai dăruit sfințitul tău veșmânt, cu carele sfințit trupul tău ți-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor: a căruia punere prăznuim cu dragoste, și strigăm cu frică către tine Curată: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

ICOS

Îmbrăcămintea cea curată, Cortul Cuvântului lui Dumnezeu, Norul cel însuflețit și Năstrapa cea cu mană, pe Născătoarea de Dumnezeu Maria toți cei ce ne-am mântuit prin nașterea ei, cu credință să o fericim, și de cinstitul veșmânt să ne atingem, cu carele pe Stăpânul Cel ce S-au îmbrăcat cu trup ca un Prunc cuprinzându-l L-au purtat, prin Care firea omenească s-au ridicat la viața și Împărăția cea mai înaltă. Pentru aceasta bucurându-mă strig cu mare glas: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

Peasna 7 Irmos.

Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia focului au călcat, cu cântări strigând: Dumnezeu! Părinților noștri bine ești cuvântat.

Cu minte prea înaltă și cu inimă smerită, scaunul Împăratului cel Preaînalt, pe Preasfânta Fecioară cea cu Dar dăruită să o slăvim.

Ceea ce ești cămară aleasă lui Dumnezeu, veșmântul tău cel ce este pus întru cinstită cămara ta aceasta, cu credință îl cinstim, ca pe un sicriu sfânt și acoperământ al celor binecre-

dincioși.

Înnoiește-se tot cel ce se apropie cu credință, și sărută sfânta raclă care ține veșmântul tău cel luminos, Preacurată Fecioară.

De Dumnezeu Născătoare Preacurată, mântuiește cetatea ceea ce te cinstește pe tine, de foamete și de cutremur și de tot necazul, și de năvălirea păgânească, și de potrivnică vătămare.

Peasna 8 Irmos

Izbăvitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se țină de bună credință în mijlocul văpăii pogorându-Te i-ai rourat, și i-ai învățat să cânte: toate lucrurile binecuvâțați pe Domnul, laudați-L și-L preaînălțați pe El întru toți vecii.

Cu glasuri de mulțumită te laudăm, pe tine ceea ce ești solitoare nouă de toate bunătățile, și cinsti veșmântul tău sărutăm Fecioară, strigând: binecuvâțați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați în veci.

Ca o făclie înțelegătoare având pusă în sfeșnicul mesei sfințită haina Preacuratei Fecioare, la ochii inimii ne luminăm totdeauna.

Nicicum n-ai lăsat neîmpărtașiți sfințitei tale pipăiri Fecioară pe nevrednicii robii tăi: că în locul trupului tău celui de viață purtător, Veșmântul tău tuturor l-ai dăruit.

Cu cântări dumnezeiești să cinstim Lăcașul lui Dumnezeu cel desfătat, pe cea între Maici Preacurată, Ușa cerească, prin care s-au încuiat ușa ceea ce ducea la moarte.

Peasna 9 Irmos:

Eva cu adevărat, cu neputința neascultării blestem au așezat: iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu Răsărirea cea din purtarea pântecelui, lumii blagoslovenie ai înflorit: pentru aceasta pe tine toți te ferim.

Iată pe tine patul lui Solomon te cinstim cu cântări de bucurie, și cinstit veșmântul tău ca alt Sicriu de sfințenie înconjurându-l, leacuri de mântuire luăm pururea Fecioară.

Arătat-u-s-au acum dumnezeiescul Sicriul tău cel ce cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină Fecioară, Raze de tămăduiri din sine slobozind, și întunericul boalelor gonind, care cu dragoste îl sărutăm.

Astăzi se bucură împreună cu noi, ceea ce ești

cu totul fără prihană, cu închinarea veșmântului tău, toate cereștile Puteri, Apostolii, Proorocii și Mucenicii, Cuvioșii și toți Dreptii, Stăpână una pururea Fecioară.

Luminată îmbrăcăminte și zid, veșmântul tău l-ai dăruit împărătesei tuturor cetăților, celei ce te cinstește pe tine, ca ceea ce ești Împărăteasa tuturor fapturilor, de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

Svetilna

Podobie: Lumină neschimbată...

Tu una ai înnoit și firea și vremea, a lui Dumnezeu Maică: că fără stricăciune e nașterea ta, fără stricăciune și veșmântul tău, cu carele cetatea ta o acoperi, cu carele și sceptrele creștinătății le ții. **De 2 ori**

La Hvalite

Stihirile pe 4, Podobie: Ca pe un viteaz...

Racla care ține veșmântul tău Preacurată, Sicriu de sfințenie slugilor tale, și sfințită îngrădire, și slavă și laudă, și izvor de tămăduiri în toate zilele se cunoaște, unde astăzi cu sfințenie adunându-ne, lăudăm măririle tale cele

multe, și noianul minunilor. **De 2 ori**

Iată loc preaslăvit, iată casă pururea luminată, întru care s-au pus vistierie cu Darul, cinstit veșmântul fiicei lui Dumnezeu: veniți oamenilor de scoateți dintr-însa luminare și curățire, și strigați cu mulțumitoare inimă: Prea sfântă Fecioară bine te cuvântăm cei mântuiți cu nașterea ta.

Sfântă pomenirea veșmântului Stăpână, prăznuire o am câștigat veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetății tale sfințită îmbrăcăminte, Cămară nefurată, Dar cinstit, bogăție nemutată, izvor de tămăduiri, plin de daruri duhovnicești. **Slavă... și acum... glas 2:**

Cugetul și mintea curățindu-ne, cu îngerii și noi să prăznuim, luminat începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei Împăratului Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-Te Doamne zicând întru odihna Ta, Tu și Sicriul sfințeniei Tale. Că o ai împodobit pe dânsa ca o polată frumoasă, și o ai dăruit cetății Tale Stăpâne, să o apere și să o acopere de barbarii cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Slavoslovia mare și otpustul.

**Al doilea Canon al
Brâului Maicii Domnului**

Peasna 1 Irmos:

Adâncul Mării Roșii pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie au biruit.

Făclie de lumină arătătoare, și neapusă, Biserica celei Preacurate aflând cinstită haina ei, ca un cer luminos luminează lumea astăzi, cu razele darurilor. **Slavă...**

Putere și legătură de întărire Preacurată, Dumnezeiescul tău veșmânt dobândindu-l cu adevărat cetatea ta, tărie nebiruită are, pentru aceasta se și bucură de tine. **Și acum....**

Mai cinstită decât sicriul cel de demult cu adevărat, racla ta s-au arătat pe pământ de Dumnezeu Născătoare, ale căruia închipuirile purtând, încă și cunoștințele adevărului credincioșilor păzind.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Peasna 3 Irmos

Veselește-se de Tine Biserica Ta Hristoase strigând: Tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea.

Să cinstim credincioșii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi, cu credință primind Veșmântul celei Preacurate. Slavă...

Mult cinstită haina Celei prea cinstite și Preacurate, nouă credincioșilor (prin Dar) ne izvorăște astăzi tămăduiri. Și acum...

Ca niște rouă de dimineață veselia ta cea pururea curgătoare, cuptorul patimilor al celor ce te cinstesc pe tine îl potolește pururea.

Peasna 4 Irmos

Văzându-Te înălțat....

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul și Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca cu niște stele te-au împodobit cu Dumnezeuieștile străluciri, cu care luminezi marginile. Slavă...

De pe pământ la cer Născătoare de Dumnezeu, dumnezeiesc veșmântul tău Preacurată, ne

trage pe noi cei aprinși cu căldură de dragoste lui. Pentru aceasta pe tine te slăvim ca pe o pricină a slavei celei mai bune. **Și acum....**

Iată Darul cel nedeșertat, veniți toți cu inimă curată, o iubitorilor de praznic, de scoateți dumnezeiești ape care din destul izvorăsc din cinstită racla celei prea lăudate.

Peasna 5 Irmos

Tu Doamne Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu Doamne pe Maica Ta o ai mărit, Tu ai înălțat mai presus decât toate Puterile cele de duhuri slava ei fără de asemănare. **Slavă...**

Darul lui Dumnezeu tu ești Preacurată de Dumnezeu Născătoare, carele izvorăște din destul din cinstită racla ta celor ce cu dragoste se închină ție. **Și acum...**

Credincioșii împărați se încing cu tine ca cu o putere, și cetatea ta avându-te pe tine legătură, se laudă cu veșmântul tău Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6 Irmos

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Pe tine toată mai presus de fire te-au proslăvit Domnul, toată te-au împodobit Fecioară, pe tine toată te-au cinstit mai presus de cuvânt de Dumnezeu Născătoare, cu Brâul, cu Veșmântul, și cu Dumnezeiasca raclă. Slavă ...

Tărie pe tine credincioșii câștigându-te și laudă, se încing cu slavă, cinstit Brâul tău de Dumnezeu Născătoare câștigându-l, ca o prea luminată și cinstită podoabă. Și acum...

A vedea mărirea ta cea negrăită de Dumnezeu Născătoare dorea de demult Dumnezeiește proorocii toți, dar în zilele cele mai de pe urmă s-au arătat nouă Cel ce este mai presus decât vremile.

Condac glas 4

Podobie: Cela ce Te-ai înălțat pe Cruce..

Imbrăcămintе de nestricăciune tuturor credincioșilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată ai dăruit sfințitul tău veșmânt, cu carele sfințit

trupul tău ți-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor: a căruia punere prăznuim cu dragoste, și strigăm cu frică către tine Curată: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

ICOS

Îmbrăcăminteă cea curată, Cortul Cuvântului lui Dumnezeu, Norul cel însuflețit și Năstrapa cea cu mană, pe Născătoarea de Dumnezeu Maria toți cei ce ne-am mântuit prin nașterea ei, cu credință să o fericim, și de cinstitul veșmânt să ne atingem, cu care pe Stăpânul Cel ce S-au îmbrăcat cu trup ca un Prunc cuprinzându-l L-au purtat, prin Carele firea omenească s-au ridicat la viața și Împărăția cea mai înaltă. Pentru aceasta bucurându-mă strig cu mare glas: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

Peasna 7 Irmos:

In cuptor pruncii lui Avraam...

Tu unul fiind ca un Soare al dreptății Bunule, Dumnezeiește ai împodobit Biserica celei cinstite cu darurile Tale cele de multe feluri: întru carea răsărind slobozește Raze veșmântul aceleia. **Slavă...**

**Varsă din sine dumnezeieștile tale pahare
prea Curată cu adevărat: Dar de minuni cre-
dincioșilor, și celor ce te cinstesc pe tine, din
sicriul tău ies din destul ca din alt Eden râuri
înțelegătoare. **Și acum...****

Acum vă apropiați cu veselie, toți cei de pe
pământ, veniți, Sicriul îndeamnă în taină, de
vă atingeți de prea slăvit veșmântul Doamnei,
carele ca o vistierie este pus în mine.

Peasna 8 Irmos

Măinile întinzându-și Daniil...

Ingerii Preacinstită Curată acum împreună
dănțuiesc întru cinstită biserica ta, și încon-
jură Stăpână cinstită și sfântă haina ta, cu dra-
goste și cu bucurie. Și noi cu veselie multă ne
închinăm, lăudându-te pe tine slava neamului
nostru.

**Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul
Duh Domnul.**

Toiag care ai odrăslit Floarea vieții tu ești,
bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas
primitor de mireasma Duhului, vistierie de
bunătăți, izvor de miresme, din care miruri de
tămăduiri izvorăște Dumnezeiasca Raclă.

Și acum...

Laudă măririle tale Cinstită Preacurată Oștile cele de duhuri: propovăduiesc toți patriarhii și proorocii luminat, și apostolii acestea, și ceața mucenicilor, și toată plinirea cuvioșilor: cu carii ne închinăm ție.

Peasna 9 Irmos

Piatra cea netăiată de mână....

Sicriul tău Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat s-au arătat Cămară prea cinstită având cinstit Brâul și Veșmântul tău ca o îmbrăcăminte feciorească și de mireasă, păzindu-l ca o comoară de viață.

La Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, credincioșii astăzi ajungând, cu razele minunilor ca cu niște stele ne luminăm, și strălucim cu Darul.

Slavă...

Are sfântul tău Brâu și Haina ta cetatea ta de Dumnezeu Născătoare, ca un zid, și dumnezeiască unire de învățături, și laudă pravoslavnicilor, și împăraților biruință. **Și acum...**

Lăudăm mărirea ta cea negrăită, și Darul tău

cel neasemănat: că tu ești izvorul înțelepciunii, din carele iese Cuvântul tuturor celor ce te cinstesc pe tine Curată, și măresc pe Cel născut al tău.

Svetilna

Podobie: Lumină neschimbată...

Tu una ai înnoit și firea și vremea, a lui Dumnezeu Maică: că fără stricăciune e nașterea ta, fără stricăciune și veșmântul tău, cu carele cetatea ta o acoperi, cu carele și sceptrele creștinătății le ții. De 2 ori

La Hvalite

Stihirile pe 4, Podobie: Ca pe un viteaz...

Racla care ține veșmântul tău preacurată, Sicriu de sfințenie slugilor tale, și sfințită îngrădire, și slavă și laudă, și izvor de tămăduiri în toate zilele se cunoaște, unde astăzi cu sfințenie adunându-ne, lăudăm măririle tale cele multe, și noianul minunilor. De 2 ori

Iată loc preaslăvit, iată casă pururea luminată, întru care s-au pus vistierie cu Darul, cinstit veșmântul Fiicei lui Dumnezeu: veniți oameniilor de scoateți dintr-însa luminare și curățire,

și strigați cu mulțumitoare inimă: Preasfântă Fecioară bine te cuvântăm cei mântuiți cu nașterea ta.

Sfântă pomenirea veșmântului tău Stăpână, prăznuire o am câștigat veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetății tale sfințită îmbrăcăminte, Cămară nefurată, Dar cinstit, bogăție nemutată, izvor de tămăduiri, plin de daruri duhovnicești. **Slavă... și acum... glas 2:**

Cugetul și mintea curățindu-ne, cu îngerii și noi să prăznuim, luminat începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei Împăratului Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-Te Doamne (zicând) întru odihna ta, Tu și Sicriul sfințeniei Tale. Că o ai împodobit pe dânsa ca o polată frumoasă, și o ai dăruit cetății Tale Stăpâne, să o apere și să o acopere de barbarii cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Fluierile cele păstorești viersuind cântare, oastea cerească strigând: cântați, cântare Dumnezeiască: povățuitorii oilor strigați cântând, că S-au născut Hristos Domnul Cela ce bine au voit ca să mântuiască neamul omenească.

Canonul cel dintâi al Veșmântului Maicii Domnului

Peasna 1 glas 4 Irmos

Adâncul Mării Roșii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie au biruit.

Făclie de lumină arătătoare și nespusă, Biserica Fecioarei aflând Brâul ei cel prea luminat, ca un Cer luminos luminează lumea, astăzi cu razele minunilor.

Ca o putere și legătură de întărire Prea curată, cu dumnezeiescul tău Brâu duhovnicește încingându-se cu adevărat cetatea ta, tărie nerisipită are: pentru aceasta se și bucură de tine.

Mai cinstită decât Sicriul cel de demult cu adevărat Racla ta s-au arătat celor de pe pământ, de Dumnezeu Născătoare: carea nu închipuiri poartă, ci păzește cu credință cunoștințele adevărului.

Miresme de taină se varsă în Biserica celei Curate, din cinstita Raclă astăzi: și umplu de mireasmă duhovnicească pe toți cei ce aleargă la dânsa cu dragoste.

Peasna 3 Irmos

Veselește-se de Tine Biserica Ta Hristoase strigând: Tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea.

Să cinstim credincioșii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi Brâul celei Curate, și cu credință să ne închinăm lui.

Izvoare de daruri pururea curgătoare, din raclea ta cea prea curată curgând, Curată, pe toți credincioșii adapă.

Tămăduiri nouă credincioșilor, mult lăudatul și prea cinstitul Brâu al celei Curate ne izvorăște astăzi cu Darul.

Ca niște rouă de dimineață veselia ta Curată curgând, cuptorul patimilor al celor ce te laudă pe tine îl potolește pururea.

Peasna 4 Irmos

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine

Soarele dreptății, au stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: mărire puterii Tale Doamne.

Ca o tărie preacinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul și Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca cu niște stele te-au împodobit cu Dumnezeuiești străluciri, cu care luminezi marginile.

Pe tine putere și temei tare, cetatea ta de Dumnezeu Născătoare avându-te, cu Dumnezeuiescul tău brâu se cuprinde, legătură nestricăcioasă în războaie pe acesta tinzându-l.

De pe pământ la Cer, de Dumnezeu Născătoare, Dumnezeuiescul tău brâu, ne trage pe noi cei aprinși cu dragostea lui: pentru aceasta pe tine te slăvim ca pe o pricină a slavei celei mai bune.

Iată Darul cel neîmpuținat, veniți toți cu curată inimă să scoatem prin credință iubitori de praznic, ape care izvorăsc din destul, din cinstită racla Preacuratei Maici.

Peasna 5 Irmos

Tu Doamne Lumina mea în lume ai venit, Lu-

mina cea sfântă, carea întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Tu Doamne pe Maica Ta o ai mărit, Tu ai înălțat mai presus decât toate puterile cele de duhuri slava ei fără asemănare.

Darul lui Dumnezeu acum din destul se dă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, din cinstită racla ta, celor ce se închină ție cu credință.

Cu puterea ta credincioșii împărați se încing, pe tine de Dumnezeu Născătoare legătură avându-te cetatea ta, cu Brâul tău se cinstește.

Darul tău cunoscut cu adevărat s-au arătat Preacurată, cu preaslăvire lucrând puteri și minuni în tot pământul.

Peasna 6 Irmos

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățându-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Pe tine toată mai presus de fire te-au proslăvit

Domnul, pe tine toată numai te-au înălțat, pe tine toată te-au cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare în Biserica ta, împreună cu Brâul, și cu Dumnezeiasca raclă.

Izvorăsc din noianul Darurilor izvoare, din sicriul tău Preacurată, și toată lumea înconjură, adăpând pe cei ce se închină cu credință nașterii tale.

Tărie pe tine credincioșii câștigându-te și laudă, se încing cu slavă, cinstit Brâul tău de Dumnezeu Născătoare avându-l ca o podoabă prea luminată și cinstită.

Peasna 7 Irmos

În cuptorul persesc coconii lui Avraam, cu pofta bunei credințe mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica măririi Tale Doamne.

Tu însuși fiind ca un soare al dreptății Dătorule de lumină, Dumnezeiește ai luminat Biserica celei cinstite, cu Darurile Tale cele de multe feluri: întru carea răsărind slobozește raze brâul aceleia.

Înconjurând racla ta ca Năstrapa cea de aur,

ceea ce numai tu ești Curată, ne împărtășim acum cu adevărat Dumnezeieștii dulceți a Darurilor prea blagoslovită, și ca pe ceea ce este mai presus decât închipuirile tale o cinstim pe dânsa.

Varsă din sine cu adevărat păharele tale Fecioară Preacurată Dar de minuni credincioșilor, și din cinstitul tău sicriu ies din destul ca din alt Eden izvoare.

Acum vă apropiați cu veselie toți cei de pe pământ, veniți, (sicriul îndeamnă în taină) de cuprindeți preaslăvit Brăul Doamnei carele ca o vistierie este pusă în mine.

Peasna 8 Irmos

Măinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-au încuiat, și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Dumnezeieștile lespezi cele scrise cu mâna lui Dumnezeu, Sicriul de demult le-a ținut în sine Preacurată Stăpână: iar cuvioasa și cinstită

racla ta ține în sine Brâul cel ce au cuprins pe Singur Dătătorul de Lege, înfricoșată Taină.

Îngerii Preacinstită Curată acum împreună dănuiesc întru cinstită Biserica ta, și înconjură Stăpână cinstitul și sfântul tău Brâu, căruia cu dragoste și cu bucurie și cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine slava neamului nostru.

Toiag care ai odrăslit Floarea Vieții tu ești, bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătați, izvor de miresme, din carea Mir de tămăduiri izvorăște Dumnezeiasca Raclă.

Laudă măririle tale Preacinstită Curată oștile cele de duhuri, propovăduiesc toți patriarhii și proorocii luminat, cu sfinții apostoli, și cetele mucenicilor, cu carii ne închinăm ție.

Peasna 9 Irmos

Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară s-au tăiat Hristos, adunând firile cele osebite: pentru aceasta veselindu-ne, pe tine de Dumnezeu Născătoare te mărim.

Cămară prea cinstită cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, racla ta s-au arătat, care ține în sine după vrednicie sfânt Brâul tău, ca o încingere feciorească și de Mireasă, și-l păzește ca o vistierie de viață.

Ca cu o Dumnezeiască coroană de podoabă, cu dumnezeiesc și prea sfânt Brâul tău astăzi Biserica încingându-se, împărătește se veselește, și se înfrumusețează cu slava ta.

Biserica Fecioarei care se aseamănă cu toată bună podoaba cerească, astăzi credincioșii primindu-o, cu razele Darurilor ca cu niște frumuseți de stele strălucind, vă luminați.

Pe cetatea ta sfântul tău Brâu de Dumnezeu Născătoare legătură de pace și zid, și Dumnezeiască unire de învățături, și laudă pravoslavnicilor, și împăraților biruință.

Lăudăm slava ta cea negrăită și Darul tău cel neasemănat, că tu ești izvorul înțelepciunii, din care este Cuvântul, tuturor celor ce te cinstesc pe tine Preacurată, și măresc pe Cel născut al tău.

Canonul al doilea al Veșmântului Maicii Domnului

Peasna 1 Irmos

Stih: Cu tăria ta încinge-mă Curată Fecioară.

Pe gonaciul Faraon...

Cu Dumnezeiască tărie încinge-mă pe mine cel ce slăvesc întru cântări cu bună credință sfințit Brâul tău, carele este dumnezeiască încingere cetății tale, și întărire Fecioară, și îngrădire nesurpată turmei tale Preacurată Fecioară.

Tu pe Dumnezeu cel Puternic L-ai născut, Carele încinge cu putere pe toți cei bine credincioși, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceasta te fericim pe tine, și Dumnezeiescul tău Brâu cu bucurie sărutându-l, Dar și milă luăm.

Cu bucurie astăzi dănuim împrejurul punerii sfințitului Brâu al Curatei Fiicei lui Dumnezeu: din carea încingerea nestricăciunii s-au

țesut nouă, și îmbrăcăminte nestricăcioasă și haină neruptă.

Sub puterea ta aleargă norodul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și sub acoperământul tău scapă totdeauna: tuturor le fii ajutoare, și dă tuturor cererile către mântuire, mântuind din nevoi sufletele noastre.

Crucea însemnând Moisi în drept cu toiagul...

Peasna 3 Irmos

Doamne cela ce ai făcut cele pe deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Înnoiește-se inima atingându-se cu călduroasă credință de sfințitul Brâu al Fecioarei, și se încinge cu putere nebiruită împotriva patimilor celor necurate, și a vrăjmașilor celor fără de trupuri, nevătămată rămânând.

Încă nestricat sfințit Brăul tău, carele preacurat trupul tău Fecioară au încins, sfințind pe cei ce se apropie cu bună credință, și scoțân-

du-i din sterpiciunea boalelor și a necazurilor.

Fost-ai casă prea frumoasă Preacurată,
Cuvân-tului celui ce S-au întrupat din tine, și
în sfântă casa ta bine ai voit a se pune Brâul
tău: pe carele sărutându-l ne sfîțim.

Cinstit Brâul tău întru bucuria inimii cu cinste
toți îl sărutăm, carele este cinstea tuturor cre-
dincioșilor, de Dumnezeu Născătoare, ca cel
ce s-au atins de prea cinstit trupul tău.

Sedealna glas 4

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Punerea cinstului tău Brâu, Biserica ta lumi-
nos o prăznuiește, și cu osârdie strigă către
tine: Fecioară Curată mântuiește pe toți de pu-
terea vrăjmașilor, sfărâmă întărâtările barba-
rilor celor fără de Dumnezeu, și îndreptează
viața noastră, ca sa facem voile Domnului cele
Dumnezeiești. Slavă... și acum... Podobie
aceeasi:

Izvoarele tămăduirilor de Dumnezeu Născă-
toare, care ies din preacinstit sicriul tău ca din
Eden, adapă fața pământului, daruri vărsând

celor ce te cinstesc pe tine cu credință. Pentru aceasta te laudăm, și cu cinste te slăvim, și cu mulțumită strigăm pururea: Bucură-te, ceea ce una ești nădejdea celor ce te laudă pe tine. Slavă... si acum...

Întru punerea cinstului tău Brâu, prăznuiește astăzi norodul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și cu osârdie strigă către tine: Bucură-te Fecioară lauda creștinilor.

Peasna 4 Irmos

Tu ești tăria mea Doamne...

Înălțându-te la Lumina cea neapusă după ce te-ai pristăvit, ai lăsat celor ce te fericesc pe tine în locul trupului tău, cinstul Brâu, Curată, izvor de tămăduiri fiind, și loc de mântuire, și îngrădire cetății tale acesteia ce te cinstește pe tine Preacurată.

Ca într-un Cer nou intrăm noi în Casa ta, întru care vistierie s-au pus ca un soare luminos, dumnezeiescul tău Brâu, slobozind raze de minuni, și inimile tuturor luminând Fecioară, și negura patimilor gonind.

Tu ești Sicriul sfințeniei celei înțeleghătoare, Preacurată cu totul lăudată, și cinstită racla ta care are în sine Brâul pe care l-ai purtat încingându-te, o dai norodului tău scăpare tuturor, și izvor de tămăduiri nedeșertat.

Venit-au cetății tale dar mult bogat, cinstitul tău Brâu Prealăudată, și s-au pus luminat întru această zi în Dumnezeiască Casa ta aceasta, și s-au făcut pricină de praznic mare, de Dumnezeu Născătoare celor ce te iubesc pe tine cu căldură.

Umbrele Legii și vorbele cele ascunse ale proorocilor, mai înainte te-au arătat pe tine Prea curată, că erai să fii Maică lui Dumnezeu prea adevărată, prin carea blestemul s-au stârpit, și au înflorit desăvârșit blagoslovenia și mântuitorul Dar, celor ce te laudă pe tine cu credință și cu dragoste.

Peasna 5 Irmos

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cea ce ești Lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Dumnezeiescul Brâu punându-se astăzi în Casa ta, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, împreună cu dânsul s-au pus toată darea bunătăților celor ce le trebuiește, și se umple de sfințenie tot cel ce se apropie, cererile cu credință luând.

Înfrumusețatu-te-ai Fecioară, pe Cuvântul cel prea frumos născând, și în Biserica ta cea frumoasă bine ai voit a se pune Brâul tău cel frumos, care frumos trupul tău de Dumnezeu Născătoare, frumos l-au încins.

Sfântă Casa ta, ca alt Rai tuturor se cunoaște, câștigându-și în mijloc ca un trandafir cu bun miros, Brâul tău, care umple de bună mireasmă Dumnezeiască inimile celor ce se apropie cu credință, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Norul Dumnezeieștii Ploi te-ai făcut ceea ce ești cu totul fără prihană, din carele pică apă de mântuire, și izvor carele pământul cel uscat prin greșale l-ai adus la rodirea bunei credințe: pentru aceasta cu credință pe tine te slăvim.

Peasna 6 Irmos

Întru adânc de păcate fiind înconjurat, chem

adâncul milostivirii Tale celei neurmate: din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Ca pe un Prunc tânăr ai născut nouă pe Cel mai înainte de toți vecii, și înnoiești inimile cele învechite cu păcatul, carele au luat înnoire prin punerea cinstului tău Brâu, Curată pururea Fecioară.

Sfântă Biserica ta, minunată este întru dreptate, carea câștigând minunat Brâul tău cel ce varsă din sine minuni, credincioșilor se arată noian de tămăduiri, de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

Veselitu-s-au tot sufletul adunându-se în Sfântă Biserica ta, și într-înșă văzând de Dumnezeu Născătoare Brâul tău ca un soare luminos, din sine dând lumina darurilor AtotFăcătorului și Dumnezeiescului Duh.

Întărește Curată inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele, și încinge cu putere pe cei ce au câștigat cu credință Brâul tău, ca o vistierie de mult preț și nemutată.

Condac glas 4 Podobie:

Pe cea întru rugăciuni neadormită și întru fo-

losință nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu o au ținut căci ca pe Maica Vieții la viață o au mutat Cel ce S-a născut din pântecel ei cel pururea fecioresc.

Cinstitul Brâu carele au cuprins pântecel tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetății tale, și vistierie de bunătăți neîmputinată, ceea ce numai tu una ai născut, fiind pururea Fecioară.

ICOS

Ce cuvânt al celor pământești va putea spune măririle tale? Sau ce limbă omenească? Încă nici mintea cerească. Ci ceea ce ai născut adâncul cel nemăsurat al milostivirii, primește și acum cântări din buze neroditoare, și-mi dă Dumnezeiesc Dar să laud Brâul tău Stăpână, prin carele lumea se bucură împreună cu îngerii, lăudând minunile tale: ceea ce numai tu una ai născut, fiind pururea Fecioară.

Peasna 7 Irmos

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior ca într-o grădină verde săltând au cântat: Bine ești cuvântat

Dumnezeul părinților noștri.

Împărăteasa tuturor la lăcașurile cerești ducându-se au lăsat brâul său bogăție împărătesei tuturor cetăților, prin carele se mântuiesc de năvălirea văzuților și nevăzuților vrăjmași.

Să ne apropiem acum la izvorul cel ce izvorăște Dar și milă, la cinstita raclă care ține prea cinstitul Brâu, al celei ce au cinstit firea omenească cu cinstită nașterea sa, al Fecioarei și Maicii.

Lăudați pe Domnul toate puterile cerești, și pe ceea ce L-au născut pe El toate limbile omenești o proslăviți: că au dăruit Brâul său scăpare adevărată, și mântuire credincioșilor.

Să pice de sus norii dreptate astăzi, întru punerea Brâului tău, Norule de Dumnezeu dăruite. Și tot sufletul să cânte dulce bucurându-se: Bine e cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8 Irmos

De șapte ori cuptorul chinuitorul caldeilor l-a

ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu: iar văzându-i pe aceștia cu o Putere mai bună

mântuiți fiind, Făcătorului și Ziditorului au strigat: tineri lăudați-L, preoți binecuvântați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Ca un scaun sfânt Racla s-au pus prea luminat înlăuntrul sfintelor celor neapropiate, ale singurei fiicei lui Dumnezeu, și curatei Împărătesei tuturor: carea are Brâul cel de odihnă, dintru care celor ce se ostenesc întru multe păcate, le vine din destul odihnă desăvârșit.

Pe pământ cu sfințenie ai întrupat pe Domnul, și cu sfintele tale mâini ai încins cu adevărat pe Cel ce încinge pe cei binecredincioși cu putere: iar acum suindu-te mai presus de ceruri, ai lăsat oamenilor cinstitul tău Brâu tărie și acoperământ, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Celor bolnavi vindecare, celor ce se alunecă întărire, celor leneși Dumnezeiască îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor răătăciți întoarcere, este cu adevărat Curată Fecioară Dumnezeiescul Dar care umbrează cinstitului tău Brâu: căruia cu credință ne închinăm întru toți vecii.

Săvârșind astăzi sfântă punerea Dumnezeiescului tău Brâu, sfințită prăznuire noi robii tăi facem, și cu bucurie strigăm ție: bucură-te de Dumnezeu Născătoare bucuria îngerilor, și a tuturor oamenilor celor ce cântă cu credință: noroadă prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos

Înfricoșatu-s-au de aceasta Cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupește, și pânțelele tău s-a făcut mai desfătat decât Cerurile. Pentru aceasta pe tine Născătoare de Dumnezeu întru cântări cinstindu-te, te mărim.

Iată Dumnezeiescul pat al lui Solomon, pe carele înconjură șaiszeci de puternici, adică cuvintele Scripturilor, ca într-un pat împărătesc în cinstita raclă Brâul își pune astăzi, spre chemarea tuturor celor smeriți, și spre apărarea credincioșilor.

O, cetatea Împăratului Ceresc, de carea s-au grăit lucruri preaslăvite, pune cetății tale Dar cinstit și scump, prea sfânt Brâul tău, spre întărirea tuturor credincioșilor: prin carele

purtătorii de cununi biruiesc pe oștitori, întru pravoslavie strălucind.

Izvorâți munți acum dulceață, și dealuri veselie veșnică: adunările patriarhilor, și toate cetele mucenicilor, împreunarea proorocilor, și cinstitul sobor al dumnezeieștilor Apostoli, veseliți-vă împreună cu noi cu toți, întru punerea Dumnezeiescului Brâu al fiicei lui Dumnezeu.

Sfințit-ai toate Preasfântă Fecioară prin nașterea ta, și acum ne-ai dat nouă prea multă luminare prea sfânt brâul tău: întru a căruia punere tot pământul dănțuiește, și te cinstește pe tine, ceea ce ai umplut omenirea de bucurie negrăită.

De înșelătoare dragoste a patimilor, și de vrăjmașul ce mă ispitește totdeauna cu greutatea păcatelor, și de cumplita lene, și de îngrozire, și de robire, și de pradă, degrabă mă izbăvește Preacurată ca o milostivă, pe mine cel ce scap la a ta milă.

Svetilna

Ceea ce ești Doamnă tuturor făpturilor Stăpâ-

nă, și ești plină de înțelepciune prea luminată, ca o Maică a lui Dumnezeu Atot Stăpânitorului umple-mă de lumină și de Dumnezeiască cunoștință, și de Dar, întru săvârșirea laudelor tale, ale Curatei de Dumnezeu Născătoare.

La Hvalite

Punem stihirile pe 4, Podobie:

Ca cu o prealuminată cunună de Dumnezeu Născătoare Preacurată, cu sfânt Brâul tău s-au încins Biserica, și bucurându-se se luminează astăzi, și dănuiește în taină strigând către tine Stăpână: Bucură-te Cunună și Coroană Dum-nezeiească. Bucură-te ceea ce singură ești sla-va plinirii mele, și veselie veșnică. (de 2 ori)

Tu Preacurată Stăpână, îngrădire tare și întărire neclătită, și mântuire norodului și cetății tale fiind, i-ai dat ca o luminoasă încingere prea cinstit Brâul tău, carele mântuiește de toate primejdiile pe cei ce-l cinstesc cu credință și cu călduroasă osârdie, Dumnezeiască Mireasă.

Biserica ta Preacurată, ca un izvor de minuni nedeșertat astăzi s-au arătat, că râuri de Dar

din destul se varsă din sfântă racla ta, și gândul credincioșilor îl veselesc, al celor ce strigă către tine cu credință și cu dragoste, bucuria și veselia și viața noastră tu ești.

Slavă... si acum... glas 2

Ca cu o cunună prea luminoasă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cu sfântul tău Brâu Biserica lui Dumnezeu s-au încununat, și se luminează bucurându-se astăzi, și în taină dă-nțuiește Stăpână strigând către tine: **Bucură-te Coroană cinstită, și cununa Dumnezeieștii slave: bucură-te ceea ce singură ești slava plinirii, și veșnica veselie: bucură-te limanul celor ce aleargă la tine, și folosirea și mântuirea noastră.**

Canoanele Octoiului

Canonul Duminică glasul 1

Peasna 1 Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință...

Bucură-te Izvorul Darului, Bucură-te scară și ușă cerească, Bucură-te sfeșnic și năstrapă de aur, și munte netăiat, carea pe Dătătorul de viață Hristos lumii l-ai născut.

Pe Dumnezeu Fecioară l-ai zămislit, pe Hristos în feciorie l-ai născut, pe Cel ce s-au întrupat din tine Preacurată, pe unul născut Fiul, cel cunoscut într-un ipostas, în două Firi, că s-au proslăvit.

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Fără numai de bucurie, care pe noi Gavriil cu taină ne-au învățat, Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenunțită.

Pururea Fecioarei și Maicii Împăratului Puterilor celor de sus, din inimă prea curată credincioșii duhovnicește să-i strigăm: Bucură-te

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenuntită.

Nemăsurat e adâncul nașterii tale celei necuprinse într-un tot Curată. Deci cu credință neîndoită, curat aducem ție grăind: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenuntită.

Peasna 3 Irmos:

Însuși Cei ce știi neputința firii omenești, și după milostivire te-ai împodobit într-însa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ție: Sfânt, Biserica cea însuflețită a măririi Tale celei preacurate, iubitorule de oameni.

Pe Dumnezeu în pântec zămislind Fecioară prin Duhul cel Prea Sfânt, ai rămas nearsă: pentru că Rugul Puitorului de Lege lui Moisi, aprinsă și nearsă luminat mai înainte te-au arătat, pe tine, ceea ce ai primit Focul cel nesuferit.

Fiului celui ce din Fecioară s-au întrupat fără de sămânță de voie, și pe Născătorea după naștere cu putere Dumnezeiască Fecioară Curată o au păzit, lui Dumnezeu Celui ce este peste toate să-i strigăm: Sfânt ești Doamne.

Nor ușor, fără de minciună pe tine Fecioară te numim, urmând ziselor proorocești, că au venit Domnul la tine, să strice cele de mâini lucrate ale înșelăciunii egiptenești, și să lumineze pe ceia ce slujeau acelora.

Pe tine ceata proorocilor după adevăr izvor pecetluit și ușă încuiată te-au numit, semnele fecioriei tale prea lăudată, luminat scriindu-le nouă, pe care o ai păzit și după naștere.

Mintea cea mai presus de ființă a o vedea, cât era cu puțință învrednicindu-se Gavriil, Fecioară cu totul fără prihană, glas plin de bucurie ți-au adus ție, zămislirea Cuvântului luminat vestind, și nașterea cea negrăită propovăduind.

Peasna 4 Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel Dumnezeiesc...

Pom al Vieții pe tine Fecioară te știm: că n-au răsărit din tine rodul mâncării cel aducător de moarte oamenilor, ci dulceța Vieții cea pururea vecuitoare: spre mântuirea noastră celor ce te lăudăm pe tine.

Auzi Cerule minuni, și socotește pământule:

că fiica căzutului Adam celui din țărână, s-au învrednicit a fi lui Dumnezeu și Făcătorului său Născătoare, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Cântăm taina ta cea mare și înfricoșată: că tăinuindu-se de căpeteniile cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de pururea, s-au pogorât la tine ca ploaia pe lână cu totul lăudată, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Sfânta sfintelor de Dumnezeu Născătoare întru tot lăudată așteptarea neamurilor, și mântuirea credincioșilor, din tine au răsărit Izbăvitorul, și Dătătorul de viață și Domnul: pe Carele roagă-l să mântuiască pe robii tăi.

Peasna 5 Irmos:

Cela ce ai luminat cu lumina venirii tale...

Cererile celor ce cer cu credință, ceea ce ești întru tot lăudată nu le trece, ci le primește, și acestea le du Fiului tău Preacurată, lui Dumnezeu unuia Făcătorului de bine, că pe tine folositoare te-am agonisit.

Veselescu-se Puterile Cerurilor văzându-te pe tine, bucură-se cu dânsule adunările oameni-

lor, că prin nașterea ta s-au împreunat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, pe carea după vrednicie te mărim.

Să se miște toate limbile omenești și gândurile, spre lauda cu adevărat podoabei omenești: că Fecioara stă de față arătat mărint pe cea ce cântă cu credință minunile ei.

Slăbește-se toată cântarea înțelepților și lauda, care se aduce Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu: că aceasta s-au făcut biserică slavei celei prea Dumnezeiești, pe carea după vrednicie o mărim.

Peasna 6 Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi...

Nedepărtându-se de sânurile Părintelui celui fără de început, în sânurile curatei Fecioare s-au sălășluit și s-au rânduie Cel fără de mamă, a fi fără de tată întrupat, Hristos cel ce împărățește dreptatea: neamul acestuia este nesocotit în neam, și nespus.

Stai înaintea nașterii Tale ca niște robi cetele cerești îngrozindu-se precum se cade de nașterea ta cea fără de sămânță pururea Fecioară:

că tu ești curată și mai înainte de naștere și după naștere.

Întrupatu-s-au cel ce era mai înainte fără de trup, Cuvântul din tine Preacurată, carele toate le-au făcut cu voia: Cea ce oștile cele fără de trup le-au adus dintru ce n-au fost, ca un Puternic a toate.

Omorâtu-s-au vrăjmașul de Rodul tău cel purtător de viață, de Dumnezeu dăruită, și s-au călcat iadul arătat: și cei din legături ne-am slobozit. Pentru aceasta strig: dezleagă patimile inimii mele.

Peasna 7 Irmos:

Pe tine de Dumnezeu Născătoare...

Bucură-te izvorul apei celei de-a pururea vii, bucură-te Raiul desfătării, bucură-te perețele celor credincioși, bucură-te ceea ce ești neispită de nuntă, bucură-te bucuria a toată lumea, prin carea ne-au răsărit nouă Dumnezeul Părinților cel lăudat și preaslăvit.

Să se tânguiască norodul jidovesc cel potrivnic lui Dumnezeu, de îndrăznirea uciderii lui Hristos: iară neamurile să se veselească, și să

plesnească cu mâinile, și să strige: Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat.

Pe tine Născătoare de Dumnezeu Iacov proorocește scară te-au cunoscut: că prin tine Cel preaînălțat s-au arătat pe pământ, și cu oamenii împreună au locuit, precum bine au voit. Dumnezeuul părinților cel lăudat și preaslăvit.

Bucură-te Curată că din tine au ieșit Păstorul cel preaînălțat: carele cu adevărat s-au îmbrăcat în pielea lui Adam, într-o mină tot omul, pentru milostivirea cea neajunsă, Dumnezeuul Părinților cel lăudat și prea mărit.

Adam nou, din curat sângele tău Dumnezeu cel prea veșnic s-au făcut cu adevărat, pe Carele acum roagă-l, ca să mă înnoiască pe mine cel învechit, carele strig: lăudat e Dumnezeuul Părinților și prea slăvit.

Peasna 8 Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil...

În trei sfințiri bogoslovind mărirea a unei Domnii, Serafimii cei curați, cu frică ca niște robi slăvesc Dumnezeirea în trei Staturi: cu carii și noi bine crezând să cântăm: bine să

cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Cămara cea luminată, din carea Stăpânul tuturor Hristos ca un Mire au ieșit, să o laudăm toți strigând: toate făpturile Domnului pe Domnul, laudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Bucură-te scaunul cel slăvit al lui Dumnezeu, bucură-te perețele credincioșilor, prin care celor din întuneric lumină au răsărit Hristos, celor ce te fericesc pe tine, și-ți strigă: toate făpturile Domnului pe Domnul, laudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ceea ce ai născut nouă pe Domnul Pricinuito-rul mântuirii, roagă-l pentru toți cei ce strigă cu deadinsul, Fecioară întru tot laudată, bine-cuvântați toate făpturile Domnului pe Dom-nul, laudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Chipul curatei nașterii tale...

Din rădăcina lui David și a părintelui lui Dum-nezeu ai odrăslit după proorocie Fecioară: dar și pe David cu adevărat tu l-ai mărit ca ceea ce

ai născut pe Domnul slavei cel mai înainte
proorocit: pe carele după vrednicie îl mărim.

Toată legea laudelor Preacurată se biruiește
de mărirea slavei tale. Ci, o, Stăpână primește
de la robii tăi cei nevrednici cântarea ce se
aduce ție din dragoste, Născătoare de Dum-
nezeu, cu bună voință.

O, minunile tale cele mai presus de minte! Că
tu Fecioară una mai presus de soare tuturor ai
dat să cunoască minunea cea mai nouă, cu
totul curată a nașterii tale celei necuprinse:
pentru aceasta pe tine toți te mărim.

Canonul Duminică glasul 2

Peasna 1 Irmos:

Nebătută, neobișnuită:

Scara cea fără materie de demult, și calea măririi cea străină neumblată, nașterea ta au arătat Curată: care o laudăm toți, că s-au proslăvit.

Puterea celui Preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, Înțelepciunea lui Dumnezeu, care s-au întrupat din tine Preacurată, cu oamenii au locuit: că s-au proslăvit.

Umblat-au prin ușa cea neumblată a pântecelui tău celui încuiat, Soarele dreptății Curată, și lumii au luminat, că s-au proslăvit.

Peasna 3 Irmos:

Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta: întru care s-a întărit inima mea.

Cel mai presus decât toată vremea, ca un

**Făcător al vremilor, din tine Fecioară de bună
voie Prunc s-au zidit.**

**Pântecele mai desfătat decât Cerurile să-l lău-
dăm credincioșii, prin carele Adam în ceruri
bucurându-se petrece.**

Peasna 4 Irmos:

**Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu
însuți Domnul Te-ai întrupat, și m-ai mântuit
pe mine tot omul, pentru aceasta strig Ție:
Slavă Puterii Tale Doamne.**

**Iată s-au preaînălțat Dumnezeiescul munte al
casei Domnului, mai presus decât Puterile,
Maica lui Dumnezeu prea arătat.**

**Afară de legile firii, Fecioară una născând pe
Stăpânitorul făpturii, te-ai învrednicit Dumne-
zeieștii chemări.**

Peasna 5 Irmos:

**Mijlocitor lui Dumnezeu și oamenilor te-ai
făcut Hristoase Dumnezeule, că prin tine Stă-
pâne la Părintele tău Începătorul Luminii, din
noaptea necunoștinței, aducere am aflat.**

Norilor dulceață de veselie stropiți celor de pe pământ: că Prunc s-au dat cel ce este mai înainte de veci, întrupându-se din Fecioară Dumnezeuul nostru.

Vieții și trupului meu Lumină au strălucit, și mâhnirea păcatului au dezlegat, întru cea mai de pe urmă din Fecioară fără de sămânță întrupându-se Cel Preaînalt.

Roagă pe Fiul tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți izbăvire pașnică de înconjurarea cea potrivnică, celor ce nădăjduiesc spre tine să le dăruiască.

Peasna 6 Irmos:

Întru adâncul greșalelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat: scoate-mă din stricăciune Dumnezeuule.

Firea omenească ceea ce slujea păcatului, Stăpână curată, prin tine slobozire au dobândit: că Fiul tău pentru toți ca un miel s-au junghiat.

Strigăm ție toți adevăratei Maicii lui Dumnezeu, izbăvește pe robii cei ce te mânia: că singură către Fiul ai câștigat îndrăzneală.

Peasna 7 Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a muncitorului călcătorului de Lege, înaltă văpaie au ridicat: iar Hristos au întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, Cella ce este bine cuvântat și prea slăvit.

Văzut-au Iacov noaptea cu adevărat, ca întru închipuire pe Dumnezeu întrupat: iar din tine întru strălucire s-au arătat celor ce cântă: Dumnezeul Părinților cel prea înDumnezeit și prea slăvit.

Semnele negrăitei împreunări celei întru tine mai înainte vestindu-le, s-au luptat cu Iacov: prin care de bună voie s-au împreunat cu oamenii, Curată, Dumnezeul Părinților cel prea înDumnezeit și prea slăvit.

Urât este cel ce nu Te propovăduiește pe Tine Fiul Fecioarei, din prea lăudata Troiță, cu minte neîndoită, și cu limba, strigând: Dumnezeul Părinților cel prea înDumnezeit și prea slăvit.

Peasna 8 Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-au despărțit cu Dumnezeiasca poruncă,

pe haldei arzând, iar pe credincioși răcorind, pe cei ce cânta, binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Tu pe cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce cu bogăție Dumnezeiască au viețuit, în pânțece fără sămânță l-ai zămislit, și negrăit l-ai născut Născătoare de Dumnezeu Preacurată: pentru aceasta pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Văzutu-s-au pe pământ prin tine, și cu oamenii împreună au petrecut, Cel neasemănat cu Bunătatea și cu Puterea: Căruia cântând toți credincioșii strigăm: toată făptura cea înființată să laude pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

După adevăr pe tine Curată, vestindu-te, te mărim Născătoare de Dumnezeu: că tu ai născut întrupat pe unul din Troiță, căruia împreună cu Tatăl și cu Duhul toți cântăm: să laude toată făptura pe Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Tot ești dorire:

Toiag de tărie s-au dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pânțelele tău Curată, și pe aceasta o au sculat fiind alunecată până la iad: pentru aceasta pe tine Preacurată ca pe o Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Primește Stăpâne cu milostivire pe ceea ce o ai ales, pe Maica Ta rugătoare pentru noi, și de a ta bunătate toate se vor umplea: ca toți pe Tine ca pe Făcătorul de bine să te mărim.

Canonul Duminică glasul 3

Peasna 1 Irmos:

Cela ce au împreunat apele de demult într-o adunare cu Dumnezeiasca voie, și au despărțit Marea norodului israilitenesc, acesta Dumnezeu nostru prea proslăvit este, acestuia unuia să-i cântăm, că s-au proslăvit.

Adevărată Născătoare de Dumnezeu toate neamurile te măresc, pe tine ceea ce fără de sămânță ai născut: că pogorându-se în pântecul tău cel sfințit, acesta Dumnezeu nostru, carele pentru noi s-au înființat, Dumnezeu și om din tine s-au născut.

Genunchile-și pleacă toată firea celor cerești, Fecioară, Celui ce s-au întrupat din tine, și cu cei de pe pământ cele mai dedesubt, cu vrednică cuviință, că s-au proslăvit.

O, împăcările cele dintru tine, că Dătătorul bunătăților cu îndurare, ca un Dumnezeu, Duhul cel Dumnezeiesc dându-ne nouă, trup din tine au luat Fecioară: că s-au proslăvit.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus întru ființă, cu Cuvântul fiind zidite, și săvârșite cu Duhul, Atot Puternice Stăpâne, întru dragostea Ta mă întărește.

Preaslăvite s-au grăit de tine, ceea ce ești cetate însuflețită Celui ce împărățește pururea: că prin tine Stăpână au locuit Dumnezeu împreună cu cei de pe pământ.

Toiag din rădăcina lui Iesei după proorocie, odrăslind Fecioara, Floare pe tine Hristoase Te-au răsărit nouă, Sfânt ești Doamne.

Ca să faci părtași dumnezeiești pe pământenii, din Fecioară trupul nostru Tu luând, ai săracit, Sfânt ești Doamne.

Peasna 4 Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste Doamne, că pe Unul născut Fiul Tău, la moarte L-ai dat: pentru aceasta strigăm ție mulțumind: Slavă Puteții tale Doamne.

Adu-ți aminte Hristoase, de turma care o ai agonisit cu patima ta, rugăciunile prea pro-

slăvitei Maicii Tale cele milostive primindu-le, și cercetând pe cea rău pătimitoare, izbăvește-o cu Puterea Ta Doamne.

Cela ce ai pus munții Stăpâne, cu cumpăna Dumnezeieștii cunoștințe, tăiatu-te-ai din Fecioară piatră fără de mâini: Puterii tale mărire iubitorule de oameni.

Firea noastră cea bolnavă o ai vindecat Stăpâne, împreunându-o pe dânsa în Fecioară cu doftoria Ta cea lucrătoare, cu prea curată Dumnezeirea ta Cuvinte.

Partea mea ești Doamne, și moștenire dorită, Cela ce m-ai împreunat din Fecioară, Cuvinte cu Ipostasul Tău, cu trupul făcându-te Ipostas.

Peasna 5 Irmos:

La tine mânec Făcătorul a toate, la Pacea ceea ce covârșește toată mintea: pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povățuiește.

Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul tău Fecioară Făcător este lui Adam celui întâi zidit, iară nu făptură, măcar de și-au și zidit Luiși trup în-suflețit din tine.

Întocmai este cu Tatăl Fiul tău Fecioară, Cuvântul lui Dumnezeu, Ipostas desăvârșit în două firi, Iisus Domnul, Dumnezeu desăvârșit și om.

Peasna 6 Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-au înconjurat, și se sfârșește duhul meu: ci tinzându-ți Stăpâne brațul Tău cel înalt, ca pe Petru Îndreptătorule mă mântuește.

Închipuitu-s-au precum suntem noi, din neîntinată Fecioară, Cel neîmpărtășit cu chipul, făcându-se cu chipul și cu lucrul om, neschimbându-și Dumnezeirea.

De adâncul păcatelor, și de viforul patimilor izbăvește-mă Prea curată: că tu ești liman, și adâncul minunilor, celor ce aleargă la tine cu credință.

Peasna 7 Irmos:

Precum de demult pe cei trei tineri bine credincioși i-ai rourat în văpaia haldeilor, cu focul cel luminat al Dumnezeirii: și pe noi ne luminează carii strigăm: bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Vistierie de blagoslovenie de mult preț, ești

Preacurată, celor ce te mărturisesc pe tine cu inimă curată Născătoare de Dumnezeu: că din tine s-au întrupat Dumnezeuul Părinților noștri.

Cel ce ești Domnul măririi, și biruiești Puterile cele de sus, Cea ce șezi împreună cu Tatăl, și pe mâinile Fecioarei Te-ai purtat: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu Părinților noștri.

Cumplită este moartea, dar pe aceea, cu Tine împreunându-se o ai pierdut, Cel ce Te-ai făcut din Fecioară trup cu Dumnezeiesc Ipostas: bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu Părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare toți pe tine ceea ce ai născut pe Dumnezeu te-am cunoscut: că pe unul din Troiță ce s-au întrupat din tine ai născut: Blagoslovit e Preacurată Rodul pântecelui tău.

Peasna 8 Irmos:

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii stând lângă cinstea lui Dumnezeu, și de văpaie fiind nevătămați, Dumnezeiască cântare cânta: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe

Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Biserica lui Dumnezeu te-ai arătat, lăcaș însuflețit și sicriu: că pe Făcătorul, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, cu oamenii L-ai împăcat: și după vrednicie toate lucrurile te laudăm, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Pe cetele cele înțeleghătoare, ca o Maică le-ai covârșit: și aproape de Dumnezeu te afli: bine cuvântăm blagoslovită Fecioară Nașterea ta, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Podoaba cea firească mai frumoasă o au arătat trupul cel strălucit al Dumnezeirii: bine cuvântăm blagoslovită Fecioară Nașterea ta, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Slujim cu bună credință Dumnezeirii cu trei Ipostasuri: celei unite neîncetat, și cântăm: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Minune nouă și lui Dumnezeu cuvioasă: că prin ușa Fecioarei cea încuiată, arătat au trecut Domnul, gol întru intrare, și purtător de trup s-au arătat întru ieșire Dumnezeu: și au

rămas ușa încuiată: pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Sațiu de laudele tale Fecioară, credincioșilor celor curați nicicum nu este: că dorire spre dorire pururea Dumnezeiească și duhovnicească adăugând, ca pe Maica lui Dumnezeu te mărim.

Pusu-ne-ai nouă rugătoare nerușinată pe ceea ce te-au născut pe Tine Hristoase. Pentru rugăciunile ei, ne dăruiești nouă milostiv pe Duhul cel Dătător de bunătate, Carele din Tatăl purcede.

Canonul Duminică glasul 4

Peasna 1 Irmos:

Pe voievozii cei tari...

Cutemuratu-s-au noroadele, tulburatu-s-au neamurile, și împărățiile cele puternice s-au plecat Curată, de frica nașterii tale. Că au venit Împăratul meu, Hristos Domnul, și au surpat pe tiranul, și lumea din stricăciune au izbăvit.

Lăcașul său, Cel ce locuiește întru cei de sus, la oameni pogorându-se, și-au sfințit Hristos, și neclătit l-au arătat: că una după naștere vistier de feciorie născând au rămas.

Peasna 3 Irmos:

De sus pogorându-Te:

Nearată țarină te-ai văzut, ceea ce ai născut Spicul vieții, cel solitor de nemurire tuturor celor ce se cuminecă, pe Sfântul cel ce se odihnește cu sfințire întru sfinți.

Curățește-se ființa omenească, prin tine îm-

preunându-se cu Focul Dumnezeiesc cel nesuferit, ca o azimă, Preacurată Fecioară, întru tine Pâine cocându-se, Cel ce și pe tine nevătămată te-au păzit.

Cine este aceasta, care cu adevărat este aproape de Dumnezeu, ca ceea ce covârșește pe toate cetele îngerilor, una carea strălucește întru frumusețea fecioriei, ca o Maică a Atot Stăpânitorului.

Peasna 4 Irmos:

Cela ce șade întru slavă, pe Nor ușor a venit:

Împreună au locuit cu oamenii, văzut fiind Cel nevăzut, rămânând în chipul Dumnezeirii celei necuprinse: și închipuindu-se din tine Fecioară în cel străin, mântuiește pe cei ce te știu pe tine Curată Maica lui Dumnezeu.

Primit-au întru materie Fecioara pe Cel fără materie, Prunc dintr-înșa făcându-se. Pentru aceasta în două Ființe, Unul se cunoaște purtător de trup Dumnezeu, și Om mai presus de fire.

După naștere Fecioară, Cuvântul cel ce s-au sălășluit întru tine Fecioară, și s-au născut

fără sămânță, și Dumnezeu au rămas, și întru naștere Fecioară te-au păzit, ca un Stăpân și Făcător a toată zidirea.

Peasna 5 Irmos:

Acum mă voi scula:

Pe tine armă nesfărâmată împotriva vrăjmașilor te punem: pe tine tărie și nădejde mântuirii noastre, Dumnezeiască Mireasă te-am agonisit.

Iată acum s-au plinit proorocia Proorocului: că tu Fecioară ceea ce ești neispită de nuntă, ai avut în pânțele pe Dumnezeu cel ce este peste toate, și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește mântuire tuturor celor ce te laudă pe tine.

Casă măririi, munte sfânt al lui Dumnezeu, curată, Mireasă, cămară, Biserică sfințeniei, Fiul lui Dumnezeu cel ce s-au sălășluit întru tine, și Rai de desfătare pururea vecuitor, pe tine nouă te-au lucrat.

Trup din sângele cel fecioresc ai luat Hristoase fără de sămânță, prea curat, și fireș, cuvântător, și înțelegător, însuflețit, lucrător, voitor,

însuși stăpânitor și însuși puternic.

Mintea cea tirănească pântecele Fecioarei o au rușinat: că Pruncul vizunia aspidelor cea pierzătoare de suflete o au cercat cu mâna, și pe potrivnicul cel mândru surpându-l, sub picioarele credincioșilor l-au supus.

Peasna 6 Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu Sângele cel curs prin milostivire, din coasta Ta.

O, minune mai nouă decât toate minunile, că Fecioara în pântece, pe Cela ce cuprinde toate, fără ispită bărbătească zămislindu-l, neștrâmt L-au încăput.

Încăpere Dumnezeirii celei nesuferite, curat pântecele tău s-au arătat, o, Născătoare de Dumnezeu: la Carele fără frică cetele îngerilor a privi nu pot.

De demult m-au amăgit șarpele, și m-au omorât, pentru strămoșa mea Eva: iar acum Curată, Cel ce m-au zidit prin tine, din stricăciune m-au chemat.

Adâncul milostivirii, adânc al minunilor negrăit pe tine Fecioară te-au arătat: că din tine prin Fulgerul Dumnezeirii Mărgăritarul Hristos au strălucit.

Peasna 7 Irmos:

Cei trei tineri în Babilon:

Ziselor celor Dumnezeiești urmând, slăvim o Dumnezeire ca cum ar fi în trei Străluciri, neamestecată, netăiată, rază neînserată, care luminează toată făptura ce strigă: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Trage-mă spre cântarea dorului Fecioarei, focul cel din inimă, ca să strig Maicii și Fecioarei: Blagoslovită, Domnul Puterilor este cu tine.

Mai presus de făpturi te-ai arătat, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul și Domnul: pentru aceasta strig către tine de Dumnezeu Născătoare: Blagoslovită, Domnul Puterilor este cu tine.

Peasna 8 Irmos:

Izbăvitorule al tuturor:

Tu una întru toate neamurile, Fecioară Curată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat: tu te-ai făcut Dumnezeirii lăcaș ceea ce ești cu totul fără prihană, nearzându-se cu focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta toți pe tine bine te cuvântăm Marie a lui Dumnezeu Mireasă.

Cel ce te-au zidit pe tine din coasta lui Adam, din fecioria ta s-au întrupat, Domnul tuturor: pe Carele lăudându-L strigăm: toate lucrurile binecuvânați, lăudați pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

În cort Avraam au văzut taina cea dintru tine de Dumnezeu Născătoare: că pe Fiul tău neîntrupat L-au primit, cântând: toate lucrurile binecuvânați, lăudați pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pe cei întocmai la număr cu Troița i-au mântuit închipuirea cea mai dinainte a fecioriei tale: că în trupuri feciorești au călcat văpaia, Fecioară strigând: Toate lucrurile binecuvânați, lăudați pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Taina lui Dumnezeu este:

Unimii Ființei celei Dumnezeiești, și Troiței Fețelor toți credincioșii închinându-ne, Celei întocmai Puternice, întocmai cinstite în Fețe neamestecate, pe Aceasta cu bună credință o mărim.

Vino de cercetează dosădirea norodului tău celui sărac: și cu mâna Ta cea prea milostivă și tare întărește norodul cel purtător de Cruce asupra vrăjmașilor celor hulitori, ca să scoți moștenirea Ta cea aleasă Hristoase, ca un iubitor de oameni, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut.

Te vedem pe tine cu porfira Duhului celui Dumnezeiesc împodobită Preacurată, în mijlocul spinilor strălucind, și de bună mireasmă umplând pe ceia ce cu dreptate te măresc.

Firea omenească cea stricăcioasă luându-o din pânteccele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel fără stricăciune întru Sine o au arătat nestricăcioasă prin milostivire. Pentru aceasta pe tine ca pe o Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Cee

a ce

stăpânești peste toate făpturile, dăruiește norodului tău semne de biruință, pe cel vrăjmaș puindu-l făcător de pace Bisericii: ca să te mărim pe tine ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Duminică glasul 5

Stih: Ceea ce ai născut Lumina, luminează-mă Fecioară

Peasna 1 Irmos:

Calul și pe călărașul:

Luminii celei ce s-au sălășluit întru tine Prea curată, și au luminat lumea cu razele Dumnezeirii, lui Hristos roagă-te să lumineze pe toți cei ce te laudă pe tine Maică Fecioară.

Ca cea împodobită cu podoaba bunătăților, ceea ce ești plină de Dar, bună cuviința cea cu podoabă făcătoare cu raza Duhului ai luat Preacurată, pe Cela ce toate le împodobește.

Rugul cel ce mai înainte te-au închipuit pe tine de demult în Sinai nu s-au ars Fecioară, cu focul împreunându-se: că Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas, mai presus de gând Mai-că Fecioară.

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumne-

zeu cela ce s-au întrupat din tine, și din sânurile Părintelui nu s-au despărțit, roagă-l neîncetat să izbăvească de toată înconjurarea pe cei ce i-au zidit.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit:

Roagă neîncetat Fecioară pe Cel ce s-au întrupat din coapsele tale, ca să izbăvească din înșelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine Fecioară Curată.

Scara, pe care s-au pogorât la noi Cel Prea Înalt, ca să îndrepteze firea cea stricăță, tu prea luminat Curată, de toți acum ești văzută: că prin tine Cel prea Bun cu lumea a petrece bine au voit.

Taina cea de demult mai înainte rânduită Fecioară, și mai înainte de veci văzută de Dumnezeu cel ce cunoaște toate, acum în anii cei mai de pe urmă, în pântecele tău ceea ce ești cu totul fără prihană, sfârșit luând s-au arătat.

Dezlegatu-s-au osânda blestemului celui de demult cu mijlocirea ta Fecioară Preacurată: că din tine Domnul arătându-se, tuturor blagoslovenie ca un prea Bun au izvorât, ceea ce ești una podoaba oamenilor.

Peasna 4 Irmos:

Dumnezeiască întruparea ta, cunoscând Avvacum cu mai înainte vederea, Hristoase cu frică au strigat către tine: spre mântuirea norodului tău, ca să mântuiești pe unșii tăi ai venit.

Fecioara au născut, și cele ale maicilor nu le-au cunoscut: ci Maică adică este, și Fecioară au rămas: pe carea lăudându-o, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare strigăm.

Cu inima, cu mintea și cu sufletul, și cu gura te mărturisim, cu toată credința, pe tine de Dumnezeu Născătoare după adevăr Curată, și podoabă de mântuire iau și mă mântuiesc, Fecioară cu rugăciunile tale.

Cel ce au zidit toate din cele ce n-au fost, din tine Curată a se zidi bine au voit, ca un Făcător de bine, spre mântuirea celor ce te laudă pe tine cu credință și cu dor, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Laudă nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, cetele cele mai presus de lume, bucurându-se de mântuirea celor ce te cunosc adevărată de Dumnezeu Născătoare, pe tine Fecioară neîntinată.

Pe tine toiag Isaia te-au numit, din care au odrăslit nouă Floarea cea frumoasă Hristos Dumnezeu spre mântuirea celor ce aleargă cu credință și cu dor spre acoperământul tău.

Peasna 5 Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la tine alerg și către Tine strig: luminează sufletul meu cel întunecat Hristoase, ca un milos-tiv.

Toți proorocii pe tine luminat mai înainte te-au vestit, că erai să fii Maică lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare cinstită: că una te-ai aflat Curată, desăvârșit fără prihană.

Nor luminos al apei celei vii, pe tine care ai plouat nouă celor deznădăjduiți pe Hristos Ploaia nestricăciunii, Curată, te cunoaștem.

Ca pe o de apoaape pe tine cea cu totul bună și fără prihană pecetluită cu fecioria, cu curăție te-au iubit, Dumnezeu cel ce s-au sălășluit întru tine ca un Milostiv.

Peasna 6 Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Cela ce este pricina a tot, și tuturor a fi au dat, ca o pricină te-au avut, întrupându-se pentru noi, pe tine Maica lui Dumnezeu cea cu totul fără prihană.

Izvor de tămăduire de suflete hrănitor Stăpână, izvorând celor ce aleargă cu credință la acoperământul tău cel bine slăvit, te știm pe tine ceea ce ești cu totul nevinovată.

Pe Pricinuitorul mântuirii Dătătorul de viață l-ai născut, pe Cel ce dăruiește veșnică izbăvire,

nouă celor ce te mărturisim pe tine adevărată de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 7 Irmos:

Domnul Părinților cel prea înalt văpaia au stins, pe tineri au rourat, pe cei ce cânta cu un glas: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Un ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat: căruia toți cântăm: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cel nehotărât rămânând neschimbat, cu trupul după ipostas s-au unit, ca un milostiv, întru tine Preacurată, cel ce e unul binecuvântat.

Mireasă pe tine cu totul fără prihană de Dumnezeu Născătoare Stăpână, cu un glas te mărim, și scaun al Făcătorului tău: căruia toți cântăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Maica Împăratului tuturor ai fost curățindu-te cu Duhul Fecioară, a Celui ce te-au păzit pe tine: căruia toți cântăm, Dumnezeule bine ești cuvântat.

Mântuitu-m-au Domnul, Maica lui Dumnezeu Preacurată, cu haina trupului din tine îmbrăcându-se: Căruia toți cântăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos:

Pe tine Ziditorul:

Încetat-au acum întristarea Părinților, bucurie luând tu Maica lui Dumnezeu: pentru aceasta neîncetat te laudăm pe tine Fecioară, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Cântă împreună cu noi soborul celor fără trupuri, Fecioară, nașterea ta cea necuprinsă, un danț alcătuind cu poftă, și prea înălțându-L pe El în veci.

Izvor prea limpede al nemuririi Fecioară, din tine au ieșit Domnul tuturor, spălând spurcăciunea celor ce te laudă pe tine cu credință, și te prea înălță întru toți vecii.

Scaun Dumnezeiesc cu adevărat și de Lumină purtător, și tăbliță a Darului te mărturisim pe tine Fecioară, ca ceea ce ai primit pe Cuvântul Tatălui: pe Carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Isaie dănțuiește:

Din curate sângiurile tale, s-au închegat mai presus de fire trupul Ziditorului a toate, și unuia născut Fiului Părintelui, nu din bărbat, ci fără sămânță, înțelegător și însuflețit, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară.

Nu Dumnezeu fără trup, nici iarăși om prost au adus Curata Fecioară și cinstita: ci Om desăvârșit, și fără minciună desăvârșit Dumnezeu: pe Carele mărim, împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Pornirea morții cea mănăitoare, neținută o ai oprit, născând cu trupul după adevăr mai presus de minte pe Viața cea veșnică: de care lipindu-se cu gura cea amară iadul s-au stricat, Preacurată Maică Fecioară.

Pe scaun Stăpânesc șezând Fiul tău, pe tine în haine aurite cu fapte Dumnezeiești, luminat strălucită de-a dreapta Sa te-au pus, dându-ți cinste ca unei Maici ție ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Duminică glasul 6

Stih: Maica lui Dumnezeu, dă-mi Darul cel bogat

Peasna 1 Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, au strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Împreunându-se Eva cu mâncarea cea din pomul neascultării, au adus blestem: ci acesta l-ai dezlegat Curată, pe Hristos începătura blagosloveniei născând.

Ceea ce pe mărgăritarul Hristos din Fulgeruul cel Dumnezeiesc ai născut, negura patimilor mele și tulburarea greșalelor risipește-o Curată, cu lumina strălucirii tale.

Așteptarea neamurilor mai înainte au văzut Iacov prin taină, cu ochii minții, pe Dumnezeu cel întrupat din tine: pe Cel ce ne izbăvește pe noi cu mijlocirea ta.

Lipsind domnii din sămânța Iudei Preacurată, Fiul tău și Dumnezeu ieșind Povățuitor peste marginile pământului, cu adevărat acum s-au împărătit.

Peasna 3 Irmos:

Nu este Sfânt precum tu Doamne Dumnezeu! meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii tale.

Trupul meu cel stricăcios și muritor Curată Maica lui Dumnezeu, din pîntecele tău negrăit luându-l cel Bun, și nestricat făcându-l, în veci cu sine l-au împreunat.

Pe Dumnezeu întrupat din tine văzând Fecioară, s-au spăimântat cu frică cetele îngerești: și pe tine Maica lui Dumnezeu, cu cântări fără tăcere te cinstesc.

Spăimântatu-s-au proorocul Daniil văzându-te pe tine munte înțeleghător, din carele s-au tăiat Piatra fără de mâini: și capiștile demonilor, Maica lui Dumnezeu, cu tărie le-au zdrobit.

Nu poate pe tine cuvântul omenesc, nici limba Fecioară, să te laude după vrednicie, că din

tine fără sămânță Dătătorul de viață Hristos, a se întrupa Curată bine au voit.

Peasna 4 Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu Dumnezeiască cuviință cântă strigând, dintru cuget curat întru Domnul prăznuind.

De Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară, care pe Mântuitorul Hristos oamenilor l-ai născut, de nevoi și de munci izbăvește-ne pe noi, carii alergăm cu credință la Dumnezeiescul tău acoperământ.

Lăudămu-te Preacurată pe tine cea cu totul fără prihană, cei ce ne-am mântuit prin tine, și cu bună credință cântând, strigăm: bine ești cuvântată pururea Fecioară care pe Dumnezeu ai născut.

Lumina cea neapusă ai născut Fecioară, care luminează cu trupul celor ce sunt întru întunericul vieții, întru tot fericită: și celor ce te laudă pe tine pururea Fecioară, bucurie le-ai izvorât.

Darul au înflorit, Legea au încetat, prin tine

Preasfântă: că tu Curată pururea Fecioară ai născut pe Domnul, carele ne dă nouă iertare.

Mort m-au arătat pe mine gustarea din pom: iar Lemnul Vieții ce s-au arătat din tine Prea curată, m-au înviat: și dulceții Raiului moștenitor m-au așezat.

Peasna 5 Irmos:

Cu Dumnezeiasca ta Lumină:

Pe cei ce te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu din suflet, Stăpâna lumii cea bună mântuiește-i, că folositoare nebiruită te-am agonisit, pe tine Născătoarea de Dumnezeu cea adevărată.

Cel ce locuiește în Ceruri, și Făcătorul tuturor Domnul, în pânțele tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, s-au sălășluit negrăit, slăvindute pe tine cea mai presus de Ceruri, și mai sfântă decât cetele celor fără materie, pentru aceasta acum cei de pe pământ pe tine te mărim.

Cu curăția strălucind luminat, Dumnezeiesc lăcaș Stăpânului te-ai făcut într-un tot lăudată: că tu una Maica lui Dumnezeu te-ai arătat

Curată, în brațe ca pe un Prunc pe acesta purtându-l.

Purtând frumusețea cea înțeleghătoare a sufletului tău celui prea înfrumusețat, Mireasă lui Dumnezeu te-ai făcut, pecetluită fiind cu fecioria Curată: și cu lumina curăției lumea ai luminat.

Să se tânguiască adunarea celor rău credincioși, carii nu te mărturisesc aieva pe tine Maică lui Dumnezeu Curată: că tu te-ai arătat nouă ușă Luminii celei Dumnezeiești: negura greșalelor risipind.

Peasna 6 Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând strig către tine: scoate din stricăciune viața mea mult milostive.

Prea curată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul îndreptătorul, potolește tulburarea patimilor mele cea nestătătoare și cumplită: și dă liniște inimii mele.

Marele între prooroci Moisi mai înainte te-au scris pe tine sicriu, și Masă, și Sfeșnic, și Năs-

trapă, cu închipuire însemnând întruparea, cea dintru tine, a Celui de sus, Maică Fecioară.

Omorâtu-s-au moartea, și stricăciunea s-au surpat, osândirea lui Adam, o, Stăpână, cu Rodul tău întâmpinându-se, că Viața ai născut care izbăvește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Legea au slăbit, umbra au trecut, mai presus de minte și de cuget arătându-se mie Darul nașterii celei din tine Fecioară, al lui Dumnezeu și Mântuitorului, ceea ce ești mult lăudată.

Peasna 7 Irmos:

Dătător de rouă cuptorul:

Pe cei trei tineri, carii mai înainte au închipuit nașterea ta, cuptorul nu i-au ars: că focul cel Dumnezeiesc pe tine nearzându-te, s-au sălășluit întru tine, și pe toți i-au învățat să strige: bine ești cuvântat Dumnezeu Părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile întru tot Curată Maică, precum ai zis mai înainte: fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină, și cu Darul cântând strigă: bine ești

cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Dinții cei păgubitori i-au înfipt întru mine șarpele cel prea viclean: ci pe aceștia i-au zdrobit Fiul tău Maica lui Dumnezeu, și mie tărie mi-au dat a striga: bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Curățirea firii tu ești, una cea de Dumnezeu fericită: că pe Dumnezeu cel ce șade pe umerile Heruvimilor, în brațe purtându-L, strigi: bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Peasna 8 Irmos:

Din vâipaie cuvioșilor rouă ai izvorât, și jertfa dreptului cu apă o ai ars: că toate le faci Hristoase câte vrei: pe Tine Te prea înălțăm întru toți vecii.

Din Lumină pe Dătătorul de Lumină Cuvântul l-ai zămislit, și născându-l pe acesta negrăit, te-ai proslăvit: că Duhul cel Dumnezeiesc întru tine Fecioară s-au sălășluit: pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Cu veșmânt poleit ca pe o Împărăteasă, Fiul tău luminându-te cu raza Duhului, pe tine de-a dreapta sa te-au pus Preacurată: pe Carele îl

prea înălțăm întru toți vecii.

Cela ce au înfipt lumea numai cu voia, din preacurat pânțelele tău Trup și-au luat, vrând pe acesta iar a-l zidi: pe Carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Cu împreunarea Cuvântului pentru mine omul lăcaș Dumnezeiesc te-ai făcut Preacurată, strălucind luminat cu lumina fecioriei: pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Sfeșnicul cel cu strălucire de aur mai înainte te-au închipuit, pe tine ceea ce ai primit negrăit Lumina cea neapropiată, care cu cunoștința Sa luminează toate. Pentru aceasta pe tine te lăudăm Curată în veci.

Peasna 9 Irmos:

Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor:

Pe Dumnezeu Tatăl, pe Fiul cel împreună fără de început, toți oamenii cu buze curate slăvim: și puterea cea nespusă și prea slăvită a Prea Sfântului Duh o cinstim: că una ești Troiță atot Puternică și nedespărțită.

Steaua strălucind cu razele Dumnezeirii din Iacov, celor ținuți de întuneric le-au răsărit, prin tine acum Preacurată, Hristos Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat: prin carele luminați fiind, cu oștile cerești pe tine te fericim.

Întărindu-mă cu puterea ta și cu Darul, ție cântare cu osârdie din inimă ți-am pus înaintea. Ci aceasta primește-o Fecioară Curată, răsplătindu-mi cu Darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestricate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Postav te-ai arătat aievea al Dumnezeirii, întru carele haina trupului Cuvântul și-au țesut, Dumnezeu făcând chipul meu Fecioară: întru carele îmbrăcându-se, pe toți i-au mântuit, pe cei ce din cuget curat, pe tine te măresc.

Morților învierea acum s-au dăruit, prin nașterea ta cea nespusă și negrăită, Născătoare de Dumnezeu Curată: că Viața din tine cu trup îmbrăcându-se, tuturor au strălucit, și mâhnirea morții luminat o au dezlegat.

Canonul Duminică glasul 7

Peasna 1 Irmos:

Cu voia ta Doamne, spre chip pământesc s-a schimbat firea apelor cea mai înainte lesne vărsătoare: pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă ție cântare de biruință.

Fecioară care ai născut adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină: ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Cu săgeata păcatului văzându-ne Cuvântul pe noi răniți, ca un Făcător de bine, spre noi s-au milostivit: drept aceasta negrăit s-au împreunat cu trupul Preacurată din tine, Cel prea înDumnezeit.

Fost-au cuprinsă de moarte firea omenească, cea stricată și muritoare Preacurată: iară tu zămislind Viața, pe aceasta din stricăciune la viață o ai scos.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit din început Cerurile cu Cuvântul Tău cel Atot Puternic, Doamne Mântuitorule, și cu Duhul cel atot Lucrător și Dumnezeuiesc a toată puterea lor, pe piatra cea neclătită a mărturisirii tale mă întărește.

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat, dă pace lumii Mântuitorule, și robului tău dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor barbari, și măririi Tale celei nespuse, învrednicește pe cei ce Te măresc pe Tine.

Bălaurul târându-se din Edem, pe mine cu pofta înDumnezeirii amăgindu-mă, m-au aruncat în pământ: ci Cel milosârd și din fire milos-tiv, îndurându-se m-au îndumnezeit, în pân-tecele tău sălășluindu-se, și s-au făcut mie ase-menea Maică Fecioară.

Blagoslovit e Rodul pântecelui tău Fecioară Născătoare de Dumnezeu, bucuria tuturor: că ai născut Bucuria a toată lumea, și veselia cu adevărat, care risipește întristarea păcatului, Mireasă Dumnezeiască.

Viața veșnică și Lumina, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și Pacea ai născut nouă, care

războiul oamenilor celor de demult, cel asupra Tatălui și Dumnezeu l-au potolit, cu credința și cu mărturisirea Darului.

Peasna 4 Irmos:

Cela ce sânurile Părintești nu le-ai lăsat, și Te-ai pogorât pe pământ Hristoase Dumnezeule, auzit-am taina rânduiei Tale, și te-am proslăvit unule iubitorule de oameni.

Ceea ce aleasă toată și bună, te-ai arătat lui Dumnezeu mai înainte de făptură, cu strălucirea, prea Cântată, vărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă pe tine luminează-i.

Pe Dumnezeu oamenilor l-ai născut Curată, întrupat din curate sânziurile tale, pe cel ce izbăvește de greșale multe, pe cea ce te cinstesc cu dragoste și te laudă pe tine cu totul cinstită.

Jertfește firea cea cuvântătoare Celui ce au răsărit din tine întru tot lăudată, tainei nașterii tale celei negrăite învățându-se acum prea fericită.

Peasna 5 Irmos:

Noapte neluminată necredincioșilor ești Hris-

toase, iară credincioșilor lumina întru desfătarea Dumnezeieștilor Tale cuvinte: pentru aceasta la Tine mânec și laud Dumnezeirea Ta.

Scară văzând Iacov, întărită spre înălțime, chipului tău celui neispitit de nuntă s-au învățat, că prin tine Dumnezeu cu oamenii s-au împreunat, Preacurată Stăpână.

Izbăvire veșnică prin tine Fecioară acum aflând, cu osârdie strigăm către tine, bucură-te Mireasă Dumnezeiască, și prin lumina ta bucurându-ne întru tot lăudată, cu cântări te lăudăm.

Pe tine una Mirele în mijlocul spinilor Crin aflându-te Fecioară, luminată cu strălucirea curăției, și cu lumina fecioriei ceea ce ești cu totul fără prihană, Mireasă te-au luat.

Maică a Împăratului și Dumnezeu întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu, celor ce te laudă cu cântări prin credință și dragoste pururea, curățire de greșale cu ale tale rugăciuni le trimite.

Peasna 6 Irmos:

Pe cel ce înot în valul grijilor lumești, și mă

înec cu corăbiile păcatelor, și de fiara cea stricătoare de suflet afară mă lepăd, ca Iona Hristoase strig către Tine, din adâncul cel aducător de moarte scoate-mă.

Chipurile Legii și proorociile proorocilor, arătat mai înainte te-au vestit, pe tine ceea ce vrei să naști pe Făcătorul de bine a toată făptura Curată, pe Cel ce face bine în multe părți și în multe chipuri, celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam întâiul zidit cel ce s-au înstrăinat de demult de Dumnezeiasca desfătarea Raiului, prin sfatul ucigătorului de oameni, ceea ce ești neispită de nuntă, iarăși l-ai adus, născând pe Cel ce ne-au izbăvit pe noi din călcarea poruncii.

Cela cu Dumnezeiască voia, și cu puterea cea ziditoare, toate le-au alcătuit din ce n-au fost, din pânțelele tău Preacurată au ieșit, și pe cei dintru întunericul morții cu strălucirile cele prea Dumnezeiește stăpânitoare i-au luminat.

Peasna 7 Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorător de rouă l-au arătat: pe unul Dumne-

zeu laudându-l și zicând: prea înălțat ești Dumnezeu Părinților și preaslăvit.

Pe tine ceea ce ți-ai agonisit podoaba în multe feluri poleită, te-au iubit Ziditorul tău Fecioară, și Domnul cel preaînălțat Dumnezeu Părinților și preaslăvit.

Curățitu-s-au Fecioară, luând cărbunele de demult Isaia, cu închipuire nașterea ta văzând, pe Cel preaînălțat Dumnezeu Părinților și preaslăvit.

Chipurile de demult ale Dumnezeieștii nașterii tale, Dumnezeieștii prooroci văzându-le, cu bucurie cântând striga: Preaînălțat e Dumnezeu Părinților și preaslăvit.

Peasna 8 Irmos:

Rugul împreunându-se cu focul în Sinai pe Dumnezeu l-au înștiințat lui Moisi celui zăbavnice la limbă și gângav: și pe cei trei tineri răvna lui Dumnezeu nebiruiți de foc cântăreți i-au arătat: toate lucrurile Domnului, pe Domnul laudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu raza nașterii tale, prin străină cuviință lumea ai luminat de Dumnezeu Născătoare: că

pe Cel ce este după adevăr Dumnezeu, în brațele tale l-ai purtat, pe Cel ce luminează pe credincioșii carii strigă pururea: toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Lăudăm Curată cu bună credință pântecele tău, cel ce au încăput negrăit pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce au dat tuturor credincioșilor lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor ce strigă pururea: toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu strălucirile luminii tale, pe cei ce te laudă pe tine văzători de lumină i-ai făcut, ceea ce ești roditoare de Lumină de Dumnezeu Născătoare Curată: că Luminii te-ai arătat lăcaș, care luminezi cu Lumina pe cei ce strigă pururea: toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

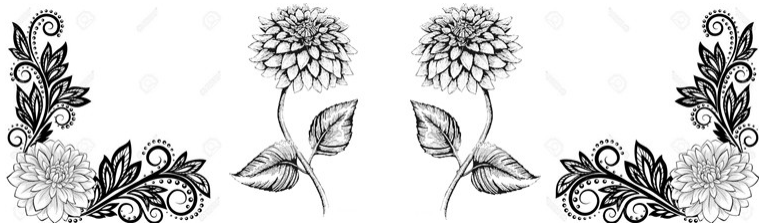
Cea ce ai purtat în pântece dovedirea nestricăciunii, și Cuvântului celui întru tot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăca-

șul Celui nesuferit, încăperea Celui nemăsurat, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

De bucuria cea veșnică și de veselie solitoare nouă te-ai arătat pururea Fecioară cocoană, care ai purtat în pânțece pe Izbăvitorul, Cel ce izbăvește cu adevărul și cu Duhul cel Dumnezeuiesc pe cei ce-L cinstesc pe El ca pe un Dumnezeu.

Cântând David strămoșul tău Preacurată, pe tine sicriu al Dumnezeuiestii sfințenii te numește, carea mai presus de fire pe Dumnezeu ai încăput, pe Cel ce șade în sânurile Tatălui: pe Carele neîncetat credincioșii îl mărim.

Cu adevărat mai presus de toată făptura ești Fecioară: că pe Ziditorul tuturor trupește l-ai născut nouă: pentru aceasta ca o Maică a în-suși Stăpânului porți stăpânește asupra tuturor biruință.

Canonul Duminică glasul 8

Peasna 1 Irmos:

Să cântăm Domnului:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe Cuvântul cel întrupat pururea vecuitor și prea înDumnezeit, mai presus de fire l-ai născut, pe tine te lăudăm.

Pe Tine Strugurul cel purtător de viață, carele izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Fecioara te-au născut Hristoase.

Neamul lui Adam, la fericirea cea mai presus de minte, prin tine fiind ridicat, Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te laudă.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început Cerurile întru pricepere, și pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra Bisericii Hristoase mă întărește: că nu este Sfânt afară de Tine, unule iubitorule de oameni.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile cumplitelor înconjurări.

Strămoașei Evei tu te-ai făcut îndreptare, pe Începătorul vieții lumii născându-l, Născătoare de Dumnezeu.

Încinge-mă cu putere Preacurată, care cu adevărat pe Dumnezeu l-ai născut cu trup, Puterea Tatălui cea ipostatnică.

Peasna 4 Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, cel ce n-ai lăsat sânurile Tatălui și a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către tine: mărire puterii Tale iubitorule de oameni.

Holdă nearată, care ai răsărit spicul cel făcător de viață, carele dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pe tine toți cei luminați te cunoaștem: că ai încăput Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Curățire dăruiește neștiințelor noastre, ca

**Cela ce ești fără de păcat, și împacă lumea Ta
Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce te-
au născut.**

Peasna 5 Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta:

**Potolește viforul patimilor mele cel nestătător,
ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Chivernisito-
rul și Domnul.**

**Slujesc nașterii tale Preacurată Născătoare de
Dumnezeu, cetele îngerilor, și adunările oa-
menilor.**

**Marie Născătoare de Dumnezeu cea nenunti-
tă, nădejtile vrăjmașilor deșertează-le, și pe
cei ce te laudă pe tine îi veselește.**

Peasna 6 Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

**Pe tine Biserică lui Dumnezeu și Sicriu și Pola-
tă însuflețită, și ușă cerească, Născătoare de
Dumnezeu credincioșii te vestim.**

Chipurilor idolești fiind risipitor ca un Dumnezeu, Cel născut al tău Marie Dumnezeiască Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl și cu Duhul. **C**uvântul lui Dumnezeu pe tine oamenilor Născătoare de Dumnezeu te-au arătat scară cerească: că prin tine la noi au pogorât.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat:

Din pânțele fecioresc întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră: pentru aceasta știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu bună credință strigăm: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Toaig ai răsărit Fecioară din rădăcina lui Iesei întru tot fericită, care aduce din floare Rod de mântuire celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

De înțelepciune ai umplut pe toți, și de putere Dumnezeiască, Înțelepciunea cea ipostatnică a Celui Preaînalt, prin Născătoarea de Dumnezeu, pe cei ce-ți cântă ție cu credință: Dumnezeul Părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos:

De șapte ori cuptorul:

Săgețile potrivnicilor cele aprinse, și în chipul văpăii făcute asupra noastră stinge-le, ca să te laudăm Curată în veci.

Mai presus de fire pe Ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu Cuvântul L-ai născut Fecioară, pe Carele prea înălțăm întru toți vecii.

Pe tine luminătoare și cu raze de aur făclie, Lumina cea neapropiată ce s-au sălășluit întru tine Fecioară, te-au arătat întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântatu-s-au Cerul de aceasta:

De bucurie și de veselie plină este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie, și celor ce te vestesc cu bună credință, pe tine de Dumnezeu Născătoare.

Cu Psalmi te laudăm ceea ce ești plină de Dar, și fără tăcere, Bucură-te strigăm ție, că tu ai izvorât tuturor bucurie.

Frumos au crescut Rodul tău Născătoare de Dumnezeu, Solitor nu celor ce se împărtășesc

stricăciunii, ci vieții, celor ce te măresc pe tine cu credință.

Canonul Miercuri glasul 1

De durerea cea amară a picioarelor mele izbăvește-mă Preacurată, de slăbiciunea genunchilor, și de sfărâmarea încheieturilor, de slăbirea mâinilor și a picioarelor, și de vătămarea a multor feluri de neputințe, întru acestea toate, și mă păzește întru dragostea Dumnezeului și Ziditorului meu neîntinat.

Peasna 1 Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință:

Pe tine Curată aflându-te locaș sfânt PreaSfântul Cuvânt, s-au sălășluit în pântecul tău, dăruind sfințire, și luminare, și izbăvire de păcate celor ce te cinstesc.

Ceea ce ai născut pe Strugurul vieții, carele izvorăște vinul mântuirii, pe mine cel întunecat de beția păcatelor, ca o milostivă mă înțelep-

țește, și mă povățuiește către căile cele drepte ale pocăinței.

Pe mine cel ce pururea mă alunec cu voirea, și sunt tras de cugetele cele viclene, și nebunește sunt amăgit, și vrăjmașilor cu totul rob m-am făcut, să nu mă treci cu vederea Stăpână.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce însuți știi neputința firii omenești:

Ceea ce ai născut pe Stăpânul a toate, și a tuturor ești Stăpână, răpește-mă acum de sub stăpânirea necuratelor patimi, ceea ce ești cu totul fără prihană, că pe mine însumi ticăloșește m-am robit acestora, cu lenevirea și cu răzvrătirea socotelii.

Preacurată ceea ce ești pururea milostivă, ca una ce ai născut pe Domnul cel prea milostiv și Bun, pe mine cela ce prin răutatea firii sunt neîndurat și nemilostiv, să nu mă treci cu vederea, ci mă întoarce cu rugăciunile tale.

Din viforul gândurilor celor necuvioase, și din primejdii și din necazuri, și din ispite Fecioară mă răpește rogu-mă, și către limanurile cele

**Dumnezeiești îndreptează-mă, și de alinare
umple gândul meu, ceea ce ești singură prea
lăudată.**

Peasna 4 Irmos:

Munte pe tine cu Darul:

**Norul cel cu totul luminos, care ai născut pe
Iisus Soarele dreptății, pe Dătătorul de Lumi-
nă și Dumnezeu, luminează sufletul meu, cel
ce este în noaptea păcatului, și orbit de întu-
nericul desfătărilor.**

**Din cursa și stricăciunea dracilor celor ce mă
caută cu vicleșug de-a pururea să-mi facă rău,
ceea ce ești gata ajutoare a creștinilor, și a
celor necăjiți răsuflare, de Dumnezeu Născă-
toare cu totul fără prihană Stăpână, răpește-
mă.**

**Tăria mea și lauda este Domnul, pe Carele din
curatele tale sângiuri l-ai născut Curată. Deci
pe acesta roagă-l pururea Fecioară, ca să mă
păzească curat și cu sufletul și cu trupul, pe
mine robul tău.**

Peasna 5 Irmos:

Cela ce ai luminat:

Sufletul meu arată-l roditor de fapte bune, Fecioară, gonind cugetele mele cele neroditoare, și dezrădăcinează Curată, mă răcinii păcatului, care mă îneacă.

Pe Dumnezeiescul Cuvânt, prin înger în pântecul l-ai încăput mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare. Deci pe acesta roagă-l, să izbăvească pe robii tăi, de fapte dobitocești, și din dulcelele cele purtătoare de moarte.

Ceea ce cu odrăslirea ta ai veștejit păcatul cel ce au odrăslit prin lemn, veștejește cugetele trupului meu, și viforul valurilor celor împotrivnice, ca să te laud Prealăudată.

Peasna 6 Irmos:

Înconjuratu-ne-au pe noi:

Omorātu-s-au vrăjmașul de Rodul tău cel purtător de viață, ceea ce ești de Dumnezeu cu Daruri dăruită, și iadul arătat s-au călcat, și cei din legături ne-am slobozit. Pentru aceea strig: dezleagă patimile inimii mele.

Fiind înstrăinat de la Dumnezeu pentru răutatea, și departe stând, ceea ce ești cu totul fără prihană, fă-mă prieten al Lui prin străină mijlocirea ta, ca să laud măririle puterii tale, Dumnezeiască Mireasă.

Fiul cel fără de ani, în ani s-au făcut, născându-se din tine Preacurată, pe carele roagă-l, să vindece patimile cele învechite ale inimii mele, și către viața cea veșnică să mă povățuiască.

Peasna 7 Irmos:

Pe tine cuptor gândit te înțelegem credincioșii:

Ceea ce ești Ușa Luminii, deschide-mi ușile cele strălucitoare ale pocăinței cu rugăciunile tale, oprind intrările desfătărilor, și gonind gândurile mele cele viclene, ca să laud și să slăvesc puterea ta cea nebiruită.

Preacurată, cu picăturile îndurărilor tale, spală-mi întinăciunea sufletului, cu care din neluarea aminte rău m-am mânjit, și-mi curățește vederea minții mele, ca cu glasuri netăcute să laud măririle tale.

Tu ceea ce ai născut Izvorul vieții, pe mine cel omorât cumplit, cu asuprelile dracilor, Preacurată cu totul fără prihană, înviază-mă cu solirile tale, ca să cânt Fiului tău: Dumnezeuul Părinților prea lăudat și prea proslăvit (bine ești cuvântat).

Peasna 8 Irmos:

În cuptor tinerii lui Israil:

Obișnuirile patimilor, supărările dracilor, mă tiranesc Preacurată. Ci avându-te pe tine scăpare mă mântuiesc, cântând Fiului tău: binecuvândați toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fecioară ceea ce ești cu totul luminată, care ai născut pe Dătătorul de Lumină Dumnezeu, luminează ochii inimii mele cu Lumina cunoștinței lui Dumnezeu, ca să cânt: toate lucrurile Domnului, lăudați pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Chipul nașterii tale:

Usucă toate revărsările patimilor mele prea Curată, și seacă adâncul nenumăratelor mele păcate: ceea ce ai născut Ploaia cea mântuitoare, și Râul păcii, și noianul cel mare al Milostivirii.

Tuturor celor răniți și bolnavi cu deznădăduirea, te-ai arătat tămăduire fără de plată Prea curată, și celor ce înoată în adâncul vieții aceștia, liman de mântuire, întru carele tot cel ce năzuiește cu credință, mântuindu-se te slăvește Preacurată.

Bucură-te ceea ce ai născut bucuria, bucură-te ceea ce însăși ai pierdut întristarea, bucură-te ceea ce gonești negurile sufletelor, și luminezi cu Lumină gândită, pe cei ce cu credință și cu dragoste, te măresc pe tine de Dumnezeu Născătoare.

Canonul Miercuri glasul 2

Peasna 1 Irmos:

Întru adânc au așternut de demult:

Dumnezeu alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între muieri, în pânțelele tău cel prea fără prihană s-au sălășluit, pe Carele roagă-l, ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana gre-

șalelor să se izbăvească toți cei ce te laudă pe tine.

Precum zice psalmistul, stătut-ai Preacurată ca o Împărăteasă, de-a dreapta Împăratului celui ce au strălucit din pânțele tale, pe Carele roagă-l, ca să mă arate stătător de-a dreapta în ziua răsplătirii, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Firea oamenilor cea înțelenită cu toate cele necuvioase, o ai înnoit toată, născând pe Ploaia cea cerească. Ci mă rog, brazda sufletului meu cea înțelenită, arată-o aducătoare de roadă, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3 Irmos:

Înflorit-a pustiul ca crinul:

Întru mine omul îmbrăcându-se Făcătorul, au ieșit din pânțele tale Preacurată, dăruind haina nestricăciunii, celor ce prin multe necuvioșii s-au golit.

Născut-ai Curată pe Dumnezeu Cuvântul cel prea Cinstit, pe carele cu deadinsul roagă-l, să miluiască smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstea dulceților.

Vindecă Preacurată ranele sufletului meu, și smerita mea inimă cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doftoria ta cea lucrătoare.

Peasna 4 Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger:

Picătură de umilință plouă-mi mie Stăpână, răcorind tot zăduful inimii mele, și oprind greșitele aduceri aminte ale gândului meu.

Pe mine cel ce sunt rănit cu sabia dezmierdărilor, și zac rănit, nu mă trece cu vederea prea Curată, ci mă vindecă cu sulița și cu Sângele celui răstignit Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânirea a toată zidirea, pe mine cela ce rău am sărăcit de Dumnezeiescul Dar, miluiește-mă, ca să te măresc ca pe o bună a mea folositoare, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 5 Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine

**Stăpâne, către Părintele tău Începătorul lumini-
nilor, din noaptea necunoștinței, aducere am
aflat.**

**Preacurată ceea ce ai născut Calea Vieții, povă-
țuiește-mă la calea cea dreaptă, pe mine cel ce
acum mă prăpăstuiesc dobitocește în căi ne-
umblate, și în prăpastiile cumplitelor întâm-
plări.**

**Înstrăinându-mă pe sinemi cu cuget nemulțu-
mitor, Fecioară Maica lui Dumnezeu, curvește
am viețuit, în lature depărtată rătăcindu-mă,
ci întoarce-mă și mă mântuiește cu mângâie-
rile tale.**

**Din apele tale cele de viață curgătoare, adapă
pe robul tău, cea ce se arde de văpaia păcate-
lor, și se primejduiește de năvălirile dracilor,
Fecioară Maică Preacurată.**

Peasna 6 Irmos:

**Către Domnul Iona, din chit au strigat: Tu pe
mine scoate-mă din fundul iadului rogu-mă,
ca cu glas de laudă, și cu Duhul adevărului, să
jertfesc Ție ca Izbăvitorului.**

Oarecând puind Iacov palmele pe capetele cele tinere, Crucea mai înainte au însemnat, pe care Cuvântule palmele ți-ai întins, și din mâna amăgitorului luptător, ai izbăvit omenirea Hristoase.

Să nu mă arăți dracilor bucurie la Judecata ce va să fie, Stăpână, ci roagă pe Judecătorul și Fiul tău, să caute spre mine cu blândețe.

Cu gândurile, și cu faptele mele cele rele și necuvioase, pe Tine Doamne pornindu-te spre mânie, pe Maica ta aduc ție spre îmblânzire, ci îndurându-te mântuiește-mă.

De osândă izbăvește-mă Stăpână, pe cel ce însumi sunt osădit cu greșalele, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeuul tuturor și Domnul.

Peasna 7 Irmos:

Porunca tiranului călcător de Lege, cea potrivnică lui Dumnezeu, înaltă văpaie au ridicat. Iar Dumnezeu au tins, de Dumnezeu cinstitorilor tineri roua Duhului, Cel ce este bine cuvântat și prea slăvit.

Tăria mea și lauda, și mântuirea, și adevărată sprijineală și zid nebiruit fiind Stăpână, pe

dracii cei ce se luptă cu mine surpă-i, carii pururea caută să mă omoare.

Pe Dumnezeu întrupându-l din fecioreștile tale sângiuri, ai îndumnezeit Fecioară omenirea. Pentru aceea pe mine cel spurcat cu patimile, și stricat cu meșteșugirile vrăjmașului, cu rugăciunile tale izbăvește-mă.

Cuptorul mai înainte au închipuit nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană: că pe tineri nu i-au ars, precum nici Focul cel nesuferit pântecele tău. Pentru aceea te rugăm: izbăvește de focul cel veșnic pe robii tăi.

Peasna 8 Irmos:

Cuptorul cel cu foc în Babilon oarecând, lucrările și-au despărțit cu porunca lui Dumnezeu, pe haldei arzând, iar pe cei credincioși răcorind, pe cei ce cânta: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Râvnește cele bune, de cele rele depărtându-te, prin lucrarea Dumnezeieștilor fapte, având pe Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea ne-rușinată, rugătoare pentru tine suflete al meu, ca pe o milostivă și de bine iubitoare.

Dezlegat-ai omenirea din legătura osândirii celei de demult, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta mă rog ție Preacurată, să dezlegi toată legătura răutății inimii mele, legându-mă cu Dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o de Dumnezeu Născătoare, luminează inima mea cea mahnită pentru neslava greșalelor, și slavei celei pururea veșnice mă arată părtaș, binecuvântată, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 9 Irmos:

Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul:

Gustând Adam din mâncarea ceea ce nu se cădea, moarte din pom cu amar au cules, iar Fiul tău pironindu-se pe lemn, dulceața nemuririi au izvorât Preacurată, pentru aceasta te cinstim.

Împărăteasă ești Fecioară, ca ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul Domnul, Cel ce au stricat împărățiile iadului, pe Care cu deadinsul roagă-l să învrednicească Împărăției celei de sus, pe toți cei ce te laudă.

Îmb
ățea

unăt
ză

Stăpână smerită inima mea, cea necăjită de unde de dezmiardărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel Bun, și bună fiind toată, bagă-mă în porțile cele bune ale pocăinței.

Stăpână tu ești bogăția săracilor, și desfătarea, și scăparea lipsiților, și nădejdea sārmanilor, și pe tine te slăvim, cei ce în necaz strigăm, Sfântă a Sfinților apucă mai înainte de mântuiește și acum pe robii tăi de toată ispita dracilor, și de cumplita muncă, și de osânda cea veșnică.

Canonul Miercuri glasul 3

Peasna 1 Irmos:

Munte umbrît te-au văzut pe tine întru Duhul Avacum proorocul: rogu-te Preacurată, să mă umbrești pe mine cel pătruns cu patima, și sunt în umbra morții, ca să mă slobozesc de patimile ce mă tulbură pe mine.

Cu stropirea Dumnezeiescului sânge ce s-au scurs din Dumnezeiască coasta Fiului tău

Curată, spală ranele inimii mele, ca să te măresc, și după datorie să te laud, pe tine cea pururea fericită, și cu totul fără prihană.

Născut-ai pe Cuvântul cel întocmai Lucrător cu Cel ce l-a născut, carele au înDumnezeit firea omenească: pe acesta dar roagă-l, pe mine cel nepriceput și neputincios făcut de meșteșugirile vrăjmașului, să mă învrednicească Dumnezeieștii mângâieri Curată.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce dintru cele ce n-au fost toate le-ai adus, cu cuvântul fiind zidite, și săvârșite cu Duhul, Atotputernice Stăpâne, întru dragostea ta mă întărește.

Pe Cel ce este bogat în milă negrăită, și întru îndurări, milostivă fiind Preasfântă, roagă-l să se milostivească spre noi cei plini de răutate.

Casă fiind tu a Făcătorului tuturor, roagă-l pe Mântuitorul ca să locuiască în mine, fiind eu peșteră tâlharilor celor de suflet stricători, curată Fecioară.

Ca ceea ce ai purtat în brațe pe Cel ce poartă toate cu Dumnezeiasca voie, Născătoare de Dumnezeu caută spre mine, și mă izbăvește de gândirea spre patimi cea netrebnică.

Peasna 4 Irmos:

Pus-ai spre noi tare dragoste Doamne: că pe Unul Născut Fiul tău, pentru noi la moarte l-ai dat: pentru aceasta strigăm Ție mulțumind, mărire puterii Tale Doamne.

Rane Hristoase și junghiere de bună voie dacă ai răbdat, sufletul meu cel rănit cu răutățile dracilor cele tâlhărești vindecă-l, pentru rugăciunile celei ce te-au născut, unule mult

milostive.

Lucrul mâinilor tale Ziditorule și făptura ta sunt, iar prin răutatea șarpelui Hristoase, de desfătările lumești m-am zdrobit. Pentru aceasta iarăși mă zidește, pentru Dumnezeieștile rugăciuni ale celeia ce te-au născut.

Pe Cuvântul Tatălui mai presus de cuvânt l-ai născut, pe cela ce dezleagă pe oameni de toată necuvântarea: pe carele cu osârdie roagă-l, să

mă slobozească pe mine cel legat de patimi necuvântătoare, una pururea Fecioară.

Vindecare din palmă izvorăști nouă totdeauna, ceea ce toată ești Cort sfințeniei, toată plină de Lumină, toată izvorăști Mir cu bună mireasmă, prea Curată Dumnezeiască Mireasă.

Peasna 5 Irmos:

Cela ce ești nevăzut, pe pământ te-ai arătat, și cu oamenii de bună voie ai petrecut cel ajuns. Pentru aceasta la tine mâncând cântăm Ție iubitorule de oameni.

Durerile trupului meu, și osteneala sufletului o prefă, și norii lenei gonește-i Fecioară, ceea ce ești Norul Luminii, și sănătate și schimbare din cele rele dă-mi mie celui ce cer, și cu dragoste te măresc.

Solitoare și rugătoare către cel ce s-au născut din tine acum pe tine te pun înaintea, plin fiind de tot păcatul Fecioară, chezașuire și îndreptare vieții mele fii, și cu mână povățuitoare mă scoate la cărările Dumnezeieștii cunoștințe.

Sfințește mintea mea, și sufletul la lumină îl povățuiește Fecioară, și Dumnezeieștii măririi

îl fă părtaș, că iată de rele m-am umplut, și tuturor desfătărilor rob m-am făcut, și port spurcată știință.

Peasna 6 Irmos:

Pe cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor iubitorule de oameni, și sunt în primejdii ca să nu piară de valurile patimilor, pe cei ce strigă nu-i trece cu vederea: mântuiește-i Mântuitorule precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

Pe fariseul cu gând preaînalt l-am covârșit, mândrindu-mă pururea, și în prăpastiile nenumeratelor greșale împingându-mă, una ceea ce ești Curată, spre mine cel rău împilat te milostivește.

Ceea ce ai avut prea minunată zămislire și naștere, milele tale peste mine cel ticălos acum le minunează, că întru fărădelegi, și zămislit fiind și născut, dulceților rob m-am făcut.

Plâng și mă vaiet și mă tânguiesc, când îmi aduc aminte de Judecata Ta cea înfricoșată, că rele fapte am, ceea ce ești neispită de bărbat Fecioară Maica lui Dumnezeu, în ceasul cel înfricoșat stăi de față mie.

Peasna 7 Irmos:

Cei trei tineri în cuptor:

Înaintea Divanului lui Hristos când voi vrea să mă judec ca un vinovat, Preacurată arată-te mie, din toată munca izbăvindu-mă, cu călduroasă folosința ta.

Din fapte mântuire nu-mi este mie Stăpână, că păcate adaug către păcate, și răutate către răutate. Deci cu rugăciunea ta Curată milosti-vește-te de mă mântuiește.

Judecătorul lângă uși, Divanul este gata, gătește-te smerite suflete și strigă: când vei judeca Tu Cuvinte, să nu mă osândești pe mine, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut.

Culegând roadele păcatului, m-am omorât, și purtând suflet neroditor strig către tine, arată-l roditor, ceea ce cu Rodul tău stricăciunea ai pierdut.

Peasna 8 Irmos:

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii stând lângă cinstea lui Dumnezeu, și de văpaie fiind nevătămați, Dumnezeiască cântare au

cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca ceea ce toată ești Bună, și de aproape ești Împăratului tuturor, de Dumnezeu Născătoare, umple-mă de fapte bune, pe mine cel ce viețuiesc întru răutate, și cu lene îmi sfârșesc toată viața, ca să te măresc pe tine întru toți vecii.

Din pânțelele chitului, precum ai izbăvit de demult pe proorocul, Cuvinte al lui Dumnezeu cu preaslăvire, așa izbăvește sufletul meu cel ce se alunecă întru adâncul pierzării, având Mântuitorule rugându-se ție pe Fecioara ceea ce te-au născut pe tine fără ispită de nuntă.

Pe mine îmbrăcat în haina cea frumoasă a neamului celui Dumnezeiesc, aflându-mă Născătoare de Dumnezeu, cei ce lucrează răutate, de aceia m-au dezgolit, dar tu cu haine Dumnezeiești mă luminează prin pocăință, cu rugăciunile tale Fecioară.

Peasna 9 Irmos:

În lege, în umbră și în Scriptură:

Pe mine cel stricat la minte, cel stricat la suflet și la cunoștință, cel întinat cu răutatea, și gol arătat de toate bunătățile, Fecioară ceea ce ești nestricată fără prihană, nu mă trece cu vederea ci cu fapte de blagocestie mă împodobește.

Umplutu-m-am de rele, umplutu-m-am de gânduri, care mă înstrăinează pe mine de la Tine iubitorule de oameni, pentru aceasta și suspin și strig: pe mine cel ce mă pocăiesc primește-mă și nu mă lepăda, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut pe Tine Făcătorule de bine mult Milostive.

Ca să mă izbăvesc cu rugăciunile tale Fecioară fără prihană de toată mânia, de patimile cele aducătoare de moarte, de gheena cea cumplită, și de foc, de oamenii nedreți, de vrăjmașii cei vicleni, eu cel ce alerg la acoperământul tău, și te chem pe tine întru ajutor.

Ca o Maică a lui Dumnezeu roagă pe Domnul Dumnezeu și Împăratul cel ce s-au născut din tine, ca să mă izbăvesc de toată groaza, și de tot obiceiul rău, eu robul tău Curată, cel ce mă nădăjduiesc spre tine din pânțele maicii mele Stăpână.

Cum te vom ferici pe tine de Dumnezeu Născătoare? Cum vom lăuda taina cea necuprinsă de minte a nașterii tale, ceea ce ești prea blagoslovită? Că Făcătorul veacurilor și Ziditorul firii noastre, făcându-i-se milă de chipul său, s-au micșorat pe sine însuși într-o deșertare neasemănată, Cel ce este în sânurile Tatălui cele fără de materie, în pântecele tău Curată s-au sălășluit, și trup fără schimbare s-au făcut din tine, ceea ce nu știi de nuntă, rămânând ceea ce au fost cu firea, adică Dumnezeu. Pentru aceasta ne închinăm Lui, celui ce este desăvârșit Dumnezeu, și om desăvârșit, același într-o amândouă chipurile, pentru că amândouă Firile sunt într-Însul cu adevărat, și îndoite toate însușirile Lui cele firești le propovăduim, după cele două firi, două lucrări și două voințe cinstind. Că de o Ființă fiind cu Dumnezeu și Tatăl, cu de sineși stăpânire, voiește și lucrează ca un Dumnezeu, și de o ființă fiind cu noi, cu de sineși stăpânire voiește și lucrează ca un om. Pe Acela roagă-l Curată prea fericită, să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Miercuri glasul 4

Peasna 1 Irmos:

No

**ianul
Mării
Roșii**

cu urme neudate, pedes-tru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie au biruit.

Preacurată, ca ceea ce ești mai curată decât toată zidirea, inima mea cea rău întinată cu necuratele patimi, cu curata rugăciunea ta de Dumnezeu Născătoare curățește-o.

Izbăvește-mă de lacrimile și de chinurile cele gătite mie, la înfricoșata Judecată ceea ce va să fie, cu bine primite rugăciunile tale, Maică Fecioară neîntinată, cele către Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Ceea ce una cu nașterea ta cea mai presus de minte, ai slobozit din blestem neamul omenesc, pe mine cel robit de necuvioșiile trupești Preacurată, cu rugăciunile tale slobozește-mă.

Ceea ce ai încăput în pânteccele tău pe Dumne-

zeu cel neîncăput, pe Cea ce s-au făcut om pentru iubirea de oameni, și frământătura noastră dintru tine o au luat, și o au îndumnezeit arătat, să nu mă treci cu vederea acum

Preacurată, pe mine cel necăjit, ci mă miluiește degrab, și din toată vrăjmășia, și de vătămarea celui viclean mă slobozește.

Peasna 3 Irmos:

Veselește-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea.

Stăpână, te rog pe tine, ceea ce ești mai înaltă decât Heruvimii, mintea mea cea căzută jos prin supărările bălaurului, arată-o mai înaltă decât patimile trupului.

La înfricoșata cercare, când va vrea Domnul să mă osândească pe mine, cel ce mult am păcătuit, să te aflui pe tine cea cu totul fără prihană, izbăvindu-mă de osândire.

Cu îndurările Tale, pe năravurile mele cele nemilostive schimbă-le, cu milostivirea ta Hristoase, și mă mântuiește pe mine cel ce sunt nemilostiv, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut pe Tine.

Peasna 4 Irmos:

Văzându-te Biserica pe Cruce înălțat de voie, pe Tine Soarele dreptății, au stătut întru rânduiala sa, cu cuviință strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Preacurată, ceea ce ești Dumnezeiască casă de sfințenie, a Celui ce s-au deșertat pentru face-rea de bine a zidirii Sale, sufletul meu sfințește-l, și-mi luminează gândul.

Gândul meu, cel cu viforul răutății spulberat, și în lene tot cufundat, Stăpână întărește-l cu rugăciunile tale, și din întâmplări și căderi răpește-l.

Fecioară ceea ce ești Palat al Împăratului, Cerele cel însuflețit, acum mă rog ție, arată-mă casă a Treimii cu rugăciunile tale, pe mine cel ce m-am făcut peșteră a tâlharilor.

Peasna 5 Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea:

Mielușea care ai născut pe Mielul lui Dumnezeu, sufletul meu cel otrăvit prin mușcarea șarpelui, și în munții călcării de poruncă

rătăcit, înviază-l Stăpână.

De Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană, sufletul meu cel înghețat de stăpânia răutăților, cu cea fierbinte rugăciunea ta, la căldura Dumnezeieștii dragoste a Ziditorului, cu blagoslovenie ridică-l.

Curată ceea ce ești bună, și între muieri fără prihană, slobozește acum ticălosul meu suflet de prihănirea cea pătimasă, și cu rugăciunile tale mă îndreptează, ca să viețuiesc curat.

Peasna 6 Irmos:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă Doamne, biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire, din coasta Ta.

Pierzătoare de moarte au fost nașterea ta Fecioară, ca cea ce și Viață și Izbăvire este celor morți. Pentru aceasta mă rog ție, sufletul meu cel omorât înviază-l.

Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale, și ale nenumăratelor Puterilor celor de sus, mie celui viscolit în marea vieții, trimite-mi mână de ajutor.

Holdă care ai odrăslit Dumnezeiescul Spic, sufletul meu cel înțelenit, și topit de foamea Dumnezeieștilor fapte, nu-l trece cu vederea, ci-l hrănește cu Dumnezeieștile Daruri ale Fiului tău.

Peasna 7 Irmos:

În cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei credințe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica Slavei Tale Doamne.

Fecioară ceea ce ești munte Dumnezeiesc, dintru carele s-au tăiat Piatra, care au sfărâmat stâlpii drăcești, gonește idolii sufletului meu, și orbirea cea împietrită a inimii mele.

Nu te-ai clătit, ca ceea ce ai primit în pântecele tău Fecioară pe Cea ce cu căutătura clătește tot pământul, și cele de pe el, când voiește. Pentru aceea întărește-mă pe mine cel clătit de asuprelile vrăjmașului.

Surpând cugetele mele cele trupești de Dumnezeu Născătoare, arată-mă tot duhovnicesc, împodobindu-mă cu fapte bune, pe cea ce prea vicleanul cu nepodoaba desfătărilor m-au înnegrit.

Peasna 8 Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-au încuiat, și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de buna credință strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe Rodul cel copt ai născut, dintru carele mâncând moartea au pierit. Pentru aceea strig ție Stăpână: pe mine cel omorât cu vicleșug de rodul păcatului, înviază-mă pe cea ce cânt: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Adormi mișcările cele pătimăse ale cugetului meu, cu neadormită rugăciunea ta Preacurată Stăpână, și mă ridică din somnul leniei, ca să-ți cânt cu suflet deșteptat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Nu vei avea ticăloase suflete acolo ajutor, când te va pârî fapta cea rea fără de măsură: pentru aceasta căiește-te și ia-ți ajutoare către Cel Bun pe singură Preacurata, că singură este scăparea oamenilor.

Marie Doamnă a tuturor, pe mine carele sunt stăpânit de șarpele, și greșesc totdeauna, slobozește-mă cu rugăciunile tale, și mă fă slugă lui Hristos întru petrecere cinstită, ca să cânt: toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Peasna 9 Irmos:

Hristos Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine Muntele cel netăiat Fecioară s-au tăiat, împreunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine de Dumnezeu Născătoare te mărim.

Rupe legăturile răutăților mele, cu dumnezeiasca suliță a Fiului tău, dezleagă ticălosul meu suflet, cel ferecat și primejduit, și-l leagă cu dragostea Fecioară Maică, a Dumnezeului nostru.

Fecioară ceea ce ești mai desfătăată decât cerurile, inima mea cea îngustată cu toată asuprea cea potrivnică, scoate-o la largimea nepătimirii, întărindu-mă ca pururea să umblu pe calea cea îngustă.

Ca să te slăvesc Fecioară pe tine cea cu adevărat proslăvită, de toată neslăvirea păcatului

**mă izbăvește, și al slavei cerești mă fă părtaș,
pe mine cea ce alerg la mila ta.**

Ceea ce singură ai născut pe Făcătorul tuturor,
și singură ai împodobit omenirea cu nașterea
ta Preacurată, izbăvește-mă de cursele viclea-
nului veliar, pune-mă pe piatra voințelor lui
Hristos, rugându-L pe Dânsul neîncetat, pe
Carele tu l-ai întrupat.

Canonul Miercuri glas 5

Peasna 1 Irmos:

Calul și pe călărașul în Marea Roșie l-au scuturat Hristos, cel ce au sfărâmat războaiele cu braț înalt, și pe Israil l-au mântuit, pe cea ce cânta cântare de biruință.

Ceea ce ești Ușa Dumnezeieștii slave, carea ai deschis ușa Raiului, ușile pocăinței deschide-mi rogu-mă, și mintea mea o luminează, ca să te laud pe tine cea de Dumnezeu cu Daruri dăruită.

Oprit-ai pornirea morții, ceea ce ești cu totul fără prihană, născând pe Cel ce stăpânește peste moarte, și peste viață. Deci pe Acela roagă-l, ca greșalele cele ce omoară pe sufletul meu să le oprească, și să mă mântuiască.

Pe tine una ceea ce ești frumusețea lui Iacov, te-au ales din neamuri Cuvântul, cel ce este împreună cu Tatăl cel fără de început, și din

sângiurile tale Stăpână s-au întrupat, mântuindu-mă cu rugăciunile tale.

Pe Cel Ceresc ce s-au pogorât peste tine ca o ploaie pe lână, L-ai primit Preacurată, pentru aceea ploile patimilor mele mă rog usucă-le Maică Fecioară.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai înfipt pe nimica pământul cu porunca Ta, și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclătită a poruncilor tale Hristoase, întărește Biserica ta, unule Bunule și Iubitorule de oameni.

Pe mine cel rănit cu săgeata păcatului, însănătoșează-mă Curată cu doftoria cea întru tine, și de durerea ceea ce mă ține izbăvește-mă, ceea ce ai izbăvit neamul omenesc din dureri cu nașterea ta.

Vrăjmașii cei nevăzuți, carii necăjesc în deșert smerită inima mea, și caută să mă omoare, de părtinirea ta surpându-se Stăpână rămân nelucrători, umplându-se de rușine.

De apele cele făcătoare de viață umple-mă Stăpână, ceea ce ai izvorât lumii apa cea Dum-

nezeiască, usucă izvoarele cele cumplite ale
fărădelegilor mele, și valurile inimii mele, cu
dumnezeiasca ta liniște le îmblânzește.

Trecut-au cele ce umbros se săvârșea de Lege,
că pe Hristos Dătătorul de Lege l-ai născut
Preacurată Fecioară, pe cela ce Dar, curățire și
luminare ne-au legiuit nouă, și ne-au scos din
blestem întru tot lăudată.

Peasna 4 Irmos:

Dumnezeiască deșertarea ta cunoscându-o
Avacum cu mai înainte vedere Hristoase, cu
frică au strigat ție: spre mântuirea poporului
tău, ca să mântuiești pe unșii tăi ai venit.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire, pentru
aceea sub acoperământul tău, cu nădejde alerg
Stăpână prea lăudată, pe mine cel desnădăj-
duit, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Lăcașul cel curat al Luminii, Căruța cea cin-
stită a Soarelui, inima mea cea cumplit întu-
necată de negura răutăților, luminează-o Stă-
până, și mă mântuiește.

Ceea ce ai țesut veșmânt din sângiurile tale
cele feciorești, Celui ce îmbracă Cerul cu nori

**Fecioară, cu haina nestricăciunii îmbracă-mă
pe mine cel prin înșelăciune dezgolit.**

Din văile lumești, ca pe un Crin primindu-te

**Făcătorul, din tine lumii au suflat bună mi-
reasmă duhovnicească, Fecioară PreaSfântă,
Dumnezeiască Mireasă.**

Peasna 5 Irmos:

**Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la
Tine mânec, și ție strig: Luminează sufletul
meu cel întunecat Hristoase ca un Milostiv.**

**Ajutătoare să te aflu pe tine Fecioară, în ceasul
cel de Judecată al osândirii, când voi sta înain-
tea Judecătorului celui ce s-au născut din tine.**

**Curată, pe mine cel biruit de legea păcatului,
și de amăgirile celui străin adesea rătăcit, și în
prăpastiile păcatelor surpat, întoarce-mă.**

**Ceea ce ai născut Cărbunele, pe carele l-au vă-
zut Isaia, arde materia păcatelor mele, ceea ce
ești cu totul fără prihană, și mă luminează
rogu-mă.**

Trup dând împrumut lui Hristos din sânghiurile tale Fecioară, patimile mele cele trupești de tot le curățește, și-mi arată calea nepătimirii.

Peasna 6 irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o Stăpâne Hristo-ase, și din stricăciune mă scoate ca un Milostiv.

Să nu mă înghită Stăpână pe mine adâncul trândăvirii, nici valurile păcatelor să nu mă acopere, ci cu singură rugăciunea ta să mă mântuiesc.

Preasfântă Stăpână iubitoare de bine, ceea ce ai născut pe Cel Bun, pe Făcătorul de bine și Ziditorul, sufletului meu celui necăjit, fă-i bine.

Sfeșnicul Legii, mai înainte te închipuia pe tine, ceea ce ai născut Lumina care luminează pe toate Preacurată. Pentru aceea strig ție: pe mine cel întunecat luminează-mă.

Peasna 7 Irmos:

Domnul Părinților cel preaînălțat, văpaia o au stins, pe tineri i-au rourat, pe cei ce cânta cu un glas: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Te laud pe tine cea cu totul fără prihană, că pe Dumnezeu cel prea lăudat, fără de sămânță l-ai născut, Fecioară Preasfântă, Carele înDumnezeiește pe cei ce cântă: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Omoară patimile mele, ceea ce ai născut Viața, și pe mine cel ce zac ridică-mă din groapa neșimțirii, ca cu dragoste să te slăvesc pe tine, Dumnezeiască Mireasă.

Pe Cel cu nemărginire Puternic, carele au purtat neputința noastră, l-ai născut Curată, pe Carele roagă-l, să vindece sufletul meu, cel cumplit slăbănogit.

Peasna 8 Irmos:

Ție Făcătorului a toate, tinerii danț a toată lumea împreunând cânta: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești prea Frumoasă, și cu Dumnezeiască strălucire Fecioară, cu chipurile bunătăților înfrumusețează-mă, luminează-mă ca să strig: pe Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești Ușa Luminii, deschide-mi mie ușa pocăinței cea strălucitoare de lumină, arătându-mi toată calea dreaptă a Dreptății, ce duce către intrările Voii celei Dumnezeiești.

Pe Sfântul Cuvânt, ce sfințește pe credincioși, negrăit l-ai născut Prea sfântă Curată. Pe Aceasta roagă-l, smeritul meu suflet, cel spurcat cu răutatea, acum să-l sfințească.

Curgere luminată, izvor al nemuririi dintru tine Sfântă Stăpână au ieșit, pentru aceea strig ție Curată: râurile răutăților mele usucă-le, cu ploile rugăciunilor tale.

Peasna 9 Irmos:

Isaie dănțuiește:

Născut-ai Preacurată, Temelie a mântuirii, pe Cea ce cu Dumnezeiască poruncă au înteme-

iat pământul pe ape, întru carele roagă-te să ne întărim noi, cei ce cu adevărat te fericim.

În calea Păcii a Dumnezeieștilor tale porunci celor nerătăcitoare, fă-mă Curată, a călători neabătut, gonind tulburarea dracilor, și împresurările patimilor, și mintea mea luminează-o.

Ținut cu dormitarea lenevirii, văzându-mă vrăjmașul, mă împresoară fără de rușine, prin somnul dulceții nădăduindu-se a mă jefui, ci însăși mă păzește Curată cu neadormită rugăciunea ta, Maică Fecioară.

Ca un singur de sine-mi osândit, iau în minte mulțimea păcatelor mele, și înfricoșatul Divan al Judecătorului, la carele am a mă judeca. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Judecătorul Dumnezeu, păzește-mă atunci neosândit.

Canonul Miercuri glasul 6

Nunta Mirelui Ceresc s-au gătit, propovăduitorii strigă, pentru ce te zăbovești de voie suflete înnegrite, toate hainele tale cu adevărat sunt întinate de înverșunări, și cum vei să intri ticăloase? Vino, cazi din inima ta mai înainte de sfârșit, strigând către pururea Fecioara: Prea curată stropindu-mă curățește-mă cu isopul rugăciunii, și cămării mă învrednicește, ca să te măresc.

Peasna 1 Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, au strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Din reaua sfătuire a vrăjmașului, strămoașa au adus moarte în lume, iar tu Curată născând Viața, pe noi cei omorâți cu stricăciunea, ne-ai înviat.

Și cu gândurile alunecându-mă, și cu spurcăciunile trupești întinându-mă, către tine năzu-

iesc, cea Curată cu adevărat și neîntinată, ajută-mă fii mie robului tău.

Patimile inimii mele cele cumplite vindecă-le de Dumnezeu Născătoare, și viforul cel cumplit al gândurilor celor nestatornice încetează-l Stăpână, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeu.

Peasna 3 Irmos:

Nu este Sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, Cea ce ai înălțat cornul credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cuvântule cea ce însuți din fire ești milostiv, Carele pentru milostivirea milei Tale, Sângele Tău pentru mine ți-ai deșertat pe Cruce, îndură-te prin rugăciunile celeia ce Te-au născut, și mă mântuiește.

Prin nașterea cea Dumnezeiască făcându-mă Biserică a lui Dumnezeu, de voie m-am alunecat în patimi cumplite. Pentru aceasta pe tine Stăpână care ești Biserică lui Dumnezeu, te rog ajută-mi.

Cămară aleasă a Domnului, fă-mă moștenitor

al Cămării Cerului, pe mine cea ce întru Dumnezeuiescul tău acoperământ, ca întru o cămară cinstită, în toate zilele cu dragoste te cinstesc.

Peasna 4 Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu Dumnezeuiască cuviință cântă strigând, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Cu picăturile cele din coasta Fiului tău Prea curată, curățește tina patimilor mele, și spurcăciunile cele cumplite ale inimii mele, și mă strălucește Fecioară cu lumina ta.

Stăpână ceea ce ai născut Calea, pe mine cel ce cu rătăcire mă alunec la răutăți în toate zilele, îndreptează-mă pe cale dreaptă, care să mă ducă drept către cărările mântuirii.

Fecioară izvorăște întru inima mea picătură de umilință, ceea ce ai născut Izvorul vieții, revărsările patimilor mele oprindu-le.

Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel prea Sfânt, dăruiește sufletului meu sfințire, și viața mea slobozește-o din valurile ispitelor.

Peasna 5 Irmos:

Cu Dumnezeiască strălucirea Ta Bunule, sufletele celor ce mîneacă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvîntule al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Carele chemi din negura greşalelor.

Ca ceea ce ai avut naştere străină, pe mine carele pentru prietenia cea către păcat, m-am făcut străin de către Dumnezeu, fă-mă străin de către păcat, şi mă împrieteneşte iarăşi cu milostivul Dumnezeu, prin mijlocirea ta Fecioară.

Daniil ca pe un Munte, luminat te-au văzut pe tine Preacurată, ceea ce străluceşti cu razele fecioriei, dintru carele s-au tăiat Piatra, cela ce sfărâmă idolii înşelăciunii, cu puterea Dumnezeirii.

Pe cela ce cu năvălirile cele tâlhăreşti, m-am rănit la suflet, şi sunt mai mort, şi mă primejduesc în calea vieţii, cercetează-mă Cuvîntule, pentru rugăciunile celeia ce Te-au născut.

Peasna 6 Irmos:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul

ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Toiagul cel cinstit carele ne-ai odrăslit nouă pe Domnul Pomul Vieții, smeritul meu suflet, cel ce odrăslește gânduri făcătoare de stricăciuni, curățește-l, cu puterea Crucii Fiului tău.

Cuvântule scoate-mă din Fiara păcatului, ca pe Iona din pântecul chitului, pentru rugăciunile celeia ce în pântec Curat Te-au încăput, pe Tine carele cu firea ești neîncăput, (ca cela ce ești Dumnezeu) mult Milostive.

Înmulțitu-s-au Stăpâne, mai mult decât nisipul mării relele mele greșale. Ca Cela ce ai noian de îndurări întoarce-mă, mântuiește-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-au născut pe Tine Cuvântule.

Peasna 7 Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-au făcut îngerul, cuvioșilor tineri: iară pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-au plecat a striga: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Ceea ce ai îndumnezeit firea strămoşului, prin naşterea ta cea mai presus de fire, pe mine carele păcătuiesc mai presus de fire, şi pe Dumnezeu cel din fire Bun îl amărăsc, cu împăcările tale cele de Maică, împrieteneşte-mă cu El.

Ceea ce ai izvorât credincioşilor apa mântuirii, inima mea care totdeauna izvorăşte curgeri de păcate, curăţeşte-o, ca să-ţi cânt cu umilinţă: Bine eşti cuvântată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Tu ai fost Cer pe pământ, al Făcătorului Cerului şi al pământului, pe carele roagă-l ca să mă izbăvească de răutăţile pământului, şi să mă învrednicească a fi părtaş Cereştilor Bunătăţi.

Peasna 8 Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars: că toate le faci Hristoase cu singură voirea: pe Tine Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi nevrând ticălosul lucrez cele necuvioase, robind obiceiului celui ce m-au robît robilor celor vicleni, celor ce de la Dumnezeu s-au alunecat: Stăpână Fecioară slobod mă arată.

Ca ceea ce ai născut Strugurul cel nearat, carele izvorăște tuturor vinul cel mântuitor, înțelepțește-mă pe mine cel întunecat cu beția păcatului celui amar, Stăpână Fecioară și mă mântuiește.

În ceasul Judecății, să nu mă pui Stăpâne împreună cu cei osândiți, pe mine cel ce sunt osândit, ci pentru rugăciunile Maicii Tale Milostivule, primind mica mea suspinare, mântuiește-mă.

Peasna 9 Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Carle nu cutează a căuta cetele îngerești, iar prin tine Preacurată, s-au arătat oamenilor Dumnezeu Cuvântul întrupat, pe Carele mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Însumi stricat fiind la minte, am călcat legea Ta Hristoase cea mântuitoare, și robesc cumpletei călcări de porunci, și sunt osândit, mântuiește-mă, miluiește-mă, pentru rugăciunile Preacuratei celeia ce Te-au născut, ca un prea Bun.

Mie celui ce mă primejduiesc în viforul ispite-

lor, fii-mi liman Stăpână de Dumnezeu cu daruri dăruită, potolindu-mi valul patimilor, și uscând luciul păcatelor mele, ca după datorie să te laud, pe tine cea mult lăudată.

Fecioară arată-mi calea cea dreaptă, prin care să pot afla Ușa ceea ce duce la Împărățiile cele de sus, și către Dumnezeieștile lăcașuri ale Raiului, și către cea veșnică adevărată fericire.

Oastea mucenicilor, adunarea cuvioșilor, a arhierilor, a dreptilor, a proorocilor și a apostolilor, și cetele Sfinților Îngeri, împreună cu ceea ce Te-au născut, pe Tine Te roagă, mântuiește-ne pe noi Hristoase, miluiește-ne ca un mult milostiv.

Cu vicleșug neîncetat vrăjmașul cel prea viclean mă vânează pe mine, din pânditurile aceluia, ceea ce ești cu totul fără prihană, răpește-mă, și mă îndreptează de Dumnezeu Născătoare, ca să fac voia Stăpânului.

Proorocul de demult mai înainte te-au văzut Fecioară Sfeșnic cu șapte făclii, purtând Focul cunoștinței de Dumnezeu, Carele luminează celor ce se primejduiesc întru întunericul necunoștinței, pentru aceea strig ție, cu lumina

cunoștinței luminează-mă rogu-mă și mă mân-tuiește.

Păzește cugetul meu într-o smerenie, Fecioară cea de Dumnezeu cu Daruri dăruită, care ai sfărâmat cu nașterea ta înălțările dracilor, și mă înalță din gunoiul patimilor, și pe mine cel ce sunt flămând satură-mă de Darul tău, pe mine carele cânt: pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați într-o toți vecii.

Cel ce ai primit plângerea lui Petru, primește Hristoase și a mea pocăință, și mă rânduiește împreună cu ceata celor mântuiți.

Canonul Miercuri glasul 7

Ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, care ai născut Dumnezeiasca Lumină, sufletul meu cel întunecat pentru călcările de porunci, mă rog luminează-l, și dintru întunericul cel veșnic mă slobozește, ca să te măresc, și să te slăvesc, pe tine cea pururea fericită.

Treime Dumnezeiască, cea slăvită cu bună credință întru o Dumnezeire, vindecă patimile cele nevindecate ale sufletului meu, și mă izbăvește din gheena, și din ispite, și-mi dăruiește veșnica Împărăție.

Fecioară nenuntită, Maica Domnului, izbăvește pe robii tăi de toate săgețile șarpelui.

Peasna 1 Irmos:

Cu voia Ta Doamne, întru învârtoșare pămân-tească s-au schimbat firea apelor, cea mai înainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă Ție cântare de biruință.

Covârșit-ai cetele îngerilor cele fără de trupuri, întrupând pe Dumnezeu cel fără de trup, Fecioară. Pentru aceea te rog Fecioară: omoară patimile trupului meu.

Ceea ce ești plină de daruri, blagoslovită Fecioară, umple de Dar gândul meu, și luminează sufletul meu, ca pururea să te binecuvintez pe tine, ceea ce cu blagoslovenii ai încununat pe oameni.

Cu apele cele izvorâtoare de viață, adapă Fecioară sufletul meu cel topit de arsura păcatului, ca să odrăslesc Preacurată spicul cel roditor al dumnezeieștii umilințe.

Avîndu-te mare zid, voi covârși zidirea multor păcate, îngrădindu-mă cu Acoperământul tău, ceea ce ești singură mântuirea oamenilor, singură chemarea lui Adam celui căzut.

Ceea ce ai născut Lumina, luminează sufletul meu cel întunecat cu patimile, și te roagă cu apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, de tot păcatul, de toată vătămarea, și de toată răutatea și amăgirea vrăjmașului celui pierzător să mă izbăvesc.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început Cerurile, cu Cuvântul Tău cel Atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Duhul cel atotlucrător și Dumnezeuiesc, toată puterea lor, pe Piatra cea nclătită a Mărturisirii Tale mă întărește.

Cel ce au întins Cerul ca o piele, din tine prea Curată trup au luat, și pe Cruce mâinile întinzându-și, greșeala mâinii celei neînfrânate a lui Adam o au vindecat, pe Carele roagă-L prea sfântă Fecioară, să ne răpească pe noi pe toți din mâna înșelătorului luptător.

Divan groaznic și înfricoșat mă așteaptă pe mine cel ce am păcătuit, la care groaznic voi să mă judec, Fecioară prea Curată, una ceea ce ai născut pe Dumnezeu Judecătorul cel veșnic, pe Acesta roagă-L, să mă izbăvească atuncea de munca cea cumplită.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, Cetatea lui Dumnezeu, precum zice proorocul, pe Dânsul ca pe Domnul slavei roagă-l pururea, ceea ce ești bună, să faci părtași slavei Sale pe toți, cei ce cu credință te fericesc.

Grăitorul de Dumnezeu odinioară, Carte mai

înainte te-au văzut prea Curată, întru care Cu-vântul cu degetul Tatălui s-au scris. Pentru aceea roagă-te să mă scrie în Cartea Vieții, rupând zăpădul cel rău al păcatelor mele.

Boalele sufletelor noastre conținește-le, și gurile ce se deschid în deșert asupra celor ce te iubesc pe tine, Maica Domnului, astupă-le.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am taina Iconomieii Tale Hristoase Dumnezeule, a Celui ce sâmurile Părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ te-ai pogorât, și Te-am proslăvit unule Iubitorule de oameni.

Ca un izvor al înnoirii noastre, pe mine cel sfărâmat de bânțuielele șarpelui, înnoiește-mă cu totul, ca cu credință și cu dragoste să te fericesc, de Dumnezeu Născătoare Fecioară prea lăudată.

Cea cu totul fără prihană, tămăduiește ticălosul meu suflet, carele boalește fără de vindecare prin amăgirile vieții, și prin înconjurările a multor păcate.

Rugăciune fă pentru noi, către Cel ce s-au întrupat din tine de Dumnezeu Născătoare, ca

să aflăm ajutor în vremea înconjurării, cei ce slăvim Patimile lui Hristos.

Deșertându-se Mirul dintru tine, Preacurată Fecioară, Ziditorul zidirii toate le-a umplut de bună mireasmă, cu dumnezeieștile cunoștințe ale preaslăvitei voii Lui.

Cu Dumnezeiești străluciri de Soare, Cea ce au răsărit din pântecul tău Preacurată, au luminat toate, pentru aceea luminează-mă pe mine cel întunecat cu patimile.

Umbrele Legii și Dumnezeieștile grăiri ale proorocilor, cu taină te-au arătat pe tine Fecioară, că vei să naști pe Dătătorul de Lege, pentru aceea îndreptează-mă pe mine cel întunecat cu patimile.

Pentru proorocii Tăi Cuvântule, pentru Dumnezeieștii și cinstiții mucenicii Tăi, și pentru cuvioșii și dreptii Tăi, și pentru ceea ce te-au născut, mântuiește pe poporul Tău, iubitorule de oameni.

Peasna 5 Irmos:

Doamne Dumnezeu meu de noapte mânecând mă rog Ție, dă-mi iertare greșalelor mele, și

**către lumina poruncilor Tale îndreptează căile
mele rogu-mă.**

**Fecioară iubitoare de bine, ceea ce ai născut
pe Iubitorul de bine Dumnezeu, strig ție: fă
bine ticălosului meu suflet, celui rău necăjit de
patimile și de bântuielile amăgitorului, ca cu
credință să te laud pe tine, nădejdea tuturor.**

**Lovitu-m-au vicleanul veliar cu bube, și tot ră-
nit făcându-mă mai mort m-au lăsat. Ci tu Stă-
până cu doctoria ta vindecă-le, și mă înviază.**

**Ceea ce ești tare îndreptare celor căzuți, de
Dumnezeu Născătoare, cu rugăciunile tale cele
de Maică, ridică-mă pe mine cel ce zac, mântu-
iește-mă pe mine cel pierit, și luminează min-
tea mea rogu-mă.**

**Semnele nașterii tale, adunarea proorocilor
cu taină se învăța, pentru că Munte umbrit,
Munte netăiat, Munte gras și închegat, în
multe feluri pe tine te-au arătat.**

**Porți pe sfintele tale mâini, pe Cella ce poartă
toate câte sunt, pe Carele roagă-l Curată, de
răutatea celui străin neprinși să ne mântuim
noi.**

Peasna 6 Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești, și mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Iona aruncat fiind în Fiara cea din mare, prea slăvit închipuia îngroparea, și Învierea Celui născut din tine Fecioară. Pentru aceea te rog Preacurată, răpește-mă de la Fiara dezmierdărilor celor purtătoare de moarte.

Tăria mea și lauda este Hristos Domnul, pe Carele roagă-l Maică Fecioară prea Curată, să mă întărească asupra patimilor, și împotriva a toată asupreală Pierzătorului, și-mi dă ca să fac voia lui cea Dumnezeiască, ca bine îndreptându-mă să te laud pe tine.

Cuprins fiind acum de adormitarea răutății, am căzut în somnul păcatului, ceea ce ești cu totul fără prihană, și zac pe patul deznădăjduirii. Ci cu neadormită rugăciunea ta, Prea curată Fecioară, luminează-mă, ridică-mă și mă mântuiește.

Nu mă pricep și mă cutremur, când te iau în

mente Doamne, șezând pe scaunul slavei tale, că sunt înconjurat de adâncul păcatelor, ci având noianul milostivirii, miluiește-mă și pe mine, pentru ceea ce te-au născut.

Făcutu-m-am lăcaș dezmierdărilor, vai mie celui cu totul ticălos, și mă văz că sunt de râsul vrăjmașilor mei pururea, pentru aceasta cad la tine prea Sfântă Fecioară, vezi scârba mea, și-mi dă ajutor, și prin lacrimi curățește-mă, și mă izbăvește rogu-mă, și să se rușineze, Curată, cei ce se bucură de pierzarea mea.

Peasna 7 Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorător de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu lăudându-l și zicând: Cel prea înălțat Dumnezeuul Părinților și preaslăvit.

Ca ceea ce ai milostivire spre smerirea noastră, și acoperi pe cei de pe pământ ca pe un popor fără de primejdie, milostivește-te binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, îngăduiește rugându-te, ca să nu pierim cumplit, roagă ca o Curată pe Dumnezeu cel lesne spre împăcare, să mântuiască sufletele noastre Preasfântă Fecioară.

Pe mine cel rănit cu gustarea lemnului m-ai vindecat, rane primind pe lemn Stăpâne, Cea ce ești fără patimă cu Dumnezeirea, pentru aceea cu rugăciunile celeia ce Te-au născut, mântuiește smeritul meu suflet.

Iubitoare de bine de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut pe Iubitorul de bine Dumnezeu, pe Acela roagă-l să mă izbăvească de toată răutatea, și să-mi îmbărbăteze inima cu Dorul Lui, și să urască dulcea pătimire a trupului, ca să te laud pe tine cea prea Lăudată.

Acei trei tineri în mijlocul cuptorului, mai înainte au închipuit nașterea ta, că născând Focul Dumnezeirii nu te-ai ars. Pentru aceea te rog, sufletul meu cel cu totul topit, răcorește-l.

Din tine cea cu totul fără prihană au ieșit Dumnezeiasca Rouă, care pe cei topiți de zăduful păcatului îi răcorește; pentru aceea te rog, sufletul meu cel cu totul topit, răcorește-l.

Peasna 8 Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut l-au făcut lui Moisi celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe

cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-au arătat: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Chivotul Legii de demult te-au închipuit pe tine, nu Tablele Legii înăuntru purtând, ci pe Hristos Dătătorul de Lege Curată, pe carele poporul cel fărădelege l-au pironit pe Cruce, pe cea ce ne mântuiește pe noi, care cântăm: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Marie Doamnă a toată zidirea de vrăjmașul cel ce caută fără de rușine să stăpânească smerită inima mea, izbăvește-mă, de Dumnezeu Născătoare.

Cel mai mare dintre prooroci, cu Dumnezeiasca amenințare, Ușă mai înainte te-au văzut Preacurată, prin care au intrat și au ieșit Dumnezeu, lăsându-te pe tine pecetluită, și ușile Cerului a le deschide celor ce cântă: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiu Sfânt mai presus de pricină ai născut Prea curată, pe cel ce dăruiește sfințenie celor ce-L

sfîntesc pe Dânsul, pentru aceea umple de sfîntenie cugetul și sufletul meu, carele cântă: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Lanțurile răutăților mele, rupe-le acum cu dumnezeiasca suliță a Fiului tău, Celui ce au rupt legăturile iadului, și cu podoabele nepătimirii luminează-mă, de Dumnezeu cu Daruri dăruită, ca să strig: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Soborul Dumnezeieștilor prooroci, adunarea Apostolilor, și ceata mucenicilor, pe Tine Hristoase te roagă, cu solirile Maicii tale, să izbăvești de toată nevoia, și de amăgirea pierzătorului, pe cei ce cu credință strigă: toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Sufletul meu cel rănit cu veninatele mușcări ale trufașului, Cea ce ai primit cu trupul ranele, vindecă-l pentru rugăciunile prea Curatei Maicii Tale, și mă mântuiește ca să cânt: toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-l și-L prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Maică a lui Dumnezeu și Fecioară, ceea ce ai născut și după naștere iarăși ai rămas Fecioară, nu lucru al firii, ci al pogorârii lui Dumnezeu este. Pentru aceea pe tine, ca pe una ce te-ai învrednicit Dumnezeieștilor minuni, pururea te mărim.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe mine cel ce mă aflu rău vătămat la suflet prin multe păcate vindecă-mă, ca întru glasuri de mulțumită, cu osârdie totdeauna să te slăvesc.

Întru lenevire am cheltuit viața mea, și către sfârșit fără de roadă am ajuns ticălosul, ci tu Maică neispită de bărbat, dă-mi pocăință și iertare greșalelor, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul, rogu-mă ție.

Cetele cinstitelor Puteri celor de sus, sfinților tănuitori prooroci, slăviților mucenici, Dumnezeieștilor Apostoli, cu de Dumnezeu Născătoarea, stând lângă Dumnezeu, rugați-vă neîncetat, ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

De Dumnezeu Născătoare folositoare cea tare, și nădejdea creștinilor: în Ziua cea înfricoșată sprijinește-mă pe mine, cel ce mult am

greșit, și să mă izbăvești de gheena cea groaznică, numărându-mă cu oile cele de-a dreapta.

Din toate părțile acum, spre cele rele mă întind, că pe suflet defăimându-l, trupului m-am făcut rob, vai mie ce voi face? Cum voi fugi de munci? Cum voi dobândi mântuire? Fecioară de Dumnezeu Născătoare, fii mie ajutătoare și mă mântuiește.

Singură ai născut pe Dumnezeu Fericită, pe Fiul cel fericit, cel ce arată fericiri pe toți cei ce te slăvesc pe tine Fecioară: pentru aceasta mă rog ție, învrednicește-mă părții celor fericiri.

Canonul Miercuri glasul 8

Peasna 1 Irmos:

Pe Faraon cel ce se purta în căruțe, l-au cufundat toiagul lui Moisi cel ce au făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind Marea, și pe Israil fugătorul cel pedestru l-au mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Ceea ce ești cu totul fără prihană, pleacă urechea ta cea iubitoare de bine, mie celui ce mă rog, și să nu mă lepezi de la fața ta, nici să mă depărtezi de la ajutorul tău, că vicleanul se sârguiește cu vicleșug să mă piarză, la patimi dobitocești îmi pornește inima mea: ci tu păzește-mă cu totul neîmpărțășit de a lui vătămare.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine Fecioară prea slăvită, ceea ce singură ești slava credincioșilor, pentru aceea pe mine carele te slăvesc pe tine, fă-mă părtaș al slavei ce va să fie. Prin rugăciunile tale prea Curată și cu totul fără prihană Stăpână.

Blagoslovit este Rodul pântecelui tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, prin Carele toți oamenii ne-am dezlegat din blestem, blagoslovită prea Curată, negrăită minune, nepricepută vedere, mântuirea tuturor oamenilor.

Pe tine Doamne totdeauna Te roagă mulțimea îngerilor, ceata ucenicilor, adunarea proorocilor, a mucenicilor și a cuvioșilor Tăi, să ne dăruiești nouă iertare de păcate, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca un Iubitor de oameni.

Preacurată ceea ce ai primit în pântece Focul cel nesuferit, te rog cu credință izbăvește-mă de gheena, Și de muncile iadului, care pentru mulțimea greșalelor mele îmi sunt mie gătite, slobozește-mă cu rugăciunile tale cele bine primite.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit din început Cerurile cu priceperea, și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra Bisericii Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, unule Iubitorule de oameni.

Din sfințita petrecere căzând Curată, m-am

alăturat cu dobitoacele, și tot osândit m-am făcut, ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăvește-mă dintru toată osândirea, și mă mântuiește.

Suspinuri neîncetate, și lacrimă sufletească, și neconținută umilință dăruiește-mi mie Fecioară, ca să-mi plâng patimile mele care din nebăgarea de seamă odrăslesc împreună cu mine, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Cetele Cerești, duhurile cele slujitoare, soborul proorocilor, al apostolilor și al mucenicilor tăi, împreună cu ceea ce Te-au născut pe Tine, te roagă Îndurate, să dăruiești poporului tău iertare de greșale.

Preacurată, ceea ce ești milostivă, roagă acum pe Cel lesne iertător, pentru mine carele am năravuri îndărătnice, ca prin chipurile pocăinței iarăși să mă cheme, și să mă învrednicească milostivirii celei Dumnezeiești.

Peasna 4 Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rupe-l

prea Curată, cu dumnezeiasca suliță ceea ce au împuns coasta cea Dumnezeiască, a Celui ce de voie s-au făcut Om dintru tine Fecioară, și te roagă Lui, ca să mă scrie în cartea celor mântuiți, pe mine carele nebunește m-am depărtat de la Dumnezeu.

Ca cu glasuri mulțumitoare să te slăvesc, ca cu dragoste Dumnezeiască să te măresc, pe tine ceea ce prin nașterea ta cea prea mare, pe toți cei micșorați i-ai mărit, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pe mine cela ce mult am greșit, și cumplit am căzut, iertării învrednicește-mă Fecioară.

Legile firii s-au înnoit întru tine, că mai presus de fire ai născut pe Cuvântul. Drept aceea cu credință te rog, pe mine carele mult am păcătuit, mai presus de firea omenească, și m-am depărtat de la Dumnezeu, întorcându-mă mântuiește-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Vrăjmașul cu săgețile păcatului tot au rănit sufletul meu, și inima mea o au întinat cu dezmierdările, și din calea cea dreaptă m-au răătăcit. Pentru aceasta strig ție Fecioară, pe mine carele mă întorc primește-mă și mă mântuiește.

Peasna 5 Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața ta...

Neamurile neamurilor pe tine cea fericită te fericesc acum, și Puterile Cerurilor te laudă pe tine una, ca ceea ce ai împreunat cele de jos cu cele de sus, ceea ce ești între muieri blagoslovită, chemarea lui Adam celui căzut.

Ca să rămân eu întreg, neabătându-mă din starea cea bună, ci drept călătorind, și cele bineplăcute lui Dumnezeu lucrând, împuternicește-mă ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Bun carele pe noi de necuvântare ne-au izbăvit.

Cuvântule cela ce pentru adâncul milei cel covârșitor, sângele Tău pe Cruce l-ai deșertat, usucă adâncul patimilor mele, și mă învrednicește întru umilință să plac Ție Dumnezeule, pentu rugăciunile de Dumnezeu Născătoarei.

Peasna 6 Irmos:

Adâncul păcatelor, și viforul greșalelor mă tulbură, și întru adâncul desnădăjduirii celei silnice mă împinge, ci-mi tinde și mie mâna ta cea tare, ca lui Petru Îndreptătorule, și mă mântuiește.

Miluitu-s-au prin tine firea oamenilor, că pe Domnul cel milostiv l-ai născut, milostivă prea Curată. Pentru aceea te rog pe tine: miluiește-mi sufletul meu.

Cetele celor fără de trupuri, și ale mucenicilor, ale proorocilor, și ale Apostolilor tăi Hristoa-se, pe tine te roagă, ca să mântuiești poporul tău de toată îmbulzeala, pentru ceea ce te-au născut pe tine.

Ceea ce ești pământ nelucrat, care ai născut pe Lucrătorul de pământ, și Ziditorul a toate, sufletul meu cel plin de mărăcinii patimilor, arată-l aducător de roduri, prin cunoștința Dumnezeiască.

Călcăt-am poruncile cele ce mă povățuiesc către Dumnezeu, și voind m-am făcut rob relelor patimi. Pentru aceasta te rog pe tine, izbăvește-mă de stăpânirea lor, pururea Fecioară.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând, pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând au cântat: Bine este cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Prin negrăită nașterea ta de Dumnezeu Născătoare, pe noi ne-ai învrednicit înfricoșatelor și negrăitelor Taine. Pentru aceasta din munca cea înfricoșată izbăvește-mă pe mine, și bucuriei celei negrăite învrednicește-mă, ca pururea să te laud pe tine cea mult lăudată.

Cu lenevire viața mea cheltuindu-o, am rămas neroditor și mă tem de Judecată, și de focul cel nestins al gheenei. Ci tu Fecioară ceea ce ai născut Focul cel nesuferit, grăbește cu solirea ta de mă izbăvește din focul muncii.

Mai presus decât minunile, este minunea cea mare a nașterii tale, pentru aceasta strig către tine Curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare: minunează milele tale întru mine, și de urgia cea viitoare izbăvește-mă, și mă mântuiește.

Pe mine cel ce am viețuit în lene, și am trecut cu vederea legile tale cele Sfinte, și cinstitele Tale porunci Mântuitorule, miluiește-mă și mă mântuiește, pentru ceea ce te-au născut pe tine, ca un Dumnezeu Făcător de bine și mult Milostiv.

Peasna 8 Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Sufletul meu cel omorât înviază-l, căzut fiind ridică-l, rănit fiind vindecă-l, împacă mintea mea, potolește valurile ispitelor Fecioară, și mă mântuiește pe mine carele strig: tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pe Hristos în veci.

Ca tâlharul strig ție iubitorule de oameni; pomenește-mă, plâng ca curva, și strig ție greșit-am, iartă-mă Bunule Doamne, precum de demult pe curvarul, primește-mă pe mine deznădăjduitul, cel ce mă pocăiesc, pentru de Dumnezeu Născătoarea, ca să-ți cânt cu osârdie: tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pe Hristos în veci.

Cu rugăciune strigăm ție de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, împreună cu nenumăratele Puteri cele gândite, cu mucenicii și cu cuvioșii, și cu apostolii și cu proorocii, fă solire pentru toți carii cu credință cântă Dumnezeiește: tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pe Hristos în veci.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântatu-s-au de aceasta Cerul...

O, dumnezeiescule pat al lui Solomon, pe care-

le îl înconjoară acum șaizeci de Puternici, precum zice Dumnezeiasca Scriptură, întru carele s-au odihnit Cuvântul, pe mine carele de mulțime de draci pururea mă clătesc, păzește-mă nerănit, cu Puterea ta Curată pururea Fecioară.

Picând dulceață Dumnezeiască ceea ce ai născut pe Dulceața tuturor, îndulcește-mi sufletul meu cel otrăvit de veninul șarpelui, și mă fă străin de către păcatul cel amar totdeauna, cu mijlocirea ta, ceea ce ești ne-rușinată partinitoare a credincioșilor.

Iisuse Soarele slavei, luminează-mi ticălosul meu suflet, cu rugăciunile Dumnezeieștii și prea Curatei fiicei lui Dumnezeu ceea ce te-au născut pe tine, și cu ale slujitorilor fără de trupuri, ale cinstiților tăi apostoli, ale ierarhilor, ale proorocilor, și ale preaslăviților mucenici, și ale cuvioșilor tăi.

Mă cutremur unule Împărate de a doua venire a Ta, și mă tem, tot vinovat și nedomirit fiind Doamne. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit strig Ție: Milostivește-te și mă mântuiește, pentru ceea ce te-au născut, milostive Bunule și Iubitorule de oameni.

Oarecând în Raiul cel din Edem, lemnul cunoștinței au odrăslit în mijlocul pomilor, iar Crucea ta Hristoase, Biserica o au înflorit, care au izvorât viață lumii. Ci acela adică au omorât prin mâncare pe Adam cel ce au mâncat, iar aceasta au făcut viu pe tâlharul ce s-au mântuit prin credință. Iertării aceluia ne arată și pe noi părtași Hristoase Dumnezeuule, cea ce cu Patima ta ai sfărâmat turbarea vrăjmașului cea de asupra noastră, și ne învrednițește pe noi Împărăției tale celei cerești. Amin.

Ca ceea ce ești mai înaltă decât toate făpturile, Maica lui Dumnezeu pururea Fecioară, arată-mă mai presus de cursele vrăjmașilor.

Canonul Vineri glasul 1

Cela ce prin Crucea ta, pe vrăjmași ai biruit
Mântuitorule, risipește ca praful eresurile lor,
iar cornul cinstitei tale Biserici îl înalță, oprește
Doamne viforul lor cel pornit asupra noastră,
și împacă mulțimile pravoslavnicilor, cu
rugăciunile celeia ce te-au născut.

Peasna 1 Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce au ajutat în Eghipt lui
Moisi, și printr-însul pe Faraon cu toată oas-
tea l-au înecat, cântare de biruință să-i cân-
tăm, că s-au proslăvit.

Întru noianul relelor, și în viforul patimilor
înviforându-mă Curată cinstită, chem liniștea
ta, mântuiește-mă, că ești adăpostirea credin-
cioșilor.

Mai înainte curățindu-ți-se sufletul, cu lumina
Dumnezeiescului Duh, în pânțece ai primit
toată raza Tatălui, drept aceea risipește întu-
nericul păcatului meu, Fecioară Curată.

Pe tine cortul cel ceresc, și chivotul cel Sfânt, întru care Hristos au zidit casa sa, și te-au arătat curățitoare, ca pe o mântuire a noastră te mărim.

Tu ești scăparea cea tare a neamului omenesc, zid și acoperământ și liman, și puternică folositoare întru răutățile vieții, prea lăudată de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 3 Irmos:

Întărește Doamne Biserica Ta:

Întru lumina Fiului tău Stăpână, risipește negura greșalelor mele cu rugăciunea ta.

Ca ceea ce ai adâncimea minunilor, și Izvorul tămăduirilor Preacurată, spală toată întinăciunea cea din păcat a sufletului meu.

Negraitei nașterii tale ne închinăm Blagoslovită, chemându-te spre rugăciune: roagă-te să se izbăvească de toată nevoia, cei ce te laudă pe tine Preacurată.

Împlinire a nădejdlor, și Dumnezeiesc acoperământ, folosire, și zid de mântuire, pe tine Maica Cuvântului te-am câștigat, strălucește-

mi Lumina pocăinței.

Peasna 4 Irmos:

Cunscut-am Atotputernice:

Nerușinată curățitoare pe rugăciunea ta Curată Fecioară, toți credincioșii am câștigat.

Pe Dumnezeiescul Cuvânt în pântecel tău negrăit zămislind, naști pe Dumnezeu Mântuitorul neamului nostru.

Zid nebiruit, având acoperământul tău Fecioară, de nevăzuții vrăjmași ne izbăvim.

Pe cei căzuți în păcate, ridică-i Fecioară blagoslovită, că ești nădejdea credincioșilor.

Peasna 5 Irmos:

De noapte mânecă:

Pe tine pururea Fecioară, ceea ce ești puternică sprijineală în ispite, în necazuri și în cumplete păcate, să te aflăm ajutorire în bună vreme.

Pe tine ceea ce ai născut mai presus de fire, pe Ziditorul a toate, și ai rămas Fecioară, puru-

rea te laudă oștile îngerești, de Dumnezeu Născătoare.

Cu izvorul tămăduirilor tale, și cu curgerile minunilor tale, spală-mi spurcăciunea care din păcate s-au lipit de mine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Pe Curățirea sufletelor noastre, în pânțece zămislindu-o Curată, ai născut Mântuirea, celor ce cu dreaptă credință te slăvesc de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 6 Irmos:

Împreună cu Iona strigăm:

Zdrobirile patimilor mele cele cu durere Stăpână, tămăduiește-le cu legătura rugăciunii tale, și-mi dăruiește sănătate.

Tot zămislit fiind în multe necuvioșii, și cu mintea robit în multe păcate, la acoperământul tău năzuiesc, mântuiește-mă.

Toți cu neîndoită credință te rugăm, Preacurată Fecioară, să ne dăruiești deslegare greșalelor, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu.

Ca ceea ce te-ai arătat Căruța Soarelui celui Înțeleghător, cu totul fără prihană, luminează-ne pe noi cei ce dormim în noaptea necunoștinței.

Peasna 7 Irmos:

Celui ce te-ai arătat în rug:

Întru ispite ajutătoare, în primejdii mântuire Stăpână știindu-te, cu credință strigăm: Blagoslovit este Rodul pântecelui tău Preacurată.

Ca ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață de Dumnezeu Născătoare, înviază-mă pe mine cel omorât de cumplite păcate, ca să strig: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Din tine Dumnezeu ieșind, au izbăvit firea din blestem, și au tămăduit durerile tuturor: Blagoslovit este Rodul pântecelui tău Preacurată.

Bucură-te bucuria credincioșilor, și izbăvirea întristării, bucură-te curățitoarea tuturor celor ce strigă cu credință: bine ești cuvântată de Dumnezeu Născătoare, prea Curată prea lăudată.

Peasna 8 Irmos:

Cântarea celor fără de trup:

Îmblânzește pe milostivul Dumnezeu și Cuvântul, de Dumnezeu Născătoare, pentru cei ce cu credință strigă fără tăcere: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Curățire având rugăciunea ta de Dumnezeu Născătoare, noi cei cufundați întru adâncul greșalelor, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe tine scăpare întru primejdii, și împreună oștitoare și folositoare, toți câștigându-te strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Negura cumplitelor valuri mă tulbură, pentru aceasta năzuiesc către limanul rugăciunii tale strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Peasna 9 Irmos:

Pe tine rugul cel nears, care te-au văzut Moisi, și scară înșuflețită, pe care te-au văzut Iacov, și Ușă cerească prin care au trecut însuși

**Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări Maică
preacurată te mărim.**

**Stăpână ceea ce ai mulțime de milostiviri, și
bogate îndurări, tămăduiește-mi patimile și
ranele, și durerile trupului, ca după datorie să
te slăvesc.**

**Pe tine ceea ce ai zămislit în pânțece pe Cu-
vântul Tatălui, și l-ai născut mai presus de fi-
re, și Fecioară ai rămas Preacurată, cu mulțu-
mită te slăvesc grăind: Bucură-te ajutătoarea
păcătoșilor.**

**Singură ești nerătăcită povățuitoarea credin-
cioșilor, și cale de mântuire, care duce drept
către Împărăția cea cu adevărat cerească, Cu-
rată nădejdea sufletelor noastre.**

**Tu ai lucrat nouă Spicul cel Ceresc, ceea ce ești
cu totul fără prihană, și te rogi de-a pururea și
mântuiești din necazuri și din primejdii, și dai
curățire păcatelor tuturor celor ce te laudăm
pe tine.**

Canonul Vineri glasul 2

Peasna 1 Irmos:

Veniți popoare:

Pe mine cel ce cu bună credință, cu sufletul și cu gura, te mărturisesc pe tine chiar de Dumnezeu Născătoare Curată, și fără prihană, de primejdii cumplite, și de boale și de greșale, acum mântuiește-mă.

Tot adâncul Darurilor întru tine l-am cunoscut învistierit. Pentru aceasta alergând cu osârdie la Dumnezeiescul tău acoperământ ne mântuim.

Pentru noi cei ce te lăudăm pe tine Prea curată, roagă pe Cel ce s-au întrupat din curate, și cinstitele tale sângiuri, ca să ne izbăvim de greșale și de ispite cumplite.

Toți credincioșii te-am câștigat laudă, scăpare, și întărire, și bucurie, și sufletelor mântuire, și zid, ceea ce ești de Dumnezeu cu Daruri dăruită.

Peasna 3 Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine Doamne:

Cu rugăciunile tale Curată, pe Dumnezeu pe carele ai născut, fă-l milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău, și cu credință se închină nașterii tale.

Ascultă Fecioară graiurile sufletului meu, care ți le aduc din adâncul inimii mele, și mă mântuiește Prea lăudată de patimi și de primejdii.

Toată viața mea chivernisește-o Fecioară, nădejdea și folositoarea mea, și mă izbăvește de ispite și de cumplinele primejdii, Mireasă a lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, ceea ce în brațe ai purtat pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea Ipostatică, roagă-te acum pentru noi, ca să ne izbăvim din necunoștință și din împietrire.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit Dumnezeirea Ta.

De ranele sufletului meu, și de boalele trupu-

lui, dăruiește-mi dezlegare, Stăpână ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

Pe mine cel vânturat de patimi și de gânduri, de întreitele valuri ale vieții, cu nădejdea și cu credința întemeiază-mă Fecioară.

Din înconjurare izbăvește-mă Maica lui Dumnezeu, și de vifor, și de primejdii, cu rugăciunile tale, ceea ce una ești prea laudată.

Pe mine cel învăluit de valurile lumești răpește-mă Fecioară, la limanul tău îndreptându-mă.

Peasna 5 Irmos:

Dătătorule de lumină:

Armă nebiruită împotriva a multe feluri de ispite avându-te, de toată supărarea vrăjmașilor, arătat ne izbăvim, noi cei ce de-a pururea de Dumnezeu Născătoare te știm.

Ceea ce ești mai presus decât Heruvimii, pe Plinirea Legii ai născut, pe Unul Născut Fiul lui Dumnezeu, cel ce s-au întrupat din tine, pe carele roagă-l pentru robii tăi.

**Preacurată, ceea ce ai purtat în brațele tale pe
Făcătorul tuturor, pe Acesta, cu rugăciunile
tale, fă-l milostiv nouă, celor ce din inimă
acum la tine scăpăm.**

**Din strâmtorare, și din sufletul meu cel cu du-
rere, rugăciune aduc eu ticălosul, ție uneia ce-
leia ce ai născut pe Cuvântul cel pricinuitor de
îndurări, milostivindu-te mântuiește-mă.**

Peasna 6 Irmos:

Întru adâncul păcatelor:

**Liman de mântuire cunoscându-te Stăpână, și
înotând eu în marea vieții cea cu multe griji, te
chem pe tine, ca să fii îndreptătoare sufletului
meu.**

**Îmbrăcatu-m-am cu haina nebuniei mele ne-
căjit fiind, ci o, Maică pururea Fecioară, care
ai născut pe Dumnezeu, dă-mi veșmântul bu-
curiei.**

**Din petrecerea cea sfințită am căzut mâhnin-
du-mă ticălosul, ci mă întoarce binecuvântată
Stăpână, la Poruncile Fiului tău îndreptându-
mă.**

Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Milostiv, carele cu sângele lui au izbăvit din stricăciune pe oameni, învrednicește-mă Dumnezeieștii milostiviri.

Peasna 7 Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deir:

Pe Cruce pironindu-se, Cel ce s-au întrupat din tine de Dumnezeu Născătoare, au rupt zapisul lui Adam, pe carele acum roagă-l Fecioară, ca să se izbăvească de toată răutatea, cei ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Nădejde bună, și folositoare înfricoșată ești Stăpână, și acum te rugăm, ca să dăruiești Noianul milosotivirii, tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine, și Fiului tău strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

De întunericul cel cumplit al vieții sunt ținut, și pe cel ce împreună s-ar scârbi, și împreună ar pătimi durere nu am cunoscut, cu strălucirea ta Fecioară, risipește-mi negura greșalelor, și strălucește-mă ca să cânt: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Haina cea frumoasă a poruncilor celor de mântuire, în care prin Botez m-am îmbrăcat, o am negrit cu lenea eu ticălosul, ci acum alerg la tine Fecioară, cerând ca iarăși să mă îmbrac prin tine în haina curăției.

Adam cel dintâi, căzând din viața cea nestricăcioasă, s-au mântuit Preacurată prin nașterea ta, și pe mine acum, carele sunt ținut de boală, însănătoșează-mă Fecioară și mă mântuiește, învrednicindu-mă a-ți cânta: Bine ești cuvântată Prea curată, ceea ce pe Dumnezeu cu trup l-ai născut.

Peasna 8 Irmos:

Pe Dumnezeu cel ce s-au pogorât în cuptorul cel cu foc la coconii evreiești cu putere Dumnezeiască și s-au arătat: tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Slăbește-mi-se acum mintea, întru adâncurile necinstirii căzând, cât de aicea cu multe feluri de rele m-am pătruns, ci tu Fecioară tămăduiește-mă, și cu Lumina nepătimirii îmbracă-mă.

Turn de tărie și temei, și păzitoare și folositoa-

re agonisindu-te toți ne mântuim acum, lăudând nașterea ta Preacurată, și prea înălțându-o întru toți vecii.

Al nemuririi Izvor prea limpede, te știm pe tine de Dumnezeu Născătoare, ca pe ceea ce ai născut pe Cuvântul Tatălui celui fără de moarte, pe toți cei ce-l prea înalță pe El întru toți vecii.

Izvor de tămăduiri pururea izvorăști nouă credincioșilor Fecioară, al căruia Darul îndesulat luând, lăudăm nașterea ta Preacurată, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9 irmos

Pe Dumnezeu Cuvântul:

De Dumnezeu fericită Fecioară, toată nădejdea mea spre tine îmi pun cu osârdie, mântuiește-mă Maica Vieții celei adevărate, și te roagă Preacurată să mă satur de desfătarea cea pururea vecuitoare, eu cel ce cu credință și cu dragoste întru cântări te măresc.

Arătându-te Fecioară, luminează întunericul sufletului meu, cu strălucirile cele fără de materie ale luminii tale, ceea ce ești Ușa Dum-

**nezeiești Lumini, și mă învrednicește Curată,
ca să mă satur de veșnica desfătare, eu cel ce
cu credință și cu dragoste întru cântări te
măresc.**

**Pe cei bolnavi cu sufletul și cu trupul, și căzuți
în patimi cumplite, văzându-i Stăpână, tămă-
duiește-i cu milostivirea ta, și-i slobozește a-
cum din întristările ce-i supără, ca toți cu lau-
de neîncetat să te mărim.**

**În pânțele tale sălășluindu-se Fiul, pe Carele
mai înainte de veci, din pânțele Tatăl l-au
născut, Om desăvârșit s-au făcut, și izvor de
Daruri pe tine Maica lui Dumnezeu te-au ară-
tat, nouă celor ce ne închinăm cu credință
nașterii tale celei negrăite.**

Canonul Vineri glasul 3

Ceea ce ești Norul Luminii celei neapuse, blagoslovită Marie de Dumnezeu dăruită Fecioară, strălucește-mi lumina pocăinței, mie celui ce sunt ținut nebunește întru întunericul păcatelor, și mă izbăvește cu rugăciunile tale de focul gheenei, și de întunericul cel neluminat, și părtaș zilei celei neînserate mă arată, pe mine cel ce scap sub acoperământul tău Preacurată.

Ceea ce ai născut pe Voitorul milei, prea milostivă Fecioară, pe dânsul roagă-l ca să miluiască smeritul meu suflet, cel alunecat întru adâncul pierzării, chiar prin ispitele vrăjmașului. Deci să nu te scârbești acum de rugăciunea mea, prea Curată, nici să întorci de către robul tău milele tale cele nemăsurate, pentru îndurarea ta cea nemăsurată.

Cela ce în Edem au amăgit pe Adam ca să calce porunca lui Dumnezeu, acela și pe mine m-au înșelat, ca din calea cea dreaptă abătându-mă, în cea neumblată m-au aruncat, în groapa a multor păcate, și se fălește vicleanul văzându-

mă căzut de tot. Ci cu sabia rugăciunilor tale Fecioară, omoară-l pe dânsul, și din cursele lui mă izbăvește, ca o Milostivă.

Peasna 1 Irmos:

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-au umblat oarecând Soarele, căci ca un zid s-au închegat apa de amândouă părțile, poporului celui ce au trecut marea pedestru, și cu plăcere lui Dumnezeu au cântat: să cântăm Domnului, că cu slavă s-au proslăvit.

Norul cel înțeleghător al Razei celei cerești, răsărind razele pocăinței, nouă tuturor ne-au strălucit lumină, una Curata de Dumnezeu Născătoarea, și Acoperământul sufletelor noastre.

Grabnică scăpare și întărire, Zid și turn și tare Liman, avându-te pe tine Maica lui Dumnezeu, noi carii ne clătim în noianul relelor și în ne cazuri, pururea ne izbăvim de primejdii.

Bucură-te sălașul Slavei celei negrăite, **B**ucură-te Lăcașul Soarelui celui înțeleghător, **B**ucură-te Odorul Fecioriei, **B**ucură-te Dumnezeiască Căruță a Dumnezeirii Cuvântului, **B**ucu-

ră-te Hrănitoarea Vieții a tuturor.

Bucură-te pierderea dracilor, Bucură-te fiica lui Adam, care cu adevărat ai înflorit Floarea cea nevestejită; Bucură-te slava robilor tăi; Bucură-te cea cu totul fără prihană; Bucură-te dezlegarea răutăților, Bucură-te Dar de la Dumnezeu dăruit lumii; Bucură-te Cinstită, mântuirea celor ce se roagă ție; Bucură-te Stăpână, slava celor ce te slăvesc pe tine.

Peasna 3 Irmos:

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește Doamne Biserica Ta, care o ai câștigat cu scump sângele Tău.

Mielușea neîntinată și Fecioară, care ai născut pe Mielul cel ce ridică toată boala, de Dumnezeu Născătoare mântuiește turma ta.

Tu rodind pe Strugurul cel ceresc, și umplând paharul pocăinței, păcătoșilor iertare ai lucrat.

Cei ce înotăm în noianul păcatelor, și ne afundăm în sărătura greșalelor, năzuim la dulceața rugăciunilor tale.

Peasna 4 Irmos:

Acoperit-au Cerurile Bunătatea Ta Hristoase, că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din nestricata Maică, în Biserica Slavei Tale Te-ai arătat ca un Prunc în brațe purtat, și s-au umplut toate de a ta laudă.

Ceea ce singură prin cuvânt ai născut cu trup pe Cuvântul, Curată, rugămu-ne, izbăvește de cursele vrăjmașilor sufletele noastre.

Arată spre mine îndurarea ta cea mult milostivă, că tu ai fost Maică a Milostivului tuturor.

Pe mine cel ce mă rătăcesc în noaptea păcatului, luminează-mă pururea Fecioară, ca cea ce ai născut pe Luminătorul.

Pentru robii tăi roagă pe Stăpânul tuturor, și-L îmblânzește, ceea ce ești folositoarea lumii.

Peasna 5 Irmos:

Dacă au văzut Isaia cu închipuire pe Dumnezeu pe scaun prea înalt, de Îngerii Slavei înconjurat, o, ticălosul de eu! a strigat, "că mai înainte văzui pe Dumnezeu întrupat, Cea ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată."

Din toată groaza și răutatea oamenilor mântuiește-ne pe noi Preasfântă Fecioară, că pe tine toți te avem acoperământ, și caldă folositoare, și întru tine îndrăznind, la Cel născut din tine cădem totdeauna, pe Carele roagă-l să ne izbăvească pe noi de toată înconjurarea.

Puterii Celui Preaînalt umbrind pânțelele tău prea Curată, l-au arătat încăpere Dumnezeului celui neîncăput, și pe tine Maică a Vieții, și mântuire a noastră a tuturor.

Izvor Dumnezeiesc al mântuirii mele agonisindu-te, să nu mă înece viforul cel rău, nici să mă înghită adâncul păcatului, Sfântă Stăpână.

Brazda fecioriei, pământul cel nearat, te-ai arătat lumii pururea Fecioară, din care cu negrait cuvânt s-au născut Lucrător, Ziditorul nostru.

Peasna 6 Irmos:

Strigat-au ție văzând bătrânul, cu ochii mântuirea, care au venit popoarelor de la Dumnezeu, Hristoase Tu ești Dumnezeul meu.

Lucrurile mele mi-au făcut judecată de osândă Stăpâne, ci Tu pironindu-te pe lemnul Crucii,

ai pricinuit bogăția îndreptării.

Toată negura păcatului se șterge cu rugăciunea ta, că strălucind din tine Lumina cea fără de ani Hristos, au risipit întunericul greșalelor.

Spre tine prea bună am pus nădejdea mea, și aștept Darul tău cel curățitor, de la Cel ce s-au născut din tine, prin carele mântuiește-mă Preasfântă Fecioară.

Peasna 7 Irmos:

Pe Tine cela ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu te-au cuvântat, și în Fecioară nestricată Te-ai sălășluit, pe Dumnezeu Cuvântul lăudăm, cu bună credință cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Cu cinstit Sângele tău Doamne, zidirea ai curățit, de stăpânirea necuraților draci, pentru aceea mă rog ție, și pe mine pentru sfintele tale Patimi, izbăvește-mă din robia necuratelor duhuri, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii tale, și mă mântuiește.

Din tine Maică Fecioară răsărind Soarele cel prea luminos, și luminând inimile noastre, a

cânta ne învață: Bine este cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Zidirea se luminează cu zămislirea ta cea fără de sămânță, și mărește nașterea ta, și o slăvește pe ea, cântând cu credință: Bine este cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Ziditorul a toate, și Domnul cel mai presus de Dumnezeire, luând chipul nostru din tine prea lăudată, și îndumnezeindu-l, întru înălțime șade cu Tatăl, și cu Dumnezeiescul Duh.

Peasna 8 Irmos:

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credință, și de văpaie fiind nevătămați, dumnezeiească cântare au cântat: Bindecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pe Cruce lucrând mântuirea noastră Fiul tău Fecioară, ne îndeamnă a striga: Bindecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Vrăjmașul se ispitește a mă înghiți cu păcatele, ci tu de Dumnezeu Născătoare, scoate-mă și

mă izbăvește din tirănia lui, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Cumplita noapte a păcatelor mă acopere Fecioară prea Curată, că nu am candela care să lumineze sufletul meu, cu untuldelemn al facerii de bine, ci tu, Dumnezeiească Mireasă, cu veșmânt luminat al pocăinței mă îmbracă, cu fecioarele înțelepte purtând făclie.

Peasna 9 Irmos:

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii: toată partea bărbătească ce deschide pântecul, Sfânt lui Dumnezeu este: Deci pe Cuvântul cel întâi născut, Fiul Tatălui celui fără de început, cel ce s-au făcut întâi născut din Maică fără ispită bărbătească, îl mărim.

Sufletul meu cel cu cumplite păcate tot pătruns, și carele cu nevindecată durere bolește, cu oblojeala rugăciunii tale, Curată Fecioară Maică, sănătate dăruiește-i.

Bucură-te dumnezeiască casă însuflețită a Slavei Domnului, Bucură-te Armă gândită a pocăinței, Bucură-te Ușă, prin care noi păcătoșii pururea ne mântuim.

Vezi Dumnezeiască Mireasă suspinurile inimii mele celei zdrobite, și primește Curată Fecioară Marie ridicarea mâinilor mele, ca o iubitoare de bine, și nu mă lepăda pe mine ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să laud și să măresc pe Fiul tău și Dumnezeu Cuvântul întrupat, cel ce au mărit neamul nostru.

Pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt să-l lăudăm credincioșii, întru o Dumnezeire neamestecată, unei Începătorii și unei slave, cu Dumnezeiască cuviință închinându-ne cu blagocestie, cu pravoslavnică credință strigăm: Pomeni-te-ne și pe noi Doamne întru Împărăția Ta.

Canonul Vineri glasul 4

În patul lenevirii zac Preacurată, și cu lene îmi petrec viața, și mă tem de vremea sfârșitului meu, de Dumnezeu Născătoare, nu cumva șarpele cel viclean să smulgă smeritul meu suflet, ca un leu fără de milă. Pentru aceea, cu bună-tatea ta, mai înainte de sfârșit apucând înainte, ridică-mă spre pocăință.

Peasna 1 Irmos:

Deschide-voi gura mea...

Cela ce este cu firea nezidit, și cu Părintele de-a pururea vecuitor și mai presus de ani, și mai înainte de veci, din tine Stăpână zidit și sub vreme se face ca un om, ca să mântuiască pe om.

Tu una Dumnezeiască Mireasă, pe Cela ce șade întru cele înalte L-ai ținut în brațe, făcându-se trup. Că tu ai fost din toți vecii încăpere vrednică Stăpânitorului a toate.

Veniți toți să laudăm pe Preacurata Maria, ca

pe ceea ce însăși au născut pe Hristos Domnul, carele au înnoit firea omenească, și au rămas Fecioară nestricată.

Peasna 3 Irmos:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu...

Cela ce m-au zidit dintâi din țărână pe mine omul, Acela se zidește pentru mine în pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, cădere cea de demult îndreptându-o.

Stăpânirea morții, și hotărârea blestemului celui de demult o ai stricat, de Dumnezeu Născătoare zămislind viața. Drept aceea cinstim prea Curată, nașterea ta.

Pe tine Maica lui Dumnezeu tare părtinitoare te-am câștigat, spre tine puind nădejdlile ne mântuim, și către tine năzuind, ne păzim.

Pe tine ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul (cu trup) te slăvim de Dumnezeu Născătoare, potrivit numire celui născut al tău, și chemare asemănată, Preacurată Stăpână.

Peasna 4 Irmos:

Dumnezeiescul sfat cel neurmat al Celui Prea

înalt, al întrupării Tale celei din Fecioară proorocul Avacum înțelegându-l a strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Înfrumusețatu-te-ai mai mult decât buna cuviință a Îngerilor, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lor și Domnul, întrupat din prea curatele tale sânziuri Fecioară, pe cel ce mântuiește pe toți cei ce-L slăvesc pe Dânsul.

Fiind clătit de năpădirile dracilor, și împins în prăpastia piericiunii, milostivește-te Stăpână și mă întărește pe Piatra Bunătăților, și sfaturile vrăjmașilor risipindu-le, învredniceștemă a face poruncile lui Iisus Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să aflu iertare în Ziua Judecății.

În tâlharii cei ucigători de suflet am căzut, ceea ce ești cu totul fără prihană, și m-am dezbrăcat de haina cea nestricăcioasă a strălucirii celei de sus, prin năvălirile acestora, și de dânsii fără de milă m-am rănit, și m-am aruncat în locul vătămării mai mort, ci apucă înainte, și tinde mâna ta, și mă ridică rogu-mă.

Sfânta de Dumnezeu Născătoarea, Cortul cel neîntinat, Ușa Luminii, Masa și năstrapa cea

cu totul de aur, muntele cel netăiat și cu umbră deasă, care au încăput pe Ziditorul, se fericește.

Curgerilor Darurilor tale și Izvorul tămăduirilor, și împărțirile Bogăției celei Dumnezeiești se împărțesc din mâna cea începătoare de viață a Atotțiitorului, ce s-au născut din pânțele tău, Mireasă Dumnezeiască.

Lepădând toată întinăciunea mâncării celei dintâi, să ne hrănim cu Pâinea vieții cea din Cer, care au răsărit din pământul Fecioara, pe carea ca pe o pricinuitoare a bunătăților, să o laudăm.

Peasna 5 Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască slava ta, că tu Fecioară care nu știi de nuntă, ai avut în pânțele pe Dumnezeu Cel ce este peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește mântuire tuturor celor ce te laudă pe tine.

Din tine de Dumnezeu Născătoare Stăpână răsărind Soarele cel gândit, razele cele strălucitoare ale Dumnezeirii sale peste toți le-au întins, pentru aceasta toți te slăvim.

Adevărat Dumnezeu născând nouă cu trup, pe unul născut al Tatălui, de Dumnezeu Născătoare Preacurată te numim, și glasul cel potrivit alcătuim nașterii tale.

De o fire și de un Chip fiind cu Tatăl, Fiul cel unul născut de voie s-au făcut de un neam cu oamenii, întrupându-Se cel Înalt din pântecul tău Maică Fecioară.

Peasna 6 Irmos:

De Dumnezeu cugetătorii, săvârșind acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile slăvind pe Hristos cel ce s-au născut dintr-însa.

Fecioară cu totul fără prihană de Dumnezeu Născătoare, care cu nașterea ta toată firea ce s-au fost înecat o ai mântuit, fii mie acum liman, celui ce înot întru adâncul răutăților.

Aflându-te pe tine lăcaș curat al curăției, în pântecul tău Fecioară s-au sălășluit Stăpânul cel curat vrând să curățească frământarea pământurilor.

Cer ai făcut pe firea cea pământească a oame-

nilor, ceea ce ești cu totul fără prihană, și stricată fiind, o ai înnoit, pentru aceasta cu neîncetate glasuri te laudăm.

Zămislit-ai în pânțece Maica lui Dumnezeu, pe Cuvântul cel fără de început, carele s-au făcut Om pentru noi oamenii, fără de schimbare precum suntem noi, în două firi cunoscut.

Peasna 7 Irmos:

N-au slujit zidirii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Ziditorului, și îngrozirea focului bărbătește călcându-o, se bucurau cântând: Cea ce ești prea laudat, Domnul Părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cuvântul cel ce este întru început, sălășluindu-se în pânțelele tău Fecioară s-au întrupat, și pe noi cei robiți ne-au chemat iubitorul de oameni Domnul, Dumnezeul Părinților cel bine-cuvântat.

Ușă gândită te-ai arătat, dumnezeiască Mireasă, a Soarelui celui de sus, care din tine s-au arătat oamenilor pe pământ, mai presus de cuvânt și de cuget, a Dumnezeului Părinților Celui bine cuvântat.

Înfrumusețată cu fapte bune, ai stătut de-a dreapta Împăratului tuturor, Celu ce s-au întrupat din sângiurile tale nenuntită Fecioară, nîncetat rugându-te să ne izbăvim din toată nevoia.

Cu îndrăzneala ta cea de Maică, rupe lanțurile greșalelor, ale celor ce cu pravoslavie și cu credință cântă Fecioară celui născut al tău: prea laudate Domne Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor...

Neapropiat fiind ca un Ziditor, de toate cetele cele mai înalte, au locuit în pântecel tău Fecioară, păzindu-te nearsă, și după Naștere nestricată, căruia acum strigăm: tineri laudați-l, preoți bine cuvântați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Curată fiind de prihane și de întinăciuni, și lăcaș a toată sfîntenia, ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, carele pe toți sfîntește, și cu Tatăl fără de început este. Pentru aceasta pe tine Fecioară te laudăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Cu gura și cu mintea de Dumnezeu Născătoare cunoscându-te te mărturisim, ca ceea ce ești cu totul fără prihană, că ai născut prea Curată pe Hristos Făcătorul și Domnul și Împăratul, îmbrăcat cu trup. Pentru aceea te laudăm Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe tine chivotul cel preasfânt și umbrit de Dumnezeiescul Duh, ceea ce pe Cuvântul cel mai înainte de veci și pururea vecuitor, carele pentru negrăita milostivire s-au făcut om, L-ai născut, te laudăm de Dumnezeu Născătoare, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Tot neamul omenesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască Firea Minților celor fără de trup, cinstind sfințita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te prea fericită Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Luminează Preacurată pe cei ce cu dragoste te laudă și te măresc, dezleagă întunericul patimilor noastre Fecioară, încetează viforul, și smintelile celui viclean gonește-le din mijloc, pe poporul agarenilor supune-l binecredincio-

șilor creștini, cu rugăciunile tale.

Pe cărbunele cel gândit Dumnezeiască Mirea-să, pe carele l-au văzut Isaia, îl porți în brațe Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cu chipul nostru unindu-se, și mântuire lumii strălucind: pentru aceasta toți te mărim.

Semnele nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, de departe pentru acelea cu taină învățându-se, și prin însuflarea Dumnezeiescului Duh, cu mare glas le-au propovăduit lumii: de ale căroră împliniri acum ne minunăm.

Frumos cu podoaba și mai strălucit decât toți este Rodul pântecelui tău, că tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare ai născut pe Dumnezeu întrupat, carele s-au arătat ca să mântuiască pe om. Pentru aceasta toți te mărim.

Dar și bici de pedeapsă, pe vrăjmașul spre folos l-ai dat mie Îndurate, că răutatea lui îmi ajută mie cu voire nu bună spre bine, și eu nu năzuiesc la Tine prin rugăciune de mulțumită. Doamne mai înainte până nu pier desăvârșit, mântuiește-mă.

Canonul Vineri glasul 5

Peasna 1 Irmos:

Să cântăm Domnului:

Ceea ce ești ușa milei celei neapropiate cu totul fără prihană, ușile pocăinței deschide-le sufletului meu, și-i dă intrarea bucuriei celei de acolo și a frumuseții.

Avându-te pe tine Născătoare de Dumnezeu folositoare nebiruită, și zid neînfrânt, și acoperământ nesurpat, m-am izbăvit de șarpele cel amăgitor, carele căuta de demult să mă înghită pe mine cumplit.

Să nu mă dezgolești pe mine de Dumnezeiescul tău acoperământ, nici să mă arăți deșert de Darul tău Doamne, nici să mă lepezi rușinat: ci-mi dă mie mila ta.

Potolește durerea cea nesuferită a inimii mele, celei dosădite și necăjite Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește Maica lui Dumnezeu strălucirea spăseniei cea Dumnezeiască, și

mântuire.

Peasna 3 Irmos:

Întăritu-s-au inima mea:

Scăparea lumii tu ești Preacurată: și tot carele aleargă la tine cu gând călduros, se izbăvește de nevoi: pentru aceasta pe mine cel ce alerg la acoperământul tău, mă izbăvește de toată mâhnirea cea cumplită.

Ceea ce ești una sprijineala tuturor pământenilor, tu mă sprijinește după mila ta, Stăpâna lumii cea bună, și mă păzește cu Dumnezeiască cercetarea puterii tale: că ai putere nebiruită.

Cu puterea ta din mâna luptătorului, și din tirănia lui mă apucă Stăpâna lumii cea bună, ca nu biruindu-mă să mă apuce, și să mă soarbă, și la pierderea muncii veșnice să mă aducă.

Cu frică și cu cutremur căzând strig către tine Născătoare de Dumnezeu tu-mi fii mie ajutoare Stăpâna lumii cea bună în ceasul morții, când voi vrea să fac răspunsuri de cele ce am făcut în viață.

Peasna 4 Irmos:

Dumnezeiasca ta cunoștință:

Ceea ce covârșești pe toți cei născuți, ca ceea ce ai purtat în pântecul tău pe Stăpânul și Dumnezeu pe cel ce este mai presus decât toți oamenii, milostivește-te spre mine cel greșit.

Mișcările trupului meu și poftele stinge-le cu ploile rugăciunilor tale și făclia sufletului meu cea stinsă o aprinde cu focul dragostei celei Dumnezeiești Preacurată.

Ceea ce ești tăria celor neputincioși, cu totul fără prihană, nădejdea celor deznădăjduiți, mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită, prin care să aflu iertare.

Pe tine zid și întărire Stăpână, pe tine folositoare nemincinoasă, pe tine turn nebiruit al credincioșilor pururea agonisindu-te, mă nădăjduiesc a dobândi prin tine mântuire.

Peasna 5 Irmos:

Mâncând strigăm către tine: Doamne mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Cine va rupe mie zăpăsul greșalelor, și al păcatelor celor nemăsurate Curată, de nu vei apuca tu înainte și să-mi dai izbăvire.

Venit-am într-o desnădăjduire din nepricepere multă, socotind mulțimea răutăților mele Fecioară. Pentru aceasta strig către tine: miluiește-mă și mă mântuiește.

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu Celui ce au săvârșit toate numai cu vrerea, izbăvește-mă de pedeapsa cea veșnică pe mine robul tău.

Având luminată lauda fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu neîncetat te lauzi mai presus Preacurată. Pentru aceasta cu Gavriil, bucură-te, aducem ție.

Peasna 6 Irmos:

Valul cel învăluit:

Ceea ce ai născut Viața cea Înființată Stăpână Curată apucă-mă din moartea cea înțelegătoare, și vieții celei veșnice mă învrednicește.

Pe tine cea neasemănată adevărat într-o fru-

mușețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână Mi-reasă Dumnezeiască, izbăvește-mă de toată răutatea cea grozavă.

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine ceea ce ești Bună. Pentru aceasta către tine cad și strig ție: nu te depărta de la robul tău, Preacurată.

Amăgitorul făcătorilor de rele, mintea mea cu desfătări pururea o tulbură, Stăpână ajută-mi, apucându-mă pe mine din vicleșugul lui.

Peasna 7 Irmos:

Cel prea înălțat:

O, de Dumnezeu fericită, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu, și dăruiește-mi liniștea mântuirii, și veselie vieții.

Ceea ce ești ușă neumblată, cu cuvintele deșertăciunii ușile mi-am închis: prin care mi-au venit mie moartea și pierzarea pentru păcat.

Izvorât-au cel născut al tău râurile nestricăciunii: ci cu rugăciunile tale, izvorăște gătindu-mi și mie bogăția Milostivirii lui cea nemăsu-

rată.

Izbăvește-mă pe mine Preacurată de tot necazul, de asuprelile vieții, de dosăzi și de nevoi, și de boale și de primejdii, și de clevetirea cea cumplită.

Peasna 8 Irmos:

Ție Făcătorului a toate:

Întru ispite să te aflui pe tine folositoare, în ne cazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdii liman de mântuire, și întru toată întristarea mângâiere Curată.

Vezi credința mea Fecioară curată, vezi dorul mea care am către tine, vezi dragostea sufletului meu cea Dumnezeiască, și-mi dă mie înmulțit Darul tău.

Lumina cea înțelegătoare tu în pânțece o ai născut luminează-mi ochii inimii mele, dezleagă întunericul datoriilor mele, și negura patimilor o risipește.

Ceea ce ai născut Mântuirea cea mai presus de minte, și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară dă-mi Dumnezeiască mântuire,

necazul de păcate potolindu-mi.

Peasna 9 Irmos:

Isaie dănuiește Fecioara a avut în pânțece și a născut pe Emanuil, pe Dumnezeu și omul. Răsăritul este numele lui, pe carele mărimdu-l cu oștile cerești, pe Fecioara o ferim.

Cu dureri multe fiind înconjurat, genunchile îmi plec către tine Curată, cu fața la pământ cad ca un ticălos, lăcrimând strig către tine: izbăvește-mă de cei ce caută să mă piardă, ceea ce ești bună, și răsăritul mângâierii să mi se arate.

Puterea desnădăjduirii dintru mine se întărește, din buze spurcate ce cântare este ție? Și de la cei ce au inimă sângerată, ce primire; ci minunează spre cei ticăloși milele tale.

Schimbatu-m-am de necazuri, negritu-mi-s-au mintea și ochiul, înconjurat-au viața mea durere cumplită, pentru acestea mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată, de care mă izbăvește durerile schimbându-mi.

Roagă neîncetat Curată pe Cel ce au ieșit din coapsele tale, să izbăvească din înșelăciunea

diavolului, pe cei ce te laudă pe tine Maica lui Dumnezeu.

Traiul vieții mele cel scurt se cheltuiește în răutăți, și întru mulțimea necazurilor și a durerilor. Pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Bucuria tuturor, acestea cu rugăciunile tale cele bine primite, le ușurează.

Canonul Vineri glasul 6

Sufletul meu cel de tot împilat și gârbovit de prea îngreuitata sarcină a greșalelor, îndreptează-l Fecioară, că tu ai născut pe Mântuitorul cel ce îndreptează pe cei surpați, de se pleacă lesne îndrăznirii celei de Maică, și mă rog rupe-mi cu mijlocirea ta zapisul păcatelor, pentru mare mila ta.

Pe mine cel desnădăjduit pentru păcate, și întinat cu fărădelegile, ceta ce am defăimat poruncile lui Dumnezeu, vezi-mă, și să nu mă lepezi de la fața Ta, că tu ești de Dumnezeu Născătoare nădejdea mea, și folosința. Pentru aceea ia aminte la rugăciunile mele, și mă curățește de toată întinăciunea, pentru mare mila ta.

Deschide-mi ușa pocăinței Prea Sfântă, dă-mi izvor de lacrimi, dăruiește-mi umilință și inimă cu întreagă înțelepciune, că pe tine una părtinitoare adevărată te scriu, toată nădejdea mea spre tine o aduc, să nu mă lepezi rușinat, ci mă primește și mă mântuiește Stăpână,

pentru mare mila ta.

Peasna 1 Irmos:

Pe Cela cel au acoperit cu valul mării oarecând pe gonaciul tiran sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuți, iar noi ca fecioarele cântăm Domnului, că cu slavă s-au proslăvit.

Preacurată Fecioară cea cu Daruri dăruită, slăvită Marie, pricinuitoarea bucuriei, pe cântăreții tăi cei dumnezeiești, dăruiește-i cu Dumnezeiești Daruri, ca să înălțăm ție cântare de mulțumită.

O, minune a tainelor tale Maica lui Dumnezeu! Că a fapturilor te-ai arătat Stăpână, purtând în brațe pe Acela, la Carele nu îndrăznesc a căuta cetele îngerilor, pentru aceasta te fericim.

Tot neamul omenesc s-au osândit cu stricăciunea morții, pentru gustarea cea din pom a strămoașei, iar prin tine Preacurată, ca ceea ce ai născut Viața cea nestricăcioasă, iarăși s-au chemat.

Peasna 3 Irmos:

Pe Tine cela ce pe ape ai spânzurat tot pământ-

tul fără ținere, văzându-te zidirea spânzurat în locul căpățânii, cu multă spaimă s-au cupri-ns strigând: Nu este Sfânt fără numai tu Doa-mne iubitorule de oameni.

De demult când prin pofta Dumnezeirii, vrăjmașul amăgindu-mă, din Edem târându-mă pe pământ, m-au sfărâmat Maică a lui Dumnezeu ci Hristos milostivindu-se spre mine, au luat trup din pânțele tale, și iarăși m-au zidit.

Osândirea blestemului celui de demult, Maică a lui Dumnezeu, s-au dezlegat prin mijlocirea ta, că arătându-se Domnul ție ca un prea Bun, toată blagoslovenia din destul tuturor au izvorât prea Curată.

Ușă a Vieții te-ai arătat Fecioară Curată, de demult proorocului Iezechiel, prin care unul Domnul întrupat au trecut, și te-au păzit pe tine iarăși încuiată, precum însuși au știut ca cel Preaînalt.

Peasna 4 Irmos:

Deșertarea Ta cea Dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzându-o Avacum, spăimântându-se au strigat: ”Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-te cu cei din iad ca

un Atotputernic.

Aleasă și preacinstită din toate neamurile singură arătându-te prea Curată, ceea ce ai strălucit cu bunătățile, pe cei ce te măresc pe tine luminează-i cu strălucirea ta.

Pe Dumnezeu Mântuitorul cu trup Fecioară L-ai născut, din prea curatele tale sânziuri, cinstită Maica lui Dumnezeu, carele izbăvește de răutăți pe toți cei ce te laudă prea Curată de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, cu sfințenie îți slujește Dumnezeieștii nașterii tale, firea celor fără de materie, și adunarea oamenilor cu dragoste te laudă, ci cu strălucirea ta, luminează-ne pe noi.

Peasna 5 Irmos:

La Tine mânec, Cel ce pentru milostivirea te-ai deșertat fără schimbare pentru cel căzut, și până la patimă te-ai plecat, Cea ce ești fără patimă Cuvântule al lui Dumnezeu, mântuire dăruiește-mi, Iubitorule de oameni.

Scara ceea ce cu închipuire s-au arătat lui Iacov, înălțată la înălțime, pe cea adevărată

minune a nașterii tale au arătat, dumnezeiască Mireasă: că prin tine cu adevărat, cu Dumnezeiască pogorâre, s-au împreunat cu noi Dumnezeu, și au dăruit viață oamenilor.

Izbăvindu-ne prin tine de Dumnezeu Născătoare de întristarea strămoșească, ne-am umplut de mângâiere, fiindcă ai născut tuturor veselia și bucuria a toată lumea. Pentru aceasta cu totul Lăudată, pe cântăreții tăi, cu rugăciunile tale ferește-i de primejdii.

Cu taină prin chip văzător de Dumnezeu învățându-se Moisi închipuirea ta, au văzut mai înainte rug nearzând de foc, Fecioară cu totul fără prihană, că sălășluindu-se întru tine Ziditorul, nu te-au ars pe tine, ceea ce ești mai înaltă decât toată făpturile, Dumnezeiască Mireasă.

Peasna 6 Irmos:

Prins au fost, dar nu s-au ținut în pântecelul chitului Iona, că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit, și îngropării Te-ai dat, ca dintru o cămară din fiară au ieșit, și au strigat străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit”.

Închipuirile Legii, de Dumnezeu Născătoare, și proorociile proorocilor, aievea te-au arătat pe tine, că vrei să naști lumii pe Izbăvitorul, și Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce în multe feluri și în multe chipuri au făcut bine celor ce cu credință și cu dragoste Stăpână Curată te măresc pe tine.

Pe cei întâi zidiți, carii prin amăgirea vrăjmașului și ucigașului de oameni, oarecând s-au înstrăinat de Dumnezeiasca desfătare a Raiului, una de Dumnezeu Născătoare, iarăși i-ai întors în Rai, născând pe Dumnezeu Mântuitorul, pe Cel ce au răbdat cu Dumnezeiască Putere, răstignire și îngropare.

Cela ce cu Dumnezeiasca Voie, și cu Puterea Sa cea ziditoare, toate dintru ce n-au fost, le-au alcătuit Curată, au ieșit din pântecele tău și Dumnezeu și om, și pe cei ce mai înainte erau întru întunericul necunoștinței, cu Dumnezeieștile străluciri, Stăpână Fecioară, luminat i-au strălucit.

Peasna 7 Irmos:

Negrăită minune, Cela ce au izbăvit în cuptor pe cuvioșii tineri din văpaie, în mormânt se

pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Pe tine cea înfrumusețată, care ai podoabă aurită bine încuviințată, Maică a lui Dumnezeu, te-au iubit Fiul tău și Domnul, spre mântuirea noastră a celor ce strigăm: Blagoslovit este Rodul tău Curată.

Trandafir în mijlocul măcăcinilor, pe tine prea Curată aflându-te Stăpânul, ne-au umplut de ale tale scumpe și frumoase mirosmi, ale Darurilor Duhului, pe cei ce strigăm Lui cu umilință: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Semnele Dumnezeieștii tale nașteri toți Dumnezeieștii prooroci văzându-le, cu bună slăvire striga Curată: Dumnezeu din Fecioară va veni, ca să mântuiască pe cei ce strigă: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8 Irmos:

Spăimântează-te, înfricoșează-te Cerule, și să se clătească temeliile pământului, că iată că se socotește între cei morți Cea ce locuiește întru cele înalte, și în mormânt mic ca un mort

se primește, pe carele tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Lui Daniil celui de Dumnezeu priimit, mai înainte văzută ai fost Munte netăiat, că dintru tine Fecioară s-a tăiat Piatra Hristos, Cel unul Dumnezeu, fără de mână de om, pe carele tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Cu razele strălucirii tale, pe cei ce te cred acum de Dumnezeu Născătoare adevărată Marie, fă-i strălucitori Născătoare de Lumină Curată, că tu Fecioară cort al Luminii te-ai arătat celor ce strigă ție cu credință: Bucură-te bine-cuvântată și prea proslăvită, întru toți vecii.

Nașterea ta Curată, cu cântări pururea o slăvesc Voeivozii celor de sus, și pe tine pururea Fecioară, cu bucurie dimpreună cu noi, ca pe Maica lui Dumnezeu te laudă, pe care tinerii bine te cuvintează, preoții te laudă, popoarele te preaînălță întru toți vecii.

Peasna 9 Irmos:

Nu te tângui Maică, văzându-mă în groapă pe mine Fiul tău, pe carele m-ai zămislit în pân-

tece fără de sămânță, că Mă voi scula, și mă voi proslăvi, și voi înălța în slavă ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, mai presus de fire te-ai arătat nouă pricinuitoare de bucurie și de viață veșnică, născând pe Mântuitorul tuturor. Pe Cella ce arătat au ridicat toată lacrima de la toată fața, și au dăruit tuturor bucurie.

Cântând David strămoșul tău, sicriu mai înainte te-au zis cu închipuire, și Moisi Năstrapă de aur a Manei celei Dumnezeiești, pe tine de Dumnezeu Născătoare, că tu una ai încăput, pe Cella ce este de-a pururea în sânurile cele Părintești, pentru aceea cu laude te slăvim.

Cu adevărat mai înaltă ești decât toată zidirea Stăpână, că pe Dumnezeu tuturor l-ai născut cu trup. Pentru aceea pe tine te avem partinitoare și nădejde adevărată, și zid tare, nădăjduind prin tine a câștiga mântuire.

Canonul Vineri glasul 7

Înfricoșată și nespusă este cu adevărat, Taina ce s-au lucrat întru tine prea Curată, că pe Cuvântul cel ce este pricina tuturor, întrupându-se prin Duhul Sfânt, mai presus de pricină și de cuvânt l-ai născut, carele au luat trup din tine, neschimbându-și a sa fire. Că împreunându-se amândouă cu stare de sine întru un Ipostas, îndoit cu firea au ieșit, desăvârșit Dumnezeu, și desăvârșit om, pe săvârșirile cele întru amândouă cu însușirile cele lucrătoare arătându-le. Că pătimind pe Cruce cu trupul, fără de patimă același au rămas cu Dumnezeirea. Ca un om murind, au înviat a treia zi ca un Dumnezeu, surpând stăpânirea morții, și izbăvind din stricăciune omenirea. Pe Acesta Maică Dumnezeiească, ca pe Izbăvitorul și Mântuitorul neamului nostru, roagă-l să ne trimită nouă îndurările lui, și mare milă.

Răsărit al Soarelui celui gândit, te-ai făcut Fecioară, carele către apusurile firii noastre au venit. Ci ca ceea ce ai îndrăzneală, pe acesta

roagă-l de Dumnezeu Născătoare, prea Lăudată, ca să slobozească din greșalele cele fără de număr sufletele noastre.

Preasfântă, Ușa lui Dumnezeu, izbăvește-mă din porțile iadului, și-mi arată calea pocăinței, prin care să aflu ușa ce duce la viață. Povățuitoarea a celor rătăciți, păzește neamul oamenilor celor credincioși, și mântuiește sufletele noastre.

Preasfântă Fecioară de Dumnezeu Născătoare, dintru tine s-au născut negrăit Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce este cu adevărat Dumnezeu mai înainte de veci, și om de curând, aceea fiind veșnic, iar aceasta făcându-se pentru noi, că păzește întru sine osebirea amândurora firilor, după una strălucind cu minunile, iar pe alta încredințându-o cu Patimile. Pentru aceea Unul este și același, și ca Cela ce este om moare, și ca Cela ce este Dumnezeu înviază; pe Carele roagă-l Cinstită, ceea ce nu știi de nuntă, să mântuască sufletele noastre.

Ceea ce ești cu totul fără prihană, pleacă urechea ta cea iubitoare de bine, mie celui ce mă rog, și să nu mă lepezi de la fața ta, nici să mă

depărtezi de la ajutorul tău, că vicleanul se sârguiește cu vicleșug să mă piarză, la patimi dobitocești pornește inima mea: ci tu păzeștemă cu totul neîmpărtaşit de a lui vătămare.

Peasna 1 Irmos:

Lui Dumnezeu Celui ce au ajutat lui Moisi în Eghipet de au scos pe Israil, și au scuturat pe Faraon în Marea Roșie, cântare de biruință să-i cântăm, că s-au proslăvit.

Ca o veselie a cântărilor, ca o cântare ce veselește pe Dumnezeu, ca o slavă pentru mulțumită, îți aducem ție Curată aceasta: Bucură-te, că din scârbă ne-ai dăruit nouă bucurie.

Darul milei tale, și puterea Acoperământului tău Feciaoră prea Lăudată, nu le vom tăcea, ci propovăduim acum, că ne-ai mântuit pe noi din cumplete primejdii.

Din multe feluri de ispite și de primejdii izbăvindu-ne, cu rugăciunile tale cele de Maică, prea lăudată, cu o unire și cu căldură, cu glasuri de mulțumită lăudându-te, cântăm ție cântare de biruință.

Cu bunătățile ca cu niște ciucuri de aur fiind aurită prea Curată, și cu Darurile Duhului, ca o Mireasă a Tatălui, fiind înfrumusețată cu adevărat, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 3 Irmos:

Întăritu-s-au prin credință Biserica lui Hristos pentru că neîncetat cu laude strigă cântând: Sfânt ești Doamne, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Preacurată Fecioară dă-ne dezlegare de datoriile noastre, cu rugăciunile tale cele de Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cel ce s-au făcut Om, și pe Cruce s-au răstignit.

Pe mărimea Dumnezeieștii bucurii, ca pe o dăruitoare nouă de întreagă înțelepciune, cu glasuri de mulțumită și cu bună credință să o întâmpinăm, aducând ei: Bucură-te, ca unei folositoare a noastră.

Cei ce ne-am izbăvit prin tine de primejdii, și prin tine am câștigat bucuria, Maică nenunțită, ca pe o dătătoare bună, și pătinitoare slăvită, toți te slăvim.

Izbăvire de greșale și de primejdii, pe rugăciunea ta cea Dumnezeiască avându-o, Maică a lui Hristos Dumnezeu, ca pe o pricinuitoare a bunătăților, toți te laudăm cu credință, și cu glasuri de mulțumită.

Izvorule al bucuriei celei fără de moarte, izvoarăști curgerile bucuriei de tămăduiri, celor ce sunt întru primejdii, și pe toți îi mântuiești, ceea ce ești Curată, ca o de la Dumnezeu neîncetată dătătoare de bunătăți a noastră.

Peasna 4 Irmos:

Auzit-am Doamne, auzul tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile tale și m-am spăimântat, slavă Puterii tale Doamne.

Cei ce ne-am izbăvit din primejdii cu solirile tale Fecioară, bucurându-ne îți aducem această cântare vrednică: Bucură-te Curată.

Ridicat-au asupra noastră multe primejdii păcatele patimilor, ci Dumnezeiescul tău Acoperământ prea Curată, pe noi ne-au izbăvit.

Cântare de mulțumită, cu mâinile sufletului, îți aducem ție Fecioară, săltând cu Dumneze-

ieștile cântări, că din multe necazuri ne-am izbăvit.

Fericiți sunt cu adevărat cei ce te cinstesc pe tine prea Sfântă de Dumnezeu Născătoare, că prin tine de păcat și de necaz ne-am izbăvit.

Peasna 5 Irmos:

Mânecă către tine duhul meu Dumnezeule, pentru că Lumină ești, și poruncile tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Pe biruința păcatului o ai născut Fecioară credincioșilor, și din primejdii și din dureri lumea s-au mântuit. Pentru aceasta și noi Bucură-te strigăm ție, cei ce ne-am izbăvit din necaz

Noi cei cuprinși de multe feluri de ispite, prea Curată Stăpână, și desnădăjduiți pentru mahniciunea și necazul, și cumplita înconjurare, pe tine nădejde de veselie te-am câștigat.

Ca o păzitoare a mântuirii credincioșilor, și a robilor tăi Curată, gonești primejdiile, și îi păzești nevătămați, pentru aceasta noi părtașii

bunătăților tale celor multe, cu cântări îți mulțumim.

Mulțumim ție prea Curată Stăpână, că prin tine ne-am izbăvit din multe păcate, și de neputințe și din dureri, și din cumplite primejdii, ceea ce ești nădejdea cea tare a credincioșilor tăi robi.

Peasna 6 Irmos:

Iona din pântecul iadului au strigat: scoate din stricăciune viața mea, și noi strigăm Ție: Atotputernice Mântuitorule miluiește-ne pe noi.

Limbile îngerești, deplin fiind ele, nu pot a propovădui laudele tale prea Curată, iar noi acum ca niște robi, pe Bucură-te cuvântul lui Gavriil împrumutându-ne, ție ți-l aducem.

Întru adâncul mahniciunii și al înconjurării căzând pentru păcatele noastre, prin tine de Dumnezeu Născătoare Curată ne-am izbăvit din nevoia primejdiilor.

Preacurată, pe toată lumea o ai îndatorit a-ți

mulțumi, și a lăuda, și a slăvi cu bună credință Darul tău, că prin tine de necazuri și de primejdii ne izbăvim.

În noapte și în zi, și întru arătare și întru ascuns, toți năzuim către ajutorul tău, prea Sfântă de Dumnezeu Născătoare, și cu cinste te slăvim.

Peasna 7 Irmos:

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorător de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu lăudându-l și zicând: Cel preainălțat Dumnezeul Părinților și preaslăvit.

Bucură-te cu mulțumită aducem ție Maica lui Dumnezeu, că din toată greutatea cu adevărat prin tine ne-am izbăvit, și cu un glas strigând, întru bucurie și veselie pe tine te mărim.

Sălășluitu-ne-am seara întru plânsul necazurilor celor din năpădirea relelor, dar rugându-ne Fecioară Acoperământului tău celui cu cuviință Dumnezeiască, am aflat bucuria, că tu Curată ne-ai izbăvit pe noi din tot necazul.

Ca o dumnezeiască scăpare, toți câștigând către Dumnezeu acoperământul tău, întru ispite

și în goane, și în păcate, la tine cădem, și prin tine dobândim izbăvire Curată.

Cu duhul și cu gura pururea propovăduim Darul solirii tale Curată, că printr-însul și de ispite și de tirănie, și de necazul cel greu, și de patimi toți ne izbăvim.

Peasna 8 Irmos:

Pe Împăratul slavei Unul cel fără de început, pe carele bine îl cuvintează Puterile Cerurilor, și se cutremură cetele îngerilor, lăudați-l preoți, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Ca cei ce ne-am izbăvit de viforul păcatului, și al patimilor și al ispitelor, prin rugăciunile tale de Dumnezeu Născătoare, cu glas de mulțumită Bucură-te strigăm ție, ca cei ce prin tine, ceea ce ești Bună, ne-am mutat din scârbă întru bucurie.

Întru durerea primejdiilor strigând către tine ceea ce ești bună, nu ne-ai trecut cu vederea, ci rugăciunea noastră cea săracă ascultându-o, ne-ai izbăvit din mare necaz, pentru aceasta cu credință lăudăm solirea ta prea Curată.

Pricina păcatelor și a greșalelor acum au ridi-

cat asupra noastră necazuri de primejdii, și de patimi și ispite sălbatice de la oameni: ci cu Dumnezeuștiile tale rugăciuni de Dumnezeu Născătoare, ne-am izbăvit de vrăjmași cu prea slăvire.

Îndurările Tale Hristoase Dătătorule de bine, neîncetat se trimit peste toți cu adevărat, prin rugăciunile Celeia ce te-au născut pe tine, că întru aceasta dobândim mila ta noi creștinii, Milostive Mântuitorule.

Cetele Sfinților se roagă Fecioară, Stăpânului celui ce au ieșit din pântecetele tău, Carele au arătat pe Cruce acestora calea pătimirii Curată, și cu cântări te slăvesc, ca pe Împărăteasa tuturor.

Peasna 9 Irmos:

Prea lăudată cea mai înaltă decât Cerurile, care fără sămânță ai zămislit pe Cuvântul cel fără de început, și ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat, pentru aceasta toți credincioșii pe tine pururea te mărim.

Bucură-te după vrednicie aducem ție Fecioară, cu glas de stigare, împreună cu îngerul Gavriil, că prin rugăciunile tale de Dumnezeu Născă-

toare, ne izbăvim de multe feluri de ispite.

Bucurie și săltare și veselie Dumnezeiască nouă ni s-au înmulțit de la Dumnezeu: că iată cei ce plângeam cumplit, ne bucurăm prin rugăciunile tale Fecioară neispită de nuntă.

Jertfă de laudă jertfesc ție Fecioară, și cu limba și cu glasul, precum m-am făgăduit, neîncetat dându-ți cântarea cea de mulțumită, prin tine în ziua necazului izbăvindu-mă.

Cu bună credință ne bucurăm împreună de Dumnezeiasca ta naștere prea Curată, Bucurie ne-ai izvorât nouă din necaz și din ispite. Pentru aceasta și noi cu mulțumită ție împlinim cântarea.

O, Treime Sfântă, mântuiește pe robii Tăi cei ce Te laudă, întărește-i cu Puterea Crucii, și pe noi pe toți ne povățuiește a merge către Cetea cea de sus, unde și ducându-ne, să aflăm Mila.

Iubitoare de bine, cea mai sfântă decât Heruvimii, ceea ce ai născut cu trup pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce s-au înălțat cu trupul pe Cruce de voie: pe Acesta roagă-l cu deadinsul pentru toți.

Canonul Vineri glasul 8

Peasna 1 Irmos:

Pe Faraon cel ce se purta în căruțe, l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind Marea, și pe Israil fugătorul cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

A te propovădui pe tine de Dumnezeu Născătoare Curată, aduce ferire și abatere de către tot eresul, că pe Cuvântul lui Dumnezeu cel de-a pururea vecuitor, Cea ce este mai înalt decât toată făptura, făcându-se trup fără schimbare l-ai născut, de Dumnezeu Născătoare.

Ceea ce ai îndrăzneală ca o Maică a lui Dumnezeu, către Cel ce s-au născut din tine, Cuvântul cel unul născut, și împreună cu Tatăl fără de început, și de o Ființă cu Duhul, să nu încetezi rugându-l, ca să mântuiască din primejdii, pe cei ce te slăvesc de Dumnezeu Născătoare.

Pe tine Maica lui Dumnezeu avându-te părți-

nitoare, nu ne vom teme de tabăra vrăjmașilor, care se luptă cu împotrivire cu cei ce slăvesc cu bună credință pe Dumnezeu și Domnul a toate ce s-au întrupat dintru tine, pe Carele roagă-l pentru noi.

Și mintea cerească cu adevărat, nu poate Prea lăudată, a înțelege taina ta cea necuprinsă, pentru că Cel de un scaun cu Tatăl, sălășluindu-se în pântecul tău, bine au voit a se naște dintru tine, cunoscut în două Firi.

Peasna 3 Irmos

Cel ce ai întărit dintru început Cerurile...

Pe mintea mea cea omorâtă, cu Lucrarea Vieții ceea ce s-au arătat lumii dintru tine deșteaptă-o, tămăduindu-mi bubele și semnele păcatului, una de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană.

Zicerile Dumnezeieștilor Prooroci, și prooroeciile acestora, le-ai pecetluit, născând pe Cuvântul carele au grăit printr-înșii și Dumnezeieștile lor grăiri le-au împlinit, una binecuvântată, cu totul fără prihană.

Pe cel mai înainte de veci născut negrăit din

Tatăl, fără ispită de nuntă zămislindu-l în pân-tecele tău Fecioară, l-ai născut nouă, Dumne-zeu și om împreună, în fieștecare Fire desă-vârșit iar nu despărțit.

Sălășluindu-se Dumnezeu în sfântul tău pân-tece, s-au întrupat Maică a lui Dumnezeu, pre-cum au știut, și cu Patimile cele purtătoare de viață ne-au mântuit pe noi. Pentru aceasta Ușă a mântuirii pe tine Fecioară te cunoaștem.

Peasna 4 Irmos:

Tu îmi ești Hristoase Domn:

După Dumnezeu pe tine ceea ce ești cu totul fără prihană te avem părtinitoare, că tu ai fost Maică Făcătorului și Ziditorului Dumnezeu, celui ce au luat chipul nostru, și pe acesta l-au mântuit din stricăciune și din moarte, și cu Dumnezeiasca Sa slavă l-au proslăvit.

Ca ceea ce ești din seminția Împăratului, ai născut nouă pe Cuvântul Dumnezeu, Cea ce toate le stăpânește, carele s-au făcut trup și au rămas neschimbat. Pentru aceasta pe tine

Preasfântă Fecioară, cu adevărat și chiar, de Dumnezeu Născătoare te slăvim.

Pe Dumnezeu cel ce s-au întrupat din tine, carele fără de schimbare au rămas ceea ce au fost, și firește este întocmai cu Tatăl, și cu tine ceea ce L-ai născut s-au făcut de o ființă, roagă-l să dea iertare de greșale și sufletească mântuire celor ce te laudă cu credință.

Surpă acum sprânceana celor ce leapădă închinăciunea cinstitei icoanei tale Fecioară, și a Celui ce s-au întrupat din tine mai presus de minte, și toată lumea o au luminat, și a tuturor sfinților, iar pe cei ce o cinstesc cu credință luminează-i, că tu singură ești prea laudată.

Peasna 5 Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta..

Fără de ispită bărbătească ai zămislit pe Cuvântul cel nescris împrejur cu Firea Dumnezeirii, carele s-au făcut Bărbat pentru noi oamenii, din fecioreștile tale sângiuri zidindu-se, mai presus de cuvânt și de legea firii.

Înfrumusețatu-te-ai Fecioară cu frumusețile prea curatei fecioriei tale, și ai acoperit groză-

via cea cu chip urât a Evei celei dintâi, născând pe Hristos carele dăruiește haina nemuririi, celor ce te cinstesc pe tine.

Adevărată de Dumnezeu Născătoare pe tine toți cunoscându-te, prea Sfântă Stăpână, și pe Cel ce s-au născut din tine, Dumnezeu Cuvântul știindu-l îl propovăduim, în două Ființe, Voitoare însuși Stăpânitoare cunoscându-se, Maică nenuntită.

Noi cei ce te-am câștigat pe tine zid, și cu părtinirea ta suntem păziți, laudându-ne cu Dumnezeiasca ta slavă, te fericism, că tu Preasfântă izvorăști Veselia și Bucuria sufletelor noastre.

Peasna 6 Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule:

Venit-au peste tine cea cu totul fără prihană Duhul cel Lucrător a toate, și întru tine s-au sălășluit Cuvântul lui Dumnezeu, și trup s-au făcut, rămânând negrăit întru neschimbare.

Ca un Chivot însuflețit ai încăput pe Dătătorul de lege, iar ca o Biserică Sfântă ai primit pe Sfântul, carele s-au făcut Om spre facerea de

bine a oamenilor, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Dumnezeu cunoaștem pe Cel ce s-au născut din tine Mireasă a lui Dumnezeu, pe Carele, ca ceea ce ai putere, fă-l milostiv acum, nouă celor ce-ți strigăm cu credință, ca să ni se dăruiască iertare greșalelor, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu:

Iată acum s-au plinit Dumnezeiasca Proorocie, a Dumnezeiescului David că cu adevărat se închină feței tale Curată de Dumnezeu Născătoare, cei ce au câștigat bogăția Darului, și bine cuvintează pe Dumnezeul Părinților noștri.

Acum toate s-au umplut de Lumina cea Dumnezeiască prin tine prea Curată, că tu te-ai arătat Ușă, prin care au vorbit Dumnezeu cu lumea, luminând pe cei ce strigă cu credință: bine este cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Prea Curată, prin Dumnezeiasca naștere a Fecioriei tale, izbăvindu-ne din legăturile morții și din blestemul lui Adam celui întâi zidit, pe

tine cunoscându-te de Dumnezeu Născătoare, strigăm: bine este cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Doamnă Stăpână și de Dumnezeu Născătoare

toți te slăvim, că prin tine Ziditorul luminat au dăruit mântuire la toată firea. Și pentru aceasta cu un glas strigăm: bine este cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Peasna 8 Irmos:

De șapte ori cuptorul:

Prea Curată strălucind cu frumusețile fecioriei, te-ai făcut lăcaș al Luminii celei neapuse, și ai luminat pe toți cei ce din suflet te mărturisesc adevărată de Dumnezeu Născătoare, și strigă: tineri bine cuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați întru toți vecii pe Domnul.

Pe Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de început, și împreună socotit cu Tatăl, Cel ce cu voința cea Părintească pe toate le-au alcătuit dintru neființă, l-ai născut cu cuviință Dumnezeiască, trup făcându-se pentru noi oamenii. Pentru aceea pe tine de Dumnezeu Născătoare cu pra-

voslavie te mărturisim, pe Hristos prea înălțându-l întru toți vecii.

Mai Sfântă te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare cu totul fără prihană, decât cetele îngerilor cele mai presus de lume, că pe Ziditorul și Domnul acestora, L-ai născut din pântec fecioresc, și neispitit de nuntă, în două Ființe fără amestecare fără schimbare, și într-un Ipostas Dumnezeu întrupat.

Preacurată ceea ce mai presus de fire, fără ispită de nuntă ai născut pe Dumnezeu, carele este puternic să facă pe toate cu viață, sufletul meu cel omorât cu greșalele, și stricat cu mușcărilor cele otrăvitoare, înviază-l, ca să strige: tineri bine cuvântați, preoți laudați, popoare prea înălțați întru toți vecii pe Domnul.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul:

Biruitoare a eresurilor cu vitejie arată pe cinstita Biserică, pe care Hristos Fiul tău, ca un Bun o au agonisit cu scumpul său sânge, ceea ce ești cu daruri dăruită, și ne mântuiește Stăpână din primejdii, și din patimile care ne stăpânesc pe noi.

Pe
cei

noi

lepădați din petrecerea cea cereas-că, și căzuți cu ticăloșie în moarte, făcându-te Preacurată Maică a Izbăvitorului, iarăși ne-ai chemat înapoi, și ne-ai învrednicit să ne întoarcem iarăși la moștenirea cea veche. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare pe tine neîncetat te mărim.

De Dumnezeu Născătoare dăruiește-mi să trec viforul vieții cu lesnire, domolind ca o Bună năvălirile ispitelor și ale patimilor, și povățuindu-mă către cereasca călătorie a faptei bune, ca neîncetat să te măresc, ca pe o făcătoare de bine.

Fecioară ca ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Izbăvitorul, învrednicește-mă a dobândi mântuirea, și-mi dezleagă legăturile greșalelor mele cu rugăciunile tale Prea curată, că toate le săvârșești precum voiești, ca ceea ce ai purtat în sânuri pe Împăratul tuturor, pe Cel neasemănat cu Bunătatea.

Canonul Maicii Domnului

Din Pentecostar
la Duminica tuturor Sfinților

Peasna 1 Irmos:

Pe Faraon cel ce se purta în căruțe...

Ceea ce ai încăput în pânțele tale pe Dumnezeu cel neîncăput, pe Cei ce s-au făcut om pentru iubirea de oameni, și frământătura noastră din tine o au luat, și o au îndumnezeit arătat, să nu mă treci cu vederea acum prea Curată, pe mine cel necăjit, ci mă miluiește degrab, și din toată vrăjmășia, și de vătămarea celui viclean mă slobozește.

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: Bucură-te ceea ce una ești folositoare sufletelor noastre.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe

Cuvântul cel ce s-au întrupat, cel pururea vecitor și prea Înaltul Dumnezeu, mai presus de fire l-ai născut, pe tine te laudăm.

Pe tine Strugurul cel purător de viață, carele izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Fecioara te-au născut Hristoase.

Îndrăzneală bărbătească fecioarele luând arătat prea Curată, și chinurilor mucenicești nesfiindu-se urmând, precum zice Psalmistul, în urma ta Fecioară, Dumnezeiește împreună bucurându-se, Fiului tău Împăratului a toate s-au adus.

Peasna 3 Irmos:

Cela ce ai întărit dintru început Cerurile întrupricepere, și pământul pe ape l-ai întemeiat, pe Piatra Bisericii Hristoase mă întărește: că nu este Sfânt afară de Tine, unele iubitorule de oameni.

Degrad primește Stăpână rugăciunile noastre, și pe acestea le du Fiului tău și Dumnezeu, Doamnă prea Curată, dezleagă înconjurările celor ce aleargă la tine, risipește pânditurile și îndrăznirile Fecioară, a celor ce se într-armează acum asupra robilor tăi.

În tot pământul este slăvit Fiul tău Fecioară, cel ce este Înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu, și înțelepciunea înșelăciunii cea neîn-

țeleaptă, nebună a fi o au arătat, pentru aceea te rugăm; trage-ne dintru adâncul înșelăciunii, și ne arată tuturor cărarea mântuirii, ca după vrednicie acum să te fericim.

Auzi Stăpână pe robul tău, ce strigă către tine din suflet cu durere, și-mi dă iertare de răutățile mele cele multe, că pe tine te am folosit-oare noaptea și ziua, izbăvește-mă de Dumnezeu Născătoare din ghearele Balaurului ce vrea pierzarea mea, și luminează-mi mintea mea să cunosc și să înțeleg amăgirile celui Pierzător, și toate vicleniile și amăgirile lui le fă deșarte, păzindu-mă pe mine întru înțelepciunea Duhului fără vătămare de amăgitorul Pierzător, și mă pune pe mine de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeu.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale prea Curată, gonind năvălirile cumplitelor primejdii.

Strămoașei Evei tu te-ai făcut îndreptare, pe Începătorul Vieții lumii născându-l, Născătoare de Dumnezeu.

Din pântece fecioresc pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu L-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu: pe Carele fecioare curate cu Dum-

nezeiească cuviință L-au iubit, și în urma ta toate luminat Lui au urmat.

Peasna 4 Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu ești Dumnezeuul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, și a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă Puterii Tale Iubitorule de oameni.

Zăcând sub robia celui străin, cumplit fiind topit la suflet, și cu boala păcatului fiind rănit de moarte, Preasfântă Dumnezeiească Mireasă, ceea ce ai născut pe Domnul, cel ce a izbăvit făptura de sub stăpânirea diavolească, Aceluia roagă-te să vindece și sufletul meu, învrednicindu-mă cercetării celei Dumnezeiești.

Sufletul meu cel otrăvit cu veninate mușcărilor potrivnicilor, vindecă-l Hristoase, cu lucrătorenea doctorie a rugăciunilor celeia ce te-au născut, și ale sfinților Tăi Apostoli.

De munca cea din gheena, și de supărarea cea

prea vătămătoare a oamenilor celor răi izbăvește-ne, cu rugăciunile tale, Maică pururea Fecioară.

Tu ești lauda credincioșilor ceea ce nu știi de mire, tu folositoare, tu scăpare, creștinilor zid și liman: că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din nevoi, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine Născătoare de Dumnezeu Curată te cunosc.

Holdă nearată, care ai răsărit Spicul cel făcător de viață, Carele dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Născătoare de Dumnezeu prea Curată, pe tine toți cei luminați te mărturisim: că ai născut Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Mireasa lui Dumnezeu ai fost Născătoare de Dumnezeu că pe Cuvântul cel veșnic trupește l-ai născut nouă, întru carele și muierile cu sfințenie viețuind, și cu feluri de chinuri prin tine împodobindu-se, căderea strămoașei o ai îndreptat.

Peasna 5 Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Marie Doamnă a tuturor, pe mine carele sunt stăpânit de șarpele, și greșesc totdeauna, slobozește-mă cu rugăciunile tale, și mă fă slugă lui Hristos întru petrecere cinstită, ca să cânt: toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Ceea ce a tuturor ești Bucuria, biruitori arată-ne pe noi cu rugăciunile tale, ai patimilor celor ce nasc moarte, și ai limbii înșelătoare a oamenilor celor fără de lege, pe cei ce cu credință pururea te mărim.

Apostolilor Bucurie, și purtătorilor de nevoință cunună neveștejită ești cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară cu totul fără prihană, cu carii cere-ne nouă izbăvire de greșale Stăpână, și îndreptare vieții, celor ce te rugăm cu credință, și strigăm către tine: Bucură-te prea adevărată a Bunătăților Vistierie.

De vrăjmașii cei ce mă caută să-mi facă rău, izbăvește-mă Preacurată, ca ceea ce ai îndrăznire către Domnul, ca o Maică, și mă mântuiește de vătămare, și de bărbații sângiurilor izbăvește-mă.

Potolește viforul păcatelor mele cel nestătător, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Chivernisitorul și Domnul.

Slujesc nașterii tale prea Curată **N**ăscătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și adunările oamenilor.

Pe minunatul tău Fiu iubindu-l prea cinstitele muieri, cele frumoase ale vieții nimica a fi le-au socotit, de singură luminarea și Dumnezeiască strălucirea Lui cu dragoste dorind.

Peasna 6 Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților rogu-mă, căci către Tine am strigat, și mă auzi Dumnezeuul mântuirii mele.

Marie Doamnă a toată zidirea, de vrăjmașul cel ce caută fără de rușine să stăpânească smerită inima mea, de Dumnezeu Născătoare izbăvește-mă.

Ceea ce ai născut Lumina, luminează sufletul meu cel întunecat cu patimile, și te roagă cu Apostolii, cu Proorocii și cu mucenicii, de tot păcatul, de toată vătămarea, de toată răutatea

și de toate cursele cele viclene ale vrăjmașului să mă izbăvesc.

Să ne izbăvim de greșalele cele cumplite cu rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu Curată, și să dobândim Preacurată, Dumnezeiasca strălucire, a Celui ce s-au întrupat din tine negrăit Fiul lui Dumnezeu.

Pe tine biserică lui Dumnezeu și sicriu și polată însuflețită și ușă cerească Născătoare de Dumnezeu credincioșii te vestim.

Chipurilor idolești fiind risipitor ca un Dumnezeu, cel născut al tău Marie Dumnezeiască Mireasă, este închinat împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Maică prea adevărată a lui Dumnezeu pe tine toți te cunoaștem, ceea ce ești cu totul fără prihană: prin carea firea femeiască întărindu-se, pentru Hristos au pățimit, și de toată bunătatea, prin buna credință s-au umplut.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Bailon oarecând, pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior ca într-o grădină ver-

de săltând au cântat: Bine este cuvântat Dumnezeu Părinților noștri.

Boalele sufletelor noastre contenește-le, și gurile ce se deschid în deșert asupra celor ce te iubesc pe tine, astupă-le Preacurată cu fierbinte folosința ta.

Cea cu totul fără prihană, tămăduiește ticălosul meu suflet, carele bolește fără de vindecare prin amăgirile vieții, și prin înconjurările a multor păcate.

Hristoase de păcatul cel cumplit, și de munca iadului, și de durerea cea din gheena răpeștemă, și mă mântuiește Cuvântule, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce te-au născut întru curăție.

Din pânțe fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră: pentru aceasta știind pe Maica ta Născătoare de Dumnezeu, cu bună credință strigăm: Dumnezeu Părinților bine ești cuvântat.

Toiag ai răsărit Fecioară din rădăcina lui Iesei întru tot fericită, carele aduce din Floare roadă de mântuire celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeu Părinților bine ești

cuvântat.

Pe Maria cea preacurată și prea Sfântă Născătoarea de Dumnezeu, fecioarele toate, un danț Dumnezeiesc împreunând, bucurându-se o laudă cu un glas strigând: Bucură-te, ceea ce ai izvorât nouă Izvorul Bucuriei.

Peasna 8 Irmos:

De șapte ori cuptorul, muncitorul caldeilor...

Sufletul meu cel rănit cu veninatele mușcături ale trufașului, Cea ce ai primit cu trupul ranele, vindecă-l, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, și mă mântuiește ca să cânt: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Făcutu-m-am lăcaș dezmierdărilor, vai mie celui cu totul ticălos, și mă văz că sunt de râsul vrăjmașilor mei pururea. Pentru aceasta caz la tine Sfântă Fecioară, vezi scârba mea, și-mi dă ajutor, și prin lacrimi curățește-mă, și mă izbăvește, rogu-mă, și să se rușineze, Curată, cei ce se bucură de pierzarea mea.

Săgețile potrivnicilor cele aprinse, și în chipul

văpăii făcute asupra noastră strică-le, ca să te laudăm Curată în veci.

Mai presus de fire pe Ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu Cuvântul L-ai născut Fecioară: pentru aceasta pe tine te laudăm întru toți vecii.

Pe o Dumnezeire întreit luminătoare, o Rază strălucitoare dintru o Fire în trei Fețe, pe Părintele cel fără de început, și pe Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, și pe Duhul cel ce împreună împărătește, și este întocmai în Ființă, tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Cu veselie toate muierile cele ce ați fost gânditoare de Dumnezeu, care v-ați sfârșit întru Hristos, cu Duhul pe prea Curata și adevărata Maica lui Dumnezeu, carea ne-au izbăvit pe noi din blestemul strămoașei Evei, stându-i înaintea cu bună cucernicie, laudați-o, împreună și pe Fiul ei în veci.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântuatu-s-au Cerul de aceasta...

Stăpână tu ești bogăția săracilor, și desfătarea, și scăparea lipsiților, și nădejdea sărmanilor,

și pe tine te slăvim, cei ce în necaz strigăm: Sfântă a Sfinților, apucă mai înainte de mântuiește și acum pe robii tăi de toată ispita dracilor, și de cumplita muncă, și de osânda cea veșnică.

De viforul gândurilor celor împotrivnice, și de valurile vieții înviforându-mă, și de duhurile cele fără de orânduială, ale stăpânitorului lumii celui cumplit, împrejur purtându-mă, strig către tine Fecioară de Dumnezeu dăruită, sânguiește-te de mă scoate din răutățile ce mă cuprind: ca cu mulțumitoare inimă să vestesc tuturor credincioșilor măririle tale.

Vezi neputința mea Preacurată, și ticăloșia pătimășului meu suflet, și necăjirea inimii mele Stăpână, și risipește sfaturile nevăzuților vrăjmași, carii năvălesc asupra mea, și se oștesc cumplit; că tu pe Dumnezeu născând, poți a da slobozire celor ce se află în primejdii.

Arătat-te-ai o, Fecioară, Maica lui Dumnezeu mai presus de fire născând cu trup pe Cuvântul cel bun: pe Carele din inima sa Tatăl l-au răspuns, mai înainte de toți vecii ca un Bun: pe Carele acum și mai presus decât trupurile îl cunoaștem, măcar și în trup de s-au îmbrăcat.

De bucurie și de veselie plină este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie, și celor ce te vestesc cu bună credință, pe tine de Dumnezeu rugătoare.

Cu Psalmi te laudăm, ceea ce ești plină de Dar, și fără tăcere Bucură-te aducem ție, că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Arătat-te-ai împreunătoare de cele risipite, că prin tine împreună locuitori cu îngerii în ceruri oamenii s-au făcut cu adevărat, și mărturisesc cetele tuturor sfinților, acum împreună cu îngerii laudând pe Cel născut al tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu veșnice cântări.

***Rugăciune către Maica Domnului
la sfârșitul Paraclisului***

O, binecuvântată Maica lui Dumnezeu, se veselește inima norodului tău, și foarte se bucură, pentru căci te-au ales Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu să-l naști și să-l crești. Mă veselesc și eu nevrednicul robul tău, că ai luat înșăși de la Dumnezeu mai multe Daruri, și mărire decât toți Sfinții: și decât toți îngerii cinste în Cer. Bucură-te și tu drept aceea, cea plină de Dar, Marie Stăpâna mea, Împărăteasa lumii, Soarele sfințeniei, **pilda bunătății**, acoperământul păcătoșilor, și scăparea celor goniți.

O, binecuvântată Maica Dumnezeului meu, înaintea ta cu inimă smerită viu eu astăzi păcătosul, pentru ca să mijlocești la Fiul tău pentru mine, și să-mi ceri iertare păcatelor mele, și să mă întărești să mă părălesc de ele, și să-mi dai Dar în faptele cele bune, care mi se cuvine să le fac, pentru ca să mă mântuiesc. Roagă, o, Maica milostivirii, pe milostivul

Dumnezeu pentru mine, și pentru toată lumea, și fă să petrec întru această zi, și în toate zilele vieții mele, fără de greșală, întru slava lui Dumnezeu, și întru slava ta. De vreme ce am hotărât mai bine să mor decât să greșesc, cât de puțin, nici să fac alt nimica, de astăzi înainte, în toată viața mea, fără numai sfântă voia a Fiului tău, și Dumnezeului meu, și pentru aceasta mă dau pe mine ție cu totul, mintea mea, inima mea, gura mea și toate mădulele mele. Pentru ca să nu mă lași să gândesc, nici să poftesc, nici să zic, nici să fac vreun lucru care să nu fie după voia ta, spre slava și bucuria ta, care ești binecuvântată în veci, Amin.

**Canoanele de rugăciune către
Sfântul Prooroc Ilie**

Laud dănuind, minunile lui Ilie

Împăratul cel necredincios nerăbdând înfruntarea ta, ție Dumnezeiescule prooroace ți-au zis: au tu ești cel ce ostenești și răzvrătești pe Israil: iară tu ai zis către dânsul: nu eu o împărate, ci tu, și casa tătâne-tău, căci ai lăsat pe Dumnezeuul tău Cel ce te-au zidit pe tine, și ai adus pe cei străini: ci cu rugăciunile proorocului Tău Hristoase, izbăvește-ne pe noi de o înșelăciune ca aceasta, și mântuiește sufletele noastre.

Dumnezeiescule prooroace Ilie, tu înfruntând pe împăratul cel nedrept, pentru uciderea lui Nabutei, și pentru răpirea viei, cu îndrăznire ai zis, fiindcă fără dreptate ai ucis pe bărbatul israilitean, așa și însuți vei fi ucis, și câinii vor linge sângele tău, și curvele în sângele tău se vor spăla: ci pentru rugăciunile proorocului și plăcutului tău Hristoase, izbăvește-ne pe noi de o îngrozire ca aceasta, și mântuiește sufletele noastre ca un Iubitor de oameni.

Peasna 1, Irmos:

Să cântăm Domnului Celui ce:

Voind noi a cânta puterea minunilor lui Ilie, cea cu foc insuflată, după vrednicie să chemăm puterea limbii Duhului celei cinstite, și cu chip de foc.

Milostivește-te de Dumnezeu purtătorule, și strâmtorarea limbii celei nepricepute, și prostimea glasului, deschide-o cu lucrarea Duhului celui ce este întru tine, și o limpezește spre lauda minunilor tale.

Dai cele mai presus de fire cuvinte celor ce se supun cinstitelor tale porunci, și ascultătoare faci Ușile ploii prin Duhul, Cuvânt întărit făcând. **Bogorodișna:**

Ceea ce una ești blagoslovită, Vistieria bogăției cea Curată și Dumnezeiască, curățește-mă de întinăciunea cea necurată a patimilor, cerșindu-mi iertare de greșalele mele.

Alt canon:

al căruia stihul cel de pe margine la greci este acesta:

Dă-mi fericite Dumnezeiesc Darul lui Ilie.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pe Faraon ce se purta în căruță:

Sufletul meu cel omorât înviază-l ca pe fiul văduvei, și cu fapte Dumnezeiești fericite luminează-l, și la viață îl povățuiește: și-l arată părtaș desfătărilor celei veșnice pe cel ce dorește să se desfăteze cu tine.

Când te-ai născut tu, părintele tău cu taină s-au învățat, prea mare minune cu adevărat, că te-au văzut pe tine fericite cu foc hrănindu-te: pentru aceasta hrănește-mă și pe mine cu focul dragostei celei Dumnezeiești și mă izbăvește pe mine de focul cel veșnic. **Slavă...**

Mărit fiind cu privirile cele spre Dumnezeuul tău, dorind ai dorit cu adevărat fericite de Domnul totdeauna: pentru aceasta întărește-mă pe mine cel ce m-am umplut de râvnă Dumnezeiască, să fac Dumnezeiasca voie, ca să te cinstesc pe tine fiind mântuit.

Și acum... Bogorodișna:

Dumnezeu Cel mai presus înființat din tine s-au întrupat ceea ce ești cu totul fără prihană: și pentru noi s-au arătat precum suntem noi ca un om: pe Carele neîncetat roagă-l Preacurată, să mă mântuiască pe mine cel ce am greșit mai mult decât toți oamenii.

Catavasia: Deschide-voi gura mea:

Peasna 3, Irmos:

Pe piatra credinței întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei, că se veselește sufletul meu a cânta ție: Nu este Sfânt, și nu este drept, fără numai Tu Doamne.

Cât este de cuivos Ospătătorul proorocule, Cel ce ți-au făcut ție ospăț prin corb, însuși Cel ce satură cu buna voință tot ce viază, Căruia toți strigăm: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este Sfânt fără numai Tu Doamne.

Mulțumită să fie Făcătorului de bine și Chivernitorului, Celui ce au hrănit pe văduva și pe proorocul cu purtare de grijă negrăită, căruia toți strigăm: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este Sfânt fără numai Tu Doamne.

Cela ce ai încuiat norii cei aducători de ploaie ca să nu plouă, ai făcut rămășițele mâncării a izvorî neîncetat, Sareptii celei lipsite de hrană: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este Sfânt fără numai Tu Doamne. **Bogorodișna:**

Tu numai singură mai mult decât toți cei din veac, de mari lucruri te-ai învrednicit și mai presus de fire: că pe Dumnezeu cel neîncăput

în toată făptura, în pân-tece L-ai luat și L-ai întrupat. Pentru aceasta pe tine de Dumnezeu Născătoare cu credință te cinstim.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai făcut cele deasupra crugului:

Pe popii cei de rușine ca pe niște vrăjmași i-ai surpat, slăvite proorocule, cu Dumnezeiască râvnă fiind aprins, pentru aceasta strig către tine: scoate-mă din lucrurile cele de rușine și din focul cel veșnic.

Pe tine te pun rugător prea mare către Dumnezeu, Carele poate să mântuiască de toată răutatea fericite. Pleacă-te spre smerită rugăciunea mea, și să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce mă rog ție. Slavă...

Mărește-te pe tine Dumnezeu Atot Făcătorul slăvite Ilie proorocule, Cel ce te-au hrănit pe tine de demult prin pasăre, pe Carele roagă-L să mă facă și pe mine părtaş hranei celei veșnice și luminii ce va să fie. Și acum...

Bogorodișna:

Ceea ce ești ușă neumblată care duce la Dumnezeu, deschide-mi mie ușile pocăinței Fecioară rogu-mă, curățindu-mi întinăciunea păcate-

lor mele cu ploile milei tale, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Sedea!na glas 8

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul:

Ca un prooroc al Dumnezeieștii Lumini cu adevărat, pe proorocii cei mincinoși surpându-i, întru aceasta ai muștrat pe Ahaav cel ce făcea fărădelege, învățând să nu se închine lui Baal prea slăvite. Și cu rugăciunea ai cerut de sus ape pentru care te-ai și înălțat prea sus către Domnul Ilie, în căruță de foc șezând. Pentru aceasta strigăm către tine, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **Bogorodișna:**

Pe tine ceea ce numai tu ești Fecioară între muieri, care ai născut fără sămânță pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omenești te ferim, că Focul Dumnezeirii S-au sălășluit întru tine, și ca pe un prunc, cu lapte ai hrănit pe Făcătorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omenesc după vrednicie slăvim prea sfântă nașterea ta, și cu un glas strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce se

închină cu credință Nașterii tale celei fără sămânță.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne:

Tăietor de rădăcina răutății, te-ai arătat cu adevărat proorocule, și săditor de bunătate: pentru aceasta te cinstim.

Ocărâtu-te-au pe tine cu cuvinte văduva hrănitorea proorocule, pentru moartea fiului său, spre învierea lui îndemnându-te.

Însemnat-au slava Troiței arătat, cu suflarea cea de trei ori, pe fiul viu maicii dăruind.

Bogorodișna:

Ca o viță roditoare Curată, pe Strugurul cel ce izvorăște tuturor vinul mântuirii, în pânțece L-ai purtat.

Alt Canon, Irmos:

Tu-mi ești Hristoase Domn:

Plecat-au Dumnezeu râvna ta Ilie cea înfocată, și te-au trimis la văduvă ca să te hrănești pe tine cel ce ai fost fugit de demult de îngrozirea muierii: pentru aceasta pe tine te rog minuna-

te, sufletul meu cel flămând hrănește-l cu Dumnezeieștile Daruri.

Norii cei cumpliți ai păcatelor mă acoperă, întreitele valurile vieții mă înviforează, și suflă cumplit asupra sufletului meu duhurile vicleniei: prooroace de Dumnezeu grăitorule, ocârmuitor fii mie, la limanul mântuirii îndreptându-mă. **Slavă...**

Tărie sufletului, tărie și trupului dă-mi, rugându-te Domnului slavei celui ce au scos boalele tuturor, fericite Ilie, și-mi ajută ca să trec smintelile vieții fără vătămare, că pe tine te pun înainte al meu bun folositor. **Și acum... Bogorodișna:**

Cu toate Puterile cerești Stăpână ceea ce ești cu totul fără prihană, cu toți proorocii și pătimitorii, și cu apostolii și cu cuvioșii, roagă-te ca să dobândesc mântuire eu cel ce mult am greșit, și să mă izbăvesc de munca ce va să fie.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină:

Legea cea părintească pe tine ca pe un rugător prea adevărat te-au arătat de minuni făcător, cel ce ai schimbat firile, și cu ape ai ars jertfa

cea cuvioasă Ilie.

Ca un slujitor al adevărului cuvioase prea fericite Ilie, prea bine ai rușinat pe proorocii cei de urâciune puterea Troiței arătat închipuind.

Cu cuvântul Darului fiind tu preot Ilie, ai junghiat pe popii urâciunilor cu nevinovatele tale mâini, cu râvna ca cu o haină arhierească fiind împodobit. **Bogorodișna:**

Ție ca celeia ce ai născut pe Hristos Atot Făcătorul, strigăm: Bucură-te Curată: bucură-te ceea ce ne-ai răsărit nouă Lumină, bucură-te ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput.

Alt Canon, Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta:

Norii cei aducători de ploaie i-ai încuiat, de râvna credinței fiind aprins. Deci mă rog ție Ilie, ca prin sfințitele tale mijlociri, să-mi adăpi cu Dumnezeieștile ploi sufletul meu cel topit de văpaia desfătărilor, și să mă mântuiești.

Preot fiind prea fericite, ai junghiat cu nevinovatele tale mâini pe popii urâciunilor cei ce făcea lucruri urâte. Deci mă rog ție proorocule păzește-mă nevătămat de tot păcatul cel urât.

Slavă...

Minunat te-ai făcut proorocule cu Dumnezeieștile chemări arzând apele, săvârșind lucrul cu credința, pentru aceasta neîncetat te rog, ca să arzi patimile mele cele uscăcioase.

Și acum... Bogorodișna:

Peste tine ca niște ploaie s-a pogorât Cuvântul cel mai presus înființat: pe Carele roagă-L Fecioară să plouă și peste mine acum curate picături de umilință, spălând toată întinăciunea răutăților celor nemăsurate, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 6, Irmos:

Întru adâncul păcatelor:

Chip cinstirii de Dumnezeu și vieții celei prea curate, săditor curăției, și Îngerilor următor ai fost minunate Ilie de Dumnezeu purtătorule.

Mânia muierii celei ucigătoare de prooroci înfricoșându-te pe tine, cel ce te-ai învrednicit a lega și a deslega curgerea ploilor, Ilie Dumnezeiescule te-au izgonit.

Înălțatu-ți-ai ochiul minții prea înalt, plecându-ți genunchile, prin sfințita rugăciune desle-

gare făcând, și brazdele pământului le-ai adăpat cu ploaie. **Bogorodișna:**

Rugul cel ce s-au împreunat în Sinai cu focul fără de ardere, mai înainte te-au însemnat pe tine pururea Fecioară ceea ce nu știi de mire, de Dumnezeu Născătoare Marie.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule:

Milostiv fii Mântuitorule mie celui ce fără de minte mult ți-am greșit Ție, și mă izbăvește de munca ce va să fie acolo, Cea ce ai pe marele Ilie cel ce Te roagă pe Tine, și pe Preacurată Maica Ta.

Ca un săditor al curăției, păzește-mă pe mine curat la trup și la suflet. Ca un râvnitor Ilie, de râvnă Dumnezeiască umple gândul meu, ca să gonească năvălirile răutății. **Slavă...**

Postit-ai, cu o mâncare cale de patruzeci de zile făcând prin Dumnezeiasca voie: pentru aceasta mă rog ție, întărește-mă ca să mă opresc de toată călcarea de poruncă, de Dumnezeu purtătorule. **Și acum... Bogorodișna:**

Ușa lui Dumnezeu, arată-mi Dumnezeieștile

intrări smeritului meu suflet, ca să intru într-însele mărturisindu-mă, și deslegare de cele rele să iau de Dumnezeu Născătoare.

Condac, glas 2

Proorocule și înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, carele cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă: roagă pentru noi pe Unul Iubitorul de oameni.

Icos

Multă fărădelegea omenească și iubirea de oameni a lui Dumnezeu cea nemăsurată, văzând proorocul Ilie s-au mâhnit mâniindu-se. Și cuvinte de nemilosivire către Cel Milostiv au întăritat, și s-au mâniat strigând asupra celor ce s-au lepădat de Tine Judecătorule prea Drepte. Însă milostivirile Tale Celui Bun nici-cum nu le-au pornit ca să muncești pe cei ce se lepăda de Tine, că pururea aștepți pocăința tuturor, unule Iubitorule de oameni.

Peasna 7 Irmos:

Rugul în munte:

Cu prea slăvire îmbrăcându-te cu putere închi-

puită ție de la Dumnezeu, cu o mâncare, patruzeci de zile lungă cale ai călătorit Ilie minunate: pentru aceasta în Horiv lăudând ai cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Vânt lin și prea subțire ți-au arătat pe Domnul Ilie, ție celui ce cu râvnă ai urmat lui Dumnezeu Atotputernicului: nu vânt cu vifor, nici cutremur, nici foc îngrozitor: pentru aceasta lui Iisus celui blând ai cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Arătării lui Dumnezeu te-ai învrednicit și proorocie, ca și Marele Moisi, prooroci ungând prin Duhul și împărați Ilie minunate: și slavei lui Hristos văzător fiind în Tabor, ai strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri. **Bogorodișna:**

În pântecel tău Preacurată sălășluindu-Se mai presus de fire Cuvântul cel prea bun al lui Dumnezeu Tatăl, iarăși ne-au zidit pe noi, și vieții celei din Edem ne-au învrednicit: pentru aceasta ție de Dumnezeu Născătoare, toți credincioșii acum închinându-ne, cântăm: Bine e cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu:

De norodul cel pieritor făcându-ți-se milă, prin râvna credinței cu chemări Dumnezeiești foc ai pogorât, carele au ars cuvioasa jertfă slăvite. Pentru aceasta te rog: izbăvește-mă de văpaia cea veșnică și mă mântuiește.

Învrednicitu-te-ai a vedea fața lui Dumnezeu în Muntele Tabor: pe Carele roagă-l proorocule să treacă cu vederea păcatele mele și în Ziua Judecății să văd fața lui cu suflet neosândit.

Slavă...

Pe calea vieții umblând, multora înșelăciuni mă supun, Bunule al meu folositorule, îndreptează-mă cu folosința ta și mă întărește pe mine cel ce mă clătesc la minte, și privesc la desfătărilor trupului. **Și acum... Bogorodișna:**

Te laud pe tine Prealăudată, și măresc Curată pântecelul tău ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, ajută-mi mie celui învăluit cu valurile vieții, și dă umilință curățitoare de spurcăciuni smeritului meu suflet.

Peasna 8, Irmos:

Înfricoșatu-s-au de nespurcatul:

După dreptate au luat Ahaav neamului său vătămare cu totul pierzătoare, prin muștrarea proorocului, spre răsplătire, pentru pizma spurcatei ucideri.

Plouat-au ție foc din cer Ilie, carele au ars pe cei de două ori câte cincizeci ce se rânduise, ca unui slujitor prea ales al lui Dumnezeu. Că Celui ce ține hrana cea pururea viețuitoare cu Dumnezeiască cuviință cântare ai cântat: Pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii. **Bogorodișna:**

Hristos, cea prea Dumnezeiască Odraslă a Fecioarei, prin Dumnezeiasca întrupare te-au arătat pe tine tăinuitor, ca pe un săditor curăției, arătându-ți în Tabor Lumina necuprinsă a Dumnezeirii în trupul Său, ție celui ce strigai: Pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul:

Vas încăpător de Dumnezeiescul Duh, pe tine

te-am cunoscut, înger pe pământ, care ai suflat focul Dumnezeieștii râvne, și păgânătatea ai biruit, și împărați ai muștrat Ilie, carele prooroci ai ucis, și pe popii cei de rușine cu cuțitul ai junghiat. Pentru aceasta strigăm către tine: izbăvește-ne pe noi de rușinea ce va să fie.

În căruță de foc te-au ridicat de pe pământ, pe tine cel aprins cu Dumnezeiasca râvnă Ilie de Dumnezeu insuflate. Pentru aceasta mă rog ție: ridică mintea mea din toate răutățile cele de pe pământ, cu căruța bunătăților tale, și ca să ajung eu la lăcașul ceresc, roagă pe Dumnezeu și Împăratul tuturor.

Cu cuvântul viu ai încuiat Cerul ce ploua, cu cuvântul tău cel duhovnicesc, deschide-mi acum ușile pocăinței rogu-mă, trimițându-mi sufletului meu ploile umilinței, și mă mântuiește pe mine cel ce strig: preoți binecuvântați, noroadă preaînălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Sfântul Duh Domnul.

Cinstind pe Troița cea întocmai puternică, întocmai cinstită și de o Ființă, cea cu un Scaun întru o Dumnezeire, slăvim pe Tatăl, pe Fiul,

și pe Duhul Sfânt, o Rază neapusă, și întocmai împărăitoare Putere, și cântăm cu un glas: preoți binecuvântați, noroadе prea înălțați pe Hristos în veci. **Și acum... Bogorodișna:**

Cel ce cu lege au pus buna credință, și au învățat pocăința, Emanuil născându-se din tine s-au arătat, pe Carele acum roagă-L Preasfântă Stăpână, ca să-mi deschidă ușile dreptății, și să mă mântuiască, pe mine cel ce strig: preoți binecuvântați, noroadе preaînălțați pe Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:

Pe luminătorul Dumnezeu:

Neumblată de oameni călătorie pe pământ săvârșind, și cu cojocul curgerea Iordanului trecând Tesviteanul, mergător în căruță prin văzduh fiind pe sub Cer mergătoare, străină călătorie au făcut prin Duhul.

Cu râvna cinstirii de Dumnezeu Tesviteanul fiind aprins, în căruță în chipul focului s-au suit, și cojocul aruncându-l peste Elisei, de carele a se tăinui nu s-au putut, îndoit Dumnezeiesc Dar i-au lăsat.

Descoperit văzătorul de Dumnezeu Tesvitea-

nul, au văzut în Tabor împreună cu Moisi cele ce ochiul nu le-au văzut, și urechea nu le-au auzit, și inima oamenilor pământenii nu le-au gândit, pe Domnul Atot Stăpânitorul întrupat.

Bogorodișna:

Pe tine pierzătoarea osândirii celei grele de demult, și îndreptătoarea strămoașei, și pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, și Podul cel către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s-au Cerul de aceasta:

A vedea pe Dumnezeu în vânt prea subțire, cât era cu puțință te-ai încredințat, prin obișnuințele pustnicești mai întâi trupul topindu-ți slăvite: pentru aceasta te rog: subțiază cu rugăciunile tale grosimea minții mele și cu Dumnezeiești Razele pocăinței mă luminează.

Precum de demult despărțind Iordanul cu jocul, ai trecut prea fericite: așa și vărsările păcatelor mele celor cumplite le usucă, proorocule de Dumnezeu grăitorule, care să-mi solească mie curgerea desfătării.

De smintelile cele de multe chipuri din viață,

și de tot necazul vrăjmașilor celor fărădelege, de boala trupească și de vătămarea sufletească izbăvește-mă cu rugăciunile tale, slăvite proorocule ca un bun folositor al meu, strig către tine, și de osânda cea veșnică cea din gheena. **Slavă...**

Răpit ai fost spre înălțime, lui Elisei celui ce cerea îndoit Dar al Duhului lăsându-i slăvite Ilie, cu carele cere neîncetat biruință din Cermie robului tău și iertare de greșale celui ce mă îmbogățesc cu tine folositorule cel nerușinat către Stăpânul. **Și acum... Bogorodișna:**

Glasurile slugilor tale nu le trece cu vederea ca o bună Stăpână ceea ce ești cu totul fără prihană, ci cu deadinsul roagă pe Făcătorul tuturor, ca să dea biruințe mie robului tău, și bună întărire sufletească Fecioară, și împărțășirea Dumnezeieștii Împărății.

Svetilna

Podobie: Cel ce ești Lumină neschimbată:

Lumina ceea ce te-au arătat pe tine spre Cermegător, șezând în căruță cu patru cai Ilie nu te-au mistuit de tot: că focul cu limbă de foc l-ai tras jos, și ai uscat ploile. **Bogorodișna:**

Fecioară ceea ce ai născut Lumina, îmblânzește cu rugăciunile tale pe Fiul tău de Dumnezeu Născătoare, ca să se milostivească și să mă mântuiască de întunericul cel veșnic, pe mine cel ce mă nădăjduiesc spre a ta cinstită sprijineală.

La Hvalite

Când tu proorocule minunate te-ai amestecat cu Dumnezeu prin fapta bună, și prin viață curată, de la Dânsul putere luând, făptura după socoteală o ai așezat, și ușile ploii vrând le-ai încuiat, și de sus foc ai pogorât, și pe cei rău crezători i-ai pierdut. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre. **De 2 ori**

Cu râvna Domnului fiind aprins, pe împărații cei fărădelege tu i-ai muștrat arătat, pe popii cei de rușine i-ai omorât, fierbinte foc ai aprins în apă, lucru prea slăvit, și hrană nelucrată ai izvorât, și apele Iordanului cu cojocul tău le-ai tăiat: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Când tu proorocule ai arătat pe pământ, cu adevărat viață cerească, cu Viața cea Ipostatică care era întru tine îmbogățindu-te, pe cel mort cu suflările tale l-ai înviat, și mai presus

de moarte spre mulți ani tu ai rămas, în căruță de foc ai șezut, spre cele cerești înălțându-te: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... glas 8:

Pe cei mari între prooroci, și luminătorii lumii cei luminoși cu cântări să-i cinstim credincioșii, pe Ilie și pe Elisei, și lui Hristos să strigăm cu bucurie: îndurate Doamne, pentru rugăciunile proorocilor Tăi, dă norodului Tău iertare de păcate, și mare milă.

Și acum... Bogorodișna:

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Slavoslovia cea mare și

Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta

Marea muceniță Varvara

**ând au văzut în priveliștea
cea înfricoșată Iuliana cea
prea fericită pe slăvita
muceniță Varvara cu băți
cheltuindu-se, și cu tot felul
de munci la trup tăindu-se,
cu călduroase lacrimi au
strigat: Cuvinte al lui Dum-
nezeu, și pe**

**mine acesteia, părtașă a mă
face, acum mă învrednicește,
Iubitorule de oameni.**

**Voință una Varvara cu adevă-
rat și Iuliana, spre creștinătate
având sfintele, s-au luptat cu
vrăjmașul, și biruindu-l pe el
tare, măririi s-au învrednicit
de la Dumnezeu. Pentru aceas-
ta vătămarea pierzătoarelor
patimi pierzând, tuturor cre-
dincioșilor le dau tămăduiri.**

**Când s-au răspuns asupra ta
moartea cea dulce, muceniță
prea cinstită Varvara, bucu-**

rându-te și sânguind alergarea ai săvârșit: și cu mâinile cele prea fărădelege ale necredinciosului părintelui tău te-ai jert-fit, și roadă lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta cu fecioarele cele înțelepte cu adevărat împreună bucurându-te, vezi strălucirea lui Hristos Mirele tău. **Slavă...**

Moșia, neamul, avuția, lăsând Varvara, și pe necredinciosul părinte urându-l, pe Dumnezeu ai iubit: căruia te-ai făcut Mireasă, și ai fost numită de mari lucruri, neguțătorie făcând: pe Acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre. **Și acum...**

Ochiul inimii mele, ridică-l către tine Stăpână, nu trece puțină suspinarea mea, în ceasul în care va judeca Fiul tău lumea, să-mi fii mie acoperământ și ajutătoare.

Troparul:

Pe sfânta Varvara să o cinstim, că cursele vrăjmașului au sfărâmat, și ca o pasăre s-au izbăvit dintr-însele, cu ajutorul și cu arma Crucii, prea cinstita.

Canonul Sfintei Varvara

Peasna 1 Irmos:

Întru adânc au aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într-armată, iar întrupându-se Cuvântul, au pierdut păcatul cel atot păgubitor, Domnul cel proslăvit, căci cu slavă s-au proslăvit.

Troia prea înaltă Dumnezeire cinstită, Darul cel mai presus de gând robilor Tăi dând, suflă Raza cea de lumină purtătoare în mintea mea cea întunecată, ca să laud pe a ta muceniţă Varvara cea pururea slăvită.

Toată aşezarea de laude o au covârşit mărirea mucenicilor Tăi, Iubitorule de oameni: deci primind lauda cea din credinţă după putere trimite nouă Stăpâne din destul răsplătire.

Din rădăcină de spin crescând trandafirul prea sfinţită, Biserica lui Hristos o au umplut de miresme, cu roşeala pătimirii roşindu-se prin sânge, slăvita Varvara, pe carea după vrednicie acum o fericim.

Poftă puindu-mi mie șarpele cel prea viclean, a mă asemena Ziditorului, ca pe un rob m-au rănit: iar prin tine prea Curată iarăși m-am chemat înapoi, înDumnezeindu-mă prea cu adevărat, că tu Maica lui Dumnezeu pe mine m-ai făcut îndumnezeit.

Peasna 3 Irmos:

Înflorit-a pustiul ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta: întru care s-au întărit inima mea.

Rănită fiind cu săgeata cea prea dulce a dragostei Tale ca unui Mire Stăpâne, purtătoarea de chinuri Varvara, toată nedumnezeirea părintească au urât.

Nici podoaba desfătării, nici floarea frumuseții, nici bogăția, nici dulceața tineretelor, nu te-au amăgit pe tine slăvită Varvara, lui Hristos făcându-te mireasă, bună fecioară.

Spre luptele cele desăvârșit, nimica nu s-au arătat sminteală neputinței femeiești, nici vârsta tineretelor Hristoase, cu puterea cea nestricăcioasă fiind întărită.

Cetele îngerești s-au minunat prea Curată, și inimile omenești s-au înfricoșat de nașterea ta: pentru aceasta pe tine de Dumnezeu

Născătoare, cu credință te cinstim.

Sedealna:

Întru chinuirea ta pe toți i-ai spăimântat, că ai răbdat bătăi de la tirani, legături, munci, temnițe, Varvara prea lăudată. Pentru aceasta și cunună Dumnezeu ți-au dat ție, pe Carele l-ai iubit sufletește, și ai alergat la Dânsul, Acela și tămăduiri dă tuturor, celor ce aleargă la tine cu credință.

Slavă... și acum...

Înfricoșată minunea zămislirii, și fără sămânță Rodul nașterii, întru tine s-au cunoscut Curată pururea Fecioară: minunează-mi mintea și spăimântează-mi gândul, mărirea ta de Dumnezeu Născătoare, ceea ce la toți este tinsă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Peasna 4 Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci tu însuși Domnul te-ai întrupat, și m-ai mântuit pe mine tot omul, pentru aceasta strig: slavă puterii tale Doamne.

Din Fecioară născându-te, ai dăruit tinerelor fecioare să surpe întărâtările celui viclean: pentru aceasta buna biruitoare Varvara,

îndrăzneala aceluia o au călcat.

Cu Crucea ta puterea morții ai stricat: pentru aceasta trupului său fecioara Hristoase nepărtinindu-și, au răbdat prea vitejește rane Varvara, cu minte prea tare.

Strămoașa cu meșteșugirile celui înșelător amăgindu-se de demult, din desfătarea Raiului s-au izgonit: iar Varvara batjocorindu-l pe el, în cămara Cerească acum se sălășluiește.

Pe tine liman de mântuire și zid nestricat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, toți credincioșii te știm: că tu cu rugăciunile tale, izbăvești din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5 Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu și oamenilor te-ai făcut Hristoase Dumnezeule: că prin tine Stăpâne, la Părintele tău începătorul Luminii, din noaptea necunoștinței aducere am aflat.

Cu trei ferestre baia a se lumina poruncind, cu taină ai însemnat Botezul Sfântă Varvara, carele cu lumina Troiței este curățire sufletelor, de lumină purtătoare (muceniță).

De nebunia cea cumplită a tătâne-său ferindu-se Varvara, despicându-se muntele îndatăși o au primit, ca și de demult pe mucenița cea din-tâi Tecla, cea pururea slăvită, Hristos făcând minune.

Cu râvna adevăratului Dumnezeu aprinzându-se, fețele celor cu minciună numiți dumnezei cele spurcate, le-au scuipat Varvara cea prea lăudată, râzându-și fecioara de biruitorul lumii.

Roagă pe Fiul tău și Domnul Fecioară Curată, celor robiți izbăvire pașnică de înconjurarea cea potrivnică, celor ce nădăjduiesc spre tine, să le dăruiască.

Peasna 6 Irmos:

Întru adâncul greșalelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat: scoate-mă din stricăciune Dumnezeule.

Precum Te-ai făgăduit a da Mântuitorule înțelepciunea cea de Dumnezeu învățată, celor ce pentru tine pătimesc înaintea divanului judecătorului, de carea mucenița Varvara s-au umplut.

Înșelăciunea celor fără de Dumnezeu o ai muștrat cu Cuvântul de Dumnezeu înțelepțită, Varvara slăvită: și cu răbdarea lucrurilor, mințile tiranilor le-ai spăimântat.

Cu bățai fără milă a se strunji și cu rase de păr vartos a se freca, pentru Hristos, purtătoarea de chinuri cea fără prihană trupul și-au dat.

Fără ispită bărbătească Fecioară ai născut, și în veci ai rămas Fecioară, arătând chipurile adevăratei Dumnezeiri ale Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Condacul

Celui în Troiță cu bună credință lăudat, lui Hristos urmând, purtătoare de chinuri, capiștile idolilor le-ai stins, și în mijlocul priveliștii pătimind Sfântă Varvara, de îngrozirile muncitorilor nu te-ai temut, ceea ce ai fost cu minte bărbătească, cu mare glas cântând pururea: Troița cinstesc Dumnezeire una.

Icos

Pe ceea ce s-au făcut mireasă lui Hristos prin mucenie, pe Varvara adunându-ne să o cinstim după vrednicie: ca prin rugăciunile ei, de pierderea cea de suflet stricătoare izbăvind-ne, și de ciumă, și de cutremur, și de surpare, viața în pace să o petrecem: învrednicindu-ne cu toți Sfinții cei ce din veac, bine au plăcut lui Dumnezeu, a umbla întru lumină, și a cânta cu vrednicie: minunate ai făcut Mântuitorule milele tale tuturor credincioșilor, celor ce cu credință mărturisesc: Troița cinstesc Dumnezeire una.

Peasna 7 Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a muncitorului călcătorului de lege, înaltă văpaie au ridicat: iar Hristos au tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și prea proslăvit.

Tiranul cel ce pământul a-l cuprinde, și Marea a o pierde, se întărâtase, ca o jucărea zace sub picioarele Varvarei fecioarei, că pe acesta slăbindu-l Hristos, ca pe o pasăre slabă l-au legat.

Cu bătăi nesuferite fiind strunjit trupul tău tot, și roșit cu curgerile sângiurilor, și cu luminări ars fiind la coaste ai răbdad, muceniță prea slăvită: lui Hristos făcând spre plăcere slăvită Varvara.

O, fără omenie și nemilostivă cruzimea tiranilor, și prea multa nedumnezeire, că țâțele muceniței ca întru o măcelărie cumplit cu sabia le-au tăiat, ale celeia ce și-au lipit mintea de Dătătorul de viață Hristos.

Sfânta sfinților te cunoaștem pe tine, ca pe una ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenunțită: că tuturor credincioșilor ai izvorât nestricăciune, cu nașterea ta cea Dumnezeiască.

Peasna 8 Irmos:

Cuptorul cel cu foc în Babilon oarecând, lucrările și-au despărțit, cu Dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioși răcorind, pe cei ce cânta: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Arătat-u-s-au Hristos cu lumină neapropiată, ție celei încuiate în temniță o, Varvaro, a îndrăzni poruncindu-ți: și ranele vindecându-

ți, și bucurie dăruindu-ți. Pentru aceasta ca cu aripi te-ai ridicat, cu dragostea Mirelui tău.

Înger luminat, cu haină luminoasă, pe tine cea golită pentru Hristos, cinstită Varvaro, te-au îmbrăcat, ca pe o mireasă ce ai purtat patimile, că de haină muceniță te-ai dezbrăcat, Dumnezeiască schimbare luând.

Arătat-u-s-au luminat Hristoase proorocia Ta împlinită: că tată pe fiu la moarte au dat, și însuși lucrător junghierii fiind ticălosul, părintele muceniciei tale, degrabă cu foc din Cer s-au mistuit.

Tu pe cel nedespărțit de Tatăl, carele în pântec cu Dumnezeiască bărbăție au petrecut, fără sămânță l-ai zămislit, și negrăit L-ai născut, Maica lui Dumnezeu prea Curată: pentru aceasta pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Peasna 9 Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu și Domnul întrupându-se din Fecioară s-au arătat nouă, ca să lumineze pe cele întunecate, și să adune pe cele risipite: pentru aceas-

ta pe de Dumnezeu Născătoarea cea întru tot lăudată o mărim.

Vrând să iei slăvit sfârșit, prin sabia mucenici-ei tale Varvaro, împreună cu Iuliana cununilor mucenicește învrednicindu-te, glas Dumnezeiesc ai auzit, carele au plinit rugăciunile tale.

Plinind cererea ta, Varvara de chinuri purtătoare, Hristos tămăduiri dă tuturor celor ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea de peste ani, că cu adevărat nisipul mării au covârșit bine slăvită, minunile tale.

Împreunându-te acum cu Împăratul tuturor Mirele tău Hristos, strălucind cu mărirea Dumnezeieștii Lumini Varvara, întru cereștile cămări, spre cântăreții tăi caută, din patimi izbăvindu-i, și aducându-i la Dumnezeu cel viu.

Ca niște lână ceea ce ești cu totul fără prihană, Ploaia cea cerească în pânțele luându-o, ne-ai născut nouă pe Cela ce dă dulceața celor ce-L laudă pe el cu bună credință, și pe tine cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu te vestesc.

Darul tămăduirilor de la Dumnezeu luând Varvara preaslăvită, a tămădui boalele celor ce

aleargă la tine cu credință, pe Dumnezeu slăvind Stăpânul tuturor, izbăvește pe toți de nevoi, și de neputința cea vătămătoare, și de boalele sufletești.

Dulceața desfătării pământești trecându-o cu vederea, și bogăția părintească, împreună și mărirea urând, pe Cerescul Mire ai iubit Varvara prea slăvită, că cu sabia capul tăindu-ți-se, cu fecioarele cele înțelepte împreună ai intrat la Mirele Hristos: pentru aceasta și boala cea vătămătoare gonind, pe credincioși tămăduiești cu lucrarea Duhului, și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Carte nouă proorocul pe tine mai înainte te-au văzut, întru care s-au scris Cuvântul Tatălui: pentru aceea Curată te rog, roagă-te să mă scrie pe mine în Cartea celor vii, îmblânzind pe Iisus Înnoitorul tuturor.

Psalmul 17

al lui David

Iubescu-te Doamne tăria mea, Domnul vârtute mie și scăpare mie Dumnezeul meu ajutor mie, și nădăjduiesc spre Dânsul, scut mie și corn spăseniei mele și ajutor mie. Laudelor chem Domnul, și de dracii mei spăsescu-mă. Ținură-mă durerile morții ei și izvoarele fărădelegii tulburară-mă, durerile iadului înconjurară-mă, apucară-mă cursele morții ei, și în scârba mea chem Domnul, și către

Dumnezeul meu chem. Auzi-mă din Biserica sfântă a Sa glasul meu, și strigarea mea înaintea sa intră în urechile lui. Și clătească-se și tremurat fu pământul. Și urziturile pădurilor smintiră-se și ridicară-se, că mânie-se spre ele Dumnezeu. Ridică-se fum mânia lui, și foc de la fața lui învăpaie-se. Cărbuni aprinseră-se de la dânsul. Și plecă cerul și destinse, și întunerice sub picioarele lui. Sui spre Heruvimi și zbură, zbură pe aripile vântului. Și puse întunerice acoperământul său, împrejurul lui acoperământul lui. întunecată apă întru nori de sus. Întru lucirea într-însul nori trecură, grindine și cărbuni de foc. Și tună din Cer Domnul, și susul dede glasul său. Trimise săgeți și-i răspândi și fulgerul înmulți sminti ei. Și se iviră izvoarele apelor și se descoperiră urzitele a tuturor. de zăpretitul (certarea ta) tău Doamne, de suflarea duhului mâniei tale. Trimiseși de sus și rădică-mă în larg; mă primiși. Luași-mă de ape multe. Izbăviși-mă de dracii silnici. Și de pizmuitorii mei că se învârtoșară mai vârtos de mine. Apucară-mă în ziua răului meu. Și fu Domnul ridicător mie. Izbăvi-mă că mă vru. Și dete mie Domnul după dreptatea mea, și după curățiile mânilor mele da-m-va. Că feriu căile Domnului, și nu necurății de Dumnezeuul meu. Că toate judecățile lui între mine, și dreptatea Lui nu se mută de mine. Și voi fi nevinovat cu nusul (dânsul) și mă voi curăți de fărădelegile

mele. Și-mi va da Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele între ochii lui. Cu preapobodnicii (cei cuvioși) preapobodnic vei fi și cu bărbatul nevinovat nevinovat vei fi, și cu aleșii ales vei fi, și cu îndărtănic întorcea-te-vei. Că pe oamenii plecați spăsești Doamne, și ochii trufașilor o pleci. Că tu luminezi sfeșnicul meu Doamne, Dumnezeuul meu luminezi întunericul meu. Că cu tine izbăvescu-mă de năpaste, și Dumnezeuul meu trecu părete. Dumnezeuul meu nevinovată calea lui, cuvintele Domnului aprinse, apărător este tuturor celor ce nădăjduiesc spre dânsul. Că cine e Dumnezeu fără Domnul, sau cine e Dumnezeu fără Dumnezeuul nostru. Dumnezeu încinsu-mă cu vârtute, și puse nevinovată calea mea, sfârșit luă picioarele mele (ca) cerbii. Și întru înalt ridică-mă. învață mâinile mele spre război, și puse arc de arame în brațul meu. Și datu-mi-au scut spăsenie și dreapta ta primi (pe) mine. Și învățătura ta derease-mă în sfârșit, și învățătura ta însuși mă învață. Lărgit-ai urmele mele sub mine, și nu osteniră talpele mele. Mân vrăjmașii mei și-I ajung, și nu mă torn până sfârșii. Frângu-i și n-au putere să stea, cad sub picioarele mele. Și încinsu-m-ai cu vârtute la război, împiedicat-ai toți ce se sculară spre mine sub mine, și dracilor dat-ai spinare și pizmuitorii mei curat-ai. Chemară și nu era spășitor, către Domnul și nu auzi (pe) ei, și păretele lor ca

pulberea înaintea feței vântului. Ca lut de cale netezi (pe) ei. Izbăvi-mă den (izbăviși-mă de prigoanele oamenilor) puterea omenească puse-și-mă în capul limbilor. Întru auzitul urechii auziră-mă. Fiii străini mințiră-mi. Fiii străini vechiră și șchiopară de cărările sale. Viu Domnul și blagoslovit (Dumne)zeul, și se rădică Dumne-zeul spăseniei mele. Dumnezeul ce vrăjbia mea, și plecă oameni sub mine, IZBĂVITORUL MEU DE DRACII MEI CEI MÂNIOȘI, de sculătorii spre mine ridici-mă. Și de bărbat necurat izbăvește-mă. Drept aceea ispovedescu-mă ție între limbi Doamne, și numele tău cânt. Măresc spăsenia împăratului și fac milă Unsului meu, lui David și seminției lui în veac. *După Psaltirea de la 1570*

Paracelis la vremea războiului

Stih: Izbăvește-mă de războiul cel pierzător, și de războiul celui Pierzător, Maica lui Dumnezeu

Rânduiala cântării de rugăciune, către Domnul Dumnezeu nostru,

pentru norod,

*ce se cântă la vremea războiului, împotriva
vrăjmașilor cei ce vin asupra noastră*

**Blagoslovind preotul (înaintea Liturghiei),
începem:**

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

**Împărate ceresc: Sfinte Dumnezeule și Tatăl
nostru: Doamne miluiește-ne, de 12 ori
Slavă, și acum... Veniți să ne închinăm...**

**Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea...
Slavă... și acum... Aliluia de 3 ori**

**Dumnezeu este Domnul *de 3 ori, cu stihurile
acestea:***

- 1. Mărturisi-mă-voi Domnului că este bun, că
în veac este mila Lui.**
- 2. Înconjurând m-au înconjurat și întru
numele Domnului le-am stăut lor împotrivă.**
- 3. Nu voi muri ci voi fi viu și voi povesti lucru-
rile Domnului.**
- 4. Piatra care nu o au socotit ziditorii aceasta
s-a făcut în capul unghiului, de la Domnul s-a
făcut aceasta și este minunată întru ochii noș-
tri.**

Troparul, glas același:

Mântuiește Doamne poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini, asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă... iarăși troparul, Și acum... Bogorodișna: Folositoare înfricoșată și neînfruntată... Și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeuule...

și după Psalm, începem Canonul fără Irmos.

Peasna 1 glas al 8-lea, *Irmos*

Pe Faraon cel ce se purta în căruțe, l-a cufundat toiagul lui Moisi cel ce au făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind și despărțind marea, și pe Israil fugătorul cel ce mergea pedestru l-au mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cunoscând mila ta cea nespusă, și iubirea de oameni, la tine cădem unule Ziditorule, treci cu vederea, rugămu-ne ție, greșalele noastre, și izbăvește pe norodul tău, iar pe cei ce stau împotriva noastră surpă-i.

Precum de demult asupra lui Amalic, milostive Doamne ai dat biruință, cu povățuirea lui Moisi cel plăcut Ție, așa și acum rugămu-ne Ție, robului Tău biruință arătată asupra celor văzuți și nevăzuți vrăjmași dăruiește-i.
Slavă...

Dumnezeule, cea ce ai surpat puterea lui Amalic, biruindu-o prin mâinile lui Moisi cele întinse în chipul Crucii, și acum rugămu-ne Ție, biruiește Milostive taberele potrivnicilor celor ce se scoală asupra noastră, și cu Crucea Ta într-armează pe credinciosul robul Tău asupra urâtorilor de Cruce. **Și acum...**

Cu puterea ta cea negrăită milostive Hristoase, apără norodul Tău de toată năvălirea, dăruind biruință credinciosului robului Tău asupra celor văzuți și nevăzuți vrăjmași, pentru Prea curata Maica ta, și pentru toți Sfinții.

Peasna 3, Irmos

Făcătorul crugurilor Cerești...

Cu mila ta cea nespusă și cu milostivirea ta cea negrăită Hristoase apără poporul tău, îndrăznirea vrăjmașului supuind-o sub picioarele credinciosului robului Tău. **Slavă...**

Nu ne da pe noi Stăpâne pentru fărădelegile noastre în mâinile vrăjmașilor, cu mânia ta: ci rugăciunile săracilor robilor Tăi ascultând, întoarce urgia ta, într-o bucuria noastră.

Și acum...

Izbăvește-ne pe noi, rugămu-ne Ție, cu nespusa mila ta Stăpână, și într-aripându-ne pe noi poporul tău ne apără: că pe tine una după Domnul Dumnezeu te avem apărătoare.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi Milostive, ca pe unii ce cu osârdie către tine alergăm, către milostivul Izbăvitorul tuturor Stăpânul Domnul Iisus.

Doamne miluiește-ne de 12 ori, apoi

Doamne Dumnezeu nostru cel puternic și tare în războaie, pe tine într-un ajutor noi nevrednicii te chemăm, și cu smerenie te rugăm: apucă arma puterii Tale, și pavăza apărării, și ne izbăvește: scoală-te într-un ajutorul nostru, și scoate sabia îngrozirii, și a biruinței, și închide dimpotriva celor ce s-au într-armat, și ne gonesc pe noi, și întoarce înapoi cu rușine pe cei ce socotesc asupra noastră rău, sub picioarele robilor Tăi pe aceia supuindu-i, rugămu-ne Ție, degrab ca un Îndurat auzi-ne, și cu milostivire ne miluiește

Doamne miluiește de 3 ori.

Doamne Dumnezeul nostru, caută din Cer și vezi, că vrăjmașii noștri au scos sabia, și au întins arcul său, ca să săgete pe săracii și mișei robii Tăi, și ca să junghie pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc pe Tine, și cu puterea Ta cea atot stăpânitoare, arcele lor le sfărâmă, și fă degrab ca sabia lor să intre în inimile lor, surpare și biruință asupra lor dăruind robilor Tăi, rugămu-ne Ție Atotțiitorule Împărate, ascultă-ne și ne miluiește.

Nu spre arcul nostru nădărdum, nici arma noastră ne va mântui pe noi Doamne, ci al Tău atot puternic ajutor îl cerem, și la a Ta putere îndrăznind, asupra vrăjmașilor noștri ne într-armăm, și numele Tău cu credință îl chemăm, iară tu împiedică-i și-i pierde pe dânșii, și în mâinile credincioasei Tale oaste, și robului Tău îi dă, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite săgețile Tale, Doamne, și tulburare fă vrăjmașilor noștri, lucește fulgerile, și-i împrăstie pe dânșii, trimite mâna Ta din înălțime, și-i pierde pe dânșii de pe pământ, și ne scoate pe noi și ne izbăvește, pentru numele Tău, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Sedealna glas al 7-lea

Biserica strigă către Tine Hristoase Dumnezeule, carele ești închinat în Chiparis, și în Peuc și în Cedru, biruință credinciosului robului Tău cu Crucea ta asupra celor urători de Cruce, pentru Născătoarea de Dumnezeu dăruiește, și ne miluiește pe noi. **Bogorodișna:**

Ca ceea ce ai milostivire asupra neputinței noastre, căutând la cei de pe pământ, milostivește-te spre poporul cel ce se află în necaz, blagoslovită Născătoare de Dumnezeu și fii cu noi, rugându-te ca să nu pierim rău, și roagă ca cea Curată pe Dumnezeul cel ce este lesne

**iertător, ca să mântuiască sufletele noastre,
Prea Sfântă Fecioară.**

Peasna 4 Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne:

**Tu Stăpâne Dumnezeule, cea ce cu milostivire
cruți pe norodul Tău, nu ispitele și războaiele,
întorcându-l iarăși către Tine, iuțimea mâniei
tale acum o potolește și o alinează, și întoarce
întru bucurie mahniciunea și scârba noastră,
biruință asupra potrivnicilor dăruind, nu cu
mânia, nici cu urgia Ta Hristoase ne mustra pe
noi Milostive, ci îndurările Tale Stăpâne arată
asupra norodului tău, surpă năvălirile împo-
trivnicilor luptători de icoane, și toate războa-
iele le supune sub picioarele credinciosului
robului Tău. **Slavă...****

**Stăpâne Doamne cel ce cu mâna Ta cea atot
puternică întru adânc ai cufundat pe Faraon,
Tu și acum, îndrăznirea celor urători de Cruce
vrăjmași, cu puterea Crucii Tale Hristoase ri-
sipește-o, trecând cu vederea păcatele noastre,
ca un Bun, pentru rugăciunile celeia ce Te-au
născut pe Tine. **Și acum...****

**Tu ești după Dumnezeu creștinilor apărătoare
Prea curată: tu a patimilor noastre tămădu-
itoare, tu Stăpână, mare în războaie ajutătoa-
re. Pentru aceea pe tine noi acum cu o unire
slăvindu-te, ne rugăm ție, ca să te rogi pentru**

noi Fiului și Dumnezeului tău, să izbăvească pe poporul Tău de toate nevoile, ca pe tine pururea să te mărim.

Peasna 5 Irmos

Pentru ce m-ai lepădat de la fața ta, cela ce ești Lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci te rog întoarce-mă, și la lumina cărărilor Tale îndreptează pașii mei.

Să nu pomenști Stăpâne smintelile noastre cele fără de număr ci degrab întorcând mânia ta întru milostivire, surpă pe toți vrăjmașii, și pe poporul Tău păzește-l cu mila Ta.

Caută Milostive spre poporul Tău cel ce se află în necaz, și dă nouă din înălțime ajutorul tău, precum oarecând lui Moisi celui plăcut Ție, asupra lui Amalic, și întărește pe credinciosul robul Tău asupra vrăjmașilor celor ce s-au într-armat împotriva noastră. Slavă...

Cela ce ai întărit de demult asupra celui mândru Goliat, brațul lui David Proorocului Tău: Tu și acum Stăpâne întărește pe credinciosul robul Tău, dăruindu-i lui biruință asupra vrăjmașilor și surpând pe cei potrivnici sub picioarele lui. Și acum...

Pe tine una Preacurată te avem apărătoare nebiruită, ceea ce pierzi păcatele noastre,

**către care strigăm căzând: izbăvește-ne pe noi
Stăpână de toate nevoile, și de toate relele.**

Peasna 6 Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

**Stăpâne Ceta ce ai izbăvit pe norodul evreiesc
când se afla în scârbă, și ceta ce ai dat tărie cu
puterea Ta lui Sampson, Tu și acum Milostive
izbăvește pe norodul tău de războiul potrivni-
cilor, și-i supune pe dâșii sub picioarele
credinciosului robului Tău .**

**Minunat ești Dumnezeu, Ceta ce cu atotpu-
ternica dreapta Ta ai izbăvit pe norodul cel
cuprins de război: fiindcă toate mâna Ta le
poate, pentru aceasta și acum rugămu-ne Ție,
izbăvește-ne pe noi de vrăjmașii noștri.**

Slavă...

**Ochiul Tău cel atot văzător, văzând moșteni-
rea Ta Dumnezeu, de potrivnici asuprită,
milostivește-te Stăpâne spre norodul tău, și
îndrăznirea vrăjmașilor o surpă, și sub picioa-
rele robului Tău o supune. **Și acum...****

**Tu ești stăpânitoare nebiruită prea Curată
Născătoare de Dumnezeu: tu pentru păcatele
noastre și patimile, cu dreptate ne cerți pe noi,
ci rugămu-ne ție Stăpână, izbăvește-ne pe noi**

norodul tău de toată ispita și războiul, și biruință din Cer, precum oarecând lui Constantin, dăruiește credinciosului robului Tău și la tot poporul tău.

Cela ce Te-ai înălțat pe Cruce de bună voie, obștii Tale celei nouă, numite cu numele Tău, îndurările tale dăruiește-i Hristoase Dumnezeule, veselește cu puterea ta pe binecredinciosul robul Tău dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău, armă de pace nebiruită biruință.

După aceasta, Treptele glasului al 6-lea, Antifon 3

Cei ce se nădăjduiesc spre Domnul vrăjmașilor sunt groaznici, și tuturor de minune, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale, soarta dreptilor ajutor pe Tine avându-te Mântuitorule, nu-și tinde. *Slavă...*

A Sfântului Duh este stăpânirea peste toți: Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Și acum... același, și îndată

Prochimenul glas 4:

Doamne întru puterea ta se va veseli împăratul, și de mântuirea Ta se va bucura foarte.

Stih: Pofta inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

După aceasta

Toată suflarea să laude pe Domnul.

Stih: Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați-l pe el întru tăria puterii Lui.

Din Sf. Evanghelie de la Marcu citire:

Zis-au Domnul ucenicilor Săi: aveți credința lui Dumnezeu. Că adevăr zic vouă, că cel ce ar zice muntelui acestuia: ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede, că ce va zice va fi: fi-va lui orice va zice, pentru aceea zic vouă: toate câte cereți rugându-vă, să credeți, că veți lua, și va fi vouă. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți, împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din Ceruri să ierte vouă greșalele voastre. Că de nu veți ierta voi, nici Părintele vostru cel din Ceruri, nu va ierta vouă greșalele voastre.

Slavă...

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-mă Dumnezeu după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegea mea.

După aceea, cântă stihira aceasta.

Doamne cela ce ai ajutat blândului David, să biruiască pe cei de alt neam, și credinciosului robului Tău ajută-i, și cu arma Crucii surpă pe vrăjmașii noștri, arată Milostive asupra noastră milostivirile Tale cele de demult, și vor înțelege cu adevărat că Tu ești Dumnezeu, și pe Tine chemându-Te biruim, rugându-ne Ție cu deadinsul și prea curatei Maicii Tale, să ni se dăruiască nouă pace, și mare milă.

Peasna 7 Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Încetează mânia, și caută la noi cei ce suntem cuprinși de scârbă, că lesne este ochilor tăi, Milostive, a face viu, și a ucide, pentru aceea cu umilință strigăm Ție Stăpâne: bine ești cuvântat Dumnezeu! Părinților noștri.

Greșit-am toți, și am făcut fărădelege, împreună și îndurărilor tale, Stăpâne, le-am întors spre mânie, ci slăbește îndelung răbdătorule, și frica Ta să o socotești întru pocăință, și ne izbăvește pe noi de cumplita înconjurare a potrivnicilor, pe cei ce cu credință strigăm Ție:

bine ești cuvântat Dumnezeu Părinților noștri. **Slavă...**

Pe Troița cea fără de început slăvim, care este închinată întru o Ființă, și despărțită în Fețe, în deosebiri, și în Nume: pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Sfântul Duh, cel împreună de-a pururea Fiitor, Unime și Troiță Preasfântă, cu Dumnezeiască puterea ta, izbăvește-ne pe noi cei ce strigăm Ție: bine ești cuvântat Dumnezeu Părinților noștri. **Și acum...**

Ridică Stăpână, Îngerii și Arhanghelii, și cetele proorocilor, ale Apostolilor, ale mucenicilor, cu un glas să se roage Fiului tău și Dumnezeu, să ne izbăvească de patimi, și de tot războiul, prea blagoslovită Fecioară Stăpână milostivă.

Peasna 8 Irmos

De șapte ori cuptorul...

Cine va socoti Hristoase nespusa mila Ta, pentru că treci cu vederea păcatele celor ce se căiesc, și boalele le tămăduiești, și toate războaiele le depărtezi, și patimile cele zburătoare le îmblânzești, pentru aceea ne rugăm ție: Milostive Stăpâne iubitorule de oameni și Doamne al îndurărilor, întoarce mânia ta spre milostivire către noi.

Pe cei văzuți și nevăzuți vrăjmașii noștri împărăștie-i cu mâna Ta Doamne, și ne apără pe noi norodul tău, biruință precum de demult lui David, și lui Iisus Navi, asupra celor de alt neam dăruind acum robului Tău asupra tuturor vrăjmașilor ce se oștesc asupra noastră.
Slavă...

Proorocilor cu Apostolii, mucenicilor cu arhieriei, și prea cuvioșilor părinți cu toți sfinții, rugăciune faceți către Hristos pentru noi cu deadinsul, ca să întoarcă mânia sa spre milă, biruință dându-ne nouă asupra potrivnicilor vrăjmași. **Și acum..**

Izbăvește-ne pe noi din nevoi Născătoare de Dumnezeu întru tot cântată, rugămu-ne ție, norodul cel necăjit de nenumărate pătimiri: pentru că tu toate le poți, la Cel fără de început Fiul tău, pe carele fără de sămânță în pânțece l-ai zămislit. Deci pe Acela ca o Maică milos-tivă pentru noi roagă-l, să ne izbăvească de toată nevoia, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Peasna 9 Irmos:

Spăimântatu-s-au Cerul de aceasta...

Minunate s-au făcut Hristoase îndurările Tale, care asupra celor ce au greșit Ție le-ai arătat din destul din început, spre care nădăjduind noi păcătoșii, cădem înaintea Ta, și ne rugăm, precum de demult ninivitenilor, pentru pocă-

ință, a mâniei Tale iuțimea spre milă o ai prefăcut: și nouă acum milostivirea și îndurările Tale le arată, ca pe Tine neîncetat să te mărim.

Primește a noastre Mântuitorule rugăciuni, precum de demult ai primit a ninivitenilor rugăciunea cea cu lacrimi, plânsul curvei, suspinul tâlharului pe Cruce: și ne izbăvește pe noi norodul tău de războiul care este asupra noastră, ca pe Tine neîncetat să te mărim.

Slavă...

Precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, așa totdeauna ochii noștri către tine mult milostive Doamne Dumnezeu nostru: caută dar cu milostivire asupra noastră, și surpă cu puterea ta mândria potrivnicilor lui Dumnezeu, a vrăjmașilor noștri, și sub picioarele robului Tău îi supune, ca pe Tine neîncetat să te mărim. **Și acum...**

Supune Doamne, rugămu-ne Ție, sub picioarele robului Tău, pe potrivnicii vrăjmași: precum de demult lui David și lui Sampson, și lui Ghedeon, pe cei ce necunoscând pe Dumnezeu s-au lepădat, i-ai supus, ca pe Tine unul Apărătorul nostru neîncetat să Te mărim.

Cuvine-se cu adevărat...

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... **Și troparele acestea:**

Către Hristos Dumnezeu acum cu nevointă să alergăm noi păcătoșii, și cu smerenie să cădem, cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpâne Tu ne ajută milostivindu-te spre noi: sânguiește că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deșerți că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu avem.

Slavă...

Nu vom tăcea, și nu încetăm nici odinioară, Făcătorul nostru, Dumnezeirea ta cântând noi nevrednicii: că de nu te-ai fi milostivit pogorându-te din Ceruri, și a Te întrupa pentru noi, cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la Tine Stăpâne: biserica ta izbăvește-o de toată nevoia, Unule Cela ce întru Sfinți odihnești. **Și acum...**

Cea de Dumnezeu bucurată Stăpână întru tot cântată Împărăteasă, a tuturor creștinilor mijlocitoare, și fierbinte rugătoare, cu deadinsul robii tăi, către apărarea ta cea fierbinte alergând ne rugăm: grăbește spre rugăciune, și te nevoiește spre îmblânzire: că pierim de mulțimea păcatelor, și de înconjurările vrăjmașilor, și de mânia Fiului tău, care cu dreptate asupra noastră se pornește, pe care întru milă să le prefaci: căci ca o Maică la Fiul tău le poți: una binecuvântată.

Canon de rugăciune către

Sfântul Arhanghel Gavriil

Din Mineiul pe luna Martie anul 1831

Gavriil cel mai mare, mintea cea văzătoare de Dumnezeu, cea luminoasă cerească, carele la Lumina cea întreit strălucitoare privește, și vede Taina cea Dumnezeiască și înfricoșată: împreună cu cetele cele de sus, bine au vestit Fecioarei viind la dânsa: și se roagă pentru sufletele noastre.

Taina cea mare, cea neștiută mai nainte de îngeri, și mai înainte de veci ascunsă, ție unuia s-au încredințat Gavriile, și aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Naza-ret viind: Cu carea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Pripeală: Cea ce faci pe îngerii Tăi duhuri, și slugile Tale pară de foc.

Cela ce ești pururea plin de lumină, și faci voia, și pli-nești poruncile Atotțiitorului: mai marele îngerilor Gavriile prea alesule: mântuiește pe cei ce te cinstesc pe tine cu

dragoste, pururea cerșind, să se dăruiască
sufle-telor noastre pace și mare milă.

Slavă... și acum... a lui Ioan Monahul:

Trimis au fost din cer Gavriil arhanghelul...

La Utrenie

Troparul: Mai marele voievod al oștilor
cerești, rugă-mu-te pe tine noi nevrednicii, ca
prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu
acoperământul aripilor mării tale celei
netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu
deadinsul, și strigăm: Izbăvește-ne din nevoi,
ca un mai mare peste cetele puterilor celor de
sus.

Canonul Arhanghelului,

facerea Sfântului Iosif

scriitorul de cântări

Cântarea 1 Irmos

Deschide-voi gura mea și se va umplea de
Duhul, și cuvânt răspunde-voi
Împărătesei Maicii, și mă voi arăta luminat

prăznuind, și voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Ca pe cel ce ești lumină Dumnezeiască și fără materie, cu împărtășirile cele fără materie, spre Lumina cea prea Înaltă, te rog arhanghele al Domnului: Luminează-mă prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să strângem cete dumnezeiești, veselindu-ne, cinstind pe cel dintâi al minților celor fără de trupuri, carele au vestit bucuria cea negrăită, ce au venit în lume pentru bunătatea.

Pe tine avându-te folositor mai mare, apărător și părete, și întărire către Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iu-bim, ne izbăvim de primejdii, și de vătămarea șarpelui, lăudându-te pe tine.

Bogorodișna:

Curată pe tine cu totul fără prihană, Gavriil dacă te-au văzut, Bucură-te Stăpână, către tine luminat au strigat, ceea ce nu știi de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstita cuvântare.

Cântarea 3 Irmos.

Pe ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, carii s-au împreunat ceată duhovnicească întărește-i, și întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicește-i.

Cu împărtășirea Luminii celei prea fără materie, ca cea ce ești cu adevărat fără materie Gavriile, mai presus de materie fiind luminat, luminează a doua te-ai văzut, pe oamenii cei materialnici, carii te laudă pe tine, totdeauna luminându-i.

De mai mare bună slavă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cea ce ești mai mare între îngeri, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălți-mea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pe tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea, și alinează viforul cel pornit asupra noastră al ispitelor și al necazurilor, o, Gavriile, mai marele voievod.

Arătându-ți ție oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavriil au

strigat: bucură-te polata lui Dum-nezeu, întru carea sălășluindu-se, pe toți oamenii i-au îndumnezeit ca un Îndurat.

Marele Gavriil, voievodul îngerilor, arătându-se puru-rea, împreună cu dâșii strigă Dumnezeiască cântare Treimii, bucurându-se: pe acesta toți cu mare glas întru credință să-l lăudăm, și cu gând curat cu cuviință să-l slăvim. **Slavă... și acum...**

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea înfricoșată mai înainte de veci rânduită, ție unuia Gavriile slăvite s-au încredințat, Nașterea cea negrăită a prea Sfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce ești plină de Dar: pentru aceasta după dato-rie, credincioșii cu veselie pururea te fericism.

Cântarea 4 Irmos:

Sfatul cel neurnat...

Stătut-ai de demult Gavriile, după vrednicie minunate, prin împărtășirile Dumnezeieștii Stăpânii, luminând pe proorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute.

Cu guri de tină pe tine, cel ce ești cu firea de foc, te lău-dăm: Scoate-ne pe noi din focul cel ce totdeauna arde Gavriile, cu dumnezeieștile tale mijlociri.

În haină dumnezeiască mai mult decât soarele străluci-tă, cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodu-le al slujitorilor, stai înaintea Împăratului ceresc vese-lindu-te.

Pe tine toată curățită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te prea Curată, luminat au strigat către tine: Bucură-te dezlegarea blestemului, și chemarea strămoșilor.

Cântarea 5 Irmos:

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta, că tu Fecioară care nu știi de nuntă, ai avut în pân-tece pe Dumnezeu Cel ce este peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă mântuire dăruind.

Cu împărtășirea Minții celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngerești cele nenumărate: Sfânt este Tatăl Atotfăcătorul,

Fiul cel împreună fără început, și Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumusețea prea luminată, de care se minunează tot cugetul: slava îți este mare, Gavriile prea slăvite, mai marele Dumnezeieștilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credință te laudă pe tine.

Dumnezeiescul Zaharia dacă te-au văzut pe tine de demult, stând împreună în vremea cădirii, au rămas mut, căci nu au crezut vestirii tale celei înfricoșate, care i-ai spus Gavriile mai marele voievod.

Biserica de sfințenie fiind prea Curată, prin glasul lui Gavriil arhanghelul, ai născut pe Cea ce se odihnește întru sfinți, pe Dumnezeu cel prea Sfânt, Carele pe toți sfințește, și din nevoi îi scoate.

Cântarea 6 Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic Dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu Cel ce s-a născut dintru dânsa.

Limbile păgânești nu pot să te cinstească pe tine mintea cea luminoasă și cerească, care ești strălucit prea luminos cu Dumnezeuști străluciri mai presus de minte negrăit.

Cela ce ești rază de soare mult luminoasă, mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pe cântăreții tăi din adâncul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipește-le, credința pravoslavnică întărește-o, potolește împerecherile Bisericii Arhan-ghele, **prin rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.**

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeiești ascultătoare ai fost Curată, și pe Cuvântul cel prea fără de început L-ai născut cu trup, carele au izbăvit lumea de necuvântare.

Condac glasul 8

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Tu ești Arhistratega prea slăvit slujitor prea luminoasei și cinstitei și atot făcătoarei și nenumăratei și înfricoșatei Treimi: deci

roagă-te acum neîncetat Rugătorule, ca să ne izbăvim noi de toate nevoile, și muncile, ca să strigăm ție: Bucură-te acoperământul robilor tăi.

Cântarea 7 Irmos:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbătește călcându-o, s-au bucurat cântând: Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Nașterea lui Ioan, slăvite, o ai vestit oarecând Zahariei, înlăuntrul dumnezeieștii Biserici, stând el, și cântând Izbăvitorului și Dumnezeu: prea lăudate Doamne al Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Preaslăvită bunăcuviința Bisericii tale Gavriile, prea luminat sfințește sufletele credincioși-lor, și le poruncește să strige cu mare glas: prea lăudate Doamne al Părinților și Dumne-zeule, bine ești cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare Voievodule cu împărtășirea Luminii celei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând tot-deauna pe cei ce cântă: prea

lăudate Doamne al Părinților și Dumnezeule,
bine ești cuvântat.

Trimis au fost Gavriil mai marele voievod,
să-ți vestească ție bucurie Fecioară Maică
Cura-tă, prin care întristarea au încetat, și
bleste-mul cu adevărat s-au făcut neroditor, și

Blagoslovenia au înflorit credincioșilor în
veci.

Cântarea 8 Irmos:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor,
nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a
mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum
plinită, pe toată lumea ridică să strige ție: Pe
Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați
întru toți vecii.

Cu sfințite cuvinte de sfințenie, norodul cel
sfințit, pe tine te laudă veselindu-se: că tu
arhanghele pe Cuvântul cel Atotpricinuitor,
Carele au luat trup ca și al nostru, L-ai vestit
Fecioarei, ceea ce este dintre noi, mai presus
de gând și de cuvânt: pentru aceasta pe tine te
cinstim întru toți vecii.

De Mintea cea mare și dintâi lipindu-te
arhanghele, cu gura ta cea de foc cântî
dulce cântare înfricoșată, care cântă cetele
tuturor îngerilor: Pe Domnul lucrurile
lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu bune laude Dumnezeiești arătat fiind
împodobit, străbați cele cerești, apoi și
cele pământești, plinind sfinte voile lui
Hristos Dumnezeului tuturor, povățuito-rule
al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pe
tine pururea cu credință.

Cu trupul după ipostas Cuvântul a se
amesteca cu oamenii vrând, te-au avut pe
tine mai înainte mergând, și mai înainte
gătindu-o Lui sfințită polată, o, sfinte Gavriile
strigând: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L
preaînălțați întru toți vecii.

Ca pe un scaun împărătesc înfrumusețat, ca
pe ceea ce este mai presus decât toate
făpturile, ca pe ceea ce una au înființat pe Cel
mai presus înființat și pe oameni cu mai bună
unirea nașterii celei negrăite și străine, pe
Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Cântarea 9 Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te prea fericită, Născătoare de Dumnezeu Curată, pururea Fecioară.

Stai cu frică înaintea scaunului Darului slujind, și stră-lucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând, și cu sfințenie îndumnezeit, și lumină fiind văzut, și luminând cu mijlocirile tale, pe cei ce te cinstesc cu credință, sfințite Gavriile.

Ca un cer cu stele împodobit te vezi cu Dumnezeiești străluciri, și ca un voievod în mâini ții sceptru prea luminat: și străbați tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, și din nevoi pe toți credincioșii scoțând.

Potolește viforul barbarilor cel cumplit, carele se ridică totdeauna asupra robilor tăi, așează împerecherile Bisericii: celor ce te laudă pe tine dă-le izbăvire de greșale, și împăratului dăruiește-i biruință, Gavriile, cu caldă folosința ta.

Prea bună însoțire și prea slăvită, Mihaile și Gavriile, stând înaintea scaunului Dumnezeieștii Slave, cereți tuturor iertare de păcate, și izbăvire de nevoi, ca niște folositori, și ca cei ce urmați Bunătății Stăpânului întru toate.

Lumina Fulgerului, adică a Celui născut al tău, au stră-lucit, și au luminat toată partea cea de sub soare, și pe mai marele întunericului l-au pierdut, de Dumnezeu Născătoare prea Curată, lauda îngerilor, și mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neînțe-tate glasuri.

Mintea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-au așezat pe tine Gavriile, carele cu împărtășiri Dumnezeiești luminezi toată lumea, și ne descoperi nouă cea din veac Dumnezeiască, și mare cu adevărat taină, pe Cel ce s-au întrupat în pântecel fecioresc, Carele au fost fără de trup, și s-au făcut om, ca să mântuiască pe om.

Inaintea scaunului Dumnezeirii celei întreit luminătoare stând, și din destul fiind strălucit cu Dumnezeieștile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănuiesc pe

pământ cu bucurie, și te laudă pe tine, de negura patimilor izbăvește-i, și cu luminare strălucește-i, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâcă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potolește despărțirile Bisericii, alinează viforul ispitelor celor fără de măsură: izbăvește de nevoi și de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, și sub acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Rugăciune către Maica Domnului

dintr-o carte veche pe slovă chirilică

**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu
Stăpâna mea cea plină de Dar,
Născătoare de Dumnezeu prea
blagoslovită, ceea ce ești dumnezeiesc
dar, Maica lui Dumnezeu, lăcaș
Dumnezeirii celei neîncăpute, a unuia
născut Fiului cel mai înainte fără de
început al Tatălui, scaun în chipul
focului, ceea ce ești mai slăvită de cât
Puterile cele cu 4 chipuri, Preacurată
întru tot cinstită, cinstită, cea cu totul
nevinovată, cu totul nestricată, cu totul
neîntinată, prea încuviințată, prea
cinstită, cea desăvârșit blagoslovită,**

desăvârșit binecuvântată, întru tot pomenită, prea dorită, Fecioară cu sufletul și cu trupul și cu gândul, jilț Împăratului a Celuia ce este pe Heruvimi, scară cerească prin care noi cei ce suntem pe pământ, în Cer ne suim. minunea cea neștiută, netălmăcita auzire, descoperirea Dumnezeieștii Taine celei ascunse, nebiruită apărare, puternică ajutorință, izvorul dătătorului de viață , luciul nedescoperit al dumnezeieștilor și negrăitelor daruri, înălțimea cereștilor, celor fără trupuri Puteri, cea mai înaltă decât Heruvimii, adâncul cel necercetat al ascunselor pilde, cea obștească îndemnare a bunelor obicei, dătătoarea tuturor bunătăților, Stăpâna tuturor fapturilor, ceea ce ești după mijlocitorul Hristos, mijlocitoare a toată lumea, ceea ce ești căruța Soarelui celui înțeleghător, lăcașul Luminii celei adevărate, ce luminează pe tot omul ce vine în lume, ceea ce ții în brațe pe Cela ce ține toate cu cuvântul, lăcașul cel neîntinat al Celuia ce se îmbracă cu lumina ca cu o haină, podul cel peste

toată lumea, care ne suie către Cerul cerului cel mai presus de lume, ceea ce ești mai înaltă decât Heruvimii fără de asemănare, mai slăvită decât Serafimii, și mai cinstită decât toată lumea, lumina îngerilor, mântuirea oamenilor, ușa Împărăției Cerului, tănuitoarea și slujnica Soarelui celui neapus, a zilei celei adevărate și de taină, adâncul beznei iubirii lui Dumnezeu de oameni celei neurmăte, ceea ce ești mai cinstită decât Edemul, pământul cel sfânt al făgăduinței, căruța cea Dumnezeiască și în multe chipuri numită, temeiul cel tare al adevăratei credințe, lăcașul cel desfătat al Celui neîncăput, vița cea adevărată care ai crescut Strugurul vieții, măslin roditor care veselești sufletele credincioșilor, acoperământul a toată lumea, ușa tainei celei peste cuget, raza lui Hristos soarelui celui înțelegător, strălucirea care luminezi pe credincioși, împăcarea păcătoșilor, întărirea celor tari, chemarea căzuților, ridicarea lenevoșilor, neputincioșilor puterea, unirea bisericilor, bună norocirea oștilor, dăruirea tuturor

bunătăților, bună legiuirea cetăților, pacea a toată lumea, răbdarea postnicilor, vitejia mucenicilor, norul curatei vieți, care rouezi roua cea cerească la cei de pe pământ, făclia Luminii celei neapropiate, scara cea înălțată, prin care îngerii din ceruri către noi au pogorât. limanul celor înviforați, bucuria scârbiților, năpăstuiților apărătoare, celor ce plâng mângâiere, ajutorință, a bolnavilor tămăduirea, biruințelor pricinuitoare, sprijinirea orbilor, răzimarea rătăciților, mântuirea celor ce se află în chinuri și întreagă ajutătoare, chivote sfânt, prin care ne-am mântuit de potopul păcatului, rug nears, pe care văzuse Moisin văzătorul de Dumnezeu, cădelniță poleită, întru care Cuvântul pe trup aprinzând, au umplut toată lumea de bun miros, și de tot s-au ars greșeala neascultării, de Dumnezeu scrisă lespede, sfeșnic cu șapte lumini care întreci strălucirea Soarelui, cort sfânt pe care duhovnicescul Veseleil Hristos le-au făcut cu înțelepciune prin faptele cele bune, și l-au săvârșit spre

sălășluire Luiși, căruța cea împărătească, năstrapă primitoare de mană, grădină încuiată, fântână pecetluită, care verși pâraiele cele prea curate ce adapă toată lumea, toiagul lui Aaron cel înfrunzit și sfânt, lâna cea aducătoare de rouă a lui Ghedeon, cartea cea de Dumnezeu scrisă, muntele lui Dumnezeu, munte sfânt, în care Dumnezeu bine au voit a se sălășlui. rădăcina lui Iesei, cetatea lui Dumnezeu, de care s-au grăit cele preaslăvite, precum grăiește David, dezlegarea întristării, slobozirea din robie, a morților înDumnezeire, cea frumoasă după fire și nicidecum primitoare de întinare, ceea ce ești suită din Libanul fecioriei, de care mireasmă ai umplut lumea, din care izvorând dulceața au îndulcit pe cea veche amărăciune a lemnului, ceea ce ai primit cu înfricoșare pe toată Ființa Dumnezeirii, Darul cel mai sus decât toată cinstea., și podoaba mai presus decât toată frumusețea, patul lui Solomon la care împrejur stau cei 60 de puternici, Lăcașul cel primitor de

lumină, din care au strălucit raza de mântuire a toată lumea, mărire înfricoșatei întrupări, cea prea frumoasă petrecerea Dumnezeieștii pogorări, împăcarea a toată lumea, a noastră curățitoare și năzuire, biruința cea plăcută a tuturor bunătăților, cleștele cel purtător de foc, pe care te-au văzut cel mai mare între prooroci Isaia, munte umbrat pe carea te-au văzut mai înainte Avacum, muntele cel netăiat al lui Daniil, Raiul cel prea sfânt, lemn cel purtător de viață cel prea frumos și prea dulce, mărul cel cu miros bun, floarea cea cu dulce miros, crinul cel neveștejit, cartea cea pecetluită pe care nu poate să o citească, chipul fecioriei, vedenia cea cinstită și nescrisă a proorocilor, împodobirea lui Dumnezeu cea în multe feluri, porfira cea de Dumnezeu țesută, plinirea cea negrăită a toată proorocia, gura apostolilor cea netăcută, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri, răzimarea împăraților, lauda preoților, îmblânzirea Judecătorului celui drept,

ridicarea celor căzuți, a doua zidire a sufletului, și a trupului meu, a toată lumea dorită mântuirea mea, mângâierea mea, viața mea, lumina mea, nădejdea mea, răsuflarea mea, îndulcirea sufletului meu, năzuirea, acoperământul, vârtutea sufletului meu, veselia, îndulcirea, zidul, scăparea, căruță, armă, ajutorință, mărirea, suflarea mea, apărătoare, mijlocitoare, liniște, căutarea hvala (binele), hrana, împodobirea, veselia, blagoslovenia, ancora, bună norocirea, roua, bună cuviința, mărirea, sfințenia, mare cuviințarea, izbăvirea, mângâierea amărăciunilor, ajutorul lipsei mele, lumina și sfințenia sufletului meu, înfrânarea, curățenia, bărbăția, întregimea, cinstea, umilința, podoaba facerilor de bine, ceea ce ești singură desăvârșit izbăvirea păcatelor, acea de la Dumnezeu îndreptarea și răsuflarea mea, răcorirea inimii mele celei uscate, cea Dumnezeiește izvorătoare, a întunecosului meu suflet, prea strălucita făclie, a goliciunii mele îmbrăcăminte, ceea ce ești stâmpărarea

tuturor răutăților mele, și prefacerea primejdiilor mele, mântuirea, limanul și vistierul, neguțătoria cea veșnică cu adevărat, ajutorul, pocăința, înălțarea, bunăstarea, puterea, bună sfătuirea, înțelegerea, veselia, luminarea mea, Stăpâna mea, și către Dumnezeu neadormită și neîncetată apărarea, mea, ca ceea ce vezi credința și scârba mea, și ai iertare și putere ca o Maică a singur Bunului și Milostivului Dumnezeu, primește pe ticălosul meu suflet, și-l învrednicește prin a ta mijlocire și ajutorință, părții celei drepte a Unuia născut Fiului tău, și întru odihnirea aleșilor sfinților Lui, căci nu am afară de tine alt ajutor, nici altă ajutorință, întru tine nădăjduiesc, întru tine mă laud, și să nu întorci fața ta, de către mine sluga ta, pentru multe fărădelegile mele. Ai putere, de vreme ce nespus ai născut pe unul din Troiță, căci mult pot rugăciunile Maicii spre împlânzirea Stăpânului, arată-i mâinile tale cu care ai ținut țâțele din care au supt, adu-i aminte înfășările, și cealaltă copilăria lui și creșterea, ale tale cu ale

Lui unește-le, Crucea, sânghiurile, ranele, prin care ne-am și mântuit, prin care ne și mântuim, deci nu depărta de la noi folosința ta, ci ajută, acoperă și mântuiește pururea, că se bucură de cererile tale unul născut Fiul tău, supus-ai pe dânsul carele au zis, iubește pe tată-tău și pe mumă-ta, mai vârtos fiind El de tine rugat pentru robii Lui, va păzi a Sa poruncă și Darul, pentru tine ceea ce ai slujit nașterii Lui celei de taină, se bucură pentru rugăciunile tale, socotind...

CUPRINS

Rugăciuni de mulțumire.....	7
Paraclisul pt. izbăvire de dușmani.....	27

***Canoanele Maicii Domnului
la praznicele Sfinților.....39***

Paraclisul la Sf. Arhangheli.....	40
Paraclisul la Sf. Pantelimon.....	50
Paraclisul la Sf. Ioan Botezătorul.....	60
Paraclisul de umilință.....	68
Paraclisul pt. mântuire.....	78
Paraclisul dogmatic.....	87
Paraclisul la Sf. Înviere.....	97

Paraclisul la Sf. Ap. Filip.....	113
Paraclisul de la Pavcerniță.....	125
Paraclis la Sf. ap. Andrei și Sf. Pro Ilie.....	134
Paraclis Duminica Mironosițelor.....	147
Paraclis la Sf. Sava cel Sfințit.....	155
Paraclis la Sf. Ier. Nicolae.....	163
Paraclis la Sf. Împărați.....	173
Paraclisul la Sf. 3 Ierarhi.....	181
Paraclisul la Sf. Ioan Gură de Aur.....	188
Paraclisul la Sf. Grigorie Teologul.....	199
Paraclisul la Sf. Atanasie și Chiril.....	206
Paraclisul la Sf. Antonie cel Mare.....	216

Canoanele la praznicele

<i>Maicii Domnului.....</i>	<i>222</i>
------------------------------------	-------------------

Canonul Izvorului tămăduirii.....	223
Canonul dintâi al zămislirii MD.....	241
Al doilea canon al zămislirii.....	251
Canonul înainteprăznuirii nașterii M.D.....	260
Canonul dintâi al nașterii MD.....	276
Al doilea canon al Nașterii Maicii Domnului.....	286
Canonul dintâi al Soborului MD.....	302
Al doilea canon al soborului MD.....	316
Înainte prăznuirea intrării în Biserică a MD.....	324
Canonul Intrării în Biserică dintâi.....	342
Canonul Intrării în Biserică al doilea.....	358
Canonul înainteprăznuirii Bunei Vestiri a	377

Canonul Bunei Vestiri	387
Al doilea canon al Bunei Vestiri.....	413
Canonul Acoperământului MD.....	422
Canonul înainteprăznirii Adormirii M D.....	447
Canonul Adormirii Maicii Domnului.....	461
Întâiul canon al Brâului Maicii Domnului.....	481
Al doilea Canon al Brâului.....	495
Canonul dintâi al Veșmântului MD.....	504
Canonul Veșmântului al doilea.....	513

Canoanele Maicii Domnului din Octoih ...527

Canonul de Duminică glasul 1.....	528
Canonul de Duminică glasul 2.....	537
Canonul de Duminică glasul 3	543
Canonul de Duminică glasul 4.....	550
Canonul de Duminică glasul 5.....	558
Canonul de Duminică glasul 6.....	566
Canonul de Duminică glasul 7.....	575
Canonul de Duminică glasul 8.....	583
Canonul de Miercuri glasul 1.....	589
Canonul de Miercuri glasul 2.....	596
Canonul de Miercuri glasul 3	603
Canonul de Miercuri glasul 4.....	611
Canonul de Miercuri glasul 5.....	619
Canonul de Miercuri glasul 6.....	627
Canonul de Miercuri glasul 7.....	636
Canonul de Miercuri glasul 8.....	649

Canonul de Vineri glasul 1.....	659
Canonul de Vineri glasul 2.....	666
Canonul de Vineri glasul 3.....	674
Canonul de Vineri glasul 4.....	683
Canonul de Vineri glasul 5.....	692
Canonul de Vineri glasul 6.....	700
Canonul de Vineri glasul 7.....	709
Canonul de Vineri glasul 8.....	718
Canon la Duminica tuturor sfinților.....	727
Rugăciune la sfârșitul Paraclisului.....	740
Canoanele Sf. Pro. Ilie.....	742
Canonul Sf. Varvara.....	761
Psalmul 17.....	775
Paraclis la vremea războiului.....	778
Cuprins	795

***Culegerea textelor, traducere și diortosire
maica Justina Popovici***

